MUZEUL JUDEŢEAN DE ISTORIE ŞI ARHEOLOGIE MARAMUREȘ

DEMONII PRESEI COMUNISTE.

Lumea internațională în paginile ziarului *Pentru Socialism*. De la războiul din Coreea la instaurarea comunismului în Cuba (1950-1959)

- IOAN BOTIȘ -

Editura Eurotip, Baia Mare, 2025

Consiliul Județean Maramureș
Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș
BIBLIOTHECA MARMAȚIA 10

Editor:
Viorel Rusu

Grafică și tehnoredactare:
Ada Fonai

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

© Ioan Botiș
© Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Maramureș

DEMONII PRESEI COMUNISTE.

Lumea internațională în paginile ziarului *Pentru Socialism*.
De la războiul din Coreea
la instaurarea comunismului în Cuba
(1950-1959)

- IOAN BOTIȘ -

CUPRINS

INTRODUCERE 7
„Paranoia postbelică” 9
Presa comunistă și obediența acesteia față de Moscova 10

CAPITOLUL I
De la izbucnirea războiului din Coreea la moartea lui Stalin (1950-1953) 13
Războiul din Coreea 13
Statele Unite ale Americii, „un stat fascist-polițist” 26
„Reînvierea nazismului” în Germania occidentală 28
Franța colonialistă și imperialistă 30
Planul Marshall, efectele dezastruoase ale acestuia și falimetul capitalismului 33
Pregătirea de către americani a celui de-al treilea război mondial 40
Iugoslavia lui Tito, „sluga americanilor” 48
Grecia monarho-fascistă 53
Conferințe și consfătuiri în lagărul socialist 54
Vânătoarea de spioni 55
„Haita mârșavă de câini spurcați de turbare dela Tel-Aviv” 64
India 65
Egiptul 65
Columbia 66
Marea Chină 67
Moartea lui Stalin 68
Moartea lui Gottwald, discipolul talentat al lui Lenin 70

CAPITOLUL II
De la moartea lui Stalin la revoluția din Ungaria (1953-1956) 71
Coreea, o problemă nerezolvată 71
Prigoana din statele polițienești 75

Traiul de mizerie din țările care n-au cunoscut binefacerile comunismului 78
Traiul de vis din țările de democrație populară..... 92
Iugoslavia „călăului Tito", mai apoi a „tovarășului Tito" 96
Spania lui Franco..... 102
Reînarmarea imperialiștilor, între critică poetică și poezie critică..... 103
Rivalități în cadrul blocului imperialist 112
Pericolul unui război atomic 115
Spioni, conspiratori, pucești și sabotori 118
Cazul Beria..... 123
Good morning, Vietnam!..... 126
Începutul crizei Suezului 129
„Evenimentele" din Budapesta..... 131

CAPITOLUL III
De la revoluția din Ungaria la instaurarea comunismului în Cuba (1956-1959) 139
Agresiunea împotriva Egiptului 139
Agresivitatea imperialismului capitalist 143
Arme, arme, tot mai multe arme..... 160
Armata sovietică – apărătoare de nădejde a păcii și libertății popoarelor 168
Spioni, complotiști și diversioniști 172
Continua prăbușire a economiilor burgheze și viața de mizerie din țările capitaliste..... 181
Viața minunată din țările lagărului socialist..... 198
Piața Comună, instrument de luptă împotriva țărilor lagărului socialist..... 206
Primul satelit artificial al Pământului, o grandioasă realizare sovietică..... 209
Instaurarea regimului comunist în Cuba, „zaharnița yankeilor" 211

BIBLIOGRAFIE..... 217

INTRODUCERE

Presa din România comunistă a fost o copie fidelă a presei din Uniunea Sovietică, discursul acesteia preluând din publicațiile sovietice obsesiile privitoare la lupta împotriva forțelor imperialiste.[1] Era un „discurs obedient, anti-insurgent și obsedat de unanimități."[2] Utilizate în procesul de reformă a gândirii și a tehnicilor de spălare a creierului, publicațiile au servit punerii în practică a ideologiei comuniste, mascând în același timp uriașa prăpastie care se săpase între ideologia comunistă și realitatea cotidiană.[3]

Pentru că nu exista televiziune și internetul încă nu apăruse, informațiile de care beneficia populația erau transmise exclusiv prin intermediul ziarelor, revistelor sau prin radio. Ca urmare, presa scrisă reprezenta un puternic instrument de propagandă pus în slujba ideologiei și partidului comunist.

Ziarul *Pentru Socialism* a reprezentat, pe plan local, un instrument important al manipulării mediatice, întreaga presă din România comunistă fiind controlată în întregime de aparatul de stat, „mandatul său încetând să mai fie unul de informare autentică."[4] Doar afirmată, liberatea de exprimare la nivelul presei exista doar teoretic, toate publicațiile trecând prin filtrul cenzurii instituită de sovietici.[5] „În comunism viața cotidiană și implicit presa se desfășurau după un scenariu care comanda ce să gândim, ce să facem, ce să simțim. Controlul total asupra individului însemna control total asupra modului de gândire, asupra comportamentului său și asupra sentimentelor sale".[6]

---

1 Carmen Ungur-Brehoi, *Cenzura presei și a publicațiilor în România comunistă: activitatea Direcției Tipărirea Presei Centrale din cadrul DGPT (1965-1977)*, Academia Română Centrul de Studii Transilvane, Cluj-Napoca, 2015, p.39.
2 Marian Petcu, *Putere și cultură: o istorie a cenzurii*, Editura Polirom, Iași, 1999, p.89.
3 Carmen Ungur-Brehoi, *op.cit.*, p.39.
4 Idem, *Tipologia presei românești*, Institutul European, Iași, 2000, p.47.
5 Mihaela Teodor, *Anatomia cenzurii, Comunizarea presei din România 1944-1947*, Editura Cetatea de Scaun, 2012.
6 Carmen Ungur-Brehoi, *op.cit.*, p.39.

Cu toate acestea, *Pentru Socialism*, afirma, într-un articol apărut de „Ziua presei comuniste", că „Slujirea adevărului este legea de bază a presei comuniste, izvorul prestigiului ei. Redacțiile ziarelor au datoria să păstreze și să întărească necontenit acest prestigiu, să ridice spiritul de răspundere al activiștilor din presă pentru fiecare cuvânt scris. În același timp trebuie dusă o luptă permanentă împotriva șablonului, a caracterului cenușiu al materialelor, împotriva monotoniei și lipsei de operativitate."[7] Un an mai târziu, tot de „Ziua presei comuniste", *Pentru Socialism* afirma că este un ziar care luptă pentru a-și îndeplini rolul de propagandist, agitator și organizator colectiv al maselor, antrenându-le la traducerea în viață a hotărârilor partidului și guvernului, urmând în acest scop bogata experiență a ziarelor *Pravda* și *Scînteia*.[8]

Normele jurnalistice nu erau respectate de nici o publicație a României din acea vreme. Prin intermediul ziarelor, și *Pentru Socialism* nu făcea excepție de la această regulă, se manifesta „voința puterii de a controla gândirea prin intermediul limbajului și de a avea un popor capabil să vorbească doar prin cuvintele și lozincile impuse de sus", după cum afirma François Furet.[9] Într-o țară comunistă, exprimarea liberă a opiniilor se afla în dezacord cu însăși natura puterii.[10]

Sovieticii au depus mari eforturi de-a lungul timpului pentru a forma, în opinia publică internațională, o aversiune față de „alianța imperialiștilor" și pentru a crea breșe și divergențe între statele occidentale.[11] Desfășurând o campanie de defăimare a NATO, presa sovietică a început „să tune și să fulgere" împotriva „ațâțătorilor la război" și să proslăvească „dragostea de pace" a țărilor din lagărul comunist.[12] După multă vreme s-a aflat că, de fapt, Uniunea Sovietică și-a anunțat, printr-o declarație trimisă guvernelor Marii Britanii, Franței și S.U.A, disponibilitatea de a adera la NATO, dacă acesta renunța la „caracterul agresiv", dar propunerea sovietică a fost refuzată de occidentali.[13]

---

7 „Ziua presei comuniste", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 1035, Duminică 5 mai 1957, p.1.
8 „Ziua presei comuniste", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1342, Duminică, 4 mai 1958, p.4.
9 François Furet, *Trecutul unei iluzii. Eseu despre ideea comunistă în secolul XX*, Editura Humanitas, București, 1996, p.506.
10 Courtois, Stéphane; Werth, Nicolas, Panné, Jean-Louis; Paczkowski, Andrej; Karel Bartosek; Margolin, Jean Louis, *Cartea neagră a comunismului*, Editura Humanitas/ Editura Fundația Academia Civică, București, 1998, p.244.
11 „Alexandru Purcăruș, „Cum a încercat Rusia să anihileze NATO de la Stalin la Putin", în *Pentru Socialism*, An XXII, Nr.243, Aprilie 2022, p.14.
12 *Loc.cit.*
13 *Loc.cit.*

La sfârșitul celui de-al doilea război mondial, o vreme s-a crezut că S.U.A. și U.R.S.S., cele două mari puteri învingătoare, vor ajunge la o înțelegere în ceea ce privește reorganizarea lumii. În absența unui adversar comun, alianța dintre americani și sovietici nu a întârziat să se dizolve. Mai mult decât atât, cele două mari superputeri au ajuns să se confrunte în diferite puncte ale planetei, fapt ce a dus la apariția unei perioade de conflict mocnit, punctată de câteva crize violente, căreia contemporanii i-au dat denumirea de „Războiul rece."[14] După aprecierea lui André Fontaine, „Războiul rece a fost primul război care a avut drept miză dominația întregii planete și chiar și a spațiului care o înconjoară, primul care avea să pună în luptă, dincolo de interese și de pasiuni, două rețete ale unei fericiri automate și universale."[15]

„Paranoia postbelică"

La sfârșitul anului 1949, Europa era deja împărțită în două blocuri economice, politice, ideologice și militare strâns legate și unul și celălalt de cele două supraputeri învingătoare în cel de-al doilea război mondial. Tensiunile au devenit evidente după împărțirea Germaniei și au fost intensificate de Planul Marshall.[16] Cea mai mare preocupare a lui Stalin în această perioadă a fost aceea de a ridica Uniunea Sovietică la rangul de mare putere mondială și de a consolida un sistem imperialist sovietic în Europa centrală și de est.[17] După părerea lui Henry Kissinger, la apariția Războiului rece a contribuit și prăpastia culturală dintre conducătorii americani și cei sovietici.[18]

Ordinea mondială postbelică a fost dominată de două alianțe rigide cu extrem de puțin spațiu de manevră diplomatică între ele, înfruntându-se pe tot globul.[19] De asemenea, „paranoia postbelică definește deceniul: spionajul, Războiul Rece și vânătoarea de vrăjitoare preocupă clasa militară și politică."[20]

---

14 Serge Bernstein și Pierre Milza, *Istoria Europei, vol.5, Secolul XX (de la 1919 până în zilele noastre),* Institutul European, Iași, 1998, p.221.
15 André Fontaine, *Istoria războiului rece. De la Revoluția din Octombrie la războiul din Coreea 1917-1950*, Editura Militară, București, 1991, vol.1, p.11.
16 Jan Palmowski, *Dicționar Oxford de istorie universală contemporană: de la 1900 până azi*, Editura BICC ALL, București, 2005, vol.1, p.226.
17 *Enciclopedie de istorie universală*, Editura ALL Educational, București, 2003, p.1181.
18 Henry Kissinger, *Diplomația*, Editura BIC ALL, București, 2003, p.385.
19 *Ibidem*, p.404.
20 *Istoria ilustrată a secolului al XX-lea*, Editura Aquila ,93, Oradea, 2007, p.312.

Presa comunistă și obediența acesteia față de Moscova

În perioada de care ne ocupăm, presa din România, la fel ca presa din celelalte țări socialiste aflate în sfera de influență a Uniunii Sovietice, s-a aflat „înfundată într-un dogmatism încremenit și vehement."[21] Publicațiile vremii nu erau preocupate de adevăr, ci de cosmetizarea acestuia, de „fardarea minciunii"[22], presa comunistă străduindu-se să creeze o lume paralelă, în încercarea de a ascunde realitățile românești și de a distorsiona evenimentele de pe scena internațională. Secția Propagandă și Agitație a Comitetului Central organiza un vast sistem de mesaje, menit să creeze o falsă realitate.[23]

În fiecare județ exista un ziar, care nu era altceva decât organul de presă al Comitetului Județean de Partid și al Consiliului Popular Județean. În Maramureș, acest organ a fost ziarul *Pentru Socialism*, o simplă portavoce a partidului unic.

Trăiască invincibila Armată Sovietică, reazim puternic al păcii și securității popoarelor!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE UNIȚI-VĂ

PENTRU SOCIALISM

ORGAN AL COMITETULUI REGIONAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN ȘI AL SFATULUI POPULAR REGIONAL BAIA-MARE

Anul III. Nr. 148 | Duminică 24 Februarie 1952 | 4 pagini = 20 bani

Aniversarea Armatei Sovietice în regiune

Cea de a 34-a aniversare a Armatei Sovietice a fost întâmpinată de oamenii muncii din regiunea noastră, cu un deosebit entuziasm. Încă cu câteva zile înainte de ziua aniversării regiunea noastră a îmbrăcat haine de sărbătoare. Peste tot fluturau drapele roșii. Erau expuse fotomontaje, care înfățișau momente din luptele mărete ale ostașilor sovietici, în decursul celor 34 ani de glorie.

In întreprinderi instituții și colțuri roșii delegați ai unităților militare au vorbit despre Armata sovietică scut al păcii.

In sala frumos pavoazată a ...ției Combinatului muncitorii, ...nicienii și funcționarii au as... cu viu interes conferința loco... tului Stanca Valter despre „A... Sovietică eliberatoarea popo... straja păcii". Asemenea con... au avut loc și la exploatările ...binatului.

PENTRU CONTINUA ÎNTĂRIRE A LEULUI NO...

Obțin însemnate economii prin descoperirea rezervelor interne

Aplicând prețioasa inițiativă a arzătorului fruntaș Faur Simion de la fabrica de ciment din Turda, muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinelor Phonix obțin succese considerabile.

Prin mobilizarea tuturor rezervelor interne la locul de muncă s'a mărit simțitor producția de țevi de plumb, realizându-se numai în pri...

plumb reținut mecanic în scoar... gate, s'au confecționat niște li... La cuptorul tineretului, pr... derea indicilor de consum ... bustibil, s'au obținut econo... peste 1.500 kg. cocs.

Șeful secției plumbărie, No... ton înlocuind la aparatul ... nare materialul de cauciuc ... mai scump, cu plumb, a ... deasemenea importante econ...

ARMATA SOVIETICĂ — ARMATA PĂCII

23 Februarie popoarele lumii ...gi în frunte cu marele popor ...etic sărbătoresc a 34-a aniver-

Statului Sovietic, de viața și de moartea popoarelor Uniunii Sovietice, de libertatea sau de înrobirea popoare-

21 Pierre Milza și Serge Bernstein, *Istoria secolului XX vol.2 1945-1973 Lumea între război și pace*, Editura BICC ALL, București, 1998, p.165.
22 Ilie Rad, *Incursiuni în istoria presei românești*, Editura Accent, Cluj-Napoca, 2008, p.175.
23 Eugen Denize, *Propaganda comunistă în România 1948-1953*, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2009.

Pentru Socialism a reprezentat un instrument de propagandă a ideologiei comuniste și de îndoctrinare colectivă, deformând realitatea imediată, evenimentele politice, economice și militare desfășurate pe plan internațional.

Mijloacele de comunicare în masă, printre acestea numărându-se și *Pentru Socialism*, au contribuit la instalarea și consolidarea regimului comunist din România, fiind integrate în sistemul de propagandă complex și sofisticat al statului și partidului unic.[24] „Rolul presei a fost schimbat. Din mijloc de răspândire a informațiilor a devenit aparat de transmitere și inoculare a ideologiei comuniste. A fost adoptat modelul sovietic de presă, a cărui principală funcție a fost cea propagandistică."[25]

După obținerea puterii politice, liderii comuniști au urmărit impregnarea ideologiei marxist-leniniste în conștiința socială și consolidarea dogmatismului maselor, presa având un rol determinant în realizarea acestui deziderat. Pentru a-și asigura dominația absolută, conducătorii comuniști s-au folosit de presa tipărită în demersurile lor de influențare a opiniei publice și au făcut acest lucru folosind un limbaj de cele mai multe ori rudimentar, care nu se adresa oamenilor inteligenți și celor de cultură, ci maselor largi, în marea lor majoritate needucate.

Presa din perioada comunistă a fost strict controlată și cenzurată, iar minciuna a devenit adevăr de partid și de stat. Propaganda și manipularea au devenit practici obișnuite. Folosirea propagandei prin presă a acționat ca un declanșator infailibil de comportament social programat, urmărind orientarea în direcția dorită a atitudinii și comportamentului publicului, prin hrănirea și intoxicarea cititorilor cu articole ideologice.

Un amestec de minciuni și adevăruri parțiale, unele chiar credibile, altele absurde, au constituit ceea ce s-a numit „informație oficială", informație pe care ziariștii erau obligați să o publice și în cadrul căreia realitatea era filtrată cu grijă, anumite evenimente erau trecute sub tăcere, iar altele erau deformate cu ajutorul unui limbaj de lemn, astfel încât tot ceea ce putea purta o conotație negativă să poată fi pus în seama Occidentului. În același timp, a fost promovată imaginea binefacerilor comunismului, supusă în totalitate cultului personalității lui Stalin.

---

24 Emilia Șercan, *Cultul secretului. Mecanismele cenzurii în presa comunistă*, Editura Polirom, Iași, 2015.
25 *Loc.cit.*

CAPITOLUL I

De la izbucnirea războiului din Coreea la moartea lui Stalin (1950-1953)

Războiul din Coreea

Pe fondul Războiului rece, în Coreea, administrațiile sovietică și americană au devenit ostile, fiecare dintre acestea încercând să instaureze un regim de guvernare după propriul sistem.[26] Războiul din Coreea s-a înscris printre episoadele culminante ale Războiului rece și a căpătat pentru contemporani o puternică semnificație simbolică, alimentând psihoza unui iminent război mondial.[27] Criza declanșată în Coreea a avut și consecințe importante în evoluția stărilor de lucruri din Europa.[28]

După ce a încercat, fără succes, să declanșeze o serie de revolte comuniste, Kim Ir Sen a decis să declanșeze atacul în sudul Coreei, pornind astfel primul conflict militar direct din cadrul Războiului rece.[29]

Războiul din Coreea a izbucnit în momentul în care, la 25 iunie 1950, comuniștii nord-coreeni au invadat Coreea de Sud, invazie urmată de intervenția forțelor Națiunilor Unite, conduse de Statele Unite ale Americii.[30] A început astfel un război înfricoșător, care a provocat peste o jumătate de milion de morți în ansamblul populației coreene, peste 400.000 de morți și ceva mai mulți răniți printre chinezii veniți în ajutorul nord-coreenilor, cel puțin 200.000 de morți printre soldații nord-coreeni, 50.000 de soldați sud-

26 Jan Palmowski, *op.cit.*, vol.1, p.226.
27 *Enciclopedie de istorie universală*, Editura ALL Educational, București, 2003, p.493.
28 Serge Bernstein și Pierre Milza, *op.cit.*, vol.5, p.235.
29 *Ibidem*, pp.226 și 229.
30 *Ibidem*, p.314.

coreeni și peste 50.000 de americani.[31] „Rare sunt războaiele a căror origine să fie atât de evident legată de voința comunistă de a extinde – pentru binele poporului – zona sa de influență."[32]

Reacția rapidă a Statelor Unite ale Americii la atacul nord-coreean, pe care îl considera o extindere în forță a sferei de influență sovietice, s-a datorat faptului că președintele Truman a refuzat să accepte răspândirea comunismului și în alte țări, după ce a fost obligat să recunoască victoria comunismului în China.[33]

La numai câteva zile de la atacul nord-coreean, Truman a încropit rapid o forță expediționară, formată din personalul slab pregătit pentru luptă al trupelor de ocupație din Japonia, pentru a implementa o strategie de apărare locală care nu fusese niciodată avută în vedere de planificarea americană, pentru că doctrina politică și strategică americană postbelică pur și simplu nu luase în calcul posibilitatea unui asemenea gen de agresiune.[34] „Comuniștii, analizând regiunea sub aspectul intereselor americane, nu au găsit plauzibil ca America să opună rezistență la capătul unei peninsule, când le recunoscuse comuniștilor cea mai mare parte a zonei continentale. America, percepând provocarea în termeni de principiu, a fost mai puțin preocupată de semnificația geopolitică a Coreei – pe care conducătorii americani o declaraseră public neimportantă – decât de simbolismul gestului de a permite ca agresiunea comunistă să rămână fără ripostă."[35]

În *Pentru Socialism* istoria a fost cosmetizată în așa fel încât să servească ideologiei comuniste. Ca urmare, invazia comuniștilor din nord a devenit o invazie a imperialiștilor americani, China intervenind în acest conflict de pe pozițiile unei apărătoare a libertății și independenței nord-coreenilor. Astfel, *Pentru Socialism* își informa cititorii că, la doi ani (15 februarie 1952 – n.n.) de la semnarea tratatului „de o importanță din cele mai însemnate el fiind încheiat între cele mai puternice două țări ale globului, între Uniunea Sovietică – cea mai puternică forță politică și economică din lume și Republica Populară Chineză – țara cu cea mai numeroasă populație de pe glob"[36], „agresiunile imperialiștilor

31 Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-louis Margolin, *Cartea neagră a comunismului*, Editura Humanitas/Editura Fundația Academia Civică, București, 1998, p.522.
32 *Loc.cit.*
33 Jan Palmowski, *op.cit.*, p.229.
34 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.415.
35 *Ibidem*, p.416.
36 „Marea prietenie Chino-Sovietică", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.145, Miercuri 13 Februarie 1952, p.3.

americani în Coreea a făcut (sic!) ca zeci de mii de patrioți chinezi să înființeze unități de voluntari pentru îndepărtarea primejdiei unei cotropiri a teritoriului patriei lor și care în același timp să ajute poporul coreean în lupta pentru libertate și independență."[37] Pe cale de consecință, Marea Chină a trimis în Coreea pe voluntarii săi pentru apărarea comună a cauzei păcii și libertății.[38]

Cea mai mare serioasă dintre toate erorile săvârșite de Stalin este considerată aceea de a-i acorda sprijin lui Kim Ir Sen pentru invadarea Coreei de Sud, la 25 iunie 1950.[39] Urmarea a fost că americanii și europenii au concluzionat că aceasta era doar o diversiune sau un preludiu, următoarea țintă fiind Germania.[40] La vremea respectivă, generalul MacArthur, „cel mai talentat general al Americii în secolul XX"[41], care își condusese trupele în inima Coreei, a considerat, în mod evident greșit, că armata Chinei nu avea să intervină niciodată în acest conflict.[42] Cu toate că un ofițer naționalist chinez din Manciuria îi avertizase pe americani că Mao adunase o armată de 300.000 de oameni în apropierea granițelor coreene, CIA a continuat să-l asigure pe președintele Truman că statul chinez nu va intra în război.[43] Atunci când 300.000 de soldați chinezi au declanșat atacul, „acesta a fost atât de brutal încât aproape că i-a aruncat pe americani în mare."[44] Se pare că Mao a crezut că dacă nu oprea trupele americane în Coreea, avea să fie nevoit să lupte cu acestea pe teritoriul chinez.[45]

În plin război, coreeni au desfășurat, potrivit presei „din țările de democrație populară" și o interesantă activitate publicistică, lămurind astfel enigme ale războiului care ar fi rămas altfel neelucidate. Astfel, departamentul relațiilor culturale cu străinătatea de pe lângă Ministerul Propagandei și Culturii al Republicii Populare Democrate Coreene a scos de sub tipar o culegere de documente și materiale care avea pretenția că-i demască pe cei care au dezlănțuit războiul din Coreea, culegerea cuprinzând o serie de documente publicate anterior în presa coreeană, care au fost găsite în arhivele „guvernului lisânmanist" și capturate de armata populară la 28 iunie 1950,

37 *Loc.cit.*
38 Tibor Meray, „Coreea astăzi", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.183, Miercuri 25 Iunie 1952, p.4.
39 Tony Judt, *Epoca postbelică. O istorie a Europei de după 1945*, Editura Polirom, Iași, 2008, p.148.
40 *Loc.cit.*
41 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.420.
42 Tim Weiner, *CIA: O istorie secretă*, Editura Litera, București, 2018, p.84.
43 *Loc.cit.*
44 *Loc.cit.*
45 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.419.

cu prilejul „eliberării" orașului Seul.[46] De asemenea, culegerea mai cuprindea câteva planuri (inexistente, de fapt) capturate la Seul, cu privire la activitatea de recunoaștere, spionaj, diversiune și teroare ce trebuia dusă pe teritoriul Coreei de Nord în anul 1950.[47] „Aceste planuri au fost întocmite de secția a treia a serviciului de spionaj al armatei sud-coreene, sub îndrumarea și din ordinul consilierilor americani. Planurile prevedeau nu numai organizarea unor acte de sabotaj în industrie, transport, comerț și în instituțiile de stat, dar și asasinarea fruntașilor vieții politice și publice din R.P.D.Coreeană și ai armatei populare Kim Ir Sen, Kim Du Bon, Pak Hen En, Koi En Gen, Kim Ciak, Kan Gen, Pak Ir U, Pak Hak Se și alții."[48]

În comunicatul din 26 februarie 1952 al Înaltului Comandament al Armatei Populare al R.P.D.Coreene se arată că unitățile Armatei Populare Coreene, în strânsă colaborare cu detașamentele de voluntari chinezi, au dus pe toate fronturile lupte de însemnătate locală. Cât de pricepuți erau nord-coreenii la trasul cu pușca ne este dezvăluit de *Pentru Socialism*: „La 25 februarie, pușcașii vânători de avioane au doborât două avioane ale inamicului în regiunea Sarivon."[49]

În ediția din 5 martie, *Pentru Socialism* susținea că americanii au folosit din nou arma bacteriologică în Coreea, fără să precizeze când a mai fost folosită această armă.[50] Astfel, între 17 și 27 februarie 1952, aviația americană ar fi aruncat din nou insecte purtătoare de microbi de-a lungul și în spatele frontului coreean. La 17 februarie, aviația americană a aruncat la est de Pongreho și sud-est de Incion o cutie de metal prin a cărei spargere au fost răspândite cantități mari de muște. O zi mai târziu, aviația americană a aruncat la sud de Namcionjon și Hampori cutii ce conțineau mari cantități de muște, iar la 19 februarie americani au aruncat peste mai multe localități coreene „insecte asemănătoare muștelor."[51] Apoi, la 22 februarie, americanii au aruncat cinci cutii de metal în două provincii coreene; două cutii s-au spart, împrăștiind cantități mari de muște, în următoarea zi fiind descoperite numeroase muște negre, aruncate de aviația americană.

46 „Documente și materiale care demască agresiunea americană în Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.147, Miercuri 20 februarie 1952, p.4.
47 *Loc.cit.*
48 *Loc.cit.*
49 „Evenimentele din Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.150, Duminică 2 Martie 1952, p.4.
50 „Barbarii americani au folosit din nnou arma bacteriologică în Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.151, Miercuri 5 Martie 1952, p.4.
51 *Loc.cit.*

Se pare că americanii au dat dovadă de inventivitate în acest război bacteriologic, folosindu-se și de manifeste infectate cu insecte asemănătoare păduchilor pe care le-au aruncat deasupra unei văi. O specie deosebită de muște a fost folosită de americani, ne spune *Pentru Socialism*, în 25 februarie, zi în care aceste insecte au fost descoperite în apropiere de localitatea Paesokri, la nord de Sukcion. „Acestea aveau capul mic și pete albe pe aripi (...) și picioarele lor erau acoperite cu o substanță lipicioasă."[52] Nu mai punem la socoteală faptul că „în această regiune au fost descoperiți deasemenea țânțari cu pete albe, cu abdomenul mic."[53]

Reacția nord-coreenilor în fața acestor mârșave atacuri americane nu a întârziat să apară. „Continua folosire a armei bacteriologice de către agresorii americani a provocat o adâncă indignare în rândurile Armatei Populare Coreene, ale poporului coreean și voluntarilor chinezi", aflăm din *Pentru Socialism*.[54] Pentru că indignarea nord-coreenilor și a voluntarilor chinezi nu a fost suficientă, indiferent cât de adâncă a fost ea, „forțele populare și populația civilă au mobilizat toate mijloacele pentru a extermina aceste insecte. Au fost luate măsuri preventive și de dezinfectare pe scară largă."[55]

În ochii jurnaliștilor comuniști, scopurile americanilor erau evidente: prin folosirea armei bacteriologice trupele intervenționiștilor americani încercau să extermine populația civilă, pe ostașii Armatei Populare Coreene și pe voluntarii chinezi. „De la sfârșitul anului 1950, intervenționiștii au ucis numeroși oameni prin răspândirea de bacterii cu variolă și prin utilizarea de bombe cu gaze toxice, violând astfel în mod flagrant toate normele dreptului internațional. În Ianuarie și Februarie, intervenționiștii au răspândit diferite insecte infectate cu bacterii de ciumă bubonică, holeră și alte boli molipsitoare, în diferite districte ale provinciilor Kanwon, Hwanhe și în Nordul și Sudul provinciei Phenian", toate acestea făcând parte din „planurile canibalice ale intervenționiștilor americani."[56]

Urmare a acestei situații, Comitetul militar al Republicii Democrate Coreene a emis un ordin cu privire la măsurile pentru combaterea crimelor intervenționiștilor americani, ordin semnat de președintele Comitetului, nimeni altul decât Kim Ir Sen. „Președintele Comitetului extraordinar de stat pentru prevenirea epidemiilor va mobiliza întreaga populație în vederea

52 *Loc.cit.*
53 *Loc.cit.*
54 *Loc.cit.*
55 *Loc.cit.*
56 „Să se pună capăt războiului bacteriologic dus de imperialiștii americani", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.152, Duminică 9 Martie 1952, p.4.

combaterii epidemiilor și pentru a distruge pe toate căile posibile insectele purtătoare de bacterii, aruncate de inamic; ministerul sănătății publice și șeful serviciului medical al armatei, președintele Comitetului din Phenian și președinții comitetelor provinciale pentru prevenirea epidemiilor vor asigura eficacitatea activității detașamentelor antiepidemice; va fi vaccinată întreaga populație și personalul unităților din armată; se interzice transportul de alimente, îmbrăcăminte și alte articole din districtele care se află în carantină; toate locurile vor fi aprovizionate cu desinfectant; ministerul de interne va constitui echipe de control în toate așezările, în instituții și întreprinderi."[57] Ordinul sublinia în continuare necesitatea combaterii purtătorilor de boli epidemice – șobolani și alte rozătoare.[58]

Se pare că nici aceste măsuri luate sub înțeleapta conducere a lui Kim Ir Sen, un adevărat semizeu coborât printre muritori, nu au dat rezultatele scontate, astfel încât oamenii muncii din țara noastră și din lumea întreagă s-au ridicat în valuri uriașe de protest împotriva „acestui atentat mârșav". Un astfel de val uriaș de protest, un veritabil tsunami, însumând 40 de muncitori sanitari din Regiunea Baia Mare, s-a ridicat în ziua de 18 martie 1952. Cei 40 de muncitori sanitari s-au întâlnit în cadrul unui „meeting fulger", protestând cu toată voința lor fermă „împotriva monștrilor criminali americani, cerând imediata încetare a războiului bacteriologic din Coreea și China de Nord și pedepsirea celor vinovați."[59] Concluzia e aceea că americanii i-au depășit în ferocitate pe naziști: „Canibalii americani au întrecut cu mult în crime și barbarii pe naziști și hitleriști, care au construit lagărele de exterminare de la Maidanek și Auschwitz, dar care totuși n'au cutezat să folosească asemenea arme de exterminare în massă – ca arma bacteriologică pe care criminalii americani o întrebuințează în Coreea și China de Nord."[60]

Un alt tsunami de protest s-a produs în Japonia, unde organul central provizoriu al Partidului Comunist din Japonia a adresat poporului japonez un apel, în care își exprimă protestul împotriva folosirii armei bacteriologice în Coreea de către trupele americane.[61] „Apelul chiamă poporul japonez să ceară retragerea trupelor americane din Coreea, încheierea neîntârziată a armistițiului în Coreea, imediata încetare a războiului bacteriologic, abrogarea tratatului de

57 *Loc.cit.*
58 *Loc.cit.*
59 Să fie pedepsiți criminalii războiului bacteriologic", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.158, Duminică 30 Martie 1952, p.4.
60 *Loc.cit.*
61 „Un apel al organului central provizoriu al Partidului Comunist din Japonia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.158, Duminică 30 Martie 1952, p.4.

«pace» separat și a «pactului de securitate», precum și demisia guvernului Yoshida, care trădează interesele naționale și ajută pe americani în războiul lor împotriva poporului coreean."[62]

Potrivit *Pentru Socialism*, la opt luni de la începerea tratativelor de armistițiu, din cauza politicii sistematice de tergiversare și obstrucție a părții americane, tratativele nu au fost duse la bun sfârșit.[63] Partea americană a prezentat cereri nerezonabile cu unicul scop de a tergiversa tratativele pentru ca, profitând de aceasta, să trimită întăriri pe front în vederea dezlănțuirii unei noi ofensive, iar „folosirea armei bacteriologice dovedește că americanii nu doresc o soluționare pe cale pașnică a conflictului coreean ci, dimpotrivă, urmăresc extinderea agresiunii."[64]

Realitatea a fost însă diferită de ceea ce susținea presa comunistă a vremii. Kim Ir Sen și Mao Tze Dun și-au dorit încheierea războiului, dar Stalin a fost cel care s-a împotrivit, un acord de pace între cele două părți devenind posibil de abia după moartea liderului comunist de la Kremlin.

La sfârșitul lunii aprilie 1952, lucrurile nu păreau să se fi schimbat prea mult. „Crimele monstruoase comise de intervenționiștii americani în Coreea provoacă protestul plin de mânie al tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă", evenimentele din Coreea arătând limpede mijloacele criminale prin care monopolurile americane intenționează să-și instaureze dominația asupra lumii.[65] Cititorilor ziarului *Pentru Socialism* li se reamintea faptul că „intervenționiștii americani au folosit la început gaze asfixiante, iar apoi cel mai mârșav, cel mai mișelesc mijloc de război – arma bacteriologică."[66] La sfârșitul lunii martie 1953, acuzațiile cresc în intensitate: „Întrecând în monstruozități pe predecesorii lor hitleriști, imperialiștii americani au răspândit asupra populației pașnice a Coreei și Chinei microbii ciumei, holerei, tifosului și ai altor boli molipsitoare."[67] Observăm că bolile venerice, molipsitoare și ele, lipsesc din arsenalul de luptă al americanilor.

Pentru fixarea informațiilor, cuvântarea mareșalului Uniunii Sovietice L.A.Govorov, publicată în *Pentru Socialism*, le reamintește oamenilor muncii din

62 *Loc.cit.*
63 „Agresorii americani urmăresc extinderea războiului prin tergiversarea tratativelor de armistițiu", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.158, Duminică 30 Martie 1952, p.4.
64 *Loc.cit.*
65 „Oamenii muncii din țările capitaliste sărbătoresc ziua de 1 Mai sub semnul luptei pentru pace, democrație și un viitor mai bun", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.167, Miercuri 30 Aprilie 1952, p.6.
66 *Loc.cit.*
67 „Documentele demască", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.

Baia Mare că, de aproape doi ani, americanii „duc un război tâlhăresc împotriva curajosului popor coreean. Călcând în picioare acordurile internaționale, barbarii americani au comis cea mai gravă crimă împotriva omenirii – folosirea armei bacteriologice în Coreea și China."[68]

Rezistența nord-coreenilor în fața agresiunii americane este redată în *Pentru Socialism*, care subliniază faptul că poporul coreean nu numai că a zădărnicit planurile americane, dar și-a sporit chiar forțele.[69] Americanii au aruncat pe drumuri mii de bombe, dar populația a nivelat în trei ore chiar și cele mai mari gropi; americanii au aruncat asupra căilor ferate coreene sute de mii de tone de bombe și le-au distrus temporar, „dar și în tăcerea nopții poți auzi întotdeauna răsuflarea viguroasă a locomotivelor."[70] Americanii au distrus fabrica de textile din Phenian, dar fetele și femeile au refăcut fabrica, nivelul mediu al producției zilnice a unei lucrătoare reprezentând 180% față de nivelul dinainte de război.[71] „Cu ochii strălucitori textilistele povestesc că la 1 Iulie vor deschide o nouă secție și că numărul celor ce lucrează se va dubla."[72]

Pentru ca mânia proletară băimăreană să nu intre cumva în amorțeală, *Pentru Socialism* a revenit cu noi informații terifiante. „Imperialiștii americani au transformat Coreea într'un vast cimitir în care mii și mii de copii sunt îngropați de pe urma bombardamentelor ticăloase ale canibalilor ce întrec în cruzime pe predecesorii hitleriști."[73] Turbați în urma prăbușirii încercărilor de a teroriza poporul Coreei prin bombardarea orașelor pașnice, „ei au recurs la un mijloc de război și mai barbar: au început să dea foc în timpul nopții locuințelor și oamenilor aflați în paturi, cu ajutorul bombelor cu napalm."[74]

Americanii se făceau vinovați și de masacre sângeroase împotriva prizonierilor coreeni și chinezi aflați în prizonierat în insula Kociedo.[75] Lidia Agricola, cunoscut artist plastic băimărean, a ținut să-și manifeste dezaprobarea pentru faptele americanilor, într-un articol publicat în ediția din 1 iunie 1952

68 „Oamenii muncii din țările capitaliste sărbătoresc ziua de 1 Mai sub semnul luptei pentru pace, democrație și un viitor mai bun", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.167, Miercuri 30 Aprilie 1952, p.6.
69 Tibor Meray, „Coreea astăzi", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.183, Miercuri 25 Iunie 1952, p.4.
70 *Loc.cit.*
71 *Loc.cit.*
72 *Loc.cit.*
73 „Traiul de mizerie a copiilor din țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.176, Duminică 1 Iunie 1952, p.3.
74 Tibor Meray, *op.cit.*, p.4.
75 „În lagărele americane ale morții", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.175, Miercuri 28 Mai 1952, p.4.

a ziarului *Pentru Socialism*, unul dintre puținele articole semnate din această perioadă.[76] „Am aflat cu multă indignare de monstruoasele crime săvârșite împotriva prizonierilor coreeni și chinezi de la Kociedo. Crimele săvârșite în aceste lagăre sunt mult mai bestiale ca cele ale hitleriștilor germani săvârșite la Auschwitz, Maidanek. Prizonierii sunt schingiuiți, li se înfig ace sub unghii, sunt spânzurați cu capul în jos, arși cu fierul roșu și până la urmă omorâți cu mitraliere, grenade și tancuri. Aceste atrocități au stârnit o indignare profundă în rândurile tuturor oamenilor iubitori de pace și libertate din lumea întreagă."[77] Remarcăm faptul că acurateța detaliilor furnizate de Lidia Agricola este, fără îndoială, uimitoare.

În pofida indignării Lidiei Agricola, americanii au continuat să bombardeze pozițiile nord-coreene, ne spune *Pentru Socialism*. La 1 mai 1952, americanii au tras împotriva pozițiilor trupelor nord-coreene 57 de obuze de gaze toxice și lacrimogene, iar la 10 mai alte 35 de bombe printre care și bombe cu gaze toxice.[78] Bombardamentele cu obuze cu gaze toxice și obuze cu gaze lacrimogene au continuat și pe 18 mai.[79] În august, americanii au săvârșit un nou atac criminal. În noaptea de 9 spre 10 august un mare număr de „fortărețe zburătoare" americane au bombardat din nou timp de peste trei ore Phenianul, aruncând asupra orașului sute de bombe de diferite calibre care au transformat un cartier civil în ruine fumegânde.[80]

Mai aflăm că, în luna iunie, reprezentantul sovietic al O.N.U., I.A.Malik, a convocat Consiliul de Securitate, introducând pe ordinea de zi la punctul 1 un apel adresat statelor de a adera la protocolul de la Geneva din 1925 privitor la interzicerea folosirii armei bacteriologice și de a-l ratifica.[81] Tibor Meray depune mărturie în articolul intitulat „Coreea astăzi" despre atrocitățile săvârșite de americani în Coreea. „La 7 Martie, fiind în satul Sonori, am văzut mișunând pe ghiața lacului Tedonkan sute de muște vii. La Phenian am vorbit cu femeia Kin Iun Bo, mamă a doi băieți – unul de 6 iar altul de 2 ani, care au luat în mână muște aruncate de Americani și care peste două zile au murit de

76 Lidia Agricola, „Criminalii să fie aduși în fața judecății popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.176, Duminică 1 Iunie 1952, p.4.
77 *Loc.cit.*
78 „Agresorii americani continuă să folosească în Coreea obuze și bombe cu substanțe toxice", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.178, Duminică 8 iunie 1952, p.6.
79 *Loc.cit.*
80 „Un nou bombardament criminal al aviației americane asupra Phenianului", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.197, Miercuri 13 August 1952, p.6.
81 „Reprezentantul sovietic al O.N.U., I.A.Malik, a convocat Consiliul de Securitate", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.182, Duminică 22 Iunie 1952, p.4.

holeră. O mârșavă agresiune bacteriologică deslănțuită de gangsterii ciumei."[82] Nu știm cine este Tibor Meray, nici de ce se plimba el langa, în vreme de război, pe „ghiața" lacului Tedonkan și nici de ce „gansterii ciumei" apelau la holeră pentru a-i ataca pe locuitorii satului Sonori.

În același timp, *Pentru Socialism* a continuat să sublinieze marile succese obținute de nord-coreeni pe câmpurile de bătălie și pierderile grele suferite de intervenționiștii americani. „În cursul lunii Iulie Armata Populară Coreeană și voluntarii chinezi au scos din luptă 19.502 soldați inamici. Dintre aceștia 8.962 sunt americani, 458 englezi, 33 canadieni și 10.049 din trupele-marionetă ale lui Li Sân Man. Forțele populare au dat 238 de lupte cu inamicul. Luptele terestre au fost deosebit de crâncene. Forțele populare au doborât 120 de avioane inamice și au avariat 149. Ele au distrus sau avariat 99 de tancuri, 28 de tunuri și 87 de autocamioane inamice."[83] Ținând cont de faptul că, în fiecare an, luna iulie are 31 de zile, rezultă că nord-coreenii au dat zilnic, în medie, 7,67 de lupte, o treime dintr-o luptă urmând să fie finalizată în ziua următoare. De asemenea, putem lansa ipoteza că și americanii au dat un număr egal de lupte, pornind de la presupunerea că nord-coreenii nu s-au luptat între ei și au avut nevoie de un oponent.

Activitatea partizanilor coreeni a fost la fel de energică și eficientă în același timp, ne spune *Pentru Socialism*: „Partizanii au atacat o suburbie a Seulului. S-au luptat timp de 2 ore cu unitățile armatei și poliției marionetă lisânmaniste, luând un mare număr de prizonieri și ucigând sau rănind mulți. După ce au executat această operație, s'au retras fără pierderi în altă regiune."[84] Se pare că americanii se confruntau și cu revolte ale sud-coreenilor. Astfel, *Pentru Socialism* afirma că o mie de coreeni recrutați de americani s-au răsculat, peste cincizeci dintre aceștia fiind uciși sau răniți de către americani în timpul reprimării revoltei.[85]

În iulie 1952, *Pentru Socialism* revenea asupra problemei prizonierilor de război nord-coreeni și chinezi. Potrivit unor informații provenite din cercurile militare americane, poziția guvernului britanic în chestiunea prizonierilor de război din Coreea se explică prin faptul că Oliver Franks, ambasadorul britanic

82 Tibor Meray, „Coreea astăzi", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.183, Miercuri 25 Iunie 1952, p.4.
83 „Pierderi grele provocate intervenționiștilor americani în Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.201, Miercuri 27 August 1952, p.4.
84 „Acțiuni eroice ale partizanilor coreeni", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.201, Miercuri 27 August 1952, p.4.
85 „Lupta tinerilor patrioți din Coreea de Sud împotriva ocupanților americani", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.204, Duminică 7 Septembrie 1952, p.4.

la Washington a obținut în cadrul discuțiilor pe care le-a avut cu Pace, ministrul de război american, și cu Alison, subsecretar de stat pentru chestiunile Extremul Orient, aprobarea de a trimite un grup de prizonieri de război coreeni și chinezi în Australia.[86] „La Washington se presupune că englezii intenționează să se folosească de prizonierii de război coreeni și chinezi pentru a experimenta noi tipuri de arme."[87]

În septembrie 1952, crimele agresorilor americani împotriva prizonierilor coreeni și chinezi au fost reluate, motiv de tergiversare la nesfârșit a tratativelor de armistițiu.[88] „Continuă monstruoasele asasinări ale prizonierilor de război care cer să fie repatriați. În decurs de 33 de zile, americanii au ucis și rănit peste 135 de prizonieri de război."[89] Generalul Nam Ir, șeful delegației nord-coreene la tratativele de armistițiu, susținea că, dacă americanii vor să se realizeze armistițiul din Coreea, „trebuie să renunțe la cererea lor fantezistă de a reține prizonierii de război și să adopte propunerile juste și rezonabile prezentate de nord-coreeni."[90] Mai mult, corespondenții din Washington ai presei americane ar fi răspândit zvonul că „generalul Clark avea directive ca să lege problema coreeană de alte probleme care nu au nici o legătură cu ea, cum ar fi, de exemplu, problema Indochinei."[91]

Sfârșitul anului 1952 a adus pentru nord-coreeni noi bombaradamente ale „pașnicului oraș Phenian", în care nu existau nici un fel de obiective militare. Sute de bombe au fost aruncate de aviația americană asupra orașului, „un mare număr de locuitori pașnici au fost uciși sau răniți și numeroase case și colibe au fost distruse."[92] Rezistența nord-coreenilor în fața acestor atacuri a rămas una remarcabilă, susține *Pentru Socialism*. Astfel, „la 29 Decembrie, unitățile antiaeriene și pușcași-vânători de avioane au doborât 5 și au avariat 6 avioane inamice."[93]

---

86 „O nouă sălbăticie a imperialiștilor americani și englezi", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.186, Duminică 6 Iulie 1952, p.4.
87 *Loc.cit.*
88 Crimele agresorilor americani împotriva prizonierilor de război coreeni și chinezi", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.208, Duminică 21 Septembrie 1952, p.4.
89 *Loc.cit.*
90 „Evenimentele din Coreea în legătură cu tratativele de armistițiu", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.209, Miercuri 24 Septembrie 1952, p.4.
91 „Primele succese în rezolvarea justă a chestiunii coreene", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.267, Miercuri 15 Aprilie 1953, p.1
92 „Evenimentele din Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.238, Duminică 4 Ianuarie 1953, p.4.
93 *Loc.cit.*

Preluând informații din ziarul *Jenminjibao*, *Pentru Socialism* sublinia marile succese obținute în anul precedent. „În anul 1952, forțele populare coreene și chineze au nimicit 240.000 de soldați inamici și au doborât sau avariat peste 5.300 de avioane inamice (14,5 pe zi – n.n.) În cursul anului trecut, pe lângă că au zdrobit mii de atacuri inamice, forțele populare coreene și chineze au consolidat și stabilizat pozițiile noastre. În cursul toamnei au întreprins o serie de contraatacuri tactice, reușind să pătrundă în pozițiile bine apărate ale inamicului, nimicind plutoane și companii întregi."[94] De partea cealaltă, americanii au continuat bombardamentele bacteriologice, încercând să creeze o zonă infectată care să se întindă de-a lungul Coreei și care să asigure succesul programului de împiedicare a aprovizionării cu muniții a trupelor nord-coreene de pe front.[95]

Potrivit unor declarații ale colonelului american Frank H.Schwable și ale maiorului Roy N.Bley, luați prizonieri de Forțele Armatei Populare Coreene, planurile pentru desfășurarea războiului bacteriologic au fost păstrate în cel mai mare secret și au fost luate o serie de măsuri preventive de o strictețe excepțională pentru a împiedica aflarea cruntului adevăr de către oamenii cinstiți din lumea întreagă.[96] Cu toate aceste precauții, *Pentru Socialism* a aflat cruntul adevăr: „Declarațiile celor doi ofițeri superiori americani arată că imperialiștii americani au trimis planul pentru ducerea războiului bacteriologic în Coreea încă în anul 1951, iar începând dela sfârșitul anului 1951 ei au trecut la folosirea bombei bacteriologice, - la început în proporții reduse și cu titlul de experimentare. De la jumătatea anului 1952, imperialiștii americani au extins folosirea armei bacteriologice pe o scară largă pe întreg teritoriul Coreei de Nord."[97]

Prin aceasta, americanii ar fi urmărit crearea unei centuri infectate care să împiedice transporturile și aprovizionarea Armatei Populare Coreene și totodată să provoace în întreaga Coree de Nord epidemii în rândul populației civile, urmărind să slăbească capacitatea de luptă a poporului coreean.[98] „Bombele bacteriologice erau contaminate cu bacterii de holeră, de tifos exantematic, de friguri galbene și alte boli infecțioase."[99]

---

94 „Forțele populare au obținut în 1952 mari succese pe frontul din Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.240, Duminică 11 Ianuarie 1953, p.4.
95 „S.U.A. duc războiul bacteriologic în Coreea. Cea de a doua și a treia declarație a colonelului american Frank H.Schwable", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.255, Duminică 1 Martie 1953, p.4.
96 „Criminalii războiului bacteriologic demascați în fața popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.261, Miercuri 25 Martie 1953, p.4.
97 *Loc.cit.*
98 *Loc.cit.*
99 *Loc.cit.*

Cum s-a ajuns la această situație ne spune tot *Pentru Socialism*. După terminarea celui de-al doilea război mondial, imperialiștii americani și-au intensificat cercetările și experimentele în legătură cu arma bacteriologică, folosindu-se în acest scop de criminalii de război japonezi Shiro Ishii, Wakamatsu, Yudziro și Masadzo, cărora le-au încredințat funcții importante în serviciul american de cercetări bacteriologice. În același timp, imperialiștii americani și-au asigurat serviciile fostului general hitlerist Walter Schreiber, considerat „specialist" în problemele războiului bacteriologic.[100]

La sfârșitul lunii martie 1953, *Pentru Socialism* scria că sunt aproape trei ani de când invadatorii americani folosesc cele mai barbare mijloace de exterminare în masă a oamenilor.[101] „Walter Schreiber a făcut experiențe de molipsire cu ciumă și holeră asupra deținuților din lagărele hitleriste ale morții. Sume uriașe au alocat guvernanții S.U.A. pentru pregătirea mijloacelor bacteriologice de exterminare. La Camp Dietrich (în statul Maryland) și în alte orașe ale S.U.A. au fost construite instalații uriașe pentru fabricarea mijloacelor războiului microbian."[102] Semnalăm o mică eroare: Dietrich Camp nu se află în Maryland, ci în Alaska, dar fondul problemei rămâne nechimbat.

În sfârșit, aflăm din *Pentru Socialism* că, la 9 aprilie 1953, în cadrul tratativelor de la Panmunjon, generalul Li San Ciu, șeful grupului de legătură coreeano-chinez a prezentat un text revizuit al proiectului de acord pentru repatrierea prizonierilor de război bolnavi și răniți propus de cealaltă parte, la 6 aprilie.[103] După studierea textului revizuit, partea adversă a declarat că, după câte se pare, nu există nici un punct de divergență între cele două părți, făcând și câteva propuneri concrete în legătură cu textul revizuit. Nord-coreenii și chinezii au declarat că aceste propuneri erau pe de-a-ntregul acceptabile.[104]

La 27 iulie 1953, a fost semnat acordul de încetare a războiului coreean. La Panmunjon a fost semnat un armistițiu ce punea capăt războiului de trei ani din Coreea, a avut loc și un schimb de prizonieri, ambele părți beligerante s-au retras din zonele ocupate, în urma acestei înțelegeri Coreea rămânând divizată în Coreea de Nord și Coreea de Sud.[105]

---

100 *Loc.cit.*
101 „Criminalii războiului bacteriologic nu vor scăpa de pedeapsă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.
102 *Loc.cit.*
103 „Tratativele de la Panmunjon", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.266, Duminică 12 Aprilie 1953, p.6.
104 *Loc.cit.*
105 *Istoria ilustrată a secolului al XX-lea*, Editura Aquila, Oradea, 2007, p.329.

Acordul de la Panmunjon a fost considerat de *Pentru Socialism* un pas important pe calea încununării cu succes a eforturilor repetate făcute de guvernele Chinei și Coreei de Nord, sprijinite continuu de Uniunea Sovietică, pentru încetarea războiului din Coreea, pentru încheierea armistițiului și rezolvarea pe cale pașnică a problemei coreene.[106] Rolul U.R.S.S. era subliniat cu tărie. „Uniunea Sovietică a căutat mereu posibilități pentru încheierea operațiunilor militare în Coreea, pentru încheierea păcii. În urma cuvântării rostite de reprezentantul U.R.S.S. la Consiliul de Securitate al O.N.U., în Iunie 1951, au fost începute tratativele de armistițiu dela Kaisung, continuate apoi la Panmunjon."[107]

În realitate, doar moartea lui Stalin a permis o oarecare relaxare a Războiului rece și a făcut posibilă semnarea armistițiului între cele două părți.[108] Relațiile dintre cele două state au rămas însă tensionate și după semnarea armistițiului de la Panmunjon.[109]

În pofida a ceea ce a susținut atât de vehement și în mod repetat *Pentru Socialism*, americanii nu au recurs la arme de distrugere în masă în timpul războiului din Coreea, cu toate că generalul MacArthur a insistat pentru recurgerea la armele atomice. De altfel, președintele Truman l-a demis pe generalul MacArthur pentru insubordonare și pentru că a susținut în mod public necesitatea războiului total împotriva Chinei comuniste.[110] Trebuie spus că, la vremea respectivă, americanii deținеau 369 de bombe atomice operaționale.[111]

Cert este faptul că o invazie nord-coreeană care ar fi fost încununată de succes fără reacția americanilor ar fi avut un impact dezastruos asupra Japoniei.[112] „Puterea comunistă necontestată ar fi introdus spectrul unui iminent monolit comunist asiatic și ar fi schimbat orientarea prooccidentală a Japoniei."[113]

Statele Unite ale Americii, „un stat fascist-polițist"

La sfârșitul celui de-al doilea război mondial, pentru prima dată în istoria lor, Statele Unite ale Americii dispuneau pe timp de pace de forțe militare

106 „Primele succese în rezolvarea justă a chestiunii coreene", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.267, Miercuri 15 Aprilie 1953, p.1.
107 *Loc.cit.*
108 Jan Palmowski, *op.cit.*, vol.1, p.229.
109 Horia C.Matei, *Statele lumii. Mică Enciclopedie de Istorie*, Editura Meronia, București, 2001, p.117.
110 *Ibidem*, vol.2, p.466.
111 Niall Ferguson, *Războiul lumii. Epoca urii*, Editura RAO, București, 2011, p.689.
112 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.417.
113 *Loc.cit.*

considerabile, de baze strategice pe întreg globul, ceea ce i-a dat posibilitatea de a proclama fățiș politica de stăvilire a comunismului.[114] Statele Unite ale Americii au fost singurul stat care a ieșit din cel de-al doilea război mondial mai bogat decât a fost înainte.[115]

Potrivit relatărilor presei comuniste, autoritățile din Statele Unite ale Americii pregăteau, fără să aștepte ca membrii Congresului să adopte vreo hotărâre în această chestiune, lagăre pentru internarea „fruntașilor progresiști."[116] Astfel, ne spune *Pentru Socialism*, senatorul democrat Eastland a prezentat Congresului o rezoluție care prevedea internarea imediată în lagăre a fruntașilor progresiști americani „pe baza legii draconice – McCarran."[117]

În timp ce Statele Unite ale Americii încercau să-și impună dominația asupra întregii lumi, se confruntau cu grave probleme acasă la ele. Astfel, în orașul Providence din provincia Rhode Island, toate școlile au fost închise în urma grevei declarate de învățătorii și profesorii din localitate, iar în Boston (Massachussets), șoferii și mecanicii celor două linii principale de autobuz au declarat grevă.[118]

Samavolnicia fascist-poliţistă din S. U. A.

Pentru Socialism garanta că, în Statele Unite ale Americii, procesul fascizării a cuprins toate laturile vieții, statul fascist-polițist transformându-se în centrul reacțiunii internaționale.[119] „Cercurile guvernamentale din S.U.A., care pregătesc un al treilea război mondial își consolidează spatele frontului cu ajutorul sălbaticelor metode fasciste. Fascizarea țării se manifestă cel mai vizibil în teroarea îndreptată împotriva negrilor, care numără în S.U.A. 15 milioane de oameni."[120]

114 Alexandru Vianu, *Istoria S.U.A.*, Editura Științifică, București, 1973, pp.404-405.
115 Pierre Milza și Serge Bernstein, *op.cit.*, vol.2, p.20.
116 „Un pas înainte pe calea fascizării Statelor Unite", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.138, Miercuri 23 Ianuarie 1952, p.4.
117 *Loc.cit.*
118 „Greve în S.U.A. și Italia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.155, Miercuri 18 Martie 1952, p.4.
119 „Samavolnicia fascist-poliţistă din S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.237, Marți 30 Decembrie 1952, p.6.
120 *Loc.cit.*

De asemenea, trupele „de ocupație" americane provocau mari probleme în țările în care erau cantonate, ne spune *Pentru Socialism*. Astfel, marele cartier general al armatei americane din Europa, cu sediul la Heidelberg, ar fi declarat că, în perioada dintre lunile mai și octombrie 1952, militarii americani au săvârșit în Germania occidentală, Anglia și Franța 1.399 de crime.[121] „În realitate, însă, numărul crimelor săvârșite de ei numai în Germania occidentală este de două ori mai mare. În zona de ocupație americană din Germania occidentală militarii americani săvârșesc zilnic cel puțin 15 crime – asasinate, jafuri, atacuri, molestări, violuri, contrabandă de narcotice, excrocherii, etc."[122]

„Reînvierea nazismului" în Germania occidentală

În primăvara anului 1950, la puțin timp după declanșarea războiului din Coreea, Washingtonul se străduia să le explice francezilor și altor națiuni europene că singura șansă reală pentru apărarea Occidentului era reînarmarea Germaniei.[123] „Dacă nu ar fi izbucnit chiar atunci războiul din Coreea, profilul istoriei europene ar fi fost cu totul altul."[124] Începând de la mijlocul anului 1950, americanii au fost cei care au încurajat reînarmarea Germaniei federale, în special din cauza problemelor ridicate de conflictul coreean și a îngrijorării pe care o provoca radicalizarea blocului comunist care, din 1949, deținea arma atomică.[125]

Evident că Uniunea Sovietică nu vedea cu ochi buni reînarmarea Germaniei Federale; britanicii, deși foarte reticenți, nu vedeau altă soluție decât găsirea unei metode pentru a reînarma Germania, dar menținând-o sub un control ferm al Aliaților occidentali; francezii s-au opus cel mai mult, reușind să amâne reînarmarea Germaniei până în anul 1954.[126] În mod paradoxal, Robert Schuman, ministrul francez al afacerilor externe, a fost cel care, pentru a evita o încordare internațională, a propus, în numele Franței, înființarea Comisiei defensive europene (C.E.D.)[127]

Chiar în ziua de 23 august 1952, *Pentru Socialism* avertiza că, recent, bande de fasciști, îmbrăcați în uniforme militare și cu insigne naziste, au

121 „Crimele ocupanților americani în Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.234, Duminică 21 Decembrie 1952, p.4.
122 *Loc.cit.*
123 Tony Judt, *op.cit.*, p.148.
124 *Loc.cit.*
125 Serge Bernstein și Pierre Milza, *op.cit.*, vol.5, p.242.
126 Tony Judt, *op.cit.*, p.148, p.150.
127 Jacques Madaulle, *Istoria Franței*, Editura Politică, București, 1973, vol.3, p.284.

organizat o retragere cu torțe pe străzile centrale ale orașului Bonn și că manifestațiile fasciste se țineau lanț în Germania occidentală, la Hamburg, München, Hanovra etc.[128]

„Colonia europeană Nr. 1"

„Colonia noastră europeană Nr. 1" — așa este numită în mod neoficial Germania occidentală de către cercurile conducătoare ale SUA. Într'adevăr, regimul de teroare și violența instaurat de ocupanții americani în Germania occidentală se deosebește prea puțin de regimul colonial.

Yankeii controlează întreaga viață a țării. Soldățimea americană se simte pe „moșia germană" mult mai la larg decât la ea acasă. Mulți funcționari americani aflați în străinătate, scrie revista „United States News and World Report" recunosc că „nu au trăit niciodată atât de bine".

Oamenii de afaceri și militarii americani, nemulțumindu-se cu beneficiile pe care SUA le stoarce din Germania occidentală sub forma plății cheltuelilor de ocupație, jefuesc țara fără

Pace

Congresul Popoarelo Păcii ale cărui dezbate cu deosebit interes d mea întreagă și-a ine

Prin componența s 85 țări din toate co a fost cea mai re a popoarelor din în drul dezbaterilor, cele mai diferite c zofice, religioase, comună pentru a preț al omenirii — fost găsită. Ea a două documente tanță adoptate d gresului Popoar cii" și „Mesaju Popoarelor pen nelor celor cin

Aceste docu deosebit inter pace, care pr încredere în v sibilitatea u între popoar

Adoptarea către Congr nică lovitu șave ale a cercărilor poarelor cii. Incer

Ca rezultat logic al întregii politici postbelice a Statelor Unite ale Americii și a Angliei, propaganda revanșardă se desfășura din plin prin ziare și reviste, nefiind surprinzător faptul că hitleriștii deveniseră din ce în ce mai activi. „Foști SS-iști și agenți ai Gestapoului se întrunesc în diferite berării. Umbra brună planează din nou asupra Germaniei occidentale. Wehrmachtul în curs de creare va fi comandat de generali naziști. Uniuni, grupuri și partide fasciste, asociații de soldați prezidate de generali naziști răsar în Germania occidentală ca ciupercile după ploaie. Generali hitleriști, membri ai faimoasei asociații fasciste «Bruderschaft», desfășoară o vie activitate."[129]

În septembrie 1952, *Pentru Socialism* anunța că, în Europa, au fost eliberați peste 2.600 de criminali de război germani, iar cancelarul Adenauer ar fi susținut că guvernul Germaniei occidentale se străduiește să obțină eliberarea restului de 1.000 de criminali de război aflați încă în închisoare.[130] „Imperialiștii americani caută cu înfrigurare cadre devotate atât pentru Wehrmachtul hitlerist pe cale de refacere în Germania occidentală, cât și pentru așa zisa «armată europeană» a imperialismului american al cărui nucleu îl constituie acest Wehrmacht. Ori nu există cadre mai devotate pentru trupele mercenare

128 „Reînvierea fascismului și militarismului în Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.200, Sâmbătă 23 August 1952, p.6.
129 *Loc.cit.*
130 „Crimele agresorilor americani împotriva prizonierilor de război coreeni și chinezi", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.208, Duminică 21 Septembrie 1952, p.4.

ale Wall Street-ului decât asasinii și schingiuitorii hitleriști, scăpați de lațurile spânzurătorilor prin protecția hitlerilor de astăzi, imperialiștii americani."[131]

În ediția din 1 aprilie 1953, *Pentru Socialism* informa că, la 19 martie, majoritatea reacționară din Bundestag a ratificat tratatele militariste de la Bonn și Paris.[132] „Adenauer a îndeplinit ultimatumul, dat de Dulles cu prilejul vizitei făcute la Bonn, de a ratifica tratatele încă înainte de plecarea lui în S.U.A., prevăzută pentru începutul lunii Aprilie. Adenauer a ținut un discurs plin de calomnii murdare împotriva lagărului păcii în frunte cu Uniunea Sovietică, cerând ratificarea tratatelor militariste în numele intereselor imperialiștilor din S.U.A."[133]

Din motive lesne de înțeles, *Pentru Socialism* nu a făcut nici măcar o dată nici o referire la numeroasele trupe sovietice deplasate în Republica Democrată Germană, cu toate că acest fapt este de netăgăduit.[134] Mai trebuie spus că intrarea Republicii Federale Germane în NATO a fost opera exclusivă a americanilor și nu a avut nici un suport european.[135]

Franța colonialistă și imperialistă

Din articolul intitulat *Împotriva teroarei colonialiste franceze în Maroc*, aflăm următoarele: „conducătorii delegațiilor țărilor arabe la Organizația Națiunilor Unite s'au întrunit Vineri (18 ianuarie 1952 – n.n.) și au analizat situația creată în Tunisia în urma represiunilor organizate de autoritățile colonialiste franceze împotriva organizațiilor democrate."[136] Titlul este despre Maroc, știrea este despre Tunisia, dar ce mai contează?

Atentă la schimbările politice din Franța, publicația *Pentru Socialism* și-a informat cititorii, în ediția sa din 5 martie, că guvernul Faure a demisionat după doar cinci săptămâni.[137] Cauzele acestei demisii păreau mai mult decât evidente: „cabinetul Faure a întreprins o serie întreagă de acțiuni care au

131 *Loc.cit.*
132 „Împotriva tratatelor militariste dela Bonn și Paris", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.263, Miercuri 1 Aprilie 1953, p.6.
133 *Loc.cit.*
134 Tony Judt, *op.cit.*, p.181.
135 Jean-Michel Gaillard și Anthony Rowley, *Istoria continentului european. De la 1850 până la sfârșitul secolului al XX-lea*, Editura Cartier, Chișinău, 2001, p.388.
136 „Împotriva teroarei colonialiste franceze în Maroc", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.138, Miercuri 23 Ianuarie 1952, p.4.
137 „În legătură cu demisia guvernului francez", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.151, Miercuri 5 Martie 1952, p.4.

accentuat dependența Franței față de imperialismul american și au agravat mizeria oamenilor muncii."[138]

Pentru Socialism nu a ratat nici căderea gevernului Pinay, „unul dintre cele mai reacționare ale Franței de după al doilea război mondial."[139] Guvernul Pinay ar fi dus o politică antinațională la ordinele stăpânilor săi, imperialiști americani. Din ordinul acestora, guvernul Pinay a mărit în mod considerabil cheltuielile de război, a cheltuit sume enorme pentru a prelungi odiosul război împotriva poporului vietnamez și a ținut sub arme uriașe colective militare pentru reprimarea mișcării patriotice din Tunisia și Maroc.[140] În timpul guvernării lui Pinay au fost semnate acordurile – contrare intereselor poporului francez – de la Bonn și Paris, care încurajau renașterea militarismului agresiv german, tot în această perioadă intrând în vigoare așa-zisul plan Schuman prin care industria de cărbune și oțel a Franței a fost cu desăvârșire subordonată industriei de armament germano-americane. În concluzie, „reacțiunea franceză la ordinul Wall Streetului caută să profite de actuala criză de guvern din Franța pentru a instaura un guvern care să intensifice politica de fascizare a țării."[141]

La scurt timp, *Pentru Socialism* anunța că Adunarea Națională franceză a aprobat ca radical-socialistul René Mayer să formeze noul guvern, Mayer fiind omul de încredere al magnatului Rothschild și considerat de către francezi „drept unul dintre politicienii care au adus cel mai mult rău Franței."[142]

Nu doar că guvernul Franței era aservit imperialiștilor americani, dar chiar „pământul Franței este bătătorit de bocancii soldaților americani."[143] Grozăvia era însă mult mai mare: cu ajutorul slugilor franceze ale Statelor Unite ale Americii, monopolurile americane căutau să pună mâna pe întreaga economie a Franței și să o transforme într-o anexă a economiei de război a Statelor Unite ale Americii.[144] *Pentru Socialism* nu uita să amintească și de prezența F.B.I.-ului în Franța, pe care-l descrie ca pe un „gestapou american."[145] În plus, caracteristică specifică unor trupe de ocupație, „nu trece o zi fără ca americanii să nu suprime sau să nu ucidă pe vreun francez."[146]

---

138 *Loc.cit.*
139 „Noua criză de guvern din Franța", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.238, Duminică 4 Ianuarie 1953, p.4.
140 *Loc.cit.*
141 *Loc.cit.*
142 „În legătură cu criza de guvern din Franța", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.240, Duminică 11 Ianuarie 1953, p.4.
143 „Ocupație fără declarație de război", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.185, Miercuri 2 Iulie 1952, p.4.
144 *Loc.cit.*
145 *Loc.cit.*
146 *Loc.cit.*

În Extremul Orient, Franța imperialistă primea lovitură după lovitură, așa cum reiese dintr-un comunicat al Comandamentului Armatei Populare Vietnameze transmis de Agenția Vietnameză de Informații în a doua jumătate a lunii august 1952 și publicat de *Pentru Socialism*.[147] În condițiile în care războiul de partizani se dezvolta pe scară națională, pierderile suferite de francezi erau tot mai mari. „Forțele populare și de partizani cresc pe zi ce trece. În primele șase luni ale anului 1952, inamicul a pierdut 91.091 morți și 6.319 prizonieri. Au fost capturate 4.421 de carabine și de mitraliere. Au fost distruse peste 500 de autocamioane și autoblindate; 20 de avioane inamice au fost doborâte."[148] În plus, în sectorul Lao-Kai-Ha-Jiang, la frontiera cu China, Armata Populară Vietnameză a zdrobit complet nucleul principal al rămășițelor trupelor gomindaniste, zădărnicind astfel intenția colonialiștilor francezi de a face joncțiunea cu ele pentru a tulbura liniștea din spatele frontului nostru."[149]

În august 1952, Armata Populară Vietnameză a provocat noi pierderi grele inamicului, forțele populare reușind să nimicească în Vietnamul de Nord două companii din divizia a 10-a a armatei lui Bao Dai, în provincia Hanam, iar după o săptămână au sdrobit o altă companie inamică în provincia Hadong.[150] „În primele zece zile ale lunii August, forțele populare au dat 94 de lupte în Vietnamul de Nord. 279 de soldați inamici au fost uciși, răniți sau luați prizonieri."[151]

La 31 august, în apropiere de Saigon, forțele populare vietnameze au distrus un depozit de muniții și un depozit de combustibil, acestea reprezentând ajutoare militare trimise trupelor coloniale franceze de către americani.[152] „Datorită operațiunilor reușite ale trupelor populare au fost distruse 10 milioane litri de gazelină, 10 milioane litri de ulei pentru motoare «Diesel», 1.000 de bombe în greutate de câte 500 kg fiecare, 1.000 de bombe cu napalm și 50 de milioane de cartușe."[153]

Războiul din Vietnam i-ar fi costat pe francezi peste 2.000 de miliarde de franci, numai în cursul ultimelor două luni ale anului 1952 colonialiștii

147 „Succesele Armatei Populare Vietnameze în lupta împotriva colonialiștilor francezi", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.199, Miercuri 20 August 1952, p.4.
148 *Loc.cit.*
149 *Loc.cit.*
150 „Armata Populară Vietnameză provoacă pierderi grele inamicului", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.206, Duminică 14 Septembrie 1952, p.4.
151 *Loc.cit.*
152 „Un mare succes al forțelor populare vietnameze", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.210, Duminică 28 Septembrie 1952, p.6.
153 *Loc.cit.*

francezi și mercenarii lui Bao-Dai pierzând circa 14.000 de ofițeri și soldați.[154] Alarmați de succesele obținute de poporul vietnamez, imperialiștii americani care doreau să folosească Vietnamul pentru realizarea scopurilor lor agresive, au intensificat ajutorul dat imperialiștilor francezi în lupta contra vietnamezilor.[155]

Realitatea istorică este puțin mai nuanțată. Potrivit istoricului Jacques Madaulle, „francezii au luptat în Vietnam pur și simplu pentru ca să nu se substituie Franței un stat cu tendințe comuniste" într-un „război costisitor și, după toate aparențele, inutil, război care, pe deasupra, era dus în condiții odioase."[156]

Planul Marshall, efectele dezastruoase ale acestuia și falimetul capitalismului

Reconstrucția europeană după cel de-al doilea război mondial a creat numeroase probleme, ceea ce a făcut ca americanii să se implice în mod direct în afacerile bătrânului continent. Planul Marshall a urmărit să diminueze influența comunistă în Europa prin intermediul unor investiții în vederea refacerii economice a țărilor sărăcite, oferind țărilor europene asistență tehnică, alimente, credite, materii prime și industriale.[157] Participarea la Planul Marshall era deschisă chiar și guvernelor aflate pe orbita sovietică, inițiativă redusă la tăcere numaidecât de către Stalin, astfel încât Uniunea Sovietică a interzis statelor comuniste europene aflate sub dominația sa să accepte ajutorul american.[158]

În timpul aplicării sale (1947-1951), Planul Marshall a adus celor șaisprezece țări care l-au acceptat aproape 13 miliarde de dolari repartizați pe principiul priorității.[159] „Este incontestabil că Planul Marshall a avut pentru economia Europei și pentru supraviețuirea sa politică efecte extrem de benefice. Aceasta i-a permis să-și finanțeze redresarea economică și a împiedicat totodată să vireze spre comunism."[160] În același timp, Planul Marshall a accelerat procesul de construcție europeană.

154 „Lupta eroică a poporului vietnamez", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.256, Miercuri 4 Martie 1953, p.4.
155 *Loc.cit.*
156 Jacques Madaulle, *op.cit.*, vol.3, pp.281 și 283.
157 Jan Palmowski, *op.cit.*, vol.2, p.122.
158 *Loc.cit.*; Henry Kissinger, *op.cit.*, p.398.
159 Serge Bernstein și Pierre Milza, *op.cit.*, vol.5, p.229.
160 *Ibidem*, pp.229-230.

În *Pentru Socialism* situația a fost însă prezentată diametral opus. Astfel, printre efectele dezastruoase pe care le-a produs în Franța aplicarea planului Marshall s-a numărat lichidarea unui mare număr de întreprinderi industriale și comerciale. Ca urmare a acestui plan, ne spune *Pentru Socialism*, mii de firme au dat faliment „din cauza concurenței firmelor americane și din cauza orientării vieții economice spre producția de război, cerută de imperialiștii americani."[161] Totodată datele statistice oficiale publicate ar fi arătat că, în anii 1947-1951, adică în perioada de aplicare a planului Marshall, numărul falimentelor și al lichidărilor judiciare a sporit de patru ori.[162] De asemenea, reducerea la minimum a comerțului cu țările din „lagărul păcii", impusă de conducătorii americani, a agravat și mai mult situația.[163]

Tabloul dezastrului continuă în *Pentru Socialism.* În Franța, transportul de mărfuri urma să fie majorat în medie cu 10%, prețurile biletelor de călătorie pentru pasageri cu 25%, iar costul curentului electric a fost majorat în medie cu 11%, ceea ce, evident, reprezenta o scădere a nivelului de trai al poporului.[164]

Rămâne un fapt sigur că, dincolo de exagerările din *Pentru Socialism*, în numai doi ani de la izbucnirea războiului din Coreea, în Franța prețurile au crescut cu 40 %.[165] La fel de adevărat este și faptul că aproape 20% din investițiile publice din Franța au fost finanțate de contravaloarea în franci a creditelor Marshall.[166]

Nici situația din Belgia nu a scăpat analiștilor de la *Pentru socialism*. Astfel, în Belgia, au crescut considerabil prețurile la carne, paste făinoase, fasole și alte produse alimentare, din momentul participării Belgiei la războiul din Coreea costul vieții belgienilor crescând cu cel puțin 25%.[167] În fine, ca urmare a politicii de remilitarizare duse de guvernul revanșard de la Bonn, condus de Adenauer, în Germania occidentală continua creșterea prețurilor la diferite articole de consum; numai în cursul primei săptămâni a lunii ianuarie 1952, prețul cartofilor, precum și prețul vitelor de tăiere, au crescut cu 16%.[168]

Situația economică a Italiei e zugrăvită în culori la fel de sumbre. Un exemplu e dat de *Pentru Socialism*, care relatează că muncitorii din uzina de

161 „De patru ori mai multe falimente în Franța în urma aplicării planului Marshall", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.139, Duminică 27 Ianuarie 1952, p.4.
162 *Loc.cit.*
163 *Loc.cit.*
164 „Noi urcări de prețuri în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.142, Duminică 3 Februarie 1952, p.4.
165 Tony Judt, *op.cit.*, p.149.
166 Serge Bernstein și Pierre Milza, *op.cit.*, vol.5, p.252.
167 *Loc.cit.*
168 *Loc.cit.*

construcții de motoare „Ansualdo" din Genoa au declarat grevă la 12 martie 1952, în semn de protest împotriva hotărârii conducerii de a concedia 1.400 de muncitori.[169] Bugetul italian urma să se soldeze cu un deficit de 497 miliarde lire, politica „atlantică" a cercurilor conducătoare italiene ducând la înrăutățirea continuă a situației poporului italian.[170] „Creșterea capitolului cheltuieli și deficitul noului buget este provocată de sporirea cheltuielilor militare în conformitate cu pretențiile prezentate Italiei de către conducerea americană a uniunii agresive a Atlanticului."[171]

În Danemarca, alt dezastru economic: unul din cinci muncitori era șomer, ceea ce reprezenta o rată a șomajului de 20%.[172] Pretutindeni în țările capitalului creștea șomajul. „În S.U.A. numărul șomerilor crește pe măsură ce se reduce producția de țesături, încălțăminte și alte mărfuri de larg consum. În Anglia numărul șomerilor totali și parțiali a depășit cifra de un milion. În Germania occidentală peste 2 milioane de germani sunt fără lucru. Italia numără 4 milioane de șomeri totali și parțiali. În orașele și satele din Japonia sunt 18 milioane de șomeri totali și parțiali."[173] Ca urmare a acestei stări economice catastrofale, semn clar că orânduirea capitalistă se afla în pragul colapsului, „în Franța, Italia, Anglia și alte țări din Europa occidentală a crescut tot mai mult valul de ură împotriva armatelor americane care s-au instalat în aceste țări ca pe un teritoriu inamic."[174]

În realitate, Statele Unite ale Americii dețineau primul loc mondial în toate domeniile (agricultură, industrie și comerț).[175] Producția lor de cărbune reprezenta jumătate din cea mondială, iar cea de petrol două treimi; puteau produce 95 de milioane de tone de oțel, în timp ce U.R.S.S., plasată pe locul doi în lume, de-abia producea 20 de milioane de tone; în anumite sectoare (aluminiu, cauciuc sintetic, nave maritime, automobile, avioane) proceau numai ele mai mult decât tot restul lumii, iar productivitatea muncii era de patru ori mai mare decât cea europeană.[176] În plus, flota lor comercială reprezenta două

169 „Greve în S.U.A. și Italia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.155, Miercuri 18 Martie 1952, p.4.
170 B.Vronschi, „Sub povara cheltuielilor militare", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.204, Duminică 7 Septembrie 1952, p.4.
171 *Loc.cit.*
172 „În Danemarca, din cinci muncitori unul este șomer", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.163, Miercuri 23 Aprilie 1952, p.4.
173 „Oamenii muncii din țările capitaliste sărbătoresc ziua de 1 Mai sub semnul luptei pentru pace, democrație și un viitor mai bun", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.167, Miercuri 30 Aprilie 1952, p.6.
174 *Loc.cit.*
175 Pierre Milza și Serge Bernstein, *op.cit.*, vol.2, p.24.
176 *Loc.cit.*

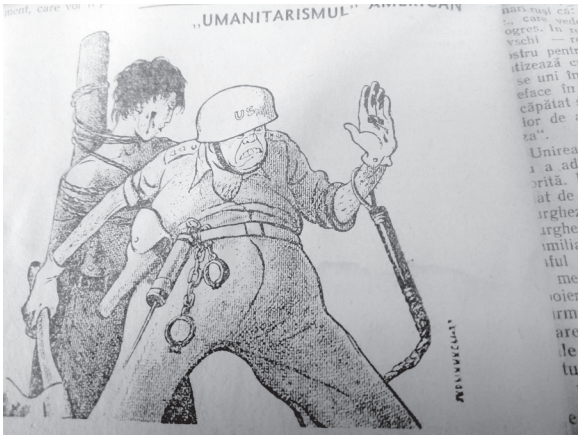

treimi din cea mondială și dețineau singura flotă de avioane transoceanice din lume.[177]

Cu toate acestea, *Pentru Socialism* își informa cititorii că „Politica dusă de imperialiști condamnă massele muncitoare din țările burgheze la lipsuri și suferințe. Șomaj, mizerie și înfometare – iată soarta a milioane de oameni simpli din lumea capitalistă."[178] *Pentru Socialism* semnala că o consecință a cursei nebunești a înarmărilor care se desfășura în țările occidentale era criza industriei textile, care a cuprins majoritatea țărilor din Apus.[179]

Viitorul capitalismului decadent era mai mult decât sumbru. „În țările capitaliste copiii trăiesc sub teroare și groaza pe care o împrăștie cercurile conducătoare pentru a întreține politica de război. Copiii trec prin clipe de spaimă și groază în cursul exercițiilor de apărare contra «atacurilor atomice», care fac parte integrantă din programul școlilor. Din această cauză mulți suferă de nervi."[180] O situație care nu mai suportă nici un comentariu...

Economia Angliei dădea, potrivit *Pentru Socialism*, semne tot mai evidente de criză. „Această situație este un rezultat al uriașului program de înarmare, precum și al faptului că necesitățile de dezvoltare a industriei de pace sunt complet ignorate."[181] În realitate, Marea Britanie a beneficiat de 3,2 miliarde de dolari, în urma aplicării Planului Marshall.[182]

177 *Loc.cit.*
178 „În prezența tovarășului Stalin. Grandioasa paradă militară și demonstrația de 1 Mai a oamenilor muncii din Moscova", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.169, Miercuri 7 Mai 1952, p.4.
179 „Agravarea crizei industriei textile din țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.172, Duminică 18 Mai 1952, p.4.
180 „Traiul de mizerie a copiilor din țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.176, p.3.
181 „Grava situație a economiei engleze", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.215, Duminică 12 Octombrie 1952, p.4.
182 Jan Palmowski, *op.cit.*, vol.2, p.122.

Nici situația din Turcia nu a scăpat unei analize vigilente a celor de la *Pentru Socialism*. Colonizarea rapidă a Turciei a făcut ca oamenii muncii din această țară să trăiască în mizerie și exploatare, deoarece „scumpetea, care întovărășește totdeauna pregătirile de război, este o mare nenorocire pentru clasa muncitoare."[183] „Guvernul slugarnic de la Ankara a desființat orice taxă vamală pentru mărfurile stăpânilor lor americani. Din pricina inundării pieții cu mărfuri americane, fabricile turcești își închid una după alta porțile, și mii de muncitori rămân pe drumuri. Numărul șomerilor din Turcia trece acum de un milion și jumătate. Clica guvernamentală din Turcia nu asigură de lucru nici măcar «eroilor» săi care au reușit întâmplător să scape din Coreea. 60% din populația Turciei suferă de tuberculoză, după cum recunoștea însuși Iustiundag, ministrul sănătății publice."[184] *Pentru Socialism* omitea să-și informeze cititorii că sovieticii ceruseră Turciei baze militare în Strâmtori. În cazul în care Turcia ar fi acceptat această cerere, probabil că *Pentru Socialism* nu ar mai fi vorbit despre „guvernul slugarnic de la Ankara."

Din nou adevărul era mistificat de *Pentru Socialism*, care nu făcea nici o mențiune despre faptul că Turcia a fost unul dintre primii beneficiari ai ajutorului propus de americani, care nu-și doreau o expansiune a comunismului în această țară.[185] Turcia și Grecia au primit 400 de milioane de dolari, constând în ajutoare militare și economice, pentru ca aceste două țări să se apere împotriva rebelilor comuniști, susținuți în Grecia în mare măsură nu de Stalin, ci de Tito.[186] În fapt, programul de ajutorare greco-turc respingea amenințarea sovietică din estul Mediteranei.[187]

Pentru Socialism era informat și cu privire la stările de lucruri din Extremul Orient. Din cauza politicii americane, impusă Japoniei în dauna intereselor ei naționale, de boicotare a pieței chineze, care în trecut furniza Japoniei o importantă parte din materiile prime industriale și din alimente, și care absorbea o parte tot atât de importantă din exportul ei, Japonia era nevoită să importe din S.U.A. numeroase mărfuri.[188] În același timp, S.U.A. îngrădeau prin tot felul de măsuri importul de mărfuri din Japonia. „Peste 100 de societăți mari au dat faliment. Industria textilă a Japoniei a fost nevoită

183 „Consecințele dominației americane în Turcia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr. 202, Duminică 31 August 1952, p.4.
184 *Loc.cit.*
185 Serge Bernstein și Pierre Milza, *op.cit.*, vol.5, p.228.
186 Jan Palmowski, *op.cit.*, vol.2, pp.465-466.
187 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.414.
188 „Roadele dominației americane în Japonia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.200, Sâmbătă 23 August 1952, p.6.

să-și reducă producția cu 40%. Monopoliștii americani înhamă Japonia la carul lor cu ajutorul dolarului. Ocuparea Japoniei de către imperialiștii americani reprezintă o calamitate națională."[189]

În realitate, în Japonia, administrația militară americană (cunoscută oficial sub numele de Supreme Command of the Allied Powers - SCAP), cu toate scăderile ei, a avut un caracter profund reformator.[190] Noua Constituție japoneză a introdus și garantat drepturile și libertățile economice, politice și sociale, a fost reformat sistemul sanitar și de asigurări sociale și a fost realizată o reformă agrară, toate aceste măsuri încercând să amelioreze și să remedieze inechitățile sociale în scopul rezolvării problemei sărăciei.[191] În timp ce războiul din Coreea a relansat economia japoneză, tratatul de pace încheiat la San Francisco între puterile învingătoare și Japonia a pus capăt regimului de ocupație militară.[192] S-a afirmat, pe bună dreptate, că tratatul de pace semnat cu Japonia în 1951 și ajutorul economic oferit acesteia a reprezentat „cheia de boltă a rezistenței în fața comunismului în Asia."[193]

Pentru Socialism s-a arătat extrem de atent la lupta dintre monopolurile petrolifere engleze și cele americane, remarcând faptul că, în întregul Orient Apropiat și Mijlociu, nu există literalmente nici o țară în care să nu se ducă astfel de lupte. Ca să extindă și mai departe pozițiile lor petrolifere în Orientul Apropiat și Mijlociu imperialiștii americani se amestecă intens în conflictul anglo-iranian și cel anglo-egiptean.[194] „Ca să-și asigure o situație mai solidă și să antreneze aceste țări în planurile lor agresive, imperialiștii americani au supus controlului lor Turcia, Arabia Saudită și Israelul, care înainte se aflau în sfera de influență a Angliei."[195]

La sfârșitul anului 1952, s-au desfășurat lucrările unei conferințe la care au participat primii miniștri și miniștrii de externe ai „țărilor imperiului britanic", conferință consacrată problemelor economice, ne spune *Pentru Socialism*, dar care, prin caracterul ei, a amintit de o consfătuire militară, convocată într-un moment critic al războiului, când erau necesare măsuri urgente pentru salvarea situației.[196] Miniștrii și experții întruniți în mare

189 *Loc.cit.*
190 Jan Palmowski, *op.cit.*, p.477.
191 *Loc.cit.*
192 *Enciclopedie de istorie universală*, Editura ALL Educational, București, 2003, p.782.
193 Pierre Milza și Serge Bernstein, *op.cit.*, vol.2, p.29.
194 „Lupta anglo-americană pentru petrol în Orientul Apropiat", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.206, Duminică 14 Septembrie 1952, p.4.
195 *Loc.cit.*
196 „Rezultatele conferinței primilor miniștri și ai miniștrilor de finanțe ai țărilor imperiului britanic", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.235, Miercuri 24 Decembrie 1952, p.6.

secret au examinat situația de pe diferite „fronturi" ale „înverșunatului război economic care se ducea între Anglia și Statele Unite ale Americii." Ei au analizat mijloacele și procedeele necesare întăririi apărării țărilor din zona lirei sterline împotriva ofensivei dolarului.[197] Această conferință a avut rolul de a demonstra „prietenilor" americani și Angliei că, în pofida pierderilor suferite, Commonwealth-ul britanic continuă să reprezinte o forță amenințătoare.[198] În mod cert, existau mari contradicții între imperialiștii americani și imperialiștii englezi, concluziona *Pentru socialism*.[199]

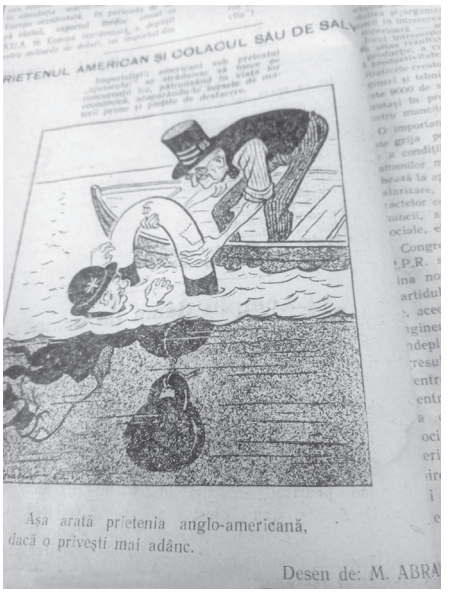

În realitate, situația era alta, rivalitatea anglo-americană în această parte a lumii nefiind, de fapt, o rivalitate. Marea Britanie sprijinise economic și militar Grecia și Turcia încă de la sfârșitul celui de-al doilea război mondial, dar guvernul Atlee a informat Washingtonul că nu mai putea duce această povară multă vreme.[200] Ca urmare, Truman s-a arătat pregătit să preia rolul istoric al Marii Britanii de blocare a unei înaintări sovietice spre Marea Mediterană.[201]

Contrar informațiilor furnizate de presa comunistă, Europa Occidentală a cunoscut după 1950 o dezvoltare economică fără precedent; producția industrială a crescut cu 64% iar cea alimentară cu 25%.[202] Ca urmare a avântului economic generat de războiul din Coreea, economia europeană a înregistrat cel mai înalt nivel de dezvoltare economică din istorie.[203] Se poate spune că Planul Marshall și-a atins obiectivul principal, acela de a combate comunismul cu mijloace economice.[204] La fel de adevărat este și faptul că Planul Marshall a accentuat ruptura Europei în două.[205]

197 *Loc.cit.*
198 *Loc.cit.*
199 „Contradicții între imperialiștii americani și cei englezi", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.242, Duminică 18 Ianuarie 1953, p.4.
200 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.396.
201 *Loc.cit.*
202 Serge Bernstein și Pierre Milza, *op.cit.*, vol. 5, p.252.
203 Jan Palmowski, *op.cit.*, vol.2, p.122.
204 Pierre Milza și Serge Bernstein, *op.cit.*, vol 2, p.29.
205 *Ibidem*, vol.2, p.41.

Pregătirea de către americani a celui de-al treilea război mondial

Mereu atent la evenimentele din întreaga lume, *Pentru Socialism* observa cu indignare că *t*rupele lui Cian Kai Shek au fost transferate din Formosa (Taiwan) în Birmania de Nord, în vederea pregătirii unui atac asupra Chinei de Sud.[206] A.I.Vîșinski, șeful delegației sovietice a arătat, la cea de a șasea sesiune a Organizației Națiunilor Unite, că flota americană era folosită pentru transferarea trupelor lui Cian Kai Shek.[207]

Presa comunistă a descoperit și cum au ajuns trupele lui Cian Kai Shek la frontiera birmano-chineză. Aflăm astfel că Li Mi, fost guvernator al provinciei chineze Yunan, un „general bandit", și-a asigurat sprijinul imperialiștilor americani și, cu știința și consimțământul lor, a ascuns rămășițele fostelor armate a 8-a și a 26-a ale lui Cian Kai Shek, puse pe fugă în ianuarie 1950 în Yunnan, în regiunile muntoase din Birmania de Nord, în apropiere de frontierele Chinei, Laosului și Thailandei.[208] „Sprijinind trupele gomindaniste din Britania (sic!) imperialiștii americani urmăresc scopuri agresive îndreptate împotriva Republicii Populare Chineze și a Birmaniei însăși."[209] Nu mai contează că picior de gomindanist n-a călcat vreodată prin Britania și că Birmania e altceva și plasată altundeva.

După *Pentru Socialism*, un loc important în pregătirile militare ale imperialiștilor americani în Extremul Orient îl juca insula Hokkaido. Ținând seama de apropierea imediată a acestei insule de frontierele sovietice, cât și de condițiile sale climaterice și geografice, „ațâțătorii la război încearcă să creeze aici un cap de pod în vederea unui atac împotriva U.R.S.S."[210]

Întorcându-și privirile vigilente spre bătrânul continent, *Pentru Socialism* remarca că, pentru a evita renașterea militarismului dincolo de Rin, Consiliul Europei a votat o hotărâre susținută de Winston Churchill care prevedea crearea unei „armate europene" în cadrul Pactului Atlantic.[211] *Pentru*

206 „Uneltirile imperialiștilor americani împotriva Chinei", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.139, Duminică 27 Ianuarie 1952, p.4.
207 *Loc.cit.*
208 „Cum au ajuns bandele «generalului» gomindanist Li Mi la frontiera birmano-chineză", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.145, Duminică 17 Februarie 1952, p.4.
209 *Loc.cit.*
210 „Născociri grosolane ale ațâțătorilor de război împotriva Uniunii Sovietice", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.249, Duminică 8 Februarie 1953, p.4.
211 Serge Bernstein și Pierre Milza, *op.cit.*, vol.5, p.242.

Socialism afirma că, de mult timp, se relatează despre problema creării unei armate europene. „Cârmuitorii Statelor Unite ale Americii precum și ai țărilor marshallizate desfășoară cursa turbată a înarmărilor. Cheltuielile destinate pregătirilor de război înghit peste 80% din bugetul de stat al S.U.A., 50% din bugetul Angliei și Italiei, și 59% din bugetul Franței."[212]

În realitate, chiar dacă în fiecare dintre statele membre NATO cheltuielile militare au atins apogeul postbelic în anii 1951-1953, ele au fost mult mai mici decât susținea *Pentru Socialism*. Astfel, în anii 1952-1953, în Statele Unite ale Americii, cheltuielile pentru apărare consumau 17,8% din produsul național brut.[213] Aliații Americii din NATO au mărit și ei bugetul apărării, la cererea Washingtonului, costurile militare din Marea Britanie atingând în anii 1951-1952 doar 10% din produsul național brut.[214] Mai trebuie spus că, la sfârșitul anului 1951, Statele Unite ale Americii au trimis în Europa Occidentală cinci miliarde de dolari sub formă de ajutor militar, Planul Marshall încheindu-se în 1951 și transformându-se într-un program de ajutor militar.[215]

La fel de adevărat este și faptul că John Foster Dulles, unul dintre protagoniștii Războiului rece, a avansat doctrina Truman de îngrădire, arătând că Statele Unite ale Americii pregăteau un masiv arsenal de arme nucleare ca mijloc de descurajare a agresiunii sovietice, arsenal care putea fi folosit pentru a susține politica de brinkmanship (metodă prin care se poate câștiga avantaj politic pretinzând că ești dispus să recurgi la acțiuni periculoase).[216]

Astăzi se știe că, la începutul anilor ,50 ai secolului trecut, Statele Unite ale Americii urmăreau să inițieze o misiune spațială pentru a trimite o armă nucleară pe lună, dar acest proiect, numit „Proiectul A119"m nu a fost pus niciodată în practică.[217] Conform calculelor făcute de cunoscutul Carl Sagan, la vremea respectivă un tânăr cercetător, explozia ar fi trebuit să se vadă de pe Pământ și ar fi fost atât de mare încât i-ar fi intimidat pe sovietici.[218]

Pentru Socialism își informa cititorii că reprezentanții Statelor Unite ale Americii folosesc toate mijloacele ca să-și silească sateliții să accepte

212 „Oamenii muncii din țările capitaliste sărbătoresc ziua de 1 Mai sub semnul luptei pentru pace, democrație și un viitor mai bun", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.167, Miercuri 30 Aprilie 1952, p.6.
213 Tony Judt, *op.cit.*, p.149.
214 *Loc.cit.*
215 *Loc.cit.*
216 Jan Palmowski, *op.cit.*, p.277.
217 „Armele secrete din timpul Războiului Rece", în *Historia*, An XII, Nr.131, Decembrie 2012, p.7.
218 *Loc.cit.*

„planul Pleven", care prevedea crearea unei armate „supranaționale", adunată și alcătuită din armatele statelor din Europa occidentală, printre care și divizii din Germania occidentală."[219] În realitate, planul Pleven a fost propus de René Pleven, președintele Consiliului francez, și era un plan propriu care prevedea constituirea unei armate europene formată din 100.000 de oameni, conținând în aceleași corpuri batalioane naționale, printre care și germane, plasate sub un comandament supranațional dependent de NATO.[220]

Pentru Socialism avea o altă variantă a evenimentelor: „Statele Unite încearcă de multă vreme să pună sub controlul lor forțele armate ale puterilor occidentale sub pretextul «apărării Europei», în realitate însă pentru îndeplinirea planurilor cotropitoare a (sic!) monopolurilor americane."[221] De unde rezulta că Bonnul și Washingtonul își doreau să ducă politica faptului împlinit, pentru a zădărnici uriașele șanse pe care le oferea Uniunea Sovietică poporului german prin propunerile sale în legătură cu încheierea unui tratat de pace.[222]

În concluzie, „Planul Pleven" nu urmărea altceva decât realizarea uneltirilor americanilor și era chemat să accelereze pregătirile statelor din Europa occidentală în vederea unui război împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.[223] „Aceste state trebuie să formeze și să pună sub «comanda comună» 43 de divizii, cu un efectiv de 1.300.000 de oameni, dintre care Franța – 14 divizii, Italia și Germania occidentală câte 12 divizii, iar celelalte țări 5 divizii, nu mai târziu de începutul anului 1953."[224] Dincolo de faptul că *Pentru Socialism* oferea o cifră a soldaților din viitoarea armată europeană de 13 ori mai mare decât prevedea planul Pleven, trebuie spus că aceasta nu s-a realizat și Comunitatea Europeană a Apărării a rămas doar în faza de proiect.

Între 20-25 februarie 1952, la Lisabona, s-au desfășurat lucrările Consiliului uniunii Atlanticului de Nord, lucrări care, în viziunea presei comuniste, amenințau pacea și securitatea popoarelor.[225] *Pentru Socialism* avertiza

219 „Contradicțiile dintre țările capitaliste în legătură cu crearea armatei europene", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.139, Duminică 27 Ianuarie 1952, p.4.
220 Serge Bernstein și Pierre Milza, *op.cit.*, vol.5, p.242.
221 „Contradicțiile dintre țările capitaliste în legătură cu crearea armatei europene", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.139, Duminică 27 Ianuarie 1952, p.4.
222 „Pentru unitatea Germaniei și încheierea tratatului de pace", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.166, Duminică 27 Aprilie 1952, p.4.
223 „Contradicțiile dintre țările capitaliste în legătură cu crearea armatei europene", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.139, Duminică 27 Ianuarie 1952, p.4.
224 *Loc.cit.*
225 „Diktatul american dela Lisabona – un atentat împotriva păcii", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.150, Duminică 2 Martie 1952, p.4.

că locul principal în lucrările Consiliului blocului agresiv al Atlanticului l-au ocupat chestiunile legate de înarmarea Germaniei occidentale sub pretextul creării așa numitei „armate europene".[226]

În același timp, Franței i se atribuia rolul unei uriașe baze aeriene pentru bombardierele americane, de punct de sprijin al „armatei europene" și al Wermachtului german în curs de refacere.[227] Americanii erau acuzați că nu s-au grăbit să vină în Franța, atunci când aceasta era ocupată de armata hitleristă, dar s-au grăbit după încetarea războiului să o cotropească pentru a o transforma în teatru de operațiuni în vederea unui al treilea război mondial.[228]

Pregătirile americanilor pentru o nouă conflagrație mondială păreau evidente. Astfel, un sat francez a fost ras de pe fața pământului de buldozerele americane și pe locul acestuia a fost construit un aerodrom, aceeași soartă tragică fiind rezervată și altor sate din apropiere; în cantonul Viergui (departamentul Nord) au fost arse pe lanuri toate semănăturile și pe locul acestora a început construirea unui aerodrom uriaș; în Corsica, americanii construiesc o autostradă care va lega cele 12 aerodromuri existente și care va servi în același timp, în caz de nevoie, ca pistă de decolare; americanii au construit de-a lungul Franței, de la Biaritz la frontiera Germaniei, o șosea pe care poporul francez a denumit-o „calea morții", alte astfel de „căi ale morții" aflându-se în construcție în alte regiuni ale Franței.[229]

Mai aflăm din *Pentru Socialism* că „imperialiștii americani fac pregătiri intense pentru un nou război mondial", motiv pentru care agresorii americani tergiversează prin toate mijloacele și caută să întrerupă tratativele de armistițiu, deoarece războiul din Coreea aduce monopolurilor capitaliste din Statele Unite ale Americii profituri uriașe.[230] Iată deci și motivul pentru care imperialiștii americani doreau declanșarea unui nou război mondial: profitul economic. Pentru ca să elimine orice îndoială în această privință, *Pentru Socialism* oferea date statistice revelatoare: „Statisticile americane, făcând bilanțul economic al anului trecut, au ajuns la un calcul monstruos. Ele au calculat că pentru fiecare coreean, chinez, american, englez, francez, turc, olandez, belgian etc., ucis sau mutilat, monopolurile câștigă câte 40.000 de dolari."[231]

---

226 *Loc.cit.*
227 „Ocupație fără declarație de război", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.185, Miercuri 2 Iulie 1952, p.4.
228 *Loc.cit.*
229 *Loc.cit.*
230 „Oamenii muncii din țările capitaliste sărbătoresc ziua de 1 Mai sub semnul luptei pentru pace, democrație și un viitor mai bun", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.167, Miercuri 30 Aprilie 1952, p.6.
231 *Loc.cit.*

La sfârșitul lunii aprilie 1952, *Pentru Socialism* își informa cititorii că „gaulaiterul" american din Europa – generalul Eisenhower – cerea accelerarea formării așa numitei „armate europene" la baza căreia urmau să stea armatele fasciste renăscute ale Germaniei Occidentale.[232] Lucrurile se petreceau asemănător și în Asia, în Extremul Orient ocupanții americani refăcând armata militariștilor japonezi, imperialiștii americani intenționând să-și realizeze planurile de cotropire a Asiei cu ajutorul „samurailor" japonezi.[233] Nu mai exista nici o urmă de îndoială cu privire la faptul că politica dusă de imperialiști condamnă massele muncitoare din țările burgheze la lipsuri și suferințe. În pofida voinței popoarelor, agresorii americano-englezi și complicii lor continuau cursa înarmărilor, reînviind în Apus imperialismul german, iar în Răsărit, imperialismul japonez.[234]

În același timp, *Pentru Socialism* îi avertiza pe imperialiști că țările „de democrație populară" erau pregătite în eventualitatea unui atac american, în așa fel încât un nou război s-ar fi sfârșit cu victoria inevitabilă a blocului comunist. O demonstra faptul că artileria antiaeriană a Chinei a doborât un avion de vânătoare american de tip F-86 deasupra orașului Ciandianhekou, din provincia Liaodun.[235] Rămășițele avionului, care făcea parte dintr-o escadrilă de patru astfel de aparate de zbor, au fost descoperite la 9 kilometri nord-vest de oraș, iar cadavrul pilotului a fost găsit la 10 kilometri nord-vest de oraș, după cum relata *Pentru Socialism*.[236] În plus, producția de arme în Cehoslovacia a crescut de șapte ori până în anul 1953.[237]

Problema germană și modul în care aceasta urma să fie rezolvată a constituit un subiect predilect în *Pentru Socialism*, care considera că modul în care va fi rezolvată problema germană va influența în multe privințe soarta păcii în Europa și în lumea întreagă.[238] Propunerile sovietice erau singurele viabile, ele arătând calea reală spre întărirea păcii în Europa și, prin urmare, calea îmbunătățirii situației internaționale și consolidării păcii în lumea întreagă.[239]

232 *Loc.cit.*
233 *Loc.cit.*
234 „În prezența tovarășului Stalin. Grandioasa paradă militară și demonstrația de 1 Mai a oamenilor muncii din Moscova", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.169, Miercuri 7 Mai 1952, p.4.
235 „Doborârea unui avion american care a violat spațiul aerian al Chinei de Nord-Est", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.165, Miercuri 23 Aprilie 1952, p.4.
236 *Loc.cit.*
237 Tony Judt, *op.cit.*, p.181.
238 „Pentru un tratat de pace cu Germania, pentru o pace trainică în Europa", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.177, Miercuri 4 iunie 1952, p.2.
239 *Ibidem*, p.3.

Din păcate, remarca *Pentru Socialism*, puterile occidentale zădărniceau prin toate mijloacele reglementarea pașnică a problemei Germaniei, cautând să reînvie militarismul german și să transforme Germania occidentală într-o bază de atac în vederea unui război împotriva Uniunii Sovietice, împotriva țărilor de democrație populară și Republicii Democrate Germane.[240] Principalul scop al „tratatului general" era văzut ca un act separat, menit să legalizeze și să adâncească scindarea Germaniei. „Acest tratat este dela început și până la sfârșit pătruns de spirit militarist. Tratatul lasă populația Germaniei occidentale pradă jafului rechinilor imperialiști. Menține în fapt ocuparea Germaniei occidentale de către trupele puterilor imperialiste. Este un nou pas spre războiul pregătit de imperialiștii americano-englezi și de lacheii lor."[241]

Statele Unite ale Americii doreau, potrivit *Pentru Socialism*, să transforme Germania occidentală, pe baza acordurilor de la Bonn și Paris, într-o bază militară pentru un nou război împotriva U.R.S.S. și împotriva poporului francez, aceste acorduri contribuind „la renașterea militarismului și imperialismului german."[242]

Obsesia armelor biologice nu a fost abandonată de *Pentru Socialism*, care își informa cititorii că, pregătindu-se de un nou război, guvernul S.U.A. ar fi declanșat un program ce prevedea „cultivarea unor microbi noi și mai toxici decât cei care se găsesc în natură", precum și perfecționarea „mijloacelor pentru răspândirea noilor microbi."[243] Ca urmare, în laboratoarele morții, americanii lucrau la perfecționarea armei bacteriologice. „Cel puțin cinci organe administrative ale guvernului american lucrează la perfecționarea bacteriilor sintetice. Acestea sunt: corpul chimic al armatei, serviciul pentru ocrotirea sănătății publice, departamentul agriculturii și serviciile medicale ale armatei și flotei."[244]

În planurile agresive ale imperialiștilor americano-englezi, clicii titoiste de spioni și provocatori îi era rezervat rolul de instigator al unor noi aventuri războinice. „Ei se străduiesc să transforme pe soldații iugoslavi în carne de tun ieftină și să folosească teritoriul țării drept cap de pod pentru aventuri războinice. Tito ține sub arme o armată de un milion de oameni, concentrată în special

240 *Ibidem*, p.2.
241 *Loc.cit.*
242 „Împotriva ratificării acordurilor militariste de la Bonn și Paris! Apelul adresat popoarelor german și francez", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.248, Miercuri 4 Februarie 1953, p.4.
243 „Laboratoarele morții din S.U.A. prepară noi mijloace de exterminare a oamenilor", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.190, Duminică 20 Iulie 1952, p.6.
244 *Loc.cit.*

la zona de frontieră cu Bulgaria, România, Ungaria și Albania."[245] În plus, pe teritoriul Iugoslaviei se crea o rețea ramificată de șosele și căi ferate militaro-strategice, erau amenajate aerodromuri militare și erau lărgite porturile militare de pe țărmul Mării Adriatice. „Pregătindu-se pentru declanșarea unui război de agresiune, guvernanții fasciști ai Iugoslaviei depun toate eforturile pentru ca să complice situația politică din Balcani, să provoace țările vecine la conflicte militare."[246]

Un alt plan al imperialiștilor americani și britanici era constituirea triunghiului agresiv Atena-Ankara-Belgrad, în capitala Iugoslaviei urmând să aibă loc convorbiri între titoiști, reprezentanți ai guvernului reacționar de la Ankara și delegația monarho-fascistă greacă în vederea semnării unui tratat de alianță între aceste trei clici guvernamentale.[247] „Mergând pe linia agresiunii elaborată în Wall Street guvernanții de la Belgrad iau parte activă la înjghebarea «triunghiului» Belgrad-Atena-Ankara, îndreptat împotriva țărilor lagărului păcii."[248] Mai mult decât atât, trădătorul Tito ar fi declarat că, în caz de război între S.U.A. și Uniunea Sovietică, Iugoslavia nu va rămâne neutră."[249]

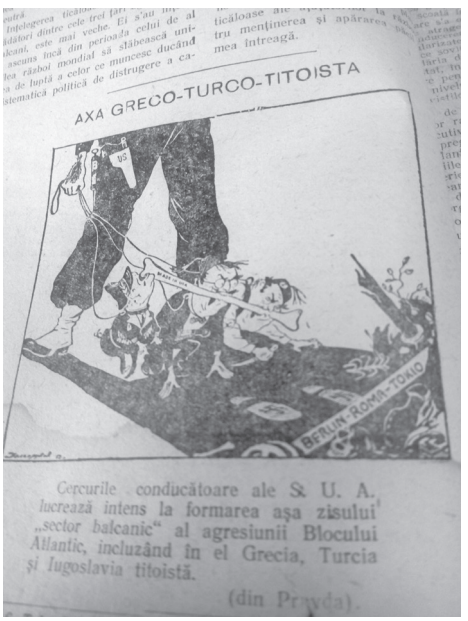

Cercurile conducătoare ale S. U. A. lucrează intens la formarea așa zisului „sector balcanic" al agresiunii Blocului Atlantic, incluzând în el Grecia, Turcia și Iugoslavia titoistă.

(din Pravda).

245 *Loc.cit.*
246 *Loc.cit.*
247 „Uneltirile războinice ale slugilor americane dela Belgrad, Atena și Ankara", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.191, Miercuri 23 Iulie 1952, p.4.
248 *Loc.cit.*
249 „Axa Belgrad-Atena-Ankara", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.253, Duminică 22 Februarie 1953, p.4.

Pentru Socialism garanta că poziția americanilor s-a întărit în Grecia, după venirea la putere a mareșalului Papagos, în urma alegerilor din 16 noiembrie 1952. „Guvernul lui Papagos va continua, fără îndoială, politica războinică a imperialiștilor americani, care acordă Greciei – alături de Turcia, Iugoslavia și celelalte colonii americane din Sud-Estul Europei – un rol important în planurile lor de agresiune împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară."[250] *Pentru Socialism* nu făcea nici o referire la faptul că, în Grecia, comuniștii declanșaseră un război de gherilă, sprijinit de baze din Iugoslavia comunistă și Bugaria, satelit sovietic.[251]

La începutul lui februarie 1953, *Pentru Socialism* avertiza că ministrul de externe al Greciei, Stefanopulos, a efectuat o vizită la Belgrad, aceasta reprezentând „ultimul pas" spre încheierea unui pact între parteneii alianței dintre Belgrad, Atena și Ankara, pregătirea încheierii alianței agresive între cele trei clici fasciste precipitându-se în ultimul timp.[252] „Prin înjghebarea acestei alianță, îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, imperialiștii americano-englezi urmăresc includerea pe ocolite a Iugoslaviei titoiste în blocul agresiv al Atlanticului. După socotelile meschine ale trusturilor din Wall Street aceste țări pot furniza «carne de tun» la un preț mult mai mic decât țările din apusul Europei."[253]

Imperialiștii americani construiau baze militare și pe teritoriile coloniilor și semicoloniilor, urmărind să transforme aceste țări în baze de atac într-un eventual viitor război, pentru a-și asigura dominația mondială.[254] „Imperialismul american are rolul de călău principal, de agresor și asupritor, amenință libertatea și independența tuturor țărilor și popoarelor."[255]

La începutul lui martie 1953, *Pentru Socialism* avertiza că, în ultimul timp, imperialiștii americani au alcătuit așa numitul plan „Dulles-Eisenhower" cu ajutorul căruia doreau să pună mâna pe pozițiile pierdute de imperialismul francez în Vietnam. Potrivit acestui plan, imperialismul american urma să mărească ajutorul dat cotropitorilor francezi, cu condiția ca aceștia să

250 „Farsa «alegerilor » din Grecia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.226, Duminică 23 Noiembrie 1952, p.6.
251 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.396.
252 „Scopul vizitei ministrului de externe al Greciei monarho-fasciste în Iugoslavia titoistă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.249, Duminică 8 Februarie 1953, p.4.
253 „Axa Belgrad-Atena-Ankara", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.253, Duminică 22 Februarie 1953, p.4.
254 „Mișcarea de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale dependente", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.253, Duminică 22 Februarie 1953, p.4.
255 *Loc.cit.*

trimită în Vietnam mai multe trupe, pe care însă să le comande americanii.[256] Planul „Dulles-Eisenhower" urmărea unirea tuturor forțelor armate din Asia aparținând diferitelor țări imperialiste sub o singură comandă americană.[257]

Iugoslavia lui Tito, „sluga americanilor"

În lumea postbelică, guvernul iugoslav condus de Iosip Broz Tito a avut un statut special, deoarece, dintre toate partidele comuniste europene, numai cel iugoslav a ajuns la putere prin forțe proprii, fără să depindă nici de aliați locali, nici de ajutor străin.[258] Eliberându-și țara de sub ocupația germană fără ajutorul sovieticilor și instaurând comunismul fără sprijin extern, Tito a considerat că nu avea de ce să dea socoteală „marelui frate" de la Răsărit de modul cum acționa pentru a pune bazele comunismului în Iugoslavia.[259]

Ruptura dintre Stalin și Tito s-a produs încă din anul 1948, guvernul de la Belgrad fiind acuzat de sovietici că ducea o politică externă naționalistă și că lua măsuri eronate în politica internă.[260] „Un mic stat din Balcani, unde monopolul puterii partidului comunist își dovedise validitatea inclusiv prin cruzimea lui, lansa o sfidare centrului imperiului comunist."[261]

Modelul iugoslav l-a deranjat pe Stalin, deoarece Moscova era cea care trebuia să hotărască strategia tuturor partidelor comuniste și tot Moscova trebuia să hotărască când era vorba de o abordare moderată și când se impunea o atitudine radicală. „Ca origine și sursă a revoluției mondiale, Uniunea Sovietică nu era *un* model de revoluție, ci *unicul* model. În condiții adecvate, partidele comuniste mai mici puteau să-i calce pe urme, dar nu era indicat să i-o ia înainte. Iar în ochii lui Stalin, acesta era defectul capital al lui Tito. În ambiția lui de a înfinge stindardul comunist în sud-estul Europei, fostul general depășea previziunile sovietice. Îmbătat de succese revoluționare, devenise mai catolic decât papa."[262]

Tito a militat pentru o federație balcanică care să cuprindă, pentru început, Iugoslavia și Bulgaria.[263] „Dacă acest plan reușea, avea toate șansele

256 „Lupta eroică a poporului vietnamez", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.256, Miercuri 4 Martie 1953, p.4.
257 *Loc.cit.*
258 Tony Judt, *op.cit.*, p.138.
259 Serge Bernstein și Pierre Milza, *op.cit.*, vol.5, p.239.
260 Tony Judt, *op.cit.*, p.142.
261 Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-louis Margolin, *op.cit.*, p.395.
262 *Ibidem*, p.139.
263 André Fontaine, *op.cit.*, vol.2, p.126.

ca el să fie liderul de necontestat, ceea ce l-ar fi pus pe picior de egalitate cu liderul de la Kremlin."[264] În același timp, Tito a transformat Iugoslavia într-un promotor al statelor nealiniate.[265]

Urmând directivele Moscovei, *Pentru Socialism* a fost extrem de critic cu toate acțiunile lui Tito și ale iugoslavilor la începutul anilor ,50. Astfel, *Pentru Socialism* semnala faptul că trupele iugoslave au atacat prin surprindere populația albaneză din satul iugoslav Kojnar (regiunea Dibra), incendiind fără milă aproape întregul sat, după care titoiștii au silit populația să părăsească satul, ducând-o în direcția orașului Dibra.[266] „Satul Kojnar a fost incendiat deoarece populația se împotrivea odioaselor fărădelegi titoiste."[267] Adevărul este că, sub Tito, iugoslavii au nutrit ambiția – inspirată de istoria mai veche a regiunii – de a include Albania, Bulgaria și părți din Grecia într-o Iugoslavie lărgită, realizând astfel o nouă Federație Balcanică.[268]

Agenția „France Press" făcuse anunțul că, în Iugoslavia titoistă, urma să se efectueze în curând reforma constituțională. *Pentru Socialism*, o publicație evident mai bine informată decât ziarul burghezo-moșieresc „France Press", făcea mențiunea că noua constituție iugoslavă va consfinți orânduirea fascistă din Iugoslavia.[269] „Șeful bandei fasciste dela Belgrad, Tito, acumula toate funcțiunile caracteristice unui dictator fascist; el va fi președinte al statului, președinte al Parlamentului și comandant al armatei."[270] Proiectul de constituție titoist mai conținea și alte prevederi „tipic fasciste", una dintre acestea anulând alegerile prin vot direct și introducând votul prin reprezentanți. „Faptul că titoiștii se tem de votul poporului, cu toate că parodia electorală din Iugoslavia este organizată cu ajutorul teroarei polițienești, confirmă slăbirea regimului tito-fascist."[271]

Speriați de creșterea luptei de eliberare a oamenilor muncii iugoslavi, domnii din Wall Street și City vor să întărească în Iugoslavia regimul de „mână forte", scria *Pentru Socialism*, care să fie capabil să țină în frâu pe oamenii muncii și să consolideze spatele bazei de atac pe care o pregătesc în vederea unui război

264 *Loc.cit.*
265 Horia C.Matei, *op.cit.*, p.228.
266 „O monstruoasă crimă a călăilor titoiști împotriva populației albaneze din Iugoslavia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.166, Duminică 27 Aprilie 1952, p.4.
267 *Loc.cit.*
268 Tony Judt, *op.cit.*, p.139.
269 „Tito introduce o constituție fascistă în Iugoslavia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.170, Duminică 11 Mai 1952, p.4.
270 *Loc.cit.*
271 *Loc.cit.*

agresiv.[272] Ca urmarea a adoptării noii constituții iugoslave, puterea supremă urma să se concentreze într-o singură persoană – în persoana dictatorului Tito, care devenea „căpetenia statului."[273] „Noua orânduire a puterii de stat fasciste a Iugoslaviei amintește de faimoasa Croație a ustașilor, iar președintele republicii Tito va ocupa aceeași poziție pe care a ocupat-o asasinul fascist și criminalul de război, discipolul hitlerist Pavelici în Croația."[274]

Prin mila Wall Street-ului, spionul Tito devenea proaspătul președinte al republicii, dar „oamenii muncii iugoslavi știu bine că întărirea dictaturii fasciste în Iugoslavia înseamnă înfeudarea și mai mare a popoarelor iugoslave de către capitalul financiar american."[275] În concluzie, „Adoptarea unei noi constituții consfințește restaurarea capitalismului în Iugoslavia. Constituția tito-fascistă legiferează dictatura fascistă a călăului Tito și măsurile teroriste dezlănțuite pentru a înăbuși lupta poporului iugoslav. Investește cu puteri dictatoriale pe trădătorul poporului iugoslav Tito. Este o copie fidelă a legăturilor fasciste ale lui Hitler și Mussolini."[276]

Potrivit ziarului *Pentru Socialism*, Iugoslavia a devenit o închisoare a popoarelor, o unealtă a politicii agresive a statelor imperialiste, o anexă agrară și de materii prime a lor.[277] Pentru această situație erau de vină „rechinii imperialiști", sângeroasa clică militaristă americană" și „gestapoviștii americani", clica de la guvernare reprezentând „tot ce este mai dezgustător și mai respingător în natura lumii imperialiste condamnate la pieire."[278] Clica Tito-Raukovici era considerată dușmanul de moarte al păcii și omenirii, un dușman al tuturor popoarelor care luptă pentru pace, libertate și independență națională.[279] „Clica fascistă Tito-Raukovici, bandă de asasini și spioni imperialiști, care s'a strecurat prin înșelăciune la putere, a săvârșit în Iugoslavia o lovitură de stat contrarevoluționară, a lichidat regimul democrat-popular și a instaurat în țară un regim de stat anticomunist, polițist, de tip fascist."[280]

---

272 „Clica Tito-Raukovici pregătește o constituție fascistă", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.182, Duminică 22 iunie 1952, p.4.
273 *Loc.cit.*
274 *Loc.cit.*
275 *Loc.cit.*
276 „Constituția fascistă a lui Tito", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.243, Miercuri 21 Ianuarie 1953, p.4.
277 „Clica fascistă a lui Tito – dușman de moarte al păcii, democrației și socialismului", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.185, Miercuri 2 Iulie, 1952, p.2.
278 *Loc.cit.*
279 *Loc.cit.*
280 *Loc.cit.*

În lexiconul de injurii de tip leninst, Tito a devenit „Iuda înconjurat de complici", „noul țar al sârbilor și al întregii burghezii iugoslave", în vreme ce partizanii săi erau catalogați drept „jalnici trădători și slujitori ai imperialismului", „vestitori funebri ai taberei războiului și a morții", iscoade perfide și adevărați moștenitori ai lui Hitler, iar Partidul Comunist Iugoslav, „o bandă de spioni, agitatori și criminali", era format din „câini în lesă americană, ce rod oase capitaliste și amușină capitalul străin."[281] „E grăitor faptul că atacurile asupra lui Tito și a discipolilor săi au coincis cu apogeul cultului stalinist al personalității, cu epurările și procesele și exemplare din anii următori. Fiindcă nu încape îndoială că Stalin vedea întradevăr în Tito o amenințare și un obstacol, temându-se de influența-i corozivă asupra loialității și obedienței altor partide și regiuni comuniste."[282]

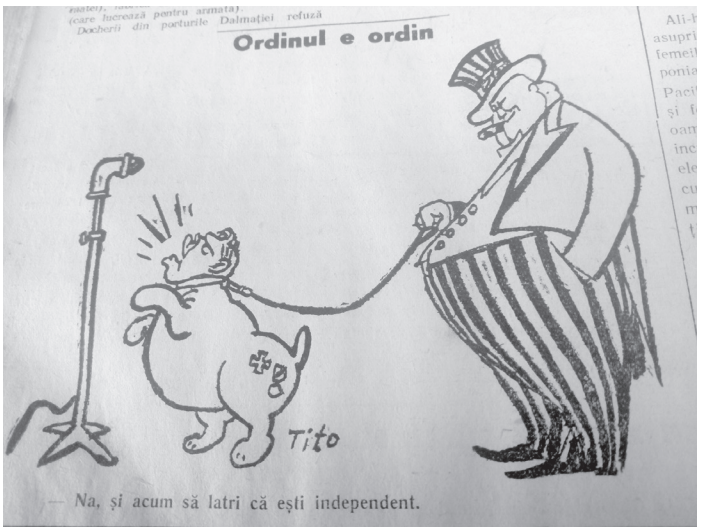

Agresivitatea regimului lui Tito se manifesta pe plan extern și, ca dovadă, *Pentru Socialism* dădea detalii despre cele trei atacuri săvârșite într-o singură zi de grănicerii lui Rankovici asupra teritoriului României, menționând totodată faptul că, „în ultimii trei ani, fasciștii dela Belgrad au tulburat cu intenții vădit provocatoare liniștea de la frontiera bulgară de mai bine de 400 de ori, la frontiera română de 290 ori și la cea ungară de 430 ori. Ei au săvârșit sute de atacuri și la hotarul R.P.Albania."[283]

281 Tony Judt, *op.cit.*, p.143.
282 *Loc.cit.*
283 „Provocări mârșave ale titoiștilor", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.215, Miercuri 15 Octombrie 1952, p.4.

În Iugoslavia, 75% din bugetul anului 1953 a fost alocat nevoilor militare, în timp ce poporul se zbate în cruntă mizerie și foamete, informa *Pentru Socialism*.[284] La scurt timp de la încheierea pactului Belgrad-Atena-Ankara, Tito e efectuat o vizită la Londra, demascând și prin aceasta politica sa de trădare a poporului iugoslav și de slujire și mai servilă a planurilor războinice puse la cale de imperialiști.[285] Prin încheierea „axei" Belgrad-Atena-Ankara, „Iuda Tito" a târât în mod indirect Iugoslavia în politica blocului agresiv al Atlanticului. „Vizita trădătorului Tito la Londra este în același timp o nouă expresie a contradicțiilor crescânde dintre imperialismul american și cel englez. Lupta aceasta se explică prin efortul intens pe care îl face imperialismul englez de a-și păstra în Balcani una din pozițiile pe care imperialismul american i le smulge rând pe rând în diferite părți ale globului."[286]

La Londra, Tito și-ar fi asumat noi obligații de a furniza carne de tun ieftină imperialiștilor americano-englezi, această politică fiind însă dezaprobată de poporul iugoslav care, „plin de recunoștință față de poprul sovietic, care l-a eliberat de sub jugul fascist, este hotărât să nu se lase să fie folosit drept carne de tun împotriva țărilor lagărului socialismului."[287] În realitate, poporul iugoslav nu era și nici nu avea de ce să fie plin de recunoștință față de poporul sovietic, pentru simplul motiv că trupele Armatei Roșii nu au participat sub nici o formă la eliberarea Iugoslaviei.

Pentru Socialism își continua neabătut atacurile împotriva regimului de la Belgrad, informând (mai exact, dezinformând) că, în vreme ce clica titoistă alocă fonduri uriașe pentru pregătirile de război și pentru provocările de la granițe, viața tineretului din Iugoslavia, țară vândută de clica trădătoare a lui Iuda-Tito imperialismului americano-englez, este grea și plină de mizerie. „Mii de tineri colindă rupți de foame pe la porțile fabricilor pentru a-și găsi de lucru. Bolile seceră mii de vieți. Învățământul a devenit un lux. Multe școli nu mai pot funcționa și numărul analfabeților crește vertiginos (...) În școli se desfășoară o deșănțată campanie de îndobitocire și fascizare a tineretului prin care se urmărește transformarea lui în niște roboți sortiți de clica lui Tito-Rankovici-Djilas a servi drept carne de tun pentru realizarea planurilor expansioniste ale imperialiștilor americano-englezi."[288]

---

284 „Axa Belgrad-Atena-Ankara", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.253, Duminică 22 Februarie 1953, p.4.

285 „Călăul Tito în vizită la stăpânii săi dela Londra", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.

286 *Loc.cit.*

287 *Loc.cit.*

288 „Viața de mizerie a tineretului din iadul titoist", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.267, Miercuri 15 Aprilie 1953, p.4.

Realitatea a fost însă cu totul și cu totul alta decât varianta oferită de *Pentru Socialism*. În momentul despărțirii de Stalin, venitul iugoslav pe cap de locuitor era cel mai mic din Europa, cu excepția Albaniei.[289] Între anii 1949 și 1955, Tito a obținut din partea occidentalilor ajutoare totale în valoare de 1,2 miliarde de dolari, dintre care numai 55 de milioane de dolari au fost returnate, ceea ce reprezintă un beneficiu net pentru Iugoslavia de un miliard și 145 de milioane de dolari.[290] Cert este faptul că nici formidabila campanie lansată împotriva „clicii revizioniste a lui Tito" în întreaga lume socialistă și în rândul partidelor comuniste din Vest, nici ruperea relațiilor economice ale statelor comuniste cu Belgradul nu au putut înfrânge rezistența iugoslavă.[291]

Grecia monarho-fascistă

În Grecia continuau arestările în rândurile soldaților și ofițerilor din forțele militare aeriene și terestre, precum și din flotă, informație preluată, susținea *Pentru socialism*, de la agenția *Elas Press*, care ar fi anunțat că ministrul afacerilor interne al Greciei, Rendis, a plecat în Grecia de Nord pentru a da amploare operațiunilor de arestare a soldaților și a elementelor democrate din rândul populației civile.[292] Ziarul grec *Akropolis* relata că, până în acel moment, au fost arestați 50 de soldați și ofițeri, care au fost torturați cu bestialitate.[293]

Pentru Socialism își informa cititorii că, în insula Jura, a început construirea unui crematoriu asemănător acelora din lagărele de concentrare hitleriste.[294] De asemenea, guvernul grec ar fi trimis pe insula Jura un mare număr de constructori, care lucrau la mărirea închisorilor ce urmau să fie folosite „împotriva patrioților greci deținuți în închisori."[295]

Agresivitatea guvernului de la Atena era demonstrată de *Pentru socialism* prin protestul adresat secretariatului Organizației Națiunilor Unite de către ministerul afacerilor externe al R.P.Bulgaria, în care erau menționate atacurile provocatoare din 4 și 7 august 1952 săvârșite de autoritățile grecești împotriva teritoriului bulgar, atacuri la care au participat mari unități armate, întărite cu

289 Tony Judt, *op.cit.*, p.168.
290 *Ibidem*, p.169.
291 Serge Bernstein și Pierre Milza, *op.cit.*, vol.5, p.239.
292 „Arestări în rândul forțelor militare grecești", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.166, Duminică 27 Aprilie 1952, p.4.
293 *Loc.cit.*
294 „Monarho-fasciștii greci construiesc crematorii în lagărele morții", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.186, Duminică 6 Iulie 1952, p.4.
295 *Loc.cit.*

tunuri, aruncătoare de mine și artilerie.[296] Prin aceste provocări, autoritățile grecești urmăreau să ocupe câteva insule de pe fluviul de frontieră Marița, care aparțineau Bulgariei. „În ciuda focului de artilerie deschis de unitățile armatei grecești împotriva teritoriului bulgar, partea bulgară n'a tras un singur foc."[297]

În 16 noiembrie 1952, în Grecia s-au desfășurat alegeri parlamentare. Potrivit *Pentru Socialism*, mai mult chiar decât în alte țări capitaliste, unde firma pretinsei democrații burgheze aruncă asupra falsurilor și violențelor electorale un cât de subțire val de ipocrizie, în Grecia, colonie americană oprimată de jugul unui sângeros regim fascist, « alegerile » au fost o farsă sinistră.[298] Desfășurându-se pe baza unui sistem electoral antidemocratic, alegerile au dat câștig de cauză celei mai reacționare grupări politice din Grecia, așa numita „Adunare greacă", avându-l în frunte pe fostul comandant suprem al armatei grecești, mareșalul Papagos.[299] Exista în toată această nefericită situație și ceva bun: venirea la putere a lui Papagos, „omul americanilor", reprezenta, fără îndoială, o lovitură dată imperialiștilor britanici.[300]

Adevărul este că, în Grecia, americanii au intervenit acordând importante ajutoare financiare și militare forțelor anticomuniste, ceea ce a permis o stabilizare rapidă a situației, în pofida ajutorului generos pe care Stalin l-a oferit comuniștilor greci, forțele monarhiste obținând în cele din urmă victoria.[301]

Conferințe și consfătuiri în lagărul socialist

Conferința economică internațională desfășurată la Moscova a avut un succes deosebit, lucru de care nimeni nu se putea îndoi, din moment ce organizatorii erau sovieticii. *Pentru Socialism* își informa cititorii că „în rândul delegațiilor domnește o profundă satisfacție față de succesul lucrărilor."[302] Amintind în treacăt că oamenii de afaceri englezi au încheiat tranzacții în valoare de 16 milioane de lire sterline, articolul subliniază superioritatea evidentă a economiei sovietice față de cea britanică. „În cadrul acestor tranzacții, Anglia

296 „Provocările monarho-fasciștilor greci împotriva R.P.Bulgaria", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.197, Miercuri 13 August 1952, p.6.
297 *Loc.cit.*
298 „Farsa «alegerilor » din Grecia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.226, Duminică 23 Noiembrie 1952, p.6.
299 *Loc.cit.*
300 *Loc.cit.*
301 Serge Bernstein și Pierre Milza, *op.cit.*, vol.5, p.228.
302 „Încheierea lucrărilor Consfătuirii economice internaționale dela Moscova", în *Pentru socialism*, Anul III, Nr.163, Miercuri 16 Aprilie 1952, p.4.

va exporta îndeosebi textile, ceea ce va contribui la micșorarea șomajului din această ramură a industriei britanice. Ea va importa îndeosebi alimente, ceea ce va ajuta la rezolvarea grelei probleme a alimentației în care se sbate în prezent Anglia."[303] După o săptămână, *Pentru Socialism* ținea să-și informeze cititorii că deputatul laburist Harold Davies a subliniat nivelul ridicat de trai din Uniunea Sovietică față de cel din Anglia, politicianul britanic afirmând chiar că „automobilele și utilajul sovietic nu sunt mai prejos ca cele din alte țări."[304]

Pentru Socialism a ținut să sublinieze și existența unei puternice alianțe societo-chineze. „Tratatul sovieto-chinez este o puternică contribuție adusă cauzei întăririi păcii, nu numai în orient ci în întreaga lume, prin el dându-se o puternică lovitură încercărilor mârșave ale imperialiștilor care, prin reînvierea militarismului japonez și a fascismului german, vor să arunce lumea într'un nou măcel mondial."[305]

Vânătoarea de spioni

Pentru Socialism s-a ocupat și de marea problemă pe care o reprezentau spionii puși în slujba imperialiștilor, americani, englezi, francezi sau israelieni, în funcție de caz, de conjunctura internațională și de circumstanțe. De cele mai multe ori, spionii sau spionii închipuiți au fost acuzați că sunt „agenți titoiști", democrațiile populare organizând procese-spectacol, „care urmăreau să șocheze nu numai opinia publică a țărilor vizate, ci și pe aceea a altor țări adunate cu forța în lagărul păcii și socialismului."[306]

Un comunicat al guvernului popular din provincia Iunan făcea cunoscut lumii faptul că direcția securității de stat din provincia respectivă a obligat șapte cetățeni iugoslavi care au dus o activitate subversivă sub masca activității de „misionari", să părăsească Kunminul într-un termen de patru zile și în termen de o lună să părăsească Republica Populară Chineză.[307]

Guvernul Republicii Democrate Germane a însărcinat ministerul securității de stat să ia imediat măsuri pentru întărirea pazei liniei de demarcație

303 *Loc.cit.*
304 „Răsunetul Consfătuirii economice internaționale", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.165, Miercuri 23 Aprilie 1952, p.4.
305 „Puternica alianță sovieto-chineză", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.251, Duminică 15 Februarie 1953, p.6.
306 Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-louis Margolin, *op.cit.*, p.396.
307 „Expulzarea din China a unor spioni titoiști", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.166, Duminică 27 Aprilie 1952, p.4.

dintre R.D.G. și zonele occidentale de ocupație pentru a împiedica orice pătrundere a diversioniștilor, spionilor, teroriștilor și sabotorilor pe teritoriul R.D.G.[308] „În hotărârea guvernului R.D.G. se subliniază că, în caz că va ajunge la un acord cu privire la ținerea unor alegeri libere pe întreaga Germanie în scopul restabilirii unității Germaniei pe baze democratice și pașnice, toate măsurile care sunt aplicate în momentul de față pentru paza liniei de demarcație pot fi imediat anulate."[309]

Pentru Socialism susținea că titoiștii au transformat Belgradul în centru de spionaj american și de propagandă anticomunistă.[310] Spionajul titoist ar fi funcționat și pe teritoriul României. La jumătatea lunii octombrie 1952, *Pentru Socialism* scria despre trei diplomați iugoslavi (însărcinatul cu afaceri al Iugoslaviei în România și doi atașați ai ambasadei iugoslave din București) care au fotografiat obiective militare din zona de frontieră a Mării Negre.[311] „Clica lui Tito acționează potrivit ordinelor de la Washington. Activitatea ei provocatoare este finanțată în mare măsură din fondul creat pe baza faimoasei legi americane a «securității mutuale» din 1951 pentru desfășurarea activității de spionaj și diversiune în URSS și țările de democrație populară."[312]

În martie 1953, Tito a efectuat o vizită la Londra, unul dintre scopurile acestei vizite nescăpând vigilenței ziarului *Pentru Socialism.* „Vizita la Londra a asasinilor titoiști este făcută cu scopul de a li se transmite noile ordine ale imperialiștilor cu privire la intensificarea provocărilor la adresa țărilor de democrație populară. Călăul Tito și suita sa de spioni au discutat la Londra și problema înființării unui «Birou central pentru servicii secrete», cu alte cuvinte a unui nou centru de recrutare și instruire a unor bande de spioni și provocatori, puse în slujba serviciilor de spionaj ale imperialiștilor americano-englezi și finanțate de aceștia pentru a întreprinde noi acțiuni dușmănoase împotriva țărilor lagărului socialismului."[313]

Potrivit *Pentru Socialism*, activitatea spionilor imperialiști a determinat Iranul să rupă relațiile diplomatice cu Anglia. În octombrie 1952, personalul

308 „Măsuri pentru întărirea pazei pe linia de demarcație între R.D.Germană și zonele occidentale de ocupație din Germania", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.176, Duminică 1 Iunie 1952, p.4.
309 *Loc.cit.*
310 „Clica fascistă a lui Tito – dușman de moarte al păcii, democrației și socialismului", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.185, Miercuri 2 Iulie, 1952, p.2.
311 „Provocări mârșave ale titoiștilor", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.215, Miercuri 15 Octombrie 1952, p.4.
312 *Loc.cit.*
313 „Călăul Tito în vizită la stăpânii săi dela Londra", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.

ambasadei iraniene din Londra a primit instrucțiuni ca în termen de o săptămână să se înapoieze la Teheran.[314]

Pentru „spionii titoiști" sovieticii au organizat procese-spectacol. „Desfășurarea acestor procese trebuia să dovedească temeinicia devizei Moscovei, după care dușmanul principal trebuie căutat chiar în partidul comunist, și să instaureze neîncrederea generalizată și o vigilență fără fisură."[315]

Cel mai mare proces-spectacol organizat de societici s-a desfășurat la Praga în noiembrie 1952. Principalul cap de acuzare a fost spionajul în favoarea puterilor occidentale, interesant fiind faptul că din cei 14 acuzați, 11 erau evrei, încă o dovadă a faptului că Stalin a fost mereu un antisemit convins.[316] Încă din iunie 1949, conducătorii cehoslovaci au fost avertizați de către sovietici că mari „conspiratori" s-au strecurat în sânul Partidului Comunist Cehoslovac.[317] În același an au fost arestați primii conducători comuniști, dar aceștia erau lideri de rangul al treilea.[318]

În noiembrie 1952, importanți lideri ai Partidului Comunist Cehoslovac, în frunte cu Rudolf Slánsky, (fost secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac și unul dintre organizatorii loviturii de stat care a inaugurat regimul comunist în Cehoslovacia), au fost „acuzați că au încercat să lichideze statul democrat-popular cehoslovac și să arunce din nou Cehoslovacia în ghearele imperialismului americano-englez, așa cum au făcut și nemernicii trădători ai poporului iugoslav, Tito și clica sa."[319] Stalin a făcut presiuni asupra lui Klement Gottwald să accepte organizarea unor procese publice prin care să fie înlăturați evreii din conducerea Partidului Comunist Cehoslovac și influența titoistă din cadrul partidului.[320]

Procesul Slánsky a fost „cel mai spectaculos și cel mai comentat din istoria comunismului."[321] Acuzații din acest proces au fost catalogați de *Pentru socialism* drept „lepădături ale societății", „bestii trădătoare care nu aveau nici o patrie",

314 „Notă iraniană cu privire la ruperea relațiilor diplomatice cu Anglia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.218, Duminică 26 Octombrie 1952, p.4.
315 Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-louis Margolin, *op.cit.*, p.396.
316 Tony Judt, *op.cit.*, pp.174-175.
317 Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-louis Margolin, *op.cit.*, p.399.
318 *Loc.cit.*
319 „Procesul centrului complotist antistatal din Cehoslovacia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.227, Miercuri 26 Noiembrie 1952, p.4.
320 Jan Palmowski, *op.cit.*, vol.2, p.379.
321 Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-louis Margolin, *op.cit.*, p.400.

„oameni fără morală și fără conștiință", „grup de trădători format din elemente troțchisto-titoiste, sioniști și naționaliști burghezi."[322] Aceștia ar fi acționat la ordinele primite din partea imperialiștilor americano-englezi prin ambasadele Israelului și Iugoslaviei, urzind un complot josnic împotriva conducătorului Partidului Comunist Cehoslovac, tovarășul Klement Gottwald.[323]

Schimbarea orientării investigației de la un complot titoist spre unul sionist s-a făcut la cererea lui Beria, șeful poliției secrete sovietice.[324] Din acel moment, întreaga afacere a fost trecută în mâinile serviciilor secrete sovietice, la Praga fiind trimis colonelul Kamorov cu însărcinarea precisă de a se ocupa de anchetă.[325] Nu lipsit de importanță este faptul că Rudolf Slánski și alți zece acuzați erau evrei, astfel încât ei au fost acuzați că, în activitatea lor criminală, au fost mânați de sionism, naționalism evreiesc burghez și șovinism.[326] Nu lipsit de importanță este faptul că Rudolf Slánsky a contribuit la sovietizarea societății cehoslovace, a reprimat oponenții politici ai regimului comunist, dar a avut și un rol major în înființarea statului Israel, furnizând armament fabricat în Cehoslovacia luptătorilor sioniști care luptau pentru răsturnarea regimului britanic din Palestina, ceea ce constituia o vină din moment ce retorica oficială a Uniunii Sovietice se întorsese între timp împotriva sionismului.[327]

Procesele comuniștilor s-au aflat în strânsă legătură cu situația internațională din epocă, iar puterea stalinistă trebuia, după revolta lui Tito, să impună mișcării comuniste o supunere totală și să accelereze „satelizarea" noilor teritorii ale imperiului sovietic.[328]

Klement Gottwald a cedat atunci când sovieticii i-au prezentat dovezi false ale colaborării acuzaților cu CIA. „Cei acuzați au fost torturați cu barbarie. Textul, mărturisirile, rechizitoriul, sentințele prestabilite și scenariul procesului au fost trimise la Moscova pentru ca Stalin să le aprobe personal (...) Procesul Slánsky a fost o mascaradă criminală, un asasinat juridic transformat în reprezentație publică."[329] Limbajul procurorilor, transmis la radioul cehoslovac, era plin de invective: „trădători scârboși", „câini", „lupi", „javrele lui Hitler",

322 „Procesul centrului complotist antistatal din Cehoslovacia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.227, Miercuri 26 Noiembrie 1952, p.4.
323 *Loc.cit.*
324 Tony Judt, *op.cit.*, p.178.
325 *Loc.cit.*
326 *Ibidem*, p.179.
327 Cehoslovacia furnizase armament mișcării israeliene Haganah.
328 Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-louis Margolin, *op.cit.*, p.400.
329 Tony Judt, *op.cit.*, p.179.

„făpturi reci și fără inimă", „vipera de Slánsky", „canalii cu un trecut suspect", „cosmopoliți vicleni, vânduți dolarului".[330]

În timpul procesului, care a imitat procesele-spectacol de la Moscova de la sfârșitul anilor 1930, inculpații s-au dovedit lași în fața instanțelor de judecată, recunoscându-și vina și cerând să fie pedepsiți cu moartea. Fostul ministru de externe al Cehoslovaciei, Clementis, ar fi arătat pe larg în ce a constat activitatea sa de spion în slujba serviciilor de spionaj franceze, americane și engleze, la fel procedând și miniștrii adjuncți Arthur London și Hajdu.[331] Slánsky a recunoscut sub tortură toate acuzațiile care i-au fost aduse, inclusiv acuzația de sionism.[332]

Procesul s-a încheiat, așa cum ținea să sublinieze *Pentru Socialism*, cu „o puternică lovitură dată ațâțătorilor la război, imperialiștii americano-englezi."[333] Rudolf Slánsky, Bedrich Geminder, Ludwig Frejka, Josef Frank, Vladimir Clementis, Bedrich Reici, Karel Svab, Rudolf Magnolius, Otto Pischl, Otto Sling și André Simone au fost condamnați la moarte și executați, iar Arthur London, Vavro Hajdu și Evzen Löbl au fost condamnați la închisoare pe viață.[334] Rudolf Slánsky a fost spânzurat public în închisoarea Paukrác la 3 decembrie 1952, trupul său a fost incinerat și cenușa a fost împrăștiată pe un drum înghețat din afara Pragăi.[335] Opt dintre cei condamnați la moarte și cei trei care au primit pedeapsa cu închisoarea pe viață aveau origini evreiești.[336] „Lupta împotriva sionismului" era în mod evident legată de schimbările din politica sovietică față de Israel,[337] antisemitismul apărând în această perioadă ușor cosmetizat în Uniunea Sovietică.[338]

În februarie 1953, au fost descoperiți alți nouă spioni și trădători în Cehoslovacia. Aceștia au fost judecați la Ostrava pentru activitatea lor subversivă, dirijată de R.Gardner, al doilea secretar al ambasadei engleze.[339] Ca urmare, Gardner a fost expulzat din Cehoslovacia pentru încălcarea grosolană a

330 *Loc.cit.*
331 „Procesul conducătorilor complotului antistatal din Cehoslovacia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.228, Duminică 30 noiembrie 1952, p.6.
332 Jan Palmowski, *op.cit.*, vol.2, p.379.
333 „Sentința în procesul centrului complotist antistatal din Cehoslovacia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.230, Duminică 7 Decembrie 1952, p.4.
334 *Loc.cit.*; Tony Judt, *op.cit.*, p.179.
335 Cei condamnați în acest proces au fost reabilitați și achitați în mai 1968.
336 Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-louis Margolin, *op.cit.*, p.403.
337 *Ibidem*, p.405.
338 Jan Palmowski, *op.cit.,* p.38.
339 „Sentința în procesul unor spioni din R.Cehoslovacă", în *Pentru socialism*, Anul IV, Nr.253, Duminică 22 Februarie 1953, p.4.

uzanțelor internaționale și pentru faptul de a fi abuzat de funcția sa diplomatică, în vreme ce doi spioni au fost condamnați la moarte, alți doi la închisoare pe viață, iar ceilalți la închisoare pe diferite termene cuprinse între 12 și 25 de ani.[340] Imperialismul american devenise principalul dușman al comunismului, iar conducătorii sovietici credeau – sau voiau să facă să se creadă – că acesta pregătea o agresiune împotriva „lagărului comunist."[341]

Nu mai puțin adevărat este și faptul că, în Occident, în special în Statele Unite ale Americii, lupta împotriva comunismului a devenit o obsesie, dând naștere unei „vânători de vrăjitoare" și a unor procese ale spionilor comuniști devenite notorii.[342]

La începutul anului 1953, *Pentru Socialism* făcea cunoscută cititorilor săi o nouă crimă pe care imperialiștii americani se pregăteau să o săvârșească: folosind mijloace fasciste de provocare, au pus la cale o odioasă înscenare împotriva soților Ethel și Julius Rosenberg, „amenințați a fi executați la 12 ianuarie."[343]

Aflăm din *Pentru Socialism* că soții Rosenberg sunt doi cetățeni americani pașnici, cu vederi democratice și dornici de a trăi în pace, libertate și liniște, care au fost smulși de lîngă copiii lor și aruncați în închisoare sub acuzația de „spionaj atomic."[344] „Procesul care a avut loc nu a putut aduce nicio probă prin care să se constate vinovăția acuzaților. Martorii chemați au declarat că nu-i cunosc și nu pot confirma acuzațiile ce li se aduc. Cu toate acestea cei doi soți au fost condamnați la moarte pe simpla declarație – smulsă prin metode teroriste – fratelui lui Ethel (implicat într'un furt la unul din laboratoarele de bombe atomice) că soții Rosenberg ar fi chipurile conducătorii unei organizații de spionaj."[345]

Soții Rosenberg au fost condamnați la moarte la 5 aprilie 1951,[346] dar execuția acestora pe scaunul electric a avut loc abia în 19 iunie 1953 în închisoarea Sing-Sing din statul New York, Ethel având nevoie de nu mai puțin de cinci șocuri electrice pentru a muri.[347]

---

340 *Loc.cit.*

341 Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-louis Margolin, *op.cit.*, p.403.

342 *Istoria ilustrată a secolului al XX-lea*, Editura Aquila ,93, Oradea, 2007, p.314.

343 „Imperialiștii americani pregătesc o nouă crimă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.238, Duminică 4 Ianuarie 1953, p.4.

344 *Loc.cit.*

345 *Loc.cit.*

346 *Istoria ilustrată a secolului al XX-lea*, Editura Aquila, Oradea, 2007, p.315.

347 Ethel și Julius Rosenberg au fost singurele persoane civile americane inculpate pentru spionaj în timpul Războiului rece.

Folosindu-se de această împrejurare, ne spune *Pentru Socialism*, imperialiștii americani au dezlănțuit o furibundă campanie anticomunistă, pentru a lansa noi și noi calomnii împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.[348] Procesul și verdictul au servit în primul rând la ațâțarea antisemitismului, susținea *Pentru Socialism*, precum și „la răspândirea acuzației calomnioase că comuniștii americani sunt agenți ai țărilor străine și spioni."[349]

Realitatea istorică ne spune însă, din nou, altceva. Fratele lui Ethel Rosenberg, pe nume David Greenglass, a participat la Las Alamos, New Mexico, la Proiectul Manhattan, în cadrul căruia s-au desfășurat lucrările de dezvoltare a primei bombe atomice din Statele Unite ale Americii și informațiile obținute de el au fost transmise serviciului de contrainformații al armatei sovietice, pe baza acestor informații Uniunea Sovietică reușind să-și producă propria armă atomică. În timpul procesului, dovezile aduse în privința vinovăției lui Julius Rosenberg în transmiterea de informații către sovietici au fost de necontestat, în vreme ce despre Ethel s-a demonstrat că a fost la curent cu activitățile soțului ei, a știut despre acesta că este spion sovietic, că a trădat secretele bombei atomice și că a controlat o rețea de spioni sovietici, fiind, ca urmare, complice. Memoriile lui Nikita Hrușciov susțin ideea că soții Rosenberg au lucrat în favoarea Moscovei.[350]

În același timp cu procesul soților Rosenberg, informa *Pentru Socialism*, în Uniunea Sovietică se desfășura procesul „medicilor-sabotori", „un grup terorist descoperit în urmă cu ceva timp de organele securității de stat", care și-a propus ca printr-un tratament nesănătos să scurteze viața unor oameni de seamă ai Uniunii Sovietice."[351]

La 13 ianuarie 1953, *Pravda* a anunțat descoperirea unui complot al „grupării teroriste de medici", alcătuită mai întâi din nouă, apoi din cincisprezece medici renumiți, din care majoritatea era formată din evrei.[352] Aceștia erau învinuiți că profitaseră de funcțiile lor importante la Kremlin pentru „a-i scurta zilele" lui Andrei Jdanov, membru al Biroului Politic, mort în august 1948, și

348 „Imperialiștii americani pregătesc o nouă crimă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.238, Duminică 4 Ianuarie 1953, p.4.
349 Howard East își ridică glasul de protest împotriva odioasei înscenări judiciare de condamnare la moarte a soților Rosenberg", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.240, Duminică 11 Ianuarie 1953, p.4.
350 Jan Palmowski, *op.cit.*, vol.2, p.334.
351 „Spioni și asasini mârșavi sub masca de profesori-medici", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.242, Duminică 18 Ianuarie 1953, p.4.
352 Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-louis Margolin, *op.cit.*, p.228.

lui Aleksandr Șcerbakov, mort în 1950, și că încercaseră să-i asasineze pe înalții comandanți militari la ordinul Intelligence Service și al unei organizații evreiești de ajutor, American Joint Distribution Communitee.[353]

Instrucția a stabilit că membrii grupului terorist subminau cu premeditare, în mod criminal, sănătatea liderilor sovietici, le puneau diagnostice false, iar apoi îi ucideau pe bolnavi printr-un tratament contraindicat. „Acestei bande de fiare cu chip de om i-au căzut victimă tovarășii A.A.Jdanov și A.S.Șcerbakov. S'a stabilit că toți membrii grupului terorist de medici erau în slujba serviciilor străine de spionaj. Vovsi, B.Kogan, Feldman, Grinștein, Etinger și alții au fost cumpărați de serviciul de spionaj american. Ei au fost recrutați de organizația internațională evreească burghezo-naționalistă «Joint», filială a serviciului de spionaj american."[354] Medicii din U.R.S.S. urmăreau să-i asasineze în chip mârșav pe comandanții de seamă ai Armatei Sovietice, urmărind prin aceasta slăbirea capacității de apărare a U.R.S.S."[355]

Demascarea acestei bande de medici otrăvitori, prinsă și făcută inofensivă de organele vigilente ale statului sovietic, era văzută ca o lovitură grea dată organizației sioniste evreiești internaționale și „o lovitură nimicitoare dată ațâțătorilor la război americano-englezi."[356] Era amintit și faptul că Vinogradov, M.Kogan și Egorov erau vechi agenți ai serviciului de spionaj englez, slujindu-l de multă vreme și executând cele mai murdare și criminale instrucțiuni ale lui. „În fața întregii lumi a apărut din nou adevărata față a canibalilor proprietari de sclavi din S.U.A. și Anglia."[357]

După ruperea relațiilor diplomatice dintre Uniunea Sovietică și Israel, *Pentru Socialism* informa că organizația sionistă „Joint" a fost înființată cu sprijinul direct al imperialiștilor americani. „În anul 1947, într'o consfătuire secretă ce a avut loc la Washington între: Truman, Acheson, Morgenthau, Ben-Gurion, s'a hotărât folosirea cât mai largă a organizațiilor sioniste, drept unelte ale serviciului de spionaj american."[358]

Antisemitismul lui Stalin este demonstrat și de faptul că, în noiembrie 1948, Comitetul Evreu Antifascist, o organizație care funcționase în timpul celui

353 *Loc.cit.*
354 „Spioni și asasini mârșavi sub masca de profesori-medici", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.242, Duminică 18 Ianuarie 1953, p.4.
355 „Sionismul – unealtă a imperialiștilor americano-englezi", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.254, Miercuri 25 Februarie 1953, p.4.
356 „Spioni și asasini mârșavi sub masca de profesori-medici", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.242, Duminică 18 Ianuarie 1953, p.4.
357 *Loc.cit.*
358 „Sionismul – unealtă a imperialiștilor americano-englezi", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.254, Miercuri 25 Februarie 1953, p.4.

de-al doilea război mondial, a fost desființat și membrii săi au fost arestați.[359] În mai 1951, conducătorii Comitetului au fost condamnați la moarte pentru vina de a fi fost „lachei josnici ai imperialismului și sionismului", iar alți membri au fost condamnați la detenție pe termen lung în lagăre de muncă.[360]

În ochii Kremlinului, procesul medicilor era un preambul și o scuză pentru arestarea în masă a evreilor sovietici și exilarea lor ulterioară în Birobidjan, viitoarea „patrie" a evreilor din est, și în Asia Centrală sovietică, unde evreii polonezi fuseseră trimiși anterior, în 1939 și 1941.[361] Cu toate că Ilya Erenburg l-a avertizat pe Stalin că un proces spectacol al doctorilor evrei ar fi putut avea un efect devastator asupra opiniei publice occidentale, campania antisemită a continuat și doar moartea lui Stalin, care nu luase încă o decizie clară, a salvat situația.[362]

Edvard Radzinsky susține că „subiectul referitor la medicii-ucigași avea rolul de a menține reflexul condiționat al groazei."[363] Cert este că toți medicii evrei (Kogan, Feldman, Etinger, Vovski, Grinstein și Gringsburg) au fost obligați să dea o declarație în scris referitoare la „crimele" lor.[364] În plus, pentru a demonstra că medicii evrei au uneltit și împotriva sa, Stalin a ordonat arestarea profesorului Vinogradov, medicul său personal.[365]

Se pare că spionii sioniști erau pretutindeni, deoarece, în ediția sa din 8 februarie 1953, *Pentru Socialism* anunța că atașatul militar al Israelului în Republica Populară Ungară a fost demascat ca spion.[366]

În anul 1953, în România, a fost organizată o serie de procese secrete ale unor „pești mai mici", sub acuzația că ar fi fost spioni sioniști aflați în slujba „agenților imperialiști".[367] De la membrii autentici ai sionismului revizionist de dreapta la sioniștii evrei întinați cu acuzația de sionism, victimele au fost acuzate că ar fi întreținut relații ilegale cu Israelul și că ar fi colaborat cu naziștii în timpul celui de-al doilea război mondial, primind la final pedepse cu închisoarea cuprinse între zece ani și închisoare pe viață.[368]

---

359 David S.Marples, *Rusia în secolul XX. În căutarea stabilității*, Meteor Press, București, 2014, p.247.
360 *Loc.cit.*
361 Tony Judt, *op.cit.*, p.180.
362 *Loc.cit.*
363 Edvard Radzinsky, *Stalin*, Editura Aquila, Oradea, 1993, p.642.
364 *Ibidem*, p.643.
365 *Loc.cit.*
366 „Atașatul cultural al Israelului în R.P.Ungară demascat ca spion", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.2490, Duminică 8 Februarie 1953, p.4.
367 Tony Judt, *op.cit.*, p.177.
368 *Loc.cit.*

„Haita mârșavă de câini spurcați de turbare dela Tel-Aviv”

Stalin a observat că Israelul nerecunoscător s-a orientat evident înspre o alianță cu Statele Unite ale Americi, urmarea fiind aceea că, de la începutul anului 1949, în Uniunea Sovietică, a început o campanie de masă împotriva „cosmopoliților fără patrie.”[369]

La jumătatea lunii februarie 1953, *Pentru Socialism* anunța că guvernul sovietic a rupt relațiile diplomatice cu guvernul Israelului și a rechemat ministrul și personalul legației sovietice din Israel. În același timp era făcut anunțul că prezența mai departe la Moscova a legației Israelului a fost declarată imposibilă de către guvernul sovietic.[370] Cauza acestei rupturi era evenimentul petrecut în 9 februarie 1953: „elemente criminale sub ochii binevoitori ai poliției au făcut să explodeze o bombă pe teritoriul legației sovietice din Israel.”[371] În urma acestei explozii au fost răniți un colaborator al legației, soția ministrului și soția unui colaborator al legației societice în Israel, iar o parte a clădirii legației a fost distrusă.[372]

Zece zile mai târziu, *Pentru Socialism* revenea asupra subiectului, cu noi detalii. Crima mârșavă de la Tel-Aviv ar fi fost precedată de o campanie deșănțată de calomnii împotriva U.R.S.S., campanie dusă în Israel cu participarea activă a personalităților oficiale, guvernul Israelului inspirând de mai multă vreme această campanie murdară. Campania a căpătat un caracter deosebit de deșănțat după ce organele securității de stat al U.R.S.S. și ale altor țări de democrație populară au tăiat tentaculele sângeroase ale organizației internaționale evreiești „Joint”, creată de serviciul de spionaj american în scopul de a duce o activitate teroristă de spionaj și diversiune împotriva statelor iubitoare de pace.[373] „În setea de sânge, haita mârșavă de câini spurcați de turbare dela Tel-Aviv este respingătoare și odioasă. Chiar și omul cel mai neexperimentat în politică vede limpede că dacă guvernul Israelului ar fi vrut, el ar fi avut depline posibilități să preîntâmpine atentatul fără seamăn împotriva legației sovietice din Tel-Aviv.”[374]

369 Edvard Radzinsky, *op.cit.*, p.617.
370 „Atașatul cultural al Israelului în R.P.Ungară demascat ca spion”, în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.2490, Duminică 8 Februarie 1953, p.4.
371 „Guvernul Sovietic a rupt relațiile diplomatice cu Guvernul Israelului”, în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.251, Duminică 15 Februarie 1953, p.4.
372 *Loc.cit.*
373 *Loc.cit.*
374 *Loc.cit.*

Subiectul a fost reluat de *Pentru Socialism* la sfârșitul lunii februarie 1953: „Pentru sprijinirea politicii americane, sioniștii au dezlănțuit o deșănțată campanie antisovietică, care a culminat prin mârșavul atentat săvârșit împotriva legației U.R.S.S. în Israel.[375]

Pentru Socialism trăgea concluzia că, după ruperea relațiilor diplomatice dintre Israel și Uniunea Sovietică, guvernanții de la Tel-Aviv, lepădându-și definitiv masca, s-au pregătit în grabă să includă Israelul în blocul Atlanticului, „în lagărul ațâțătorilor la război", studiindu-se modalitățile cele mai potrivite pentru intrarea în pactul Atlanticului de Nord.[376]

India

Din *Pentru Socialism* aflăm că Ajoy Gosh, secretarul general al Partidului Comunist din India, a afirmat că „rezultatele alegerilor din India au dat o lovitură reacționarilor din țară și din străinătate și au constituit o contribuție la cauza păcii."[377] Rezultatele alegerilor din 1952 ar fi demonstrat astfel că partidul Congresului Național indian a pierdut sprijinul majorității poporului, deși sistemul electoral antidemocratic a permis acestui partid să obțină majoritate de locuri cu minoritate de voturi.[378]

Din nou, realitatea istorică a fost diferită de versiunea din *Pentru Socialism*. La 1 martie 1952, în India s-au desfășurat primele alegeri naționale, partidul condus de Pandit Nehru câștigând 364 de locuri dintr-un total de 489 în Adunarea Națională.[379] Trebuie spus că Nehru a fost văzut mereu de Stalin ca un simplu agent al imperialismului englez în India.[380] Așa se explică și textele privitoare la situația politică din India din *Pentru Socialism*.

Egiptul

Egiptul dobândise un rol de prim-plan în lumea afro-arabă islamică și totodată pe eșichierul politic internațional.[381] Prin poziția sa geografică, la

375 „Sionismul – unealtă a imperialiștilor americano-englezi", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.254, Miercuri 25 Februarie 1953, p.4.
376 „Guvernanții Israelului urmăresc includerea țării lor în blocul Atlanticului", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.253, Duminică 22 Februarie 1953, p.4.
377 „Rezultatele alegerilor din India au dat o lovitură reacțiunii internaționale. Declarația Secretarului General al Partidului Comunist din India", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.147, Miercuri 20 februarie 1952, p.4.
378 *Loc.cit.*
379 *Istoria ilustrată a secolului al XX-lea*, Editura Aquila, Oradea, 2007, p.328.
380 André Fontaine, *op.cit.*, vol.2, p.197.
381 Horia C.Matei, *op.cit.*, p.141.

întâlnirea dintre continentul african și cel asiatic, prin Canalul Suez – legătură maritimă vitală între Europa, lumea Mediteranei și Extremul Orient – Egiptul prezenta un interes major pentru marile puteri angrenate în anii Războiului rece în confruntarea Est-Vest.[382]

Ca urmare, *Pentru socialism* s-a preocupat și de stările de lucruri din Egipt, oferind o variantă proprie a evenimentelor. Astfel, guvernul Ali Maher Pașa, un guvern evident de dictatură militară, „a fost adus la putere în urma mașinațiunilor imperialiștilor americani pentru a înăbuși lupta eroică a poporului egiptean pentru libertate și independență națională."[383]

La sfârșitul lunii iulie 1952, *Pentru Socialism* susținea că evenimentele care au avut loc în ultima săptămână în Egipt, erau un semn al adâncirii continue a contradicțiilor dintre imperialismul american și englez, care duc, fiecare în parte, o luptă îndârjită pentru a menține în Egipt un guvern care să le fie aservit și să le apere interesele.[384] În Egipt, Maher-Pașa, unealtă a imperialismului american, a dat o lovitură de stat militară în urma căreia regele Faruk, unealtă a imperialismului englez, a abdicat, după care a părăsit țara.[385] „Slugă credincioasă a englezilor în Egipt a fost regele Faruk, care a împiedicat pe toate căile ca mișcarea de eliberare să ia un avânt prea mare. Imperialismul american de altă parte, căuta un guvern care să târască Egiptul în așa zisul Comandament al Orientului Apropiat, dând astfel posibilitatea de a transforma Egiptul într'o bază de agresiune împotriva Uniunii Sovietice."[386] Evenimentele care se aflau încă în curs de desfășurare reprezentau o dovadă clară a „putreziciunii regimului capitalist."[387]

Surprinzător, *Pentru Socialism* nu a făcut nici o referire la Gamal Abdel Nasser, cel care a condus revoluția din iulie 1952, aflându-se în fruntea tinerilor ofițeri care au preluat puterea în Egipt, în urma unei lovituri de stat.[388]

Columbia

Nici stările de lucruri din America de Sud nu au scăpat de analiza celor de la *Pentru Socialism*, din paginile căruia aflăm că poporul columbian nu accepta

382 *Loc.cit.*
383 „Demisia guvernului egiptean", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.151, Miercuri 5 Martie 1952, p.4.
384 „Evenimentele din Egipt", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.193, Miercuri 30 Iulie 1952, p.4.
385 *Loc.cit.*
386 *Loc.cit.*
387 *Loc.cit.*
388 Horia C.Matei, *op.cit.*, p.141.

guvernul fascist pe care i l-au impus imperialiștii americani, urmarea fiind aceea că, în Columbia, a continuat „în mari proporții un război de partizani."[389] Marea amploare a acțiunilor partizanilor era confirmată de faptul că guvernul Columbiei a fost nevoit să interzică comunicațiile pe uscat și cele aeriene în regiunea Câmpiilor răsăritene. „Recent, a avut loc o ciocnire între detașamente unite de armată și de poliție și un grup de partizani, care acționează în partea de Nord a provinciei Santander, învecinată cu Venezuela. Ministrul de război al Columbiei, Bernal, a recunoscut că grupele de partizani acționează astăzi în provinciile Tohima, Antiochia, Cundinamarca, Boyaca, Santander del Sur, Huila Cauca, Caldas, Magdalena și în regiunea Câmpiilor răsăritene."[390]

Marea Chină

Surprinzător de puține informații aflăn din *Pentru Socialism* despre China comunistă. La 15 februarie 1950, Uniunea Sovietică și China au semnat un tratat care a pecetluit „marea prietenie Chino-Sovietică".[391] Toate insuccesele capitaliștilor imperialiștii erau dublate de marile succese ale economiilor țărilor comuniste. Astfel, în China de Nord, producția de curent electric era în creștere, datorită ajutorului dat de specialiștii sovietici.[392]

Mai aflăm că pavilionul din bulevardul Magheru a găzduit expoziția economică a Republicii Populare Chineze, ceea ce reprezenta „o strălucită mărturie a succeselor marelui popor chinez."[393] Printre aceste succese se numără creșterea producției industriale în anul 1951 cu 31% la fontă și cu 78% la oțel finit, în vreme ce uriașa bogăție agricolă a Chinei ocupa primul loc în lume în producția de orez, soia, ceai și tutun.[394] „Dela un capăt la celălalt al expoziției se desprinde puternic rolul Uniunii Sovietice în sprijinirea poporului chinez. O pictură îi reprezintă pe tovarășii Stalin și Mao Tze-dun, care simbolizează prietenia de nezdruncinat a celor două popoare, o stavilă puternică în calea isteriei războinice a imperialismului americano-englez."[395]

389 „Lupta de partizani în Columbia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.151, Miercuri 5 martie 1952, p.4.
390 *Loc.cit.*
391 „Marea prietenie Chino-Sovietică", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.145, Miercuri 13 Februarie 1952, p.3.
392 „Producția de curent electric crește în China de Nord datorită ajutorului dat de specialiștii sovietici", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.238, Duminică 4 Ianuarie 1953, p.4.
393 „O strălucită mărturie a succeselor marelui popor chinez", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.167, Miercuri 30 Aprilie 1952, p.5.
394 *Loc.cit.*
395 *Loc.cit.*

Moartea lui Stalin

Iosif Vissarionovici STALIN

Funeraliile lui Iosif Vissarionovici Stalin

Cuvântarea rostită de G. M. Malencov la meetingul de doliu

Dragi compatrioți, tovarăși, prieteni!
Dragi frați de peste hotare!

În ediția din 7 martie 1953, *Pentru Socialism* anunța că, la 5 martie, ora 9:50 seara, „a încetat să bată inima lui Iosif Vissarionovici Stalin, tovarăș de luptă și genialul continuator al cauzei lui Lenin."[396] Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Secretar al Consiliului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice s-a stins din viață după o boală grea.[397] *Pentru Socialism* publica și concluzia medicală asupra bolii și morții lui Stalin.[398] „În noaptea de 2 Martie, Iosif Vissarionovici Stalin a suferit o hemoragie cerebrală (în emisfera stângă), în urma maladiei hipertonice și a arteriosclerozei. Ca rezultat a acestui fapt s'a produs paralezia părții drepte a corpului și pierderea persistentă a cunoștinței (...) În noaptea spre 3 Martie, turburările respiratorii au început să capete din timp în timp un caracter amenințător. Chiar dela începutul bolii au fost constatate deasemenea turburări însemnate ale sistemului cardio-vascular și anume, tensiune arterială ridicată, accelerarea și turburarea ritmului pulsului

396 „Chemarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Consiliului de Miniștri ai Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și a Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.257, Sâmbătă 7 Martie 1953, p.1.
397 *Loc.cit.*
398 „Concluzia medicală asupra bolii și morții lui Iosif Vissarionovici Stalin", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.257, Sâmbătă 7 Martie 1954, p.2.

(aritmie perpetuă) și dilatarea inimii. Au apărut fenomene ale insuficienței de oxigen. Din prima zi a bolii temperatura a crescut și a început să se observe o leucocitoză crescută, ceea ce putea indica formarea de focare inflamatorii în plămâni.

În ultima zi a bolii, odată cu agravarea bruscă a stării generale, au început să apară accese repetate de gravă și acută insuficiență cardio-vasculară (colaps). Examenul electrocardiografic a stabilit o turburare acută a circulației sângelui în vasele coronare ale inimii cu formarea de leziuni în focare ale miocardului. În a doua jumătate a zilei de 5 Martie starea bolnavului a continuat să se înrăutățească deosebit de rapid.

La ora 21,50 în urma fenomenelor crescânde de insuficiență coardio-vasculară și respiratorie, Iosif Vissarionovici Stalin a încetat din viață."[399] Comunicatul era semnat de A.F.Tretiakov, ministrul sănătății al U.R.S.S., I.I.Kuperin, șeful Direcției medical-sanitare a Kremlinului, profesor P.E.Lukomski, internistul șef al Ministerului Sănătății, cinci alți profesori și un docent, membri activi sau corespondenți ai Academiei de Științe Medicale.[400]

PENTRU SOCIALISM

Chemarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și a Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

Către toți membrii partidului, către toți oamenii muncii din Uniunea Sovietică.

TELEGRAMĂ

Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În următoarea ediție, cea din 11 martie, *Pentru Socialism* își făcea datoria față de „tătucul" Stalin și publica o serie de articole în memoria dictatorului: „Genialul stegar al comunismului mondial", „Numele tovarășului Stalin va fi nemuritor", „Conducătorul și învățătorul oamenilor muncii", „Pe luminosul drum arătat de tovarășul Stalin" și „Stalin – eliberatorul popoarelor".

Cert este faptul că decesul lui Stalin s-a petrecut în circumstanțe suspecte, astfel încât nici în prezent istorii nu se pot pronunța cu certitudine asupra desfășurării reale a evenimentelor.[401]

399 *Loc.cit.*
400 *Loc.cit.*
401 David S.Marples, op.cit., p.248.

Moartea lui Gottwald, discipolul talentat al lui Lenin

Pentru Socialism a scris și despre moartea lui Clement Gottwald, președintele Republicii Cehoslovace și Președintele Partidului Comunist Cehoslovac, preluând cuvântarea rostită de Nicolai Alexandrovici Bulganin, mareșal al Uniunii Sovietice. Aflăm din această cuvântare că moartea lui Gottwald a întristat adânc pe oamenii muncii din țările de democrație populară și a produs o durere grea precum și o pierdere pe măsură pentru întreaga omenire progresistă. Nici nu se putea altfel din moment ce încetase din viață „prietenul nostru scump", „marele om de stat, întemeietorul statului cehoslovac democrat-popular, reprezentant eminent al mișcării muncitorești internaționale, discipol talentat al lui Lenin și tovarăș de luptă al marelui Stalin."[402]

402 „Funeraliile tovarășului Clement Gottwald. Cuvântarea rostită de mareșalul Uniunii Sovietice N.A.Bulganin, prin vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Ministru al Apărării al U.R.S.S.", în *Pentru Socialism,* Anul IV, Nr.260, Miercuri 25 Martie 1953, p.4.

CAPITOLUL II

De la moartea lui Stalin la revoluția din Ungaria (1953-1956)

Coreea, o problemă nerezolvată

Pentru Socialism a continuat să relateze despre războiul din Coreea, păstrând, în linii mari, același ton și aceleași acuzații din perioada precedentă. Astfel, aflăm din paginile ziarului că imperialiștii americani, suferind eșec după eșec în criminalul război purtat în Coreea, folosesc cea mai odioasă armă de exterminare în masă pe care a cunoscut-o vreodată omenirea, arma bacteriologică, prin aceasta urmărind să extermine populația pașnică a Coreei.[403]

Remarcăm faptul că, în viziunea presei comuniste, imperialiștii americani nu și-au propus să extermine trupele nord-coreene sau trupele formate din „voluntari" chinezi, ci doar populația pașnică a Coreei. Că este așa și nu altfel ne-o demonstrează articolul citat, din care aflăm că „hitlerii americani omoară cu arma bacteriologică bătrâni, femei, copii", mercenarii Wall-Streetului nedându-se în lături de la cele mai mârșave acțiuni pentru distrugerea poporului coreean.[404] Invadatorii americani bombardează și distrug orașele și satele, spitalele, școlile și monumentele Coreei martire, ne mai spune *Pentru Socialism*.[405] Pe de altă parte, pușcașii-voluntari de aviație nord-coreeni nu stăteau degeaba, la începutul lunii aprilie 1953, ei reușind să doboare două avioane inamice.[406]

---

403 „Protestul oamenilor muncii din regiunea Baia Mare împotriva criminalului război bacteriologic", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.260, Miercuri 25 Martie 1953, p.2.
404 *Loc.cit.*
405 „Criminalii războiului bacteriologic nu vor scăpa de pedeapsă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.
406 „Evenimentele din Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.264, Duminică 5 Aprilie 1953, p.4.

Intențiile criminale urmărite de imperialiștii americano-englezi (extinderea flăcării războiului peste tot globul pământesc) sunt demascate de vigilenta presă comunistă care știa și faptul că americanii vor eșua în încercarea de a supune bravul popor coreean, „fiindcă alături de poporul coreean se află milioane de partizani ai păcii al căror glas unit răsună răspicat: să se pună frâu războiului din Coreea."[407]

Pentru a înlătura orice dubiu cu privire la folosirea armei bacteriologice de către americani în războiul din Coreea, *Pentru Socialism* făcea apel la declarațiile unor prizonieri americani, cărora le publica și numele: Quinn, Enoch, O'Neill, Kniss, Schwable și Bley.[408] Potrivit declarațiilor ultimilor doi ofițeri americani, planurile pentru declanșarea războiului bacteriologic ar fi fost păstrate în cel mai mare secret și „s-au luat o serie de măsuri preventive" de o strictețe excepțională pentru a împiedica aflarea cruntului adevăr de către oamenii cinstiți din lumea întreagă. Nimic nu putea fi însă ascuns presei din țările de democrație populară, ca urmare și ziarul *Pentru Socialism* ajunsese de originile răului.

Potrivit ziarului *Pentru Socialism*, imperialiștii americani au trecut la folosirea bombei bacteriologice încă de la sfârșitul anului 1951, la început în proporții reduse și cu titlul de experiment, după care, de la jumătatea anului 1952, imperialiștii americani au extins folosirea armei bacteriologice pe o scară largă pe întreg teritoriul Coreei de Nord.[409] Imperialiștii americani urmăreau prin aceasta să creeze în Coreea „o centură infectată", care să împiedice transporturile și aprovizionarea Armatei Populare Coreene și să provoace epidemii în rândurile populației civile, pentru a slăbi capacitatea de luptă a poporului coreean, folosind bombe bacteriologice contaminate cu bacterii de holeră, de tifos exantematic, de friguri galbene și alte boli infecțioase.[410] Imperialiștii au folosit în continuare, informa *Pentru Socialism*, puricii infectați cu ciumă.[411]

Planul mârșav al americanilor era cu mult mai vechi. Aflăm din *Pentru Socialism* că imperialiștii americani au făcut instalații de fabricare a bombei bacteriologice încă din timpul celui de-al doilea război mondial și că, după

407 „Protestul oamenilor muncii din regiunea Baia Mare împotriva criminalului război bacteriologic", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.260, Miercuri 25 Martie 1953, p.2.
408 „Criminalii războiului bacteriologic demascați în fața popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.260, Miercuri 25 Martie 1953, p.4.
409 *Loc.cit.*
410 *Loc.cit.*
411 „Documentele demască", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4

terminarea războiului, și-au intensificat cercetările și experiențele în legătură cu arma bacteriologică, folosindu-se în acest scop de criminalii de război japonezi: Shiro Ishii, Wakamatsu, Yudziro și Masadzo, cărora le-au fost încredințate funcții importante în serviciul american de cercetări bacteriologice.[412] Instalațiile uriașe pentru fabricarea mijloacelor războiului microbian au fost instalate la Camp Dietrich (în statul Maryland) și în alte orașe ale S.U.A.[413]

Mai mult decât atât, imperialiștii americani și-au asigurat serviciile fostului general hitlerist Walter Schreiber, considerat „specialist" în problemele războiului bacteriologic, care lucra alături de pseudosavanți americani la producerea armelor biologice.[414] Potrivit ziarului *Pentru Socialism*, acest Walter Schreiber ar fi făcut, în timpul celui de-al doilea război mondial, experiențe de molipsire cu ciumă și holeră asupra deținuților din lagărele hitleriste ale morții.[415] Dacă cineva se mai îndoia de toate acestea, *Pentru Socialism* susținea că 19 prizonieri de război americani au confirmat că trupele americane au folosit arme bacteriologice în Coreea de Nord și China de Nord-Est.[416]

O problemă spinoasă rămăsese cea a prizonierilor de război, problemă aflată în atenția ziarului *Pentru Socialism*, care scria că, la 31 martie 1953, Ciu En-lai, premierul administrativ de stat și ministrul aafacerilor externe al Republicii Populare Chineze, a făcut o declarație asupra problemei schimbului de prizonieri bolnavi și răniți, precum și asupra reglementării chestiunii prizonierilor de război în ansamblul ei pentru a se ajunge astfel la un acord asupra încetării războiului din Coreea.[417] În cadrul tratativelor purtate la Panmunjon, s-a căzut la un acord asupra tuturor aranjamentelor privitoare la repatrierea prizonierilor de război bolnavi și răniți.[418]

Pentru Socialism susținea că prizonierii nord-coreeni și chinezi sunt supuși represiunii în lagărele americane. Astfel, în faimosul lagăr de prizonieri

---

412 „Criminalii războiului bacteriologic demascați în fața popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.260, Miercuri 25 Martie 1953, p.4.

413 Criminalii războiului bacteriologic nu vor scăpa de pedeapsă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.

414 „Criminalii războiului bacteriologic demascați în fața popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.260, Miercuri 25 Martie 1953, p.4.

415 Criminalii războiului bacteriologic nu vor scăpa de pedeapsă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.

416 „Mărturii despre folosirea de către S.U.A. a armei bacteriologice în Coreea de Nord și China de Nord-Est", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.328, Duminică 15 Noiembrie 1953, p.4.

417 „Declarația mareșalului Kim Ir Sen", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.264, Duminică 5 Aprilie 1953, p.4.

418 „Tratativele de la Panmunjon", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.266, Duminică 12 Aprilie 1953, p.6.

de război de pe insula Cociedo americanii au făcut uz de arme de foc și gaze toxice împotriva a 12.000 de prizonieri de război, sub pretextul că prizonierii au organizat o demonstrație.[419] „Americanii au recunoscut în mod oficial că timp de trei ore, dacă nu chiar mai mult, trupele lor au întreprins un atac după altul împotriva prizonierilor de război din trei sectoare", atacurile respective soldându-se cu un mort și patru răniți.[420]

Ne dăm seama din această relatare de capacitatea de luptă extrem de scăzută a trupelor americane care, atacând în valuri timp de trei ore niște prizonieri de război neînarmați, așa cum sunt îndeobște prizonierii de război, au reușit să provoace un singur deces. Din această perspectivă, pare inexplicabil cum au reușit americanii, la sfârșitul anului 1953, să ucidă 33.000 de prizonieri de război coreeni, împotriva acestora folosindu-se tot felul de arme, de la baionete, gaze toxice și mitraliere, până la tancuri și avioane cu reacție.[421] Folosindu-ne de regula de trei simplă, ar fi fost necesare 99.000 de ore de atacuri, ceea ce reprezintă 4.125 de zile, adică 11,3 ani. Cum au reușit americanii să înghesuie mai bine de 11 ani într-un singur sfârșit de an, oricât o fi fost acela de lung, rămâne o enigmă de neelucidat.

De asemenea, *Pentru Socialism* făcea un rechizitoriu al torturilor bestiale la care au fost supuși prizonierii de război coreeni de către partea americană, înainte de a fi repatriați. „Pentru a-i împiedica să-și ceară repatrierea americanii și lisînmaniștii au tatuat pe trupul prizonierilor lozinci reacționare, alții au fost folosiți la experiențe medicale și au rămas mutilați. Au fost înregistrate deasemenea numeroase cazuri de tuberculoză și de alte boli grave, din cauza nenutriției din lagărele americane de prizonieri de război", susținea *Pentru Socialism*.[422] Printre diferitele metode de tortură de care americanii au făcut uz împotriva prizonierilor de război coreeni s-ar fi numărat și următoarele: „arderea cu fierul roșu, smulgerea unghiilor, scufundarea în apă rece la zero grade, zdrobirea prizonierilor sub tancuri, iar numeroși prizonieri au fost folosiți pentru experiența cu arma bacteriologică sau au servit ca ținte vii pentru experimentarea armelor de foc."[423]

În luna iulie a anului 1953, *Pentru Socialism* anunța că a fost semnat un armistițiu cu Națiunile Unite, cu toate că mai existau unele elemente războinice,

419 „Noi represiuni împotriva prizonierilor coreeni și chinezi deținuți în lagărele americane", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.301, Miercuri 12 August 1953, p.8.
420 *Loc.cit.*
421 *Loc.cit.*
422 *Loc.cit.*
423 *Loc.cit.*

în special clica lui Li Sîn Man, care erau profund nemulțumite de realizarea armistițiului din Coreea, căreia i se împotriveau din răsputeri.[424]

Împărțirea Coreei s-a aflat și ea în atenția ziarului *Pentru Socialism*, care publica o declarație a ministrului afacerilor externe al R.P.D.Coreea, Nam Ir, în care cerea crearea unor condiții pentru libertatea circulației și corespondenței dintre locuitorii din partea de nord și de sud a țării, critica pregătirile militare active americane ce urmăreau să zădărnicească unificarea pașnică a Coreei și afirma că așa-numitul tratat coreeano-american, cu privire la apărarea mutuală, încheiat în vederea ocupării Coreei de Sud de către trupele americane, dovedea că Statele Unite ale Americii încearcă, la fel ca în trecut, să folosească Coreea de Sud ca pe un cap de pod militar în Extremul Orient.[425] Nam Ir dovedea o grijă înduioșătoare față de soarta sud-coreenilor atunci când afirma că „Noi trebuie să fin profund conștienți de faptul că toate succesele dobîndite în partea de nord a republicii sînt un bun al populației din întreaga Coree. Dacă vom putea împărți cu populația din sudul țării roadele create de munca populației din nord, aceasta cred, va fi pentru noi o mare bucurie."[426]

Prigoana din statele polițienești

Pentru Socialism protesta împotriva faptului că guvernele țărilor capitaliste au luat o serie de măsuri pentru lichidarea ultimelor libertăți democratice și drepturi cetățenești, introducând la ei în țară fascismul.[427]

Guvernul „dolarizat" al Franței a întreprins o nouă serie de acțiuni teroristo-fasciste împotriva Partidului Comunist Francez. Astfel, la 24 martie 1953, informa *Pentru Socialism*, atunci când oamenii muncii din Paris se pregăteau să meargă la muncă, în zorii zilei, detașamente ale poliției reacționare franceze – pusă în slujba imperialismului american – echipate de război, au spart ușile sediului C.G.T. (Confederația Generală a Muncii), pătrunzând cu forța în birourile în care nu se afla nici un activist și spărgând sertarele

424 „Ordinele de armistițiu ale mareșalului Kim Ir Sen și generalului Pân De-huai adresate Armatei Populare Coreene și voluntarilor chinezi", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.297, Miercuri 29 Iulie 1953, p.4.
425 „Unirea pașnică a Coreei este scopul principal al programului guvernului R.P.D.Coreene. Raportul prezentat de Nam Ir la sesiunea Adunării Populare Supreme a R.P.D.Coreene", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.257, Duminică 31 octombrie 1954, p.4.
426 Loc.cit.
427 „Crește nivelul de trai al oamenilor muncii din țările de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.313, Miercuri 23 Septembrie 1953, p.6.

birourilor au ridicat documente și corespondența.[428] „Este un nou val de teroare fascistă dezlănțuit de lacheii americanilor de la Paris. Este semnificativ, susținea *Pentru Socialism*, faptul că măsurile fasciste au fost luate tocmai în ajunul plecării primului ministru al Franței, René Mayer și a altor trei miniștri ai săi la Washington, „pentru a primi noi instrucțiuni din partea ațâțătorilor de război."[429]

Statele Unite ale Americii reprezentau, în cadrul propagandei comuniste, țara cu cel mai represiv aparat polițienesc, îndreptat împotriva celor care militau pentru libertate, egalitate și dreptate socială. Una dintre dovezi a fost furnizată de cunoscutul actor de comedie Charles Chaplin care, relata *Pentru Socialism*, a hotărât să rămână în Europa.[430] „Renumitul artist american care a fost supus persecuțiilor autorităților americane pentru vederile lui democrate, a înapoiat autorităților americane permisul de intrare în S.U.A. și a hotărât să rămână în Europa."[431]

F.B.I. era considerat a fi un „adevărat gestapo al Statelor Unite", iar senatorul McCarthy un „adevărat leader al fascismului american".[432] Peste 15 milioane de negri, sute de mii de indieni, mexicani, chinezi etc., ne spune *Pentru Socialism*, erau supuși unei crunte persecuții rasiale și unei barbare discriminări rasiale. În școli, tramvaie, cinematografe, și restaurante americanii de culoare nu aveau dreptul să stea alături de albi, organizațiile de tip fascist, Ku Klux Klan, au toată libertatea de a bate, schingiu și linșa oamenii de culoare, poliția mericană a ucis fără nici un motiv 12 negri în anul 1952 și cărțile lui Mark Twain au ajuns să fie arse în piețe publice.[433]

În Germania occidentală, renăștea fascismul german, naziștii aflându-se la putere pretutindeni, avertiza *Pentru Socialism*.[434] În septembrie 1953, în Germania occidentală, „azil al criminalilor de război și al lepădăturilor fasciste",[435] au avut loc alegeri, acestea desfășurându-se într-o atmosferă de teroare,

428 „Noi măsuri fasciste luate de guvernul francez", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.
429 *Loc.cit.*
430 „Charles Chaplin a hotărât să rămână în Europa", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr. 268, Duminică 19 Aprilie 1953, p.6
431 *Loc.cit.*
432 „Fascizarea vieții publice în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.334, Duminică 6 Decembrie 1953, p.6.
433 *Loc.cit.*
434 *Loc.cit.*; „Aspecte ale vieții «fericite» din Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.334, Duminică 6 Decembrie 1953, p.6.
435 „Alegeri în condiții de dictatură", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.310, Duminică 13 Septembrie 1953, p.

presiune brutală și intimidare. Pentru a reprima orice mișcare împotriva lui Adenauer au fost mobilizați aproape 100.000 de polițiști precum și numeroase bande fasciste teroriste finanțate de multă vreme de guvernul de la Bonn, care au folosit bastoane de cauciuc, rângi de fier și gaze lacrimogene.[436]

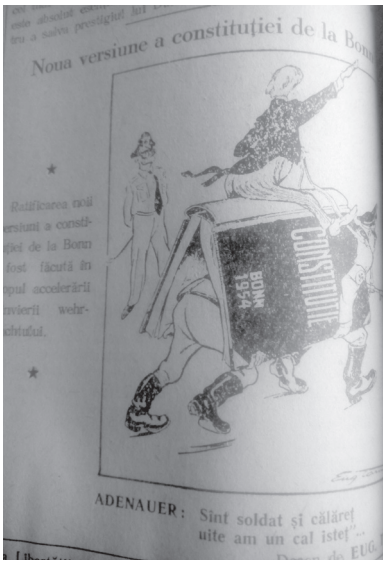

Culme a ororilor, în Germania occidentală, scria *Pentru socialism*, au fost reînființate lagărele de concentrare care amintesc de lagărele din timpul hitleriștilor. Un astfel de lagăr ar fi fost construit de regimul lui Adenauer la Gross Hesepe, în bălțile de la Ems.[437] „Barăcile și colibele construite aici sînt despărțite de lumea exterioară printr-o rețea dublă de sîrmă ghimpată. Turnuri de observație împînzesc cîmpia."[438] Îmbrăcați în zdrențe, deținuții, aflați sub paza gardienilor înarmați, erau puși la diferite munci, în bălți, pentru a fi pedepsiți pentru convingerile lor politice, hrana lor reducându-se la pâine mucegăită, margarină stricată și o fiertură fără nici un fel de grăsime.[439]

În același timp, colonialiștii francezi au dezlănțuit o cruntă teroare în Tunisia și Maroc, persecuțiile rasiale erau practicate în Uniunea Sud-Africană, în Kenya se înmulțeau condamnările la moarte și, în țări precum Iran și Egipt, erau practicate arestările în masă.[440]

De o atenție deosebită din partea ziarului s-a bucurat situația din Kenya, unde „colonialiștii englezi au folosit împotriva acestui popor neînarmat polițiști, avioane și mașini blindate", „mii de oameni nevinovați au fost aruncați în închisoare și apoi măcelăriți în mod barbar" și „casele acelora care fug pentru a nu fi prinși de poliție sînt incendiate în cursul nopții și astfel cei rămași în casa incendiată, copii, femei și bătrîni, sînt arși de vii."[441] Mai aflăm că englezii

436 *Loc.cit.*
437 „Lagăre de concentrare în Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.335, Miercuri 2 februarie 1955, p.4.
438 *Loc.cit.*
439 *Loc.cit.*
440 „Fascizarea vieții publice în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.334, Duminică 6 Decembrie 1953, p.6; „Discrimarea rasială în Africa de Sud", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.303, Miercuri 19 August 1953, p.4.
441 Pop Veronica, „Atrocitățile săvîrșite de colonialiștii englezi împotriva poporului din Kenya", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.6, Sîmbătă 9 Ianuarie 1954, p.4.

s-au folosit în timpul acestor masacre de elemente descompuse și vândute din rândurile africanilor.[442] *Pentru socialism* susținea că generalul John Erskine, comandantul suprem al forțelor britanice din Kenya, a anunțat că toți bărbații europeni cu vârste cuprinse între 16 și 45 de ani, care se aflau în colonie, vor fi obligați să participe la operațiunile militare de represiune.[443]

În țările capitaliste, remarca *Pentru Socialism*, drepturile cetățenești erau recunoscute numai celor îmbuibați, oamenilor muncii rezervându-li-se doar dreptul de a fi exploatați sau de a muri în războaie imperialiste de cotropire și jaf.[444] În țările capitaliste, nu era acceptată nici o critică adresată guvernelor, în Grecia, spre exemplu, în urma unui decret-lege, fiind sancționate toate ziarele și publicațiile care aveau curajul de a critica politica guvernului.[445]

Traiul de mizerie din țările care n-au cunoscut binefacerile comunismului

Pentru Socialism a ținut să remarce cu insistență faptul că „țările lagărului capitalist prezintă tot mai complet tabloul întunecat al situației economice dezastruoase în care se zbat, tabloul desfășurării pe o scară tot mai largă a procesului de ruinare și pauperizare a majorității populației."[446] Erau subliniate trăsăturile fundamentale ale situației economice din țările capitaliste: scumpirea traiului, intensificarea inflației, mărirea impozitelor directe și indirecte, creșterea șomajului, toate acestea având drept rezultat direct reducerea salariului real, scăderea nivelului de trai și pauperizarea maselor de oameni ai muncii.[447] *Pentru Socialism* a identificat originea acestor fenomene în militarizarea economiei și cursa înarmărilor.

În anul 1953, susținea *Pentru Socialism*, într-o serie de țări capitaliste din Europa occidentală, producția continuă să bată pasul pe loc în jurul nivelului anului 1929.[448] Din cauza militarizării economiilor naționale, viața

442 *Loc.cit.*
443 „Intensificarea măsurilor represive împotriva populației din Kenya", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.38, Marți 16 Februarie 1954, p.6.
444 „Minciuna alegerilor în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.324, Duminică 1 Noembrie 1953, p.6.
445 *Loc.cit.*
446 „Crește mizeria populației în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.277, Miercuri 20 Mai 1953, p.4.
447 *Loc.cit.*
448 „Două lumi – două linii de dezvoltare", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.326, Sîmbătă 7 Noiembrie 1953, p.6.

femeilor din țările capitaliste a devenit pe zi ce trece tot mai grea.[449] Astfel, în țările capitaliste nu exista o legislație care să asigure ocrotirea mamei și copilului, femeile nu primeau concedii de maternitate, numărul creșelor și grădinițelor de copii fiind absolut insuficient.[450]

Grecia era târâtă, potrivit ziarului *Pentru Socialism*, spre un dezastru economic total de către guvernul trădător de la Atena, urmare a politicii de înarmare dusă la ordinele stăpânilor săi imperialiști americano-englezi.[451] Grecia era obligată să întrețină cinci divizii active și 12 în rezervă, venitul național pe cap de locuitor scăzând continuu ca urmare a uriașelor cheltuieli militare.[452]

Pentru a face față cheltuielilor mereu crescânde cerute de cursa nebunească a înarmărilor, guvernul fascist grec recurgea la măsuri care loveau în condițiile de trai, și așa grele, ale celor ce munceau. Numărul femeilor șomere din Grecia, afirma *Pentru Socialism*, nici nu putea fi stabilit cu exactitate, din cauză că, în fiecare zi, erau concediate alte femei.[453] Masele populare erau condamnate să trăiască în foamete și mizerie, asigurările sociale, învățământul, cultura și arta aflându-se într-o continuă decădere.[454]

Scăderea și înghețarea salariilor, creșterea continuă a impozitelor, majorarea cu 25 % a prețului combustibilului lichid, scumpirea mărfurilor de larg consum (zahăr, ulei) și devalorizarea drahmei pentru a cincea oară după al doilea război mondial erau considerate urmări firești ale acestei politici.[455] „Prin recenta devalorizare a drahmei, economia Greciei este înhămată și mai mult la interesele imperialiștilor americano-englezi care dobândesc noi posibilități de a se îmbogăți prin jefuirea cruntă a bogățiilor țării. În urma devalorizării, cursul dolarului a crescut dela 15.000 la 30.000 de drahme, ceea ce înseamnă că pentru un dolar imperialiștii vor putea cumpăra acum de două ori mai multe bunuri culturale decât cumpărau înainte de devalorizare. În acest timp, poporul grec va trebui să plătească de două ori mai mult pentru orice marfă importată", se arată în *Pentru Socialism*.[456]

---

449 „Congresul Mondial al femeilor", *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.284, Duminică, 14 Iunie 1953, p.4.
450 *Loc.cit.*
451 „Devalorizarea monedei în Grecia", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.268, Duminică 19 Aprilie 1953, p.6.
452 „Situația grea a economiei Greciei", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.153, Joi 1 iulie 1954, p.4.
453 „Congresul Mondial al femeilor", *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.284, Duminică, 14 Iunie 1953, p.4.
454 „Situația grea a economiei Greciei", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.153, Joi 1 iulie 1954, p.4.
455 „Devalorizarea monedei în Grecia", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.268, Duminică 19 Aprilie 1953, p.6.
456 *Loc.cit.*

Scăderea nivelului de trai în Grecia a avut drept consecință creșterea mortalității, informa *Pentru Socialism*, Grecia deținând recordul european în ce privește mortalitatea copiilor între 1-5 ani și a adulților între 20-50 de ani.[457] Grecii care mai erau în viață se confruntau cu grave probleme de sănătate. În Grecia existau doar 7.000 de paturi de spital, în vreme ce doar bolnavii de tuberculoză erau în număr de 400.000.[458] Majoritatea copiilor sufereau în permanență de foame, 80% dintre aceștia erau tuberculoși, mortalitatea infantilă atingând cote înspăimântătoare, 38,9% dintre copii murind în prima lună de la naștere, constata *Pentru Socialism*.[459]

Aservită capitalului străin, economia Greciei putea fi asemuită cu cea a țărilor coloniale, considera ziarul *Pentru Socialism*, o serie de mari întreprinderi industriale aparținând capitaliștilor străini, în vreme ce bogățiile țării erau puse la dispoziția imperialiștilor, aceștia controlând și finanțele, politica comercială și comerțul exterior.[460] Armata era și ea dependentă de S.U.A. și N.A.T.O. „Americanii caută să reducă producția de grîu a Greciei, deoarece urmăresc să exporte în această țară surplusul lor de cereale în încercările de a ieși din impasul crizei economice. În acest fel, Grecia va importa obligatoriu peste 60.000 de tone de cereale evaluate la 6.000.000 de dolari", susținea *Pentru Socialism*.[461]

Situația era gravă și în vestul Europei. Ca urmare a participării Belgiei la alianța atlantică și la planul Schumann, în fiecare zi și-au închis porțile noi întreprinderi belgiene, „aruncând sute de muncitori în ghiarele șomajului."[462] Lipsa totală a măsurilor de protecție a muncii a cauzat în Belgia numeroase accidente de muncă. Ținându-se lanț, acestea ar fi cauzat, de la începutul anului 1953 și până în luna aprilie a aceluiași an, nu mai puțin de 72 de decese în rândurile minerilor belgieni.[463] Industria carboniferă belgiană era în criză. În vreme ce șomajul creștea în rândurile minerilor, în minele belgiene se acumulaseră peste 4 milioane tone de cărbune care nu-și găseau desfacerea, în special pentru că Statele Unite ale Americii căutau să reia exportul de cărbune

457 „Creșterea prețului articolelor de primă necesitate în Grecia", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.47, Vineri 26 februarie 1954, p.4.
458 *Loc.cit.*
459 „Situația de mizerie a copiilor din țările capitaliste și coloniale", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.127, Marți 1 iunie 1954, p.6.
460 „Situația grea a economiei Greciei", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.153, Joi 1 iulie 1954, p.4.
461 *Loc.cit.*
462 „Șomajul crește continuu în Belgia", în *Pentru Socilaism*, Anul V, Nr.5, Vineri 8 Ianuarie 1953, p.4.
463 „Creșterea numărului accidentelor de muncă la minele din Belgia", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.270, Duminică 26 Aprilie 1953, p.4.

american în Belgia.[464]

În Franța, țară cu 600.000 de șomeri și 2.500.000 de șomeri parțiali, prețurile au crescut în perioada 1949-1953 cu 200% la pește, cu 258% la orez, cu 100% la pâine etc.[465] La aceste cifre, furnizate în luna mai a anului 1953, *Pentru Socialism* adăuga altele, în septembrie același an: consumul de carne a scăzut în Franța cu 24% și cel de fructe cu 27-28%, în timp ce prețul cartofilor a crescut cu 10% și cel al pâinii cu 21%.[466]

În Franța, din cauza cheltuielilor uriașe pentru înarmare, situația învățământului se înrăutățea în fiecare zi, existând peste 1.100.000 de analfabeți și un mare număr de copii neșcolarizați.[467] În plus, numeroase locuințe au fost evacuate pentru a fi ocupate de unitățile militare americane, astfel că populația a fost nevoită să se mute în fostele lagăre de concentrare.[468]

copii neșcolarizați, ... patrați din
l nu ia măsuri pentru com- fața localurilor școlilor

ceasta este soarta copiilor din Franța dominată de ...
cani. Locuințele lor au fost evacuate pentru unit...
ilitare americane, astfel că populația a fost nevoită ...
mute în fostele lagăre de concentrare.

CIFRE ȘI FAPTE

In cursul anului 1953, în posedă în medie cîte 0,15 ...
onia au fost vînduți ca de pămînt, în timp ce un ...
avi aproape 1.500 de copii. gur latifundiar, de pildă, ...
joritatea copiilor ...

Comentând căderea guvernului René Mayer, *Pentru Socialism* afirma că aceasta a fost cauzată, la fel ca și căderea guvernului anterior, condus de Pinay, de neputința de a rezolva dificultățile economice ale Franței, menținând în același timp un buget militar uriaș.[469] În același timp, așa-numita Uniune europeană a cărbunelui și oțelului dădea lovituri serioase economiei franceze. „Sub influența Uniunii, se observă scăderea sistematică a volumului transporturilor maritime. O serie de mine din Franța au fost închise pe motivul nerentabilității. A crescut prețul la oțel în Franța", avertiza *Pentru Socialism*.[470]

464 „Industria carboniferă belgiană în criză", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr. 189, Joi 12 august 1954, p.4.

465 „Crește mizeria populației în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.277, Miercuri 20 Mai 1953, p.4.

466 „Crește nivelul de trai al oamenilor muncii din țările de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.313, Miercuri 23 Septembrie 1953, p.6.

467 „Analfabetism și copii neșcolarizați în Franța", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.263, Duminică 7 noiembrie 1954, p.4.

468 *Loc.cit.*

469 „Guvernul René Mayer a căzut", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.278, Duminică 24 Mai 1953, p.4.

470 „Urmările «planului Schumann» pentru economia Franței", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.296, Duminică 26 Iulie 1953, p.4.

În Germania occidentală, observa *Pentru Socialism*, situația era și mai dezastruoasă: 60% din populația țării avea venituri care nu treceau de 250 de mărci pe lună de familie, în timp ce minimul de trai este fixat în prezent la 420 de mărci; prețurile la principalele produse erau în continuă creștere, ca urmare a politicii de război; se făcea resimțită lipsa a peste patru milioane de locuințe; au fost ruinate peste 15.000 de gospodării țărănjești, 70.000 de țărani germani săraci fiind alungați de pe pământurile lor din ordinul armatelor de ocupație.[471] În plus, au crescut vertiginos impozitele, din cauza costurilor necesare întreținerii armatelor de ocupație, plăților pentru reparațiile de război, pentru datoriile externe și pentru militarizare.[472] În Germania occidentală, numai impozitul pe salariu ar fi crescut cu 98%.[473]

Tot în Germania occidentală, ne spune *Pentru Socialism*, în numeroase fabrici, mulți copii între 10-12 ani lucrează câte 16 ore pe zi.[474] Pentru 29% dintre copiii din Germania occidentală nu exista nici măcar un pat propriu, iar criminalitatea în rândurile tineretului a luat proporții alarmante, astfel încât, anual, erau săvârșite circa 500.000 de delicte.[475] De asemenea, alcoolismul făcea ravagii în rândurile tineretului vest-german, la fel și fumatul, numai în Köln înregistrându-se 60% de fumători înveterați din numărul elevilor cu vârsta de 15-16 ani.[476] Pentru a risipi orice urmă de îndoială cu privire la această stare de lucruri, *Pentru Socialism* dădea un exemplu cât se poate de clar: la Ramberg, trei băieți de 10, 11 și 13 ani au furat o sticlă de alcool, după care au fost găsiți de poliție zăcând pe stradă, pradă unei grave intoxicații alcoolice.[477]

Tinerii vest-germani erau influențați psihologic, scria *Pentru Socialism*, pentru a face din ei soldați docili ai noului wehrmacht, printre mijloacele de îndobitocire și corupere a tineretului din Germania occidentală un loc important ocupându-l literatura vest-germană americanizată și cinematograful americanizat.[478] În Germania occidentală și în Berlinul occidental se editau din belșug literatură bulevardieră de tot soiul, precum și memoriile criminalilor de

471 Viața mizeră a oamenilor muncii din Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.316, Duminică 4 Octombrie 1953, p.
472 *Loc.cit.*
473 „Cifre și fapte", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.263, Duminică 7 noiembrie 1954, p.4.
474 „Situația de mizerie a copiilor din țările capitaliste și coloniale", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.127, Marți 1 iunie 1954, p.6.
475 „Situația extrem de grea a tineretului din Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.327, Miercuri 11 Noiembrie 1953, p.6.
476 *Loc.cit.*
477 *Loc.cit.*
478 „Metodele folosite de militariștii și revanșarzii dela Bonn pentru influențarea psihologică a tinerilor germani", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.15, Miercuri 20 Ianuarie 1954, p.4.

război în care erau preamărite fascismul și agresiunea hitleristă, pe ecrane rulau filme cu gangsteri, care preamăreau asasinatele, jafurile și desfrâul, iar foștii poeți și scriitori hitleriști propovăduiau din nou ura de rasă, anticomunismul și un nou marș împotriva Răsăritului.[479] Toate acestea erau în strânsă legătură cu fenomenul infracțional în creștere în rândurile tineretului vest-german. „În decurs de șase luni, în 1953, în Germania occidentală au fost înregistrate 15.708 criminali în vîrstă între 14-18 ani și peste 90 la sută din cazuri, aceste crime au fost consecința influenței literaturii pornografice și cu gangsteri și a cinematografului."[480]

În timp ce birourile de plasare și oficiile de subvenționare a șomerilor sunt asaltate de bătrâni, femei și tineri, în magazinele de lux lipsesc cumpărătorii germani, doar ofițerii americani intrând și ieșind necontenit încărcați cu zeci de pachete de cumpărături.[481]

Din cauza condițiilor mizerabile de viață, mulți vest-germani au ales să se sinucidă.[482] Cei care alegeau să trăiască în continuare și să muncească o făceau în condiții extrem de grele, doar în zece luni înregistrându-se 391 de accidente mortale în minele vestgermane.[483] În Germania occidentală, ca de altfel în întreaga lume capitalistă, creștea înspăimântător numărul accidentelor și al bolilor profesionale, intensificarea exploatării capitaliste cauzînd, în fiecare zi a anului 1954, 23 de decese.[484] În anul 1952, ar fi ajuns invalizi înainte de a atinge vârsta de pensionare 60,2% dintre bărbați și 83% dintre femei.[485]

În Statele Unite ale Americii, viața oamenilor muncii era de compătimit, din moment ce, așa cum informa *Pentru Socialism*, consumul de unt pe cap de locuitor a scăzut de două ori, dar a crescut impozitul pe cap de locuitor de la 64 de dolari la 550 de dolari.[486] În iulie 1953, prețurile tuturor mărfurilor au crescut în Statele Unite ale Americii.[487] Din cauza faptului că puterea de

479 *Loc.cit.*
480 *Loc.cit.*
481 „Aspecte ale vieții «fericite» din Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.334, Duminică 6 Decembrie 1953, p.6.
482 „Sinucideri în Germania occidentală din cauza mizeriei", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.56, Marți 9 martier 1954, p.4.
483 „Cifre și fapte", în *Pentru socialism*, Anul VI, nr.410, Sîmbătă 30 aprilie 1955, p.4.
484 „«Miracolul economic» și situația oamenilor muncii din Germnaia occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.794, Marți, 24 iulie 1956, p.4.
485 *Loc.cit.*
486 „Crește mizeria populației în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.277, Miercuri 20 Mai 1953, p.4.
487 „Creșterea costului vieții în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.292, Duminică 12 Iulie 1953, p.4.

cumpărare a scăzut, în depozitele și în rafturile magazinelor erau stocate mari cantități de mărfuri.[488] „Muncitorii îndură foame, capitaliștii care nu muncesc se lăfăiesc într-un lux de nedescris și duc o viață de huzur"[489], completează ziarul *Pentru Socialism* tabloul unui Occident aflat în plin proces de putrefacție.

În vreme ce consumul de produse de maximă necesitate a scăzut, în S.U.A. a crescut consumul de stupefiante, care a ajuns să se practice pe o scară largă, reprezentând unul dintre aspectele caracteristice ale faimosului mod de viață american.[490] „Nu mai puțin de 13 milioane de persoane, bărbați, femei, tineri și chiar copii sub 10 ani, consumă droguri", informa *Pentru Socialism*.[491]

Ziariștii de la *Pentru Socialism* îi citau pe confrații lor de la *Newsweek*, care constatau cu îngrijorare creșterea criminalității în rândurile tineretului din Statele Unite ale Americii, în special a minorilor sub 18 ani.[492] Potrivit datelor statistice furnizate de revista citată, în fiecare an poliția americană ancheta mai mult de un milion de cazuri legate de infracțiuni comise de adolescenți, cum ar fi „furturi, răpiri de automobile, banditisme, asasinate."[493] În anul 1956, ar fi fost comise chiar 2.255.000 de crime grave.[494] Mult mai profund decât publicația *Newsweek*, ziarul *Pentru Socialism* a identificat și una dintre cauzele creșterii criminalității în rândurile adolescenților: este vorba despre „așa zisele «comicsuri», care propovăduiesc gangsterismul și violența, precum și programele de televiziune pentru copii care sunt pline de filme despre banditisme și asasinate."[495]

Statele Unite ale Americii treceau și printr-o acută criză națională în domeniul învățământului.[496] Din cauza lipsei de învățători și clădiri pentru școli, 300.000 de elevi au învățat în barăci și alți 400.000 în garaje, biserici

488 „Simptome de declin economic în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.311, Miercuri 16 Septembrie 1953, p.4; „Fenomenele de criză provoacă neliniște în S.U.A.", în *Pentru socialism*, Anul V, Nr.157, Marți 6 iulie 1954, p.4.
489 „«Miracolul economic» și situația oamenilor muncii din Germnaia occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.794, Marți, 24 iulie 1956, p.4.
490 „Consumul de stupefiante se practică pe scară largă în Statele Unite", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.37, Duminică 14 Februarie 1954, p.4.
491 *Loc.cit.*
492 „Creșterea criminalității în rândurile tineretului din S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.234, Marți 5 octombrie 1954, p.4.
493 *Loc.cit.*
494 „Creșterea criminalității în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.622, Miercuri 6 ianuarie 1956, p.4.
495 *Loc.cit.*
496 „Situația grea a învățământului din S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.317, Miercuri 12 ianuarie 1955, p.4.

și alte clădiri improprii folosite ca școli, baza materială a școlilor americane înrăutățindu-se neîncetat.[497]

Condițiile muncă infernale din minele de cărbuni din S.U.A. au făcut ca jumătate dintre mineri să fie bolnavi de plămâni, suferind de „o boală iremediabilă numită pneumogoniosis."[498] Muncitorii nu erau considerați bolnavi de plămâni și erau lipsiți de dreptul de a beneficia de ajutoare de boală, fiind concediați fără nici un drept în cazul agravării bolii, acuza *Pentru Socialism*.[499] „În timp ce marii fabricanți și bancheri se lăfăiesc într-un lux nemaipomenit, oamenii muncii din S.U.A sînt nevoiți să se îmbrace prost, să consume din ce în ce mai puțin și să locuiască în cocioabe, adevărate focare de boală", afirma *Pentru Socialism.*[500] *Ca urmare, starea de spirit a populației a cunoscut o evidentă degradare, din moment ce „în America a crescut simțitor consumul de picături de valeriană și de alte medicamente pe care medicii le prescriu persoanelor prea emotive."*[501]

În industria constructoare de automobile se înregistrau fenomene de criză, având ca rezultate formarea unor mari stocuri de automobile care nu puteau fi vândute și creșterea numărului de șomari din respectiva industrie.[502] O criză de supraproducție era semnalată de *Pentru Socialism* și în agricultura americană. „Faptul că milioane de americani suferă de foame și îndură lipsuri permanente în timp ce în S.U.A. hambarele, depozitele și pînă chiar și vapoarele vechi scoase din uz gem sub greutatea produselor agricole înmagazinate, dovedește din plin putreziciunea sistemului capitalist."[503]

Ideea că sistemul american de producție era putred era susținută de alte afirmații, la fel de greu de probat sau de infirmat de cititorii ziarului: mica gospodărie a țăranului american a devenit tot mai lipsită de rentabilitate; în fiecare an s-au ruinat aproximativ 100.000 de gospodării de fermieri; numeroși fermieri nu au putut face față cheltuielilor de producție, și-au vândut pământurile capitaliștilor agrari și au pornit spre orașe în căutare de lucru, contribuind la creșterea armatelor de șomeri; fabricile care produceau mașini agricole au fost

497 *Loc.cit.*
498 „Cincizeci la sută din muncitorii din minele de cărbuni din S.U.A sînt bolnavi de plămâni", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.332, Miercuri 25 Noiembrie 1953, p.4.
499 *Loc.cit.*
500 „Șomaj și mizerie pentru oamenii muncii americani", în *Pentru Socialism*, An V, Nr.263, Duminică 7 noiembrie 1954, p.4.
501 Ilya Erenburg, „Conștiința popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.313, Vineri 7 ianuarie 1955, p.4.
502 „Creșterea șomajului în industria de automobile din S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.3, Miercuri 6 Ianuarie 1954, p.6.
503 Ion Chioreanu, „Sub jugul crizei de supraproducție", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.4, Joi 7 Ianuarie 1954, p.4.

obligate să-și reducă considerabil activitatea și suprafețele cultivate s-au redus cu 10 milioane de hectare.[504] Concluzia se impunea de la sine: „criza agriculturii din S.U.A. prevestește cu o precizie neîndoielnică că furtuna crizei generale a economiei naționale americane se apropie cu pași repezi amenințând să zguduie din temelii șandramaua putredei orânduiri capitaliste din această țară."[505]

Rezultat direct al politicii înarmărilor, în Anglia, s-au scumpit pâinea, untul, zahărul, margarina, carnea și grăsimile.[506] Pentru că un necaz nu vine niciodată singur, *Pentru Socialism* prevedea că Anglia va avea probleme mari în urma declinului economic din Statele Unite, deoarece exportul mărfurilor engleze în Statele Unite se va reduce simțitor.[507] În plus, măsurile impuse Angliei de către S.U.A. pentru restrângerea comerțului cu U.R.S.S. și țările de democrație populară au influențat negativ economia națională a Angliei, făcând să scadă în mod simțitor producția, ceea ce a dus la creșterea șomajului și înrăutățirea condițiilor de viață ale muncitorilor.[508]

Greutățile economice și financiare serioase prin care trecea Anglia erau explicate de ziarul *Pentru Socialism* prin creșterea cheltuielilor militare legate de participarea la diferite alianțe și reprimarea mișcării de eliberare națională din țările imperiului britanic, precum și prin concurența pe care Anglia o întâmpina pe piața mondială capitalistă, ceea ce a dus ca balanța sa de plăți să se găsească într-o situație precară.[509]

În Anglia existau, potrivit ziarului *Pentru Socialism*, 300 de baze militare aeriene americane deservite de 300.000 de soldați și ofițeri care își dau frâu liber celor mai josnice porniri vicioase, „în care aviatorii americani aruncă bombe asupra satelor pașnice în timpul efectuării exercițiilor militare."[510] Și asta nu era tot. *Pentru Socialism* înfiera cu mânie proletară comportamentul a zeci de mii

504 „Adevărul despre așa zisa «prosperitate generală» în capitalism", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.799, Duminică, 29 iulie 1956, p.4; Ion Chioreanu, „Sub jugul crizei de supraproducție", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.4, Joi 7 Ianuarie 1954, p.4.
505 Ion Chioreanu, *op.cit.*, p.4.
506 „Cresc prețurile în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.316, Duminică 4 Octombrie 1953, p.4; „Urmările ocupației americane în Anglia, în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.336, Duminică 13 Decembrie 1953, p.6.
507 „Declinul economic al țărilor capitaliste dependente de S.U.A.", în *Pentru socialism*, Anul V, Nr.2, Marți 5 Ianuarie 1953, p.4.
508 „Scade producția, crește scumpetea în Anglia", în *Pentru Socialism*, An V, Nr.263, Duminică 7 noiembrie 1954, p.4.
509 „Adevărul despre așa zisa «prosperitate generală» în capitalism", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.799, Duminică, 29 iulie 1956, p.4.
510 „Urmările ocupației americane în Anglia, în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.336, Duminică 13 Decembrie 1953, p.6.

de soldați americani din bazele militare, motiv de permanentă indignare pentru populația britanică. Americanii provocau numeroase scandaluri și bătăi în baruri și restaurante, au fost înregistrate numeroase cazuri de corupere a unor fete de 15 ani (remarcabilă precizia cu care a fost stabilită categoria de vârstă preferată de americani în cazul fetelor pe care doreau să le corupă) și prostituția a luat proporții fără precedent în toate localitățile ocupate de trupele americane.[511]

În același timp, ocupanții americani au adus poporului japonez numeroase dezastre și lipsuri, ne spune *Pentru Socialism*, astfel că milioane de japonezi sunt cu totul lipsiți de adăpost și peregrinează prin țară în toate anotimpurile.[512] Monopoliștii americani au încătușat comerțul exterior al Japoniei interzicând relațiile comerciale dintre Japonia și țările de democrație populară.[513] Ca urmare, numeroase uzine și fabrici japoneze și-au încetat complet activitatea (2.673 în anul 1951 și peste 9.000 în anul 1952).[514]

În Japonia, afirma *Pentru Socialism*, se practica și comerțul cu copii. Doar în cursul anului 1953 ar fi fost vânduți ca sclavi aproape 1.500 de copii, majoritatea fete cu vârste cuprinse între 16 și 17 ani.[515] În Coreea de Sud, ajunși la disperare, oamenii se sinucideau, iar pe străzile Pusanului au murit de foame nu mai puțin de 1.600 de persoane.[516]

În Suedia, un muncitor din transporturi trebuia să lucreze în cursul unei luni patru zile pentru a-și putea plăti impozitele și alte șase zile pentru a-și putea plăti chiria, mai dând și 10% din salariul său pentru plata salariilor indirecte, iar în Italia doar 10% din familiile de oameni ai muncii au minimum de trai asigurat.[517]

Ziarul *Pentru Socialism* s-a ocupat și de situația oamenilor muncii din țările coloniale și dependente, care îndurau „chinurile robiei și ale foamei."[518] Imperialiștii se făceau vinovați de jefuirea fără milă a bogățiilor naturale

511 „Marea Britanie este împânzită cu baze aeriene americane", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.34, Joi 11 Februarie 1954, p.4.
512 „Poporul japonez luptă pentru o Japonie independentă și democrată", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.328, Duminică 15 Noiembrie 1953, p.4.
513 *Loc.cit.*
514 *Loc.cit.*
515 „Cifre și fapte", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.263, Duminică 7 noiembrie 1954, p.4.
516 „Situația dezastruoasă a populației din Coreea de Sud", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.2, Marți 5 Ianuarie 1954, p.4.
517 „Crește mizeria populației în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.277, Miercuri 20 Mai 1953, p.4; „Cifre și fapte", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.410, Sîmbătă 30 aprilie 1955, p.4.
518 „Două lumi – două linii de dezvoltare", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.326, Sîmbătă 7 Noiembrie 1953, p.6.

din țările coloniale și dependente și de exploatarea în cel mai barbar mod a popoarelor din țările respective.[519]

În Indonezia, spre exemplu, nivelul de trai al oamenilor muncii a cunoscut „o scădere exorbitantă".[520] Din anul 1938, prețurile au crescut de 30-40 de ori, în timp ce salariile celor ce muncesc au crescut abia de 10-15 ori.[521] În Malaya, la 60.000 de oameni există un singur medic.[522] În Coreea de Sud, numărul bolnavilor de tuberculoză în formă acută era, în anul 1953, de un milion și trei sute de mii.[523]

În Israel, aflăm din paginile ziarului *Pentru Socialism*, nu exista mâncare, nu era margarină și oamenii trăiau luni de zile cu pâine goală.[524] În Iran,

519 „Viața de mizerie a oamenilor muncii din colonii și țările dependente", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.410, Sîmbătă 30 aprilie 1955, p.4.
520 „Crește mizeria populației în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.277, Miercuri 20 Mai 1953, p.4.
521 *Loc.cit.*
522 „Viața de mizerie a oamenilor muncii din colonii și țările dependente", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.410, Sîmbătă 30 aprilie 1955, p.4.
523 „Bolile fac ravagii în Coreea de Sud", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.335, Miercuri 9 Decembrie 1953, p.6.
524 „Creșterea șomajului în Israel", în *Pentru Socialism*, An VI, Nr.312, Joi 6 ianuarie 1955, p.4.

majoritatea muncitorilor care lucrau în industria textilă erau tuberculoși, mortalitatea infantilă a atins proporții uriașe și doar unul din 20 de copii putea să meargă la școală.[525]

Țările continentului african nu se bucurau nici ele de o situație mai bună. În Kenya, puținele școli au fost închise și marea majoritate a africanilor nu primeau ajutoare de bătrânețe și nici ajutoare în caz de boală.[526] În Maroc, la 45.000 de locuitori existau, ne spune *Pentru Socialism*, 75 de polițiști și un singur medic.[527] De condamnat era și faptul că „negrii locuiesc în colibe".[528]

Nici în țările Americii Latine popoarele nu se bucurau de o viață prosperă. Peonii brazilieni de pe plantații duceau o viață de sclavi, 54 de milioane de locuitori ai Braziliei duceau o existență mizerabilă și în Venezuela guvernul vândut imperialiștilor a introdus un regim de teroare.[529]

Urmările nefaste ale dominației americane se făceau simțite și în Paraguay. Foarte avizat, *Pentru Socialism* susținea că punctul 4 al programului Truman prevedea acordarea de credite neînsemnate Paraguayului, în condiții înrobitoare, americanii ajungând să controleze țara din punct de vedere militar, politic și economic.[530] „Pierderea independenței naționale și exploatarea monopolistă a economiei au dus la o stare de mizerie și ruină nemaiîntîlnită. Prețurile au crescut de 10 ori în ultimii ani. Din cauza subnutriției permanente a oamenilor muncii, durata în medie a vieții lor nu depășește 30 de ani", informa *Pentru Socialism*.[531]

Alungați de foamete, mizerie și lipsă de pământ, mexicanii care ajungeau în Statele Unite ale Americii, sperând la o viață mai bună, erau nevoiți să suporte condiții asemănătoare sclaviei, devenind peoni-robi agricoli.[532] „Muncitorii mexicani locuiesc în lagăre speciale, formate din cocioabe jalnice de pământ, din «case» construite din scânduri putrede și vechi sau din bidoane de gaz turtite. Muncesc cel puțin 12 ore pe zi și sînt foarte prost plătiți."[533]

---

525 „Viața de mizerie a oamenilor muncii din colonii și țările dependente", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.410, Sîmbătă 30 aprilie 1955, p.4.
526 Veronica Pop, „Atrocitățile săvârșite de colonialiștii englezi împotriva poporului din Kenya", *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.6, Sîmbătă 9 Ianuarie 1954, p.4.
527 „Cifre și fapte", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.263, Duminică 7 noiembrie 1954, p.4.
528 „Viața de mizerie a oamenilor muncii din colonii și țările dependente", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.410, Sîmbătă 30 aprilie 1955, p.4.
529 „America Latină sub cismă yankee", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.9, Miercuri 13 Ianuarie 1954, p.4.
530 „Urmările nefaste ale dominației S.U.A. în Paraguay", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.157, Marți 6 iulie 1954, p.4.
531 *Loc.cit.*
532 „Sclavi mexicani în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.47, Vineri 26 februarie 1954, p.4.
533 *Loc.cit.*

Problema șomajului era una dintre cele mai mari în țările capitaliste, numărul șomerilor totali sau parțiali ajungând la 35 de milioane în doar șapte țări capitaliste, în cele 12 țări principale ale Europei occidentale existând, în anul 1953, cu 45% mai mulți șomeri decât existau în anul 1948.[534] Pe șoselele Germaniei occidentale rătăceau aproape două sute de mii de tineri șomeri, cu vârste cuprinse între 18 și 25 de ani, ducând o existență de vagabonzi.[535] În anul 1953, în Japonia, existau zece milioane de șomeri, în Anglia 300.000, în Coreea de Sud două milioane de șomeri totali și un număr și mai mare de șomeri parțiali.[536]

În anul 1954, șomajul a crescut mereu, informa *Pentru Socialism*, înregistrându-se peste 270 de mii de șomeri în Belgia, peste 244.000 în Austria, 13 milioane în S.U.A (cifre care apar în ediția din 15 ianuarie 1954 a ziarului) și doar 5 milioane (în edițiile din 6 iulie 1954 și 7 noiembrie 1954!), 1,2 milioane în Anglia, două milioane de șomeri totali și parțiali în Grecia, 10 milioane în Japonia, peste 3 milioane în Franța, 6 milioane în Italia, 120.000 de șomeri totali sau parțiali în Israel, la care se adăugau șomerii din țările coloniale și dependente: 50 de milioane în India, 15 în Indonezia, 1 milion în Iran și 2 milioane în Turcia.[537] „Caracterul cronic al șomajului de masă este una din principalele trăsături ale crizei generale a sistemului capitalist care duce la pieirea acestuia", concluziona *Pentru Socialism*.[538]

Multe articole din *Pentru Socialism* se refereau la grevele care se petreceau în țările din afara lagărului socialist, situație aflată într-un contrast evident cu cea

534 „Crește nivelul de trai al oamenilor muncii din țările de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.313, Miercuri 23 Septembrie 1953, p.6; „Crește mizeria populației în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.277, Miercuri 20 Mai 1953, p.4.

535 „Situația extrem de grea a tineretului din Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.327, Miercuri 11 Noiembrie 1953, p.6.

536 „Poporul japonez luptă pentru o Japonie independentă și democrată", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.328, Duminică 15 Noiembrie 1953, p.4; „Urmările ocupației americane în Anglia, în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.336, Duminică 13 Decembrie 1953, p.6; „Situația dezastruoasă a populației din Coreea de Sud", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.2, Marți 5 Ianuarie 1954, p.4.

537 „Șomajul crește continuu în Belgia", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.5, Vineri 8 Ianuarie 1953, p.4; „Crește șomajul în Austria", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.6, Sîmbătă 9 Ianuarie 1953, p.4; „Șomajul – flagel al oamenilor muncii din lumea capitalistă", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.11, Vineri 15 Ianuarie 1954, p.4; „Situația grea a economiei Greciei", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.153, Joi 1 iulie 1954, p.6; „Șomaj și mizerie pentru oamenii muncii americani", în *Pentru Socialism*, An V, Nr.263, Duminică 7 noiembrie 1954, p.4; „Creșterea șomajului în Israel", în *Pentru Socialism*, An VI, Nr.312, Joi 6 ianuarie 1955, p.4; Crește șomajul în Austria", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.315, Duminică 9 ianuarie 1955, p.4; „Cifre și fapte", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.410, Sîmbătă 30 aprilie 1955, p.4.

538 „Șomajul – flagel al oamenilor muncii din lumea capitalistă", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.11, Vineri 15 Ianuarie 1954, p.4.

din țările de democrație populară, în care nu aveau loc astfel de manifestări de protest.[539] Aproape inutil să mai spunem că ziarul *Pentru Socialism* nu a publicat nici un cuvânt despre revoltadin orașul industrial Poznan, din iunie 1956, care a fost reprimată sângeros și s-a soldat cu zeci de morți și sute de răniți. Pentru a reprima revolta, guvernul polonez a recurs la armată, dar situația s-a agravat în momentul în care soldații au refuzat să tragă în greviști.[540] În cele din urmă, intervenția unui număr mare de trupe de securitate a pus capăt tulburărilor.[541]

Cu toate că semnalase toate scăderile posibile ale sistemului capitalist și accentuase ideea potrivit căreia „criza generală a sistemului capitalist continuă să se adâncească", *Pentru Socialism* făcea și afirmația, aflată în total dezacord cu

539 „Mișcarea grevistă în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.266, Duminică 12 Aprilie 1953, p.6; „20.000 de muncitori agricoli din întreaga Italie au declarat grevă", în *Pentru Socislism*, Anul IV, Nr.268, Duminică 19 Aprilie 1953, p.6; „Mișcarea grevistă în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.276, Duminică 17 Mai 1953, p.4; „Greva muncitorilor dela gaz și electricitate din Franța", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.278, Duminică 24 Mai 1053, p.4; „45.000 de marinari americani în grevă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.286, Duminică 21 Iunie 1953, p.4; „Greve în țările capitalului", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.290, Duminică 5 Iulie 1953, p.4.
540 John R Barber, *Istoria Europei moderne*, Editura Lider, București, 1993, p.498.
541 *Loc.cit.*

tot ce susținuse ani de zile, că „nu se pune la îndoială că ultimii ani au fost ani de prosperitate pentru capitaliști și mai cu seamă pentru marile monopoluri."[542]

Realitatea era alta decât cea propusă de *Pentru Socialism*. După al doilea război mondial, evoluția Europei occidentale către unitate economică a contribuit la o redresare rapidă, încât analiștii occidentali au denumit curând acest progres economic „un miracol."[543] Guvernele vest-europene au generalizat practica de promovare a programelor de bunăstare socială în urma cărora au fost puse în aplicare reforme prin care practic toți cetățenii, indiferent de nivelul venitului, beneficiau de locuințe, educație și asistență sanitară.[544] Din acest punct de vedere, este semnificativ faptul că, până în anul 1958, Germania Federală a reușit să ofere populației 10.000.000 de locuințe. Apărut pentru prima oară în Scandinavia, statul bunăstării sociale a fost instaurat curând în aproape toate statele din vestul Europei, beneficiind și de faptul că rata anuală de producție a continuat să crească într-un ritm extrem de rapid.[545]

Traiul de vis din țările de democrație populară

Potrivit ziarului *Pentru Socialism*, țările de democrație populară au cunoscut o dezvoltare economică uimitoare, ca urmare a sprijinului masiv și multilateral primit din partea Uniunii Sovietice, producția întrecând de 2-3 ori, ba chiar mai mult, producția dinainte de război.[546] Viața liberă și fericită a celor care trăiau în țările de democrație populară era caracterizată de creșterea în fiecare an a venitului național, inexistența șomajului, procentul mortalității aflat într-o continuă scădere (*Pentru Socialism* dădea exemplu Ungaria, unde procentul mortalității era mai scăzut decât cel din Anglia și Franța), introducerea asistenței medicale gratuite, reducerea prețurilor la medicamente, construirea de numeroase spitale noi și lichidarea analfabetismului.[547]

Superioritatea sistemului de producție din țările de democrație populară față de cel din țările capitaliste părea evident. „În timp ce în țările de democrație

542 „Adevărul despre așa zisa «prosperitate generală» în capitalism", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.799, Duminică, 29 iulie 1956, p.4.
543 John R Barber, *op.cit.*, p.487.
544 *Loc.cit.*
545 *Loc.cit.*
546 „Ritmul rapid de dezvoltare a economiei țărilor de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.271, Miercuri 29 Aprilie 1953, p.4.
547 „Crește nivelul de trai al oamenilor muncii din țările de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.313, Miercuri 23 Septembrie 1953, p.6; „Pe calea creșterii bunăstării în țările de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.326, Sîmbătă 7 Noiembrie 1953, p.6.

populară din Europa nivelul general al producției industriale a crescut de 3 ori față de anul 1937, în șase țări capitaliste (Franța, Austria, Belgia, Olanda, Grecia și Luxemburg) el a crescut cu mai puțin de o treime. Producția industrială a crescut cu 20%, respectiv cu doar 0,8% și aceasta numai datorită militarizării economiei acestor țări, datorită extinderii luate de industria de război."[548]

Datorită ajutorului frățesc acordat de Uniunea Sovietică după eliberare, poporul cehoslovac a obținut mari victorii, transformându-se dintr-o semicolonie a imperialiștilor din Apus într-o țară liberă, puternică, cu o economie tot mai înfloritoare.[549] Datorită ajutorului sovietic, Cehoslovacia a putut respinge înrobitorul plan Marshall, care ar fi transformat-o într-o țară lipsită de independență și suveranitate, condamnată la mizerie și foamete.[550] Realitatea era diferită de imaginea oferită de *Pentru Socialism*. Înainte de cel de-al doilea război mondial, nivelul de trai al Cehoslovaciei fusese comparabil cu cel al Elveției, în aceeași perioadă Polonia având o bază industrială egală cu cea a Italiei și resurse mai bogate decât ale acesteia.[551] Cu toate acestea, după instaurarea puterii comuniste, cele două țări au fost condamnate „să supraviețuiască la nivelul est-european de sărăcie instituționalizată."[552]

În vreme ce economia din Germania occidentală se afla aproape în aceeași situație ca la sfârșitul celui de-al doilea război mondial, în Republica Democrată Germană economia duduia. Doar în primul trimestru al anului 1953, în R.D.G. s-a produs minereu de fier în proporție de 185%, fontă 212%, transformatoare puternice 154%, față de aceeași perioadă a anului precedent.[553]

Nici Albania se pare că nu bătea pasul pe loc. Potrivit ziarului *Pentru Socialism*, în anul 1953, Albania a produs de 20 de ori mai mult cărbune decât în anul 1938, producția industrială a crescut vertiginos, au fost puse în funcțiune numeroase termocentrale și hidrocentrale, opera de culturalizare a maselor luând și ea un mare avânt.[554] Industria locală bulgară și-a depășit și ea planul de producție.[555]

548 „Ritmul rapid de dezvoltare a economiei țărilor de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.271, Miercuri 29 Aprilie 1953, p.4.
549 „Sărbătoarea poporului cehoslovac", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.273, Miercuri 6 Mai 1953, p.4.
550 *Loc.cit.*
551 Henry Kissinger, *Diplomația*, Editura BIC ALL, București, 2003, p.481.
552 *Loc.cit.*
553 „Sărbătoarea poporului german", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.274, Duminică 10 Mai 1953, p.6.
554 „A 9-a aniversare a eliberării Albaniei", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.332, Miercuri 25 Noembrie 1953, p.6.
555 „Industria locală bulgară și-a depășit planul de producție pe anul 1953", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.48, Sîmbătă 27 februarie 1954, p.4.

China înregistra succese extraordinare, pe care ziarul *Pentru Socialism* le aducea la cunoștința cititorilor săi. Astfel, sub conducerea Partidului Comunist Chinez, poporul Chinei comuniste a terminat pe aproape tot cuprinsul țării reforma agrară și a lichidat feudalismul, milioane de muncitori participând în acest timp la desfășurarea unor lucrări grandioase.[556] Reforma agrară a fost înfăptuită pe un teritoriu locuit de 450 milioane de oameni, care au primit 47 de milioane de hectare de pământ, lichidându-se în acest fel clasa moșierilor, „principalul sprijin al reacțiunii feudale și al imperialiștilor străini."[557] În ceea ce privește industria din China, aflăm că aceasta nu doar că a fost refăcută, dar a și fost dezvoltată în ritm rapid, accentul fiind pus îndeosebi pe industria grea pentru a se înfăptui industrializarea țării.[558] La începutul anului 1954, *Pentru Socialism* anunța că, în R.P.Chineză, se află în curs de construcție prima fabrică de automobile.[559]

Într-un articol din 24 septembrie 1954, Gh.Pop făcea apologia avântului culturii înregistrat în China comunistă.[560] După ce trece în revistă rolul uriaș avut de poporul chinez în dezvoltarea culturii și științei mondiale, căruia i se datorează numeroase și mari descoperiri (praful de pușcă, busola, hârtia, porțelanul și imprimarea cărților), autorul articolului susține că adevărata înflorire a științei și culturii chineze a început abia după revoluția populară.[561] Astfel, savantul Juo Jen a elaborat tehnologia fabricării unui nou tip de oțel, care întrecea prin proprietățile sale pe cel obișnuit, iar chimiștii din China au elaborat tehnologia producției penicilinei.[562] În școlile elementare ale Chinei comuniste învățau peste 50 de milioane de elevi și doar în perioada octombrie 1949 – octombrie 1953 tirajul total al operelor lui Marx, Engels, Lenin și Stalin traduse în limba chineză a depășit 10 milioane de exemplare.[563]

Mai presus de toate erau succesele înregistrate de economia sovietică. Agricultorii sovietici erau mai destoinici decât oricare alții, astfel încât, de la începutul lunii ianuarie a anului1954, în Uzbechistan, au început însămânțările

556 „Ritmul rapid de dezvoltare a economiei țărilor de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.271, Miercuri 29 Aprilie 1953, p.4.
557 „Republica Populară Chineză în primul an al cincinalului", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.281, Miercuri 3 iunie 1953, p.4.
558 *Loc.cit.*
559 „Prima fabrică de automobile din R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.5, Vineri 8 Ianuarie 1954, p.4.
560 „Avîntul culturii în R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.225, Vineri 24 septembrie 1954, p.3.
561 *Loc.cit.*
562 *Loc.cit.*
563 *Loc.cit.*

de primăvară, sute de hectare de pământ fiind însămânțate cu semnițe de calitate superioară din cele mai bune soiuri locale de grâu.[564]

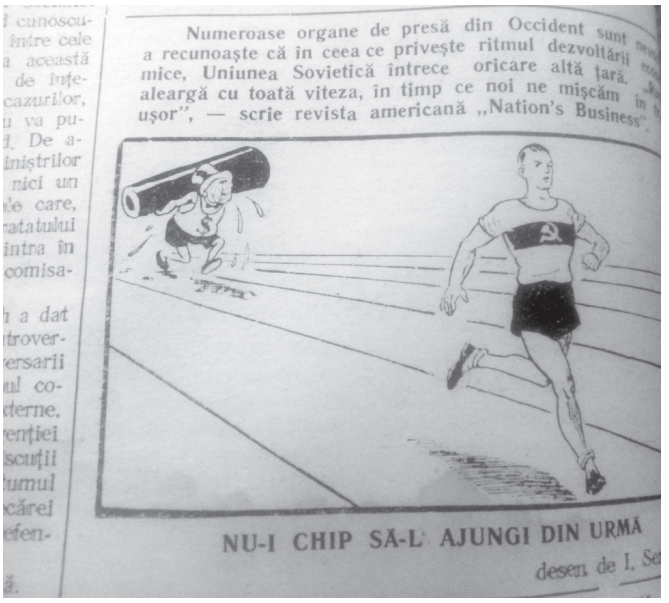
Numeroase organe de presă din Occident sunt
a recunoaște că în ceea ce privește ritmul dezvoltării
mice, Uniunea Sovietică întrece oricare altă țară.
aleargă cu toată viteza, în timp ce noi ne mișcăm
ușor", — scrie revista americană „Nation's Business".

NU-I CHIP SĂ-L AJUNGI DIN URMĂ

Pentru Socialism a ținut să sublinieze faptul că țările care au semnat acorduri comerciale cu Uniunea Sovietică au cunoscut o dezvoltare economică rapidă, ceea ce a produs neliniște și enervare în cadrul cercurilor politice și de afaceri din Statele Unite ale Americii.[565] „Aceste cercuri sînt nevoite să recunoască că factori economici de neînvins distrug barajul blocadei comerciale, pentru crearea căreia s-au străduit ani de-a rândul monopoliștii și diplomații americani."[566]

Tabloul situației economice mondiale, concluziona *Pentru Socialism*, se caracteriza prin existența a două linii de dezvoltare. Prima dintre acestea era linia avântului neîncetat al economiei de pace din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, economie care nu cunoștea crize și care se dezvolta în interesul asigurării satisfacerii maxime a nevoilor materiale și spirituale ale societății.[567] Cea de a doua era linia economiei capitalismului, ale cărui forțe de producție băteau pasul pe loc, a unei economii care se zbătea în ghiarele crizei

564 „În regiunile sudice ale URSS au început însămânțările de primăvară", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.4, Joi 7 Ianuarie 1954, p.4.
565 „Neliniște unor cercuri din S.U.A. față de perspectiva extinderii comerțului între Vest și Est", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.301, Miercuri 12 August 1953, p.8.
566 *Loc.cit.*
567 „Două lumi – două linii de dezvoltare", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.326, Sîmbătă 7 Noiembrie 1953, p.6.

generale a capitalismului, care se adâncea tot mai mult și ale crizelor economice ciclice.[568] „Succesele dobândite de țările de democrație populară dovedesc superioritatea deplină a sistemului economic socialist asupra putredului sistem capitalist. Ele dovedesc că economia acestor țări se află pe linia dezvoltării, a avântului necontenit al economiei de pace, în timp ce economia țărilor lagărului capitalist, unde forțele de producție bat pasul pe loc, se află pe linia unei economii care se zbate în ghiarele crizei generale a capitalismului, care se adâncește tot mai mult", susținea *Pentru Socialism*.[569]

Iugoslavia „călăului Tito", mai apoi a „tovarășului Tito"

Ziarul *Pentru Socialism* a rămas în continuare atent la evenimentele legate de Iugoslavia lui Tito. Ziarul relata că, la scurt timp de la semnarea pactului Belgrad-Atena-Ankara, „căpetenia titofascistă" a făcut o vizită stăpânului său de la Londra, demascând și prin aceasta politica sa de trădare a poporului iugoslav și de slujire și mai servilă a planurilor războinice puse la cale de imperialiști.[570]

Prin încheierea axei Belgrad-Atena-Ankara, Iuda Tito a târât în mod indirect Iugoslavia în politica Blocului agresiv al Atlanticului, afirma *Pentru Socialism*, ziar care știa și care a fost motivul vizitei lui Tito la Londra. „Călăul Tito și suita sa de spioni au discutat la Londra și problema înființării unui Birou central pentru servicii secrete, cu alte cuvinte a unui nou centru de recrutare și instruire a unor bande de spioni și provocatori, puse în slujba serviciilor de spionaj ale imperialiștilor americano-englezi și finanțate de aceștia pentru a întreprinde noi acțiuni dușmănoase împotriva țărilor lagărului socialist (...) Tito și-a asumat noi obligații de a furniza carne de tun ieftină imperialiștilor americano-englezi."[571] Tito a ales să militarizeze economia iugoslavă și să extindă pregătirile militare pe o scară tot mai largă.[572]

Imperialismul lui Tito era demonstrat și de faptul că Tito a cerut internaționalizarea Triestului și alipirea la Iugoslavia a teritoriului învecinat cu Trieste, italienii refuzând această cerere cu argumentul că orașul Triest și

568 *Loc.cit.*
569 „Ritmul rapid de dezvoltare a economiei țărilor de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.271, Miercuri 29 Aprilie 1953, p.4.
570 „Călăul Tito în vizită la stăpânii săi dela Londra", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.
571 *Loc.cit.*
572 „Iugoslavia – țară a foametei și a mizeriei", în *Pentru Socialism*, An IV, Nr.285, Miercuri 17 Iunie 1953, p.4.

teritoriul învecinat erau populate în marea lor majoritate cu italieni.[573] Era evident că „fascistul" Tito era susținut de imperialiștii americano-englezi, *Pentru Socialism* informând că, în timp ce la frontiera italo-iugoslavă aveau loc concentrări de trupe, iugoslavii au primit „întărituri": în portul Triest au sosit trei distrugătoare americane și erau așteptate alte vase britanice de război.[574]

Învățământul iugoslav reflecta și el planurile militariste ale lui Tito. Astfel, potrivit ziarului *Pentru Socialism*, în școlile din Iugoslavia se desfășura o deșănțată campanie de îndobitocire și de fascizare a tineretului, prin care se urmărea „transformarea lui în niște roboți sortiți de clica Tito-Kankovici-Dilas a servi drept carne de tun pentru realizarea planurilor expansioniste ale imperialiștilor americano-englezi."[575] *Pentru socialism* păstra, totuși, o urmă de speranță, remarcând faptul că tineretul iugoslav opunea rezistență planurilor lui Tito, boicotând organizațiile titoiste de tineret (80-90% din tinerii muncitori refuzând să intre în organizațiile fasciste de tineret) și refuzând să asiste la cursurile de instruire cu caracter militarist.[576]

Pentru Socialism susținea că, în Iugoslavia, condițiile de învățătură erau mizerabile.[577] Astfel, în aproximativ 450 de localități din Bosnia și Herțegovina nu existau localuri de școli, iar în alte localități școlile funcționează în clădiri vechi și necorespunzătoare.[578] Nu era de mirare că, în astfel de condiții, în Iugoslavia, 24,9% din populație era analfabetă.[579]

Viața tineretului din Iugoslavia era descrisă ca fiind „grea și plină de mizerie", urmare a faptului că Iuda-Tito și clica acestuia vânduseră țara imperialismului americano-englez.[580] Mii de tineri din Serbia și din alte regiuni ale Iugoslaviei colindau „rupți de foame" pe la porțile fabricilor pentru a-și găsi de lucru, în vreme ce puținii care aveau un loc de muncă erau plătiți cu salarii de mizerie, cu care nu-și puteau asigura nici măcar cele necesare traiului de pe o zi pe alta.[581]

---

573 „În legătură cu înrăutățirea relațiilor italo-iugoslave", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.309, Miercuri 9 Septembrie 1953, p.4.
574 „Problema Triestului", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.321, Miercuri 21 Octombrie 1953, p.4.
575 „Viața de mizerie a tineretului din iadul titoist", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.267, Miercuri 15 Aprilie1953, p.4.
576 *Loc.cit.*
577 „Condiții mizerabile de învățătură în Iugoslavia", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.38, Marți 16 Februarie 1954, p.6.
578 *Loc.cit.*
579 *Loc.cit.*
580 „Viața de mizerie a tineretului din iadul titoist", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.267, Miercuri 15 Aprilie1953, p.4.
581 *Loc.cit.*

Tinerilor iugoslavi le lipseau cele mai elementare măsuri de protecție a muncii și de igienă, astfel încât treceau ani întregi până când tinerii din producție erau vizitați de un medic. Din această cauză, mii de vieți erau secerate de boli, vieți care ar fi putut fi salvate cu puțină îngrijire. „În întreprinderile din Iugoslavia nu există nici cea mai mică preocupare pentru măsurile de protecție și securitate a muncii din care cauză numărul muncitorilor bolnavi și accidentați este impresionant de mare. 100.000 de tuberculoși mor în fiecare an. 70% dintre muncitori și 60% dintre tineri și copii suferă de această boală. Iugoslavia se situează printre țările europene cu cel mai mare procent de mortalitate infantilă", afirma *Pentru Socialism*.[582] Numărul accidentelor de muncă într-un singur an, în Iugoslavia lui Tito, s-ar fi ridicat la 250.000.[583]

Din ce relata *Pentru Socialism* rezulta că Iugoslavia nu avea nici un viitor, din moment ce învățământul devenise un lux. Tabloul general este unul dezastruos: mii de tineri iugoslavi au fost siliți să părăsească școlile deoarece nu au avut posibilitatea de a se întreține, de a-și plăti taxele ridicate și de a-și procura cărțile și recuzitele necesare.[584] „Numai în anul 1951, aproximativ 15 mii de studenți nu s-au putut prezenta la examene din cauza proastei situații materiale a lor și a părinților lor. Multe școli nu mai funcționează din cauza lipsei de fonduri și din această cauză numărul analfabeților crește vertiginos."[585] Lipsa banilor era explicată prin faptul că Tito aloca fonduri uriașe pentru pregătirile de război și pentru provocările de la granițele țărilor de democrație populară.

Pentru a da o credibilitate cât mai mare imaginii de ansamblu a unei Iugoslavii suferinde, *Pentru Socialism* descria condițiile în care trăiau minerii de la mina Bor. Cinci sute de oameni trăiau pe un teren noroios, părăsit, în bărăci întunecoase, murdare, pe jumătate ruinate; încăperile barăcilor erau de 4 pe 6 metri; în fiecare dintre acestea existau 7 paturi; nu exista băcătărie sau baie; la uși nu existau broaște și geamurile sparte erau acoperite cu hârtie.[586] În condiții grele munceau și minerii de la minele Kakani. Aceștia „plutesc într-o mare de noroi", afirma *Pentru Socialism*.[587]

---

582 „Iugoslavia – țară a foametei și a mizeriei", în *Pentru Socialism*, An IV, Nr.285, Miercuri 17 Iunie 1953, p.4

583 *Loc.cit.*

584 „Viața de mizerie a tineretului din iadul titoist", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.267, Miercuri 15 Aprilie1953, p.4.

585 *Loc.cit.*

586 „Din viața mizeră a oamenilor muncii din Iugoslavia", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.278, Duminică 24 Mai 1953, p.4.

587 „Iugoslavia – țară a foametei și a mizeriei", în *Pentru Socialism*, An IV, Nr.285, Miercuri 17 Iunie 1953, p.4

Poporul iugoslav era supus unei exploatări cu adevărat coloniale.[588] *Pentru Socialism* afirma că mina de la Bor era una dintre cele mai mari mine de cupru din Europa și era exploatată de societatea americană „Anaconda Cooper Mining Company", societate care ar fi obținut un profit de 80 de milioane de dolari. „În numai cinci ani minele din Bor au furnizat întreprinderilor de război ale S.U.A. aproximativ 225 de mii de tone de cupru."[589]

Pentru Socialism avertiza că economia Iugoslaviei a alunecat progresiv în mâinile capitalismului monopolist străin, însăși Banca Națională a Iugoslaviei trecând sub ordinele monopolurilor americane.[590] În acest timp, foametea, mizeria și șomajul și-au pus amprenta pe viața de zi cu zi a majorității populației din Iugoslavia. Foametea luase proporții atât de mari încât din zece oameni opt flămânzeau, fenomen explicat de *Pentru Socialism* prin faptul că Iugoslavia face exporturi masive de cereale, cu toate că suprafețele agricole erau cultivate doar într-o mică măsură și se înregistra un declin agricol.[591] Pentru cei care nu credeau că așa și nu altfel stăteau lucrurile în Iugoslavia, *Pentru Socialism* dădea exemple de necontestat: doi copii ai muncitoarei R.Krkbeșevici din Sarajevo și un copil al muncitorului Sadik Tuzlak au murit de foame.[592]

Prețurile produselor de strictă necesitate au crescut, în comparație cu nivelul de dinaintea celui de-al doilea război mondial, de 60-80 de ori, pe străzile Belgradului pot fi văzuți nenumărați oameni îmbrăcați în zdrențe, un număr însemnat de țărani fugeau din Iugoslavia din fața mizeriei fără margini și a cruntei terori, iar producția industrială iugoslavă era în scădere.[593] „Iugoslavia se găsește în prezent într-un proces cronic de desindustrializare devenind tot mai mult un apendice agrar al capitalului monopolist americano-englez", afirma *Pentru Socialism*.[594] În anul 1952, producția industriei textile ar fi scăzut cu 45% față de anul 1951, iar cea a industriei de mașini grele s-ar fi redus cu 35 %, o dovadă că așa stăteau lucrurile fiind reprezentată de cei 300.000 de șomeri existenți în 1953 în Iugoslavia titoistă.[595]

În ediția din 23 septembrie 1954, minunea se produce așa cum se produc toate minunile: brusc și dintr-o dată. *Pentru Socialism*, ziar echidistant

588 *Loc.cit.*
589 „Din viața mizeră a oamenilor muncii din Iugoslavia", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.278, Duminică 24 Mai 1953, p.4.
590 „Iugoslavia – țară a foametei și a mizeriei", în *Pentru Socialism*, An IV, Nr.285, Miercuri 17 Iunie 1953, p.4
591 *Loc.cit.*
592 *Loc.cit.*
593 *Loc.cit.*
594 *Loc.cit.*
595 *Loc.cit.*

și imparțial, așa cum era toată presa comunistă, redă un fragment dintr-un discurs al lui Tito, care nu mai e numit „fascist", „criminal", „hitlerist" sau „agent vândut spionajului americano-englez". Tito nu mai era considerat nici măcar un „ațîțător la război", dimpotrivă, Tito apare condamnând comunitatea defensivă europeană pe care ar fi considerat-o întotdeauna „un avorton", „o chestie artificială și lipsită de rațiunea de a fi."[596] Tito anunța și recenta reluare a relațiilor cu Uniunea Sovietică, Ungaria, Bulgaria, România, Albania și Cehoslovacia.[597]

La 26 mai 1955, N.S.Hrușciov și-a început vizita în Iugoslavia, pe aeroportul din Belgrad liderul sovietic rostind un discurs, redat de *Pentru Socialism*, care începea cu „Dragă tovarășe Tito".[598] Scopul declarat al vizitei delegației sovietice era întărirea prieteniei și colaborării dintre popoarele celor două țări! Henry Kissinger susținea că, după vizita lui Hrușciov la Belgrad, controlul Kremlinului asupra regiunilor satelit din Europa de Est s-a exercitat cu o presiune crescândă.[599]

Ceva mai târziu, pe 24 iunie 1956, Tito și-a început vizita la București. În aceeași zi, pe prima pagină a ziarului *Pentru Socialism* apărea articolul intitulat „Tovarășul I.B.Tito președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia".[600]

Pentru cei care nu știau cine era Tito, *Pentru Socialism* s-a străduit să-i realizeze liderului iugoslav un portret succint. Demonstrând că hârtia suportă orice, *Pentru socialism* scria că Tito era un „remarcabil conducător al poporului iugoslav și unul dintre activiștii de seamă ai mișcării muncitorești internaționale."[601] Odată lămurită această problemă, ziarul își informa cititorii și ce face Tito: „se ocupă de măreața operă de organizare a construcției socialiste în Iugoslavia și de întărirea prieteniei cu Uniunea Sovietică. Întreaga activitate politică și de stat a tovarășului Iosip Broz Tito de-a lungul multor ani a fost

596 „Un discurs al lui Tito", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.224, Joi 23 septembrie 1954, p.4.
597 *Loc.cit.*
598 „Declarație făcută de N.S.Hrușciov pe aeroportul din Belgrad", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.433, Sîmbătă 28 mai 1955, p.4.
599 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.482.
600 „Tovarășul I.B.Tito președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.769, Duminică 24 iunie 1956, p.1.
601 *Loc.cit.*

consacrată luptei pentru interesele vitale ale poporului muncitor, pentru măreața cauză a păcii și socialismului."[602]

În aceeași ediție a ziarului, era publicată și cuvântarea lui Chivu Stoica, care începea cu „stimate și scumpe tovarășe președinte", precum și cuvântarea lui Tito, în care liderul iugoslav amintea, destul de vag, despre faptul că „greaua perturbare în relațiile dintre cele două țări nu a fost provocată din vina nici unui popor."[603] Peste trei zile, *Pentru socialism* publica „Declarația comună a guvernelor Republicii Populare Române și Republicii Populare Federative Iugoslavia", concluzionând că toate convorbirile „au decurs într-un spirit de cordialitate, sinceritate și înțelegere reciprocă."[604]

La sfârșitul vizitei lui Tito în România era publicată o nouă cuvântare a liderului iugoslav în care, destul de puțin voalat, vina pentru relațiile încordate dintre cele două țări era aruncată în spatele defunctului Stalin. „Relațiile rele ne-au fost impuse nouă tuturora", afirma Tito, și „au fost opera unui singur om de concepții monstruoase în ceea ce privește relațiile între țările socialiste și dezvoltarea mai departe a socialismului în lume."[605] Ca de obicei, mortu-i vinovat...

Schimbarea de atitudine a ziarului *Pentru Socialism* a fost una radicală, urmând liniile directoare trasate de Moscova. Peste noapte, ca prin miracol, economia Iugoslaviei a devenit una înfloritoare. Față de perioada antebelică, producția industrială a crescut de 2,5 ori, producția de energie electrică a crescut de 3,7 ori, producția industriei siderurgice de 3,5 ori, producția de îngrășăminte artificiale de 3 ori; metalurgia

602 *Loc.cit.*

603 „Cuvântarea tovarășului Chivu Stoica", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.769, Duminică 24 iunie 1956, p.1; „Cuvîntarea tovarășului Iosip Broz Tito", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.769, Duminică 24 iunie 1956, p.1.

604 „Declarația comună a guvernelor Republicii Populare Române și Republicii Populare Federative Iugoslavia", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.771, Miercuri, 27 iunie 1956, p.1.

605 „Cuvîntarea tovarășului Iosip Broz Tito", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.772, Joi, 28 iunie 1965, p.4.

neferoasă a înregistrat succese deosebite, la fel industria constructoare de mașini și industria electromecanică; producția industriei textile a crescut cu 40%, a industriei pielăriei și încălțămintei cu 34%, a industriei alimentare cu 48 %.[606]

Spania lui Franco

Pentru Socialism relata că Statele Unite ale Americii și Spania au ajuns la un acord asupra condițiilor în care Franco urma să le închirieze americanilor baze aeriene și maritime în Spania, după tocmeli îndelungate, Franco urmând să primească 225.000 de dolari, aproximativ de două ori mai mult decât suma propusă inițial de președintele american Truman.[607] Mai mult decât atât, Statele Unite construiau noi baze militate în Spania, cercurile militariste și guvernamentale americane intensificând transformarea Spaniei într-un cap de pod al americanilor în Europa.[608]

Planul american de construire a unor baze militare în Spania presupunea două faze: în prima dintre acestea, trebuia să fie construite patru baze aeriene și două maritime (până la începutul anului 1956), în faza a doua urmând să fie construite patru baze militare și patru baze maritime, americanii alocând în acest scop suma de 300.000.000 de milioane de dolari.[609] „Există planul de a concentra rezerve de bombe atomice pe bazele militare din Spania. Americanii vor duce în Spania 10.000 de militari din aviație și flota de război. Totul este o parte componentă a planurilor agresive ale S.U.A în Europa occidentală", avertiza *Pentru Socialism*.[610]

Pactul militar dintre S.U.A și Spania a avut și numeroase urmări nefaste, care nu au scăpat neconsemnate de ziarul *Pentru Socialism*. Spania a fost transformată într-o bază militară americană și a adâncit ruina economică și mizeria poporului spaniol, deoarece „majoritatea covârșitoare a celor 85.000.000 de dolari americani trimiși în Spania în cursul acestui an (1954 – n.n.) au fost folosiți exclusiv pentru construirea bazelor militare americane în Spania și pentru armament."[611]

---

606 „Dezvoltarea industrială a Iugoslaviei", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.771, Miercuri, 27 iunie 1956, p.3.
607 „Franco închiriază S.U.A. baze aeriene și maritime", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.275, Miercuri 13 Mai 1953, p.6.
608 A. Haciaturov, „Statele Unite construiesc baze militare în Spania", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr.167, Sîmbătă 17 iulie 1954, p.4.
609 *Loc.cit.*
610 *Loc.cit.*
611 „Urmările nefaste ale pactului militar dintre S.U.A. și Spania", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.250, Sîmbătă 23 octombrie 1954, p.4.

Ca urmare a intervenției americane în Spania situația industriei și agriculturii spaniole s-a înrăutățit. Industria autohtonă a fost puternic lovită din cauza concurenței produselor americane care nu puteau fi vândute în S.U.A. și pe care Spania era obligată să le cumpere. „De aici creșterea șomajului, mai ales în Catalonia, centru al industriei textile, scăderea uimitoare a nivelului de trai al maselor populare și creșterea prețurilor. Un an după semnarea tratatului, foametea este principala caracteristică a Spaniei", afirma *Pentru Socialism*.[612] Aproximativ 90% din populația Spaniei se afla într-o continuă stare de înfometare.[613]

Dintre consecințele celor cincisprezece ani de regim „fascist" în Spania, ziarul *Pentru Socialism* le amintea pe cele mai importante: 80% dintre muncitorii agrari erau șomeri parțiali, alimentele erau raționalizate și întreaga economie era dominată de bursa neagră, iar patru cincimi din buget erau înghițite de armată, poliție și justiție.[614] Și pentru ca tabloul unei Spanii muribunde să fie complet, *Pentru Socialism* reda un fragment din cartea lui Peter Schmidt, *Impresii din Spania*: „Este un miracol că țăranul își mai poate duce existența, deoarece din punct de vedere teoretic el ar trebui să fie mort de inaniție. În Barcelona, zeci de persoane trăiesc îngrămădite într-o singură cocioabă întunecoasă. În 15 ani țara a fost transformată într-un uriaș lagăr de concentrare. Au fost uciși și torturați peste 300.000 de oameni. Peste 200.000 au fost aruncați în închisori și lagăre pentru că n-au fost de acord cu regimul fascist. În ciuda represiunilor autorităților franchiste, muncitorii de la șantierele navale „Euscaldema" din Bilbao au intrat în grevă.[615] Spania a rămas țara cea mai retrogradă din Europa în care domnește o mizerie cruntă."[616]

Reînarmarea imperialiștilor, între critică poetică și poezie critică

În Germania occidentală, 80% din buget era înghițit de cheltuielile militare, scria *Pentru Socialism*.[617] La 19 martie 1953, majoritatea reacționar

612 *Loc.cit.*
613 „În sclavia franchistă", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.363, Duminică 6 martie 1955, p.4.
614 „Consecințele cleor 15 ani de regim fascist în Spania", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.314, Sîmbătă 8 ianuarie 1955, p.4.
615 „Extinderea grevelor în Spania", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.335, Miercuri 9 Decembrie 1953, p.6.
616 „Consecințele cleor 15 ani de regim fascist în Spania", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.314, Sîmbătă 8 ianuarie 1955, p.4.
617 „Congresul Mondial al femeilor", *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.284, Duminică, 14 Iunie 1953, p.4.

din Bundestag a ratificat tratatele militariste de la Bonn și Paris, afirma *Pentru Socialism*, adevărata esență a acestor tratate de război fiind prelungirea ocupației străine cu 50 de ani, permanentizarea dezmembrării Germaniei, reînvierea Wehrmachtului fascist, pericolul unui război fratricid în Germania, dictatura militară fascistă în vederea aruncării poporului german în războiul sângeros pe care-l pregătesc monopoliștii americani.[618] În orele în care Bundestagul a ratificat tratatele amintite, Adenauer a luat o serie de măsuri excepționale: orașul Bonn, reședința clicii revanșarde fasciste din Germania occidentală, a căpătat aspectul unui oraș asediat; detașamente ale poliției înarmate au ocupat centrul și periferiile orașului, în vreme ce străzile care duceau spre Bundestag au fost înconjurate cu sârmă ghimpată și baricade.[619]

Statul de la Bonn era îmbuibat de spiritul revanșismului, susținea *Pentru Socialism*, în fiecare duminică fasciștii organizând parăzi și mitinguri, prilejuri cu care luau cuvântul foști generali hitleriști și miniștrii lui Adenauer.[620] În tot acest timp, în laboratoarele I.G.Farbenindustrie, se făceau pregătiri în vederea declanșării unui nou război chimic.[621] În viitorul apropiat, avertiza *Pentru Socialism*, industria construcțiilor din Germania occidentală va primi din

IMBLANZIREA IMBLANZITORILOR SAU REZULTATUL POSIBIL AL INCERCARILOR DE DOMESTICIRE A MILITARISMULUI GERMAN

partea guvernului Adenauer comenzi pentru construirea a 400 de noi cazărmi în valoare totală de 6 miliarde de mărci și pentru construirea de aerodromuri militare, baze maritime militare și căi de acces la acestea în valoare de 3 miliarde

618 „Împotriva tratatelor militariste de la Bonn și Paris", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.263, Miercuri 1 Aprilie 1953, p.6.
619 *Loc.cit.*
620 Geroeges, Yoseph, „Însemnări din Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr.180, Duminică 1 august 1954, p.4.
621 *Loc.cit.*

de mărci.[622] Tot ca urmare a măsurilor de remilitarizare a Germaniei occidentale, în landul Bavaria, a fost luată măsura instituirii serviciului militar obligatoriu pentru toți tinerii absolvenți ai școlilor medii.[623]

Tratatul semnat la Bonn era considerat un act de trădare a intereselor poporului german, clica lui Adenauer acceptând permanentizarea dezmembrării Germaniei și prelungirea pe termen nelimitat a ocupației militare americane în Germania occidentală.[624] Acordul de la Paris nu urmărea constituirea așa-zisei comunități defensive europene, ci „reînvierea militarismului german, înființarea unei armate germane care să joace rolul de vioară primă în planurile agresive ale ațîțătorilor de război imperialiștii americano-englezi."[625]

Pentru Socialism scria că, imediat după ratificarea tratatelor militariste, s-a dat ordin ca toate fostele cazărmi ale Wehrmachtului să fie reparate, s-a început o vastă campanie de recrutări pe personal pentru organizațiile paramilitare, s-au făcut pregătiri pentru eliberarea tuturor foștilor ofițeri naziști condamnați pentru crime de război și care urmau să fie folosiți în posturi de comandă ale armatei fasciste reînviate."[626]

Nici acordurile de la Londra, semnate în urma Conferinței „celor nouă" nu erau mai bune, participanții la conferință elaborând planurile și condițiile în care urmau să fie înarmați revanșarzii de la Bonn.[627] „În curând, pe pământul Germaniei occidentale vor tropăi din nou cizmele soldățești ale militarilor germani. Înseamnă de asemenea refacerea wermachtului german agresiv, reînvierea focarului de război în centrul Europei și a lumii întregi. Acordurile de la Londra sînt un atentat mîrșav al puterilor imperialiste ațîțătoare la război, la pacea și liniștea omenirii."[628]

Creșterea amenințătoare a monstrului militarismului revanșard german, Wehrmachtul, „odrasla alintată a cercurilor agresive americane", reprezen-

622 „Pe scurt", în *Pentru Socialism*, An V, Nr.239, Miercuri 3 noiembrie 1954, p.4.
623 *Loc.cit.*
624 „Clica lui Adenauer trădează interesele poporului german", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.267, Miercuri 15 Aprilie 1953, p.6.
625 *Loc.cit.*; „Cea de a 3-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S.. Rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Raportul prezentat de N.A.Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.493, Sîmbătă 6 august 1955, p.1.
626 „Clica lui Adenauer trădează interesele poporului german", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.267, Miercuri 15 Aprilie 1953, p.6.
627 „Acordurile de la Londra – o mare primejdie pentru pacea Europei", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.236, Joi 7 octombrie 1954, p.4.
628 *Loc.cit.*

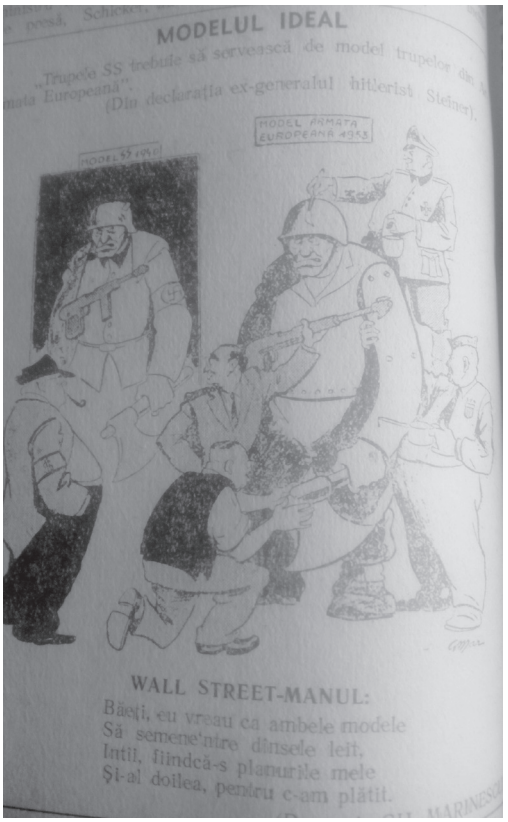

ta un pericol ce amenința mai ales Franța, avertiza *Pentru Socialism*.[629] Cu toate acestea, același ziar afirma că Franța, Marea Britanie și S.U.A își mențineau trupele pe teritoriul Germaniei occidentale, având drepturi nelimitate de amestec în treburile interne ale poporului vest-german, *Pentru socialism*, subliniind efortul de pace al Uniunii Sovietice, materializat în hotărârea guvernului sovietic de a reduce volumul cheltuielilor Republici Democrate Germane legate de prezența trupelor sovietice pe teritoriul R.D.G. în așa fel încât suma să nu depășească 5% din veniturile bugetului de stat al R.D.G.[630]

Publicând raportul prezentat de Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri ai U.R.S.S., la cea de a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., *Pentru Socialism* afirma că Uniunea Sovietică a căutat mereu să pună capăt „războiului rece."[631] Acordurile de la Paris, care deschideau calea spre reînvierea militarismului în Germania occidentală erau îndreptate, în ansamblu, împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, împotriva menținerii păcii în Europa.[632] „În aceste împrejurări, se înțelege de la sine, Uniunea Sovietică nu putea să nu manifeste grijă pentru întărirea propriilor lor forțe armate. În 1955, cheltuielile

629 „Pericolul care amenință Franța", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.320, Duminică 18 Octombrie 1953, p.4.

630 „Comunicatul sovieto-german cu privire la tratativele dintre Guvernul Sovietic și Delegația Guvernamentală a Republicii Democrate Germane", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.305, Miercuri 26 August 1953, p.6; „O importantă contribuție la rezolvarea pașnică a problemei germane", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.304, Duminică 23 August 1953, p.6.

631 „Cea de a 3-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S.. Rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Raportul prezentat de N.A.Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.493, Sîmbătă 6 august 1955, p.1.

632 *Loc.cit.*

militare au fost planificate în sumă de 112.112.710.000 ruble (20% din totalul capitolului de cheltuieli al bugetului)", afirma *Pentru Socialism*.[633]

O altă urmare a semnării acordurilor de la Paris a fost aceea că Uniunea Sovietică și celelalte state iubitoare de pace din Europa au fost nevoite să încheie la 14 mai 1955 Tratatul de la Varșovia de prietenie, colaborare și asistență mutuală, care prevedea unirea eforturilor lor pentru asigurarea securității lor și în interesul menținerii păcii în Europa.[634] În realitate, Uniunea Sovietică nu a fost nevoită să manifeste preocupare pentru întărirea forțelor sale armate, dimpotrivă, Rusia sovietică a intrat în ceea ce s-a numit „războiul rece" ferm decisă să ajungă pe locul întâi din punct de vedere militar.[635]

Ziarul *Pentru Socialism* publica o notă adresată de guvernul sovietic guvernelor țărilor europene și S.U.A., notă în care susținea că, în Germania occidentală, se creea o armată care, în cel mai scurt timp, urma să atingă un efectiv de 500.000-520.000 de oameni și care va dispune de mari unități de aviație și de tancuri, precum și de state majore militare proprii.[636] Această armată era creată sub conducerea unor generali germani care au condus trupele hitleriste în timpul celui de-al doilea război mondial, dar cel mai grav lucru era că Germania occidentală căpăta posibilitatea de a dispune de arma atomică, ceea ce sporea cu mult primejdia declanșării unui război atomic distrugător în Europa.[637] Mai mult decât atât, „semănătorii războiului au încercat să transforme vechile state ale Europei în centre de recrutare ale Pentagonului.[638]

În iulie 1955, la conferința la nivel înalt desfășurată la Geneva (prima conferință după cea de la Potsdam din 1945 la care s-au reunit conducătorii Franței, Marii Britanii, Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii), s-a discutat despre cursa înmarmărilor și despre viitorul Germaniei. Nu s-a putut ajunge la un acord din cauză că sovieticii insistau asupra faptului că securitatea lor necesita o Germanie neînarmată, care să nu aparțină nici uneia din cele două sfere de influență, în vreme ce americanii susțineau ideea unei Germanii reunite, înarmată și inclusă în NATO.[639]

633 *Loc.cit.*
634 *Loc.cit.*
635 John R Barber, *op.cit.*, p.481.
636 „Nota adresată de guvernul sovietic guvernelor țărilor europene și S.U.A.", în *Pentru Socialism*, An V, Nr.270, Marți 16 noiembrie 1954, p.4.
637 *Loc.cit.*
638 Ilya Erenburg, „Conștiința popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.313, Vineri 7 ianuarie 1955, p.3.
639 John R.Barber, *op.cit.*, p.503.

Pentru Socialism aducea o dovadă mai mult decât concludentă în sprijinul a tot ce susținuse de-a lungul timpului despre reînarmarea Germaniei occidentale și pregătirile acesteia pentru declanșarea unui nou război citându-l pe un anume William C.Turner, un sergent american, participant la debarcarea din Normandia în cadrul diviziei 29 americană și reînrolat în anul 1952 pentru a fi trimis în Coreea, dar ajuns în Europa. Sergentul american ar fi cerut autorităților sovietice din Austria să-i acorde azil politic în Uniunea Sovietică.[640]

Motivația acestui gest, așa cum apărea în *Pentru Socialism*, este atât de minunată încât merită redată în toată splendoarea ei argumentativă. „Ofițerii noștri ne spun pe șleau că trupele americane se află în Germania occidentală pentru a ajuta guvernul de la Bonn să-și organizeze o armată puternică. Eu consider reînvierea unei armate agresive germane ca o greșeală care va duce la un nou război și va atrage după sine nenorociri și lipsuri și pentru poporul american (...) Nu vreau să mai rămîn în serviciul actualului guvern american care duce o politică în interesul fabricanților de armament și sprijină pe fasciștii de pretutindeni. Faptul că guvernul nostru, împreună cu clica fascistă din Germania occidentală, pregătește o nouă agresiune mi se pare cât se poate de limpede. Am luptat împotriva fasciștilor și nu doresc să iau parte alături de fasciști la o agresiune. M-am hotărât să mă duc acolo unde omul simplu se bucură de o adevărată libertate. Cer să mi se dea posibilitatea să trăiesc și să muncesc în Uniunea Sovietică", afirma sergentul american, dornic să trăiască și

640 „Sergentul american William C.Turner a cerut azil politic în U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.268, Sîmbătă 13 noiembrie 1954, p.4.

să muncească fericit într-un colhoz sovietic.[641] În marea ei mărinimie, Uniunea Sovietică i-a acordat azil politic lui William C.Turner.

Agresivitatea imperialiștilor americani și a acoliților acestora se manifesta și în Balcani, unde americanii, englezii și sateliții lor iugoslavi, greci și turci nu conteneau cu amenințările, provocările și diversiunile îndreptate împotriva R.P.Albania, imperialiștii americani punând la cale alianțe militare care periclitau pacea în Balcani.[642]

În Japonia, relata *Pentru Socialism*, șeful direcției securității naționale, Tokutaro Kimura, a declarat la Kukuoka că direcția pe care o conducea a alcătuit un plan cincinal de apărare, care nu era altceva decât un plan al înarmării Japoniei.[643] În același timp, acțiunile agresive ale Statelor Unite în regiunea Taiwanului aveau drept scop menținerea Taiwanului ca bază militară pentru pregătirea invadării Chinei continentale.[644] Vasele americane patrulau în zona insulei Decen iar avioanele americane desfășurau operațiuni militare de provocare în zona apelor teritoriale chineze.[645]

În marele lor cinism, guvernanții Statelor Unite au sperat să poată declanșa un război fraticid în Asia, afirma Ilya Erenburg, într-un articol preluat de *Pentru Socialism* din *Pravda*.[646] Pentru a-și atinge acest scop, „comisvoiajorii morții au gonit din Turcia în Pakistan, din Tailanda în Filipine", desfășurând în Asia o intensă activitate.[647]

Prin concentrarea de forțe militare maritime și aeriene în regiunea insulei Taiwan, Statele Unite ale Americii încercau să permanentizeze ocuparea Taiwanului și să-l folosească ca bază pentru pregătirea și desfășurarea unui război agresiv în Extremul Orient.[648] Preluând informația din *Pravda*, *Pentru Socialism* ținea să afirme că Taiwanul constituie o parte integrantă a teritoriului chinez, din care această insulă a făcut parte încă din timpurile cele mai vechi și că nici un fel de forțe nu vor putea împiedica Republica Populară Chineză

641 *Loc.cit.*
642 „A 9-a aniversare a eliberării Albaniei", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.332, Miercuri 25 Noiembrie 1953, p.4.
643 „Un prost serviciu", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.292, Duminică 12 Iulie 1953, p.4.
644 „Opinia publică mondială condamnă acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva R.P.Chineze", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.339, Duminică 6 februarie 1955, p.4.
645 „Provocări americane în zona apelor teritoriale chineze", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.340, Marți 8 februarie 1955, p.4.
646 Ilya Erenburg, „Conștiința popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.313, Vineri 7 ianuarie 1955, p.3.
647 *Loc.cit.*
648 „S.U.A. trebuie să pună capăt acțiunilor lor agresive împotriva Chinei", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.337, Vineri 4 februarie 1955, p.4.

să reunească Taiwanul și celelalte insule de lângă litoral cu patria-mamă.[649] „Agresiunea americană în regiunea Taiwanului constituie o primejdie serioasă pentru poporul australian. În conformitate cu pactul încheiat între Australia, Noua Zeelandă și Statele Unite, Australia poate fi atrasă în acțiunile agresive americane", concluziona *Pentru Socialism*.[650]

Mai mult decât atât, forțele reacționare din Statele Unite, sub falsul pretext al apărării Asiei și al luptei împotriva comunismului, plănuiau să înjghebe un bloc militar al Asiei de sud-est (denumit S.E.A.T.O) după modelul pactului nord-atlantic.[651] În realitate, susținea *Pentru Socialism*, americanii voiau să sugrume mișcarea de eliberare națională din țările asiatice și să pregătească un nou război, scop în care au și convocat o conferință în Filipine.[652] În ediția sa din 31 decembrie 1954, *Pentru Socialism* anunța că Statele Unite au creat S.E.A.T.O., un pact militar agresiv al puterilor occidentale și al câtorva guverne din Asia de sud-est, care urmează fără abatere politica americană și este îndreptat împotriva R.P.Chineze și a altor state iubitoare de pace din Asia.[653]

În mod similar, „pactul militarist de la Bagdad" era considerat „o nouă formă de înrobire a popoarelor."[654] Americanii urmăreau să-și stabilească dominația asupra Orientului Mijlociu și Apropiat cu toate rezervele sale extrem de bogate, din dorința de a folosi aceste resurse și pozițiile strategice pentru a duce un război împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.[655]

Îngrijorările ziarului *Pentru Socialism* legate de rolul Pactului de la Bagdad erau nefondate, deoarece acest pact, sponsorizat de englezi, a fost invalidat de mai multe țări arabe.[656] „Pentru a fi eficace, o alianță trebuie să reflecte un anumit sentiment al scopului comun, o percepție a pericolului comun și capacitatea de adunare a puterilor prin strângere laolaltă. Nici unul dintre aceste elemente nu se aplica Pactului de la Bagdad. Dezbinarea și animozitatea dintre națiunile din zonă erau mai mari decât frica lor comună de expansiunea sovietică", afirma Henry Kissinger.[657]

---

649 *Loc.cit.*

650 „Opinia publică mondială condamnă acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva R.P.Chineze", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.339, Duminică 6 februarie 1955, p.4.

651 G.Akopian, „Blocul militar din Asia de sud-est – o primejdie pentru pacea și securitatea popoarelor asiatice", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr.204, Marți 31 august 1954, p.4.

652 *Loc.cit.*

653 „Planuri criminale", în *Pentru Socialism*, An V, Nr.309, Vineri 31 decembrie 1954, p.4.

654 „V.Kudriavțev, „Cine agravează situația din Orientul Apropiat și Mijlociu", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.633, Marți, 17 ianuarie 1955, p.4.

655 „V.Borovski, „Ofensiva Statelor Unite asupra pozițiilor aliaților lor europeni", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr.203, Duminică 29 august 1954, p.4.

656 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.460.

657 *Loc.cit.*

Pentru Socialism mai observa că puterile occidentale plănuiau să creeze și un „N.A.T.O. african", mai exact strîngerea tuturor țărilor din Africa controlată de țările occidentale în cadrul unei alianțe războinice.[658]

Agresivitatea imperialiștilor americani se manifesta și în America Latină, unde cercurile guvernamentale din S.U.A. urzeau de mai multă vreme planul de intervenție armată împotriva Guatemalei.[659] În acest scop americanii acordau tot sprijinul regimurilor dictatoriale dintr-o serie de țări ale Americii centrale intenționând să le atragă într-un conflict cu Guatemala. Americanii urmau să trimită în Nicaragua aproximativ 1.000 de soldați și ofițeri americani, care aveau ca sarcină instruirea armatei statului Nicaragua.[660] Ambasadorul american din Guatemala, Peurifoy, a sprijinit acțiunile bandelor intervenționiste de înăbușire a regimului democratic, rezultând instaurarea dictaturii militare Monzon-Armas, în vreme ce afaceriștii americani lipsiți de conștiință și-au trimis bombardierele împotriva micului stat Guatemala.[661]

658 „Puterile occidentale reînvie planul creării unui «N.A.T.O. african»", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.801, Miercuri, 1 august 1956, p.4.
659 „Opinia publică progresistă din America Latină condamnă încheierea acordului dintre S.U.A și Nicaragua", în *Pentru Socilaism*, Anul V, Nr.17, Vineri 22 Ianuarie 1954, p.4.
660 *Loc.cit.*
661 „Evenimentele din Guatemala", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr.158, Miercuri 7 Iulie 1954, p.4; Ilya Erenburg, „Conștiința popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.313, Vineri 7 ianuarie 1955, p.3.

Analizeze privitoare la problemele politice și militare ale lumii făcute de *Pentru Socialism* au uneori puternice accente lirice, oscilând între ceea ce am putea numi o critică poetică sau o poezie critică. Iată un exemplu, apărut în articolul intitulat „Ramura de măslin și bazele militare": „Cu ramura de măslin la butonieră, cu o mutră din cele mai inocente, cercurile războinice apusene își închipuie că oamenii cinstiți nu observă ce uneltesc ei în culise (...) Oamenii nu vor ca sîngele lor să fie transformat în grămezi de aur pentru corbii imperialiști."[662] Devenind prozaic, *Pentru Socialism* avertiza că occidentalii imperialiști construiesc baze militare în imediata apropiere a granițelor Uniunii Sovietice.[663]

Rivalități în cadrul blocului imperialist

Pentru Socialism a sesizat, la fel ca în perioada anterioară, rivalitățile existente între țările capitaliste, în special între S.U.A. și Marea Britanie. Cum s-a ajuns în această situație ne explică tot *Pentru Socialism.* Astfel, la sfârșitul celui de-al doilea război mondial, situația creată a decepționat profund marea burghezie din statele imperialiste, care spera ca prin acest război să acapareze noi surse de materii prime și să-și lărgească piețele de desfacere pentru mărfurile sale. Rezultatul economic al formării celor două lagăre opuse a fost destrămarea pieței mondiale unice atotcuprinzătoare și formarea a două piețe mondiale paralele. „Acest fapt a îngustat mult piața mondială capitalistă și a înrăutățit simțitor condițiile de desfacere a mărfurilor pe această piață. În asemenea condiții, goana după profituri maxime n-a putut duce decât la o ascuțire a contradicțiilor dintre Statele Unite și celelalte state capitaliste. Contradicțiile cele mai ascuțite sînt însă cele dintre S.U.A. și Anglia."[664]

În mai 1953, *Pentru Socialism* anunța că miniștrii de externe ai Franței, Germaniei occidentale, Italiei, Belgiei, Olandei și Luxemburgului s-au reunit într-o conferință al cărei scop era să examineze proiectul privitor la formarea unei așa numite comunități politice europene, dar lucrările conferinței s-au încheiat fără să fie luate hotărâri concrete, exceptând convocarea unei noi conferințe. Aceasta dovedea, fără urmă de tăgadă, existența unor divergențe serioase între participanții la conferință.[665]

662 „Ramura de măslin și bazele militae", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.330, Duminică 22 Noembrie 1953, p.4.
663 *Loc.cit.*
664 Ascuțirea contradicțiilor anglo-americane", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.282, Duminică 7 Iunie 1953, p.6.
665 „Contradicții între țările occidentale", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.276, Duminică 17 Mai 1953, p.4.

„Mica Europă", afirma *Pentru Socialism*, pretindea sacrificarea suveranității de stat și a independenței economice a Franței, Italiei, Belgiei, Olandei și Luxemburgului, pentru ca sub masca unei comunități politice supranaționale să fie puse la cheremul Germaniei lui Adenauer, acest plan al „Micii Europe" semănând ca două picături de apă cu „Europa unită" a lui Hitler.[666] „Comunitatea politică a șase state – Franța, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg, cu denumirea de « Mica Europă » – este un paravan care camuflează vechile planuri americane de subordonare a statelor din Europa occidentală intereselor renașterii Wehrmacht-ului german și intensificării pregătirilor în vederea unui război."[667]

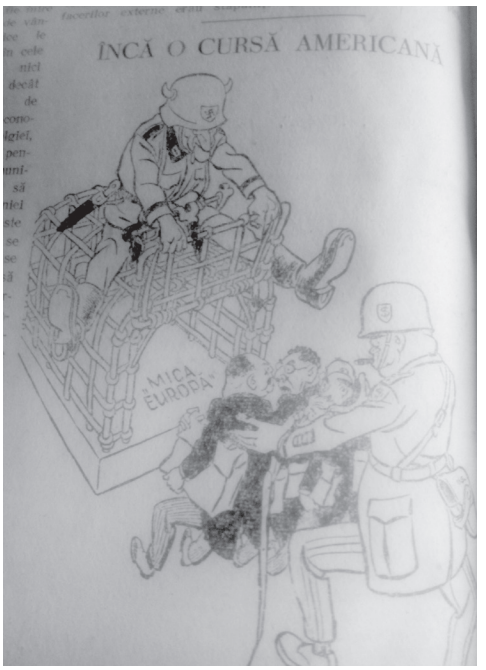

Henry Kissinger recunoștea faptul că „problema găsirii unei căi de a adecva Germania Federală la structura militară occidentală a fost una iritantă."[668] Planul de a constitui o Comunitate Defensivă Europeană s-a prăbușit în fața împotrivirii Franței, deoarece francezii nu puteau să accepte o Germanie complet reînarmată, nici nu doreau să-și sacrifice sistemul național de apărare pentru un sistem de apărare integrat occidental care să includă Germania, deoarece aceasta ar fi însemnat parțial să pună apărarea țării lor în mâinile celor care devastaseră Franța cu numai un deceniu înainte și ar fi limitat capacitatea Franței de a purta războaie coloniale.[669] Ca urmare, Dulles și Eden s-au îndreptat către alternativa de a integra pur și simplu RFG în NATO. Pus sub presiune, Parisul și-a dat în cele din urmă acordul, dar a insistat ca Marea Britanie să se angajeze la staționarea permanentă de trupe britanice pe pământ german.[670]

666 „Minciuna are picioare scurte", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.325, Miercuri 4 Noiembrie 1953, p.4.
667 *Loc.cit.*
668 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.450.
669 *Loc.cit.*
670 *Loc.cit.*

Ziarul remarca imensul efort pe care imperialismul englez îl făcea cu scopul de a-și păstra în Balcani una din pozițiile pe care imperialismul american i le smulgea rând pe rând în diferite părți ale globului.[671] Miliardarii americani, folosindu-se de slăbirea Marii Britanii, au pătruns în coloniile acesteia și i-au acaparat piețele tradiționale (Canada, Australia și Noua Zeelandă), reușind să-i înlăture pe englezi și de pe piețele Americii Latine.[672] Cucerirea de noi poziții pentru americani în țările Orientului Apropiat și Mijlociu era și ea evidentă, prin recenta vizită a lui Dulles în regiune.[673]

Pentru Socialism susținea că dificultățile economice ale Angliei au fost agravate de condițiile impuse acesteia în schimbul pretinsului „ajutor" american, care a fost acordat doar pentru înarmare, în scopul pregătirii unui nou război.[674] Culmea cinismului american în materie de comerț era faptul că Anglia, ca de altfel și celelalte țări capitaliste, a fost împiedicată să facă comerț cu Uniunea Sovietică, China și celelalte țări de democrație populară, a căror economie era, evident, în continuă dezvoltare, oferind largi posibilități de schimb.[675] În plus, remarca *Pentru Socialism*, Anglia nu putea exporta nici pe piața americană, din cauza restricțiilor impuse importurilor de către politicienii din Washington, pentru a servi intereselor monopoliștilor americani.[676] „La greutățile economice provocate Angliei de către S.U.A. se mai adaugă și concurența monopoliștilor din Germania Occidentală și Japonia, care sprijiniți de stăpînii lor de peste ocean au sporit în ultimii ani exporturile lor în sferele de influență ale Angliei", concluziona *Pentru Socialism*.[677]

Gibraltarul reprezenta un alt măr al discordiei. Americanii susțineau pretențiile lui Franco asupra bazei engleze din Gibraltar, în vreme ce Eden, ministrul de externe al Angliei a declarat categoric în Camera Comunelor că respinge pretențiile spaniole și că Gibraltarul va aparține și pe viitor Imperiului britanic.[678] „Încurajat de stăpînul său american, Franco a poruncit ambasadorului său la Londra să prevină regina Elisabeta a Angliei, care vrea să facă o călătorie prin țările Imperiului britanic, că vizita ei anunțată în Gibraltar ar fi o ofensă

671 „Călăul Tito în vizită la stăpânii săi dela Londra", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.
672 Ascuțirea contradicțiilor anglo-americane", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.282, Duminică 7 Iunie 1953, p.6.
673 *Loc.cit.*
674 *Loc.cit.*
675 *Loc.cit.*
676 *Loc.cit.*
677 *Loc.cit.*
678 „Gibraltarul – motiv de discordie", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.44, Marți 23 Februarie 1954, p.4.

adusă națiunii spaniole și deci este recomandabil să se renunțe la ea", ne spune *Pentru Socialism.*[679] *Imperialiștii americani, scria același ziar, considerau stabilirea unui control asupra Mării Mediterane drept un pas înainte în acțiunea de instaurare a dominației lor asupra comunicațiilor maritime internaționale.*[680]

Americanii nu erau văzuți cu ochi buni nici în Extremul Orient. În Japonia, unde cercurile guvernante americane priveau țara ca pe una dintre principalele surse de carne de tun ieftină pentru înfăptuirea aventurilor pe care le unelteau, 12.000.000 de japonezi au făcut grevă numai în anul 1952.[681] *Oamenii muncii japonezi răspundeau în acest fel, printr-o rezistență organizată, încercărilor clicii militariste americane de a lua țăranilor pământul și pescarilor zonele de pescuit pentru a construi baze militare.*[682]

Pentru Socialism anunța că, în 9-10 septembrie 1953, la Washington, s-au desfășurat primele ședințe ale sesiunii Consiliului Uniunii Pacificului, din care făceau parte Statele Unite ale Americii, Austria și Noua Zeelandă, miniștrii de externe ai celor trei țări discutând chestiuni legate de planuri militare.[683] Guvernul englez era profund nemulțumit de existența acestui pact deoarece americanii au refuzat să primească Anglia în această alianță, situația Angliei fiind cu atât mai penibilă cu cât ideea constituirii pactului Pacificului a fost propusă chiar de cercurile guvernamentale britanice.[684]

Pericolul unui război atomic

Pentru Socialism îi acuza pe americani că experimentează noi arme atomice și cu hidrogen. „În urma unei serii de experiențe cu bombe atomice și cu hidrogen efectuate de Statele Unite pe teritoriul insulelor Marshall, populația de pe o serie de insule și îndeosebi locuitorii insulelor de atoli, Rongelab și Utiric, au avut mult de suferit. Numeroși locuitori ai acestor insule au rămas de fapt schilozi pe întreaga viață", acuza *Pentru Socialism*."[685]

679 *Loc.cit.*
680 V.Borovski, „Ofensiva Statelor Unite asupra pozițiilor aliaților lor europeni", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr.203, Duminică 29 august 1954, p.4.
681 „Poporul japonez luptă pentru o Japonie independentă și dmeocrată", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.328, Duminică 15 Noiembrie 1953, p.4.
682 *Loc.cit.*
683 „Contradicții anglo-americane în zona Oceanului Pacific", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.309, Miercuri 9 Septembrie 1953, p.4.
684 *Loc.cit.*
685 „Victimele experiențelor americane cu arma atomică și cu hidrogen", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr.161, Sîmbătă 10 iulie 1954, p.4.

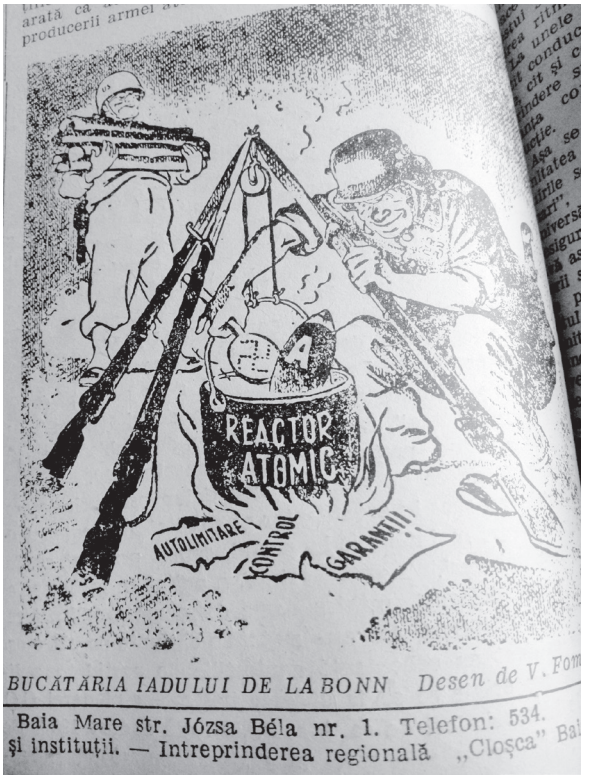

Situația nu era mai bună nici pentru locuitorii insulelor japoneze, *Pentru Socialism* informându-și cititorii că întreaga atmosferă aflată deasupra teritoriului nipon era contaminată cu radioactivitate.[686] La 21 iunie 1956, câteva stațiuni meteorologice din insula Honsu ar fi anunțat că, în Japonia de nord, a căzut o ploaie radioactivă, urmând ca, în următoarele zile, astfel de ploi să cadă din nou peste japonezi, toate acestea reprezentând rezultatul experiențelor americane cu bomba cu hidrogen în zona insulei Bikini.[687] Ilya Erenburg susținea ca, după experimentarea bombei americane cu hidrogen pe atolul Enivetok, câțiva pescari japonezi nevinovați au murit în chinuri din cauza toxinelor radioactive, neuitând să lanseze un avertisment care-i privea pe americani: „Dacă veți începe un război atomic, nu vă veți putea ascunde nici la pol, nici în stratosferă, nici sub piscurile Cordilierilor – peste tot vă vor găsi atomii aducători de moarte."[688] Același Ilya Erenburg mai susținea că

686 „Întreaga atmosferă deasupra teritoriului japonez este contaminată cu radioactivitate", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.769, Duminică 24 iunie 1956, p.4.
687 *Loc.cit.*
688 Ilya Erenburg, „Conștiința popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.313, Vineri 7 ianuarie 1955, p.4.

americanii vor să le dea generalilor germani, vinovați de moartea a milioane de femei și copii, nu numai tancuri și tunuri, ci și arma termonucleară, „la care nu a îndrăznit să viseze nici Adolf Hitler."[689]

Nu doar americanii erau acuzați de *Pentru Socialism* că ar pregăti declanșarea unui război atomic, ci și britanicii, principala țintă a ziarului socialist fiind feldmareșalul Montgomery. În diferite declarații publice, acesta ar fi cerut insistent ca, în cazul unui conflict militar, să se folosească arma atomică și arma cu hidrogen împotriva popoarelor iubitoare de pace, împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.[690] „Acest atașament pentru arma de exterminare în masă a căpătat la Montgomery un caracter atât de obsedant, încât unii englezi au început să se întrebe dacă feldmareșalul nu suferă cumva de mania atomică."[691]

În ediția sa din 23 septembrie 1953, *Pentru Socialism* anunța că, în Uniunea Sovietică, au fost experimentate câteva noi tipuri de bombe atomice, experimentele desfășurându-se cu succes.[692] „Se înțelege foarte bine că atâta timp cît cercurile de răspundere din S.U.A. resping propunerile stăruitoare ale U.R.S.S. cu privire la interzicerea armei atomice, Uniunea Sovietică, ținînd seama de cerințele securității, este nevoită să acorde atenție producției de arme atomice", era justificarea prezentată de comunicatul Agenției TASS.[693] Programul atomic sovietic a debutat în anul 1949, an în care Lavrenti Beria i-a ordonat fizicianului Andrei Sakharov să conducă echivalentul rusesc al Los Alamosului, numit "Instalația", oraș construit pentru cercetătorii sovietici cu ajutorul muncii silnice a deținuților, într-un loc secret din Munții Urali.[694]

Uniunea Sovietică era prezentată de *Pentru Socialism* ca o țară care apăra interesele tuturor popoarelor iubitoare de pace și milita pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale.[695] La polul opus se aflau Statele Unite ale Americii. Prin vocea procurorului șef al orașului Baia Mare din vremea respectivă, Șuțu Vasile, *Pentru Socialism* avertiza asupra faptului că imperialismul american

689 *Loc.cit.*
690 A.Vasilievski (mareșal al Uniunii Sovietice), „Un joc primejdios cu focul – pe marginea îndemnului feldmareșalului Montgomery la un război atomic", în *Pentru Socialism*, An V, Nr.289, Miercuri 8 decembrie 1954, p.4.
691 *Loc.cit.*
692 „Comunicatul Agenției TASS cu privire la experimentarea unor noi tipuri de bombe atomice în Uniunea Sovietică", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.313, Miercuri 23 Septembrie 1953, p.6.
693 *Loc.cit.*
694 John Cornwell, *Oamenii de știință ai lui Hitler*, Editura Aquila, Oradea, 1993. p.423.
695 „În scopul slăbirii încordării în relațiile internaționale", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.329, Miercuri 18 Noembrie 1953, p.6.

pregătește un al treilea măcel mondial, încurajează și susține prin fonduri mari, stoarse din sudoarea muncitorilor care trăiesc într-o mizerie de nedescris, fabricarea armelor atomice, pregătind distrugerea civilizației.[696]

Spioni, conspiratori, puciști și sabotori

Cazul soților Rosenberg a continuat să fie în atenția ziarului *Pentru Socialism*. Acesta anunța că sentința de condamnare la moarte pronunțată împotriva soților Rosenberg a fost amânată de Curtea Supremă din S.U.A. până la 27 aprilie 1953, în condițiile în care, în Statele Unite și în lumea întreagă, continua campania pentru salvarea celor doi soți „nevinovați".[697] Aflăm și că tribunalul federal din New York a respins cererea avocatului soților Rosenberg, Emmanuel Bloch, de a se comuta pedeapsa cu moartea pronunțată împotriva soților Rosenborg în închisoare pe 20 de ani.[698]

Marele scriitor francez Jean Paul Sartre ar fi atras și el atenția că asasinarea „nevinovaților" soți Rosenberg era o problemă care privea întreaga lume. Potrivit ziarului *Pentru Socialism*, Sartre ar fi spus următoarele: „Dacă ați cedat nebuniei voastre criminale, această nebunie ar putea să ne arunce mîine pe noi toți într-un război de exterminare. Nu vom da niciodată conducerea lumii occidentale pe mîna asasinilor soților Rosenberg."[699]

La 17 iunie 1953, informa *Pentru Socialism*, îndeplinind ordinele stăpânilor lor imperialiști, „lepădături criminale" au pus la cale la Berlin și într-un șir de alte orașe din R.D. Germană provocări fasciste ostile guvernului și majorității covârșitoare a populației din R.D.Germană.[700] „Adepții lui Adenauer care, din ordinul acestuia, urmau să înfăptuiască un putsch fascist sînt criminali de profesie, proxeneți și vagabonzi, drojdia societății."[701]

În anul 1955, la Gera, a fost deschis procesul împotriva unui grup de agenți ai serviciilor de spionaj imperialiste și ai unor organizații teroriste, din care făceau parte trei bărbați (care fuseseră membri ai Wehrmachtul fascist)

696 Vasile Șuțu, „Împotriva exterminării în masă a omenirii", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.340, Marți 8 februarie 1955, p.1.
697 „Amînarea executării sentinței împotriva soților Rosenberg", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.268, Duminică 19 Aprilie 1953, p.6.
698 „Să fie salvată viața soților Rosenberg", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.281, Miercuri 3 iunie 1953, p.4.
699 „În legătură cu asasinarea soților Rosenberg", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.290, Duminică 5 iulie 1953, p.4.
700 „Mărturisiri ale participanților la provocarea fascistă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.289, Miercuri 1 Iulie 1953, p.4.
701 *Loc.cit.*

și o femeie.[702] Acești spioni, informa *Pentru Socialism*, lucrau la o turnătorie și furnizau date cu caracter economic Ministerului Afacerilor Interne de la Bonn.[703] Agenții au fost condamnați la diferite perioade de detenție, unul dintre aceștia primind condamnarea cu detenție pe viață.[704]

Un grup de spioni, finanțat de americani, a fost descoperit în Cehoslovacia. Zeci de agenți ai serviciului de spionaj din Germania occidentală au fost arestați în doar câteva săptămâni în vara anului 1954.[705] În afară de culegerea de informații cu caracter de spionaj, agenții începuseră să organizeze grupuri antistatale și diversioniste.[706]

Spionii americani și englezi nu puteau lipsi nici din Polonia. Astfel, *Pentru Socialism* își informa cititorii că tribunalul garnizoanei Varșovia a început procesul unui grup de spioni ai serviciilor de spionaj american și englez, o rețea de spionaj care a fost lichidată de organele securității.[707] „Criminalii sînt acuzați de a fi cules informații cu caracter de spionaj despre unitățile militare din R.P.Polonă și despre obiective strategice importante, precum și de a fi pregătit acțiuni diversioniste în uzine poloneze, în special în orașul Ostrowice."[708]

Încă din anul 1953, *Pentru Socialism* avertiza că imperialiștii americani pregătesc ceva în Ungaria. Astfel, în ediția sa din 1 iulie 1953, *Pentru Socialism* își informa cititorii că deputatul austriac Beresh a luat cuvântul în ședința landtagului Burgenland pentru a demasca activitatea subversivă desfășurată de americani împotriva țărilor de democrație populară.[709] „Beresh a arătat deputaților landtagului manifeste în limba ungară care îndemna (sic) la acte de sabotaj și teroare împotriva orînduirii democrat-populare din Ungaria. El a declarat că aceste manifeste destinate Ungariei au fost aruncate din greșeală de un avion american deasupra teritoriului Burgenland."[710]

Pentru Socialism relata cazul unui grup de foști partizani iugoslavi trimiși în Austria de guvernul titoist, în urma unei invitații a autorităților austriece, pentru a participa la sărbătorirea celei de a zecea aniversări a creării primului

---

702 „Pe scurt", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.463, Sîmbătă 2 iulie 1955, p.4.
703 *Loc.cit.*
704 „Condamnarea unui grup de spioni în R.D.Germană", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.471, Marți 12 iulie 1955, p.4.
705 „Descoperirea unui grup de spioni în R.Cehoslovacă", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr.187, Marți 10 august 1954, p.6.
706 *Loc.cit.*
707 „Pe scurt", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.473, Joi 14 iulie 1955, p.4.
708 *Loc.cit.*
709 Activitatea subversivă americană împotriva R.P.Ungare", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.289, Miercuri 1 Iulie 1953, p.4.
710 *Loc.cit.*

detașament de partuizani din Carintia.[711] „Cînd trenul cu delegația care venea din Iugoslavia a trecut granița Austriei, 6 partizani iugoslavi au sărit din tren în timpul mersului, hotărînd să fugă din Iugoslavia titoistă."[712] Cei șase au cerut azil politic în Austria și au fost internați în lagărul de carantină din Klagenfurt, urmând a fi „prelucrați" de autoritățile militare americane și engleze și supuși la tot felul de presiuni pentru a intra în slujba serviciului de spionaj american sau englez, susținea *Pentru Socialism*.[713]

România era și ea vizată de serviciile de spionaj ale țărilor imperialiste, dar spionii parașutați pe teritoriul patriei noastre de serviciul de spionaj american au fost arestați de competentele organe de securitate române.[714] Bandele respective ar fi desfășurat în țara noastră „acțiuni de spionaj, transmițând informații din domeniul economic, politic și militar, au săvârșit acte de terorism și diversiune, în scopul subminării regimului nostru de democrație popolară."[715] Spionii capturați au participat în trecut la rebeliunea legionară, erau niște „monștri lipsiți de conștiință", „cu vechi state de plată în serviciul fiarei hitleriste", instruiți în școli speciale de spionaj din Franța și Germania occidentală, unde au învățat arata terorii și a diversiunilor, perfecționându-și astfel „josnicia și capacitatea de trădare a patriei".[716]

Spionii erau dotați cu armament, muniții, aparate de radioemisie-recepție, substanțe explozive și otrăvitoare, cifruri, documente false, sume de bani, având ca scop săvârșirea de acțiuni criminale de spionaj, teroare și diversiune, precum și desfășurarea unei activități subversive împotriva independenței naționale și a orânduirii de stat a Republicii Populare Române.[717] „Tănase Alexandru, Popovici Mircea, Golea Ion, Samoilă Ion, Pop Gavrilă și Tolan Ion au fost condamnați la moarte iar Tartler Erich, Vlad Mihai Vasile, Buda Ion, Dincă Gheorghe, Corlan Aurel, Iuhász Ion și Cosma Ion au fost condamnați la moarte și confiscarea totală a averii pentru complicitate la crime de trădare de patrie."[718]

---

711 „Leaderii socialiștilor de dreapta din Austria caută să intre în grațiile lui Tito", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.277, Miercuri 20 Mai 1953, p.4.
712 *Loc.cit.*
713 *Loc.cit.*
714 „Bande de spioni au fost strivite de vigilența poporului", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.319, Miercuri 14 Octombrie 1953, p.4.
715 *Loc.cit.*
716 *Loc.cit.*
717 „Sentința în procesul unor spioni și teroriști parașutați de serviciul de spionaj american", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.319, Miercuri 14 Octombrie 1953, p.4
718 *Loc.cit.*

La fel de vigilente se dovedeau și organele de securitate din China. Acestea au neutralizat un grup alcătuit din șaptesprezece agenți speciali ai organizației de spionaj „mișcarea pentru China liberă" (aproape toți fiind ofițeri ai armatei lui Cian Kai-și), condusă direct de oficiul central american de spionaj, care a pătruns pe teritoriul provinciei Guandun.[719] Imperialiștii recrutau pentru serviciile lor de spionaj foști moșieri, ofițeri gomindaniști ascunși și ciminali de drept comun.[720]

Grupul de spioni a fost repede făcut inofensiv datorită vigilenței populației locale și a detașamentelor sătești ale miliției populare.[721] Asupra spionilor și diversioniștilor, informa *Pentru Socialism*, au fost găsite revolvere, carabine, lăzi cu explozive, amorse, coduri secrete precum și două posturi de radio-emisiune.[722] „La anchetă, spionii au declarat că au fost trimiși în Japonia în 1952 de către serviciul de spionaj american. Au frecventat cursuri speciale de pregătire în domeniul manipulării explozivelor, al radiotehnicii și cifrului secret. Aveau misiunea de a culege informații cu caracter militar, politic și economic pentru serviciul de spionaj american, de a comite acte de diversiune la centrale electrice, poduri, instalații portuare și depozite."[723] Șase spioni au fost omorâți în timpul luptelor, iar ceilalți zece au fost arestați, judecați, condamnați la moarte și executați prin împușcare.[724]

În ultima vreme (septembrie 1954), susținea *Pentru Socialism*, organele securității de stat ale Republicii Populare Chineze ar fi descoperit mai multe grupuri de diversiune, secte secrete teroriste și organizații de spionaj, mascate sub numele unor asociații religioase.[725] Una dintre aceste organizații de spionaj ar fi fost condusă, de-a dreptul, de agenți ai Vaticanului, un alt grup era format din preoți americani și un misionar francez, iar în Kanton activitatea de spionaj a fost condusă de misionarii catolici prin organizația clandestină „Ordinul maicii domnului".[726] Aceștia nu doar că se făceau vinovați de desfășurarea

719 „Descoperirea unui grup de spioni americani în R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.106, Vineri 7 mai 1954, p.4.
720 „Activitatea de subminare desfășurată de serviciul de spionaj american în China", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr.222, Marți 21 septembrie 1954, p.4.
721 „Insula Taiwan – principala bază a S.U.A. de provocări și spionaj împotriva Chinei", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr.183, Joi 5 august 1954, p.4.
722 *Loc.cit.*
723 *Loc.cit.*
724 „Descoperirea unui grup de spioni americani în R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.106, Vineri 7 mai 1954, p.4; „Insula Taiwan – principala bază a S.U.A. de provocări și spionaj împotriva Chinei", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr.183, Joi 5 august 1954, p.4.
725 „Insula Taiwan – principala bază a S.U.A. de provocări și spionaj împotriva Chinei", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr.183, Joi 5 august 1954, p.4.
726 „Activitatea de subminare desfășurată de serviciul de spionaj american în China", în *Pentru Socialism*, Anul V, nr.222, Marți 21 septembrie 1954, p.4.

unor activități de spionaj și de sprijinirea moșierilor și bandiților ce căutau să se sustragă justiției populare, dar erau responsabili și de „răspândirea unor născociri calomnioase pentru a-i determina pe credincioși să încalce legile guvernului popular și să se ridice împotriva Partidului Comunist și a puterii populare."[727]

La începutul anului 1955, alți doi spioni, Hu In-hoa și Sim Gnan-po, au fost condamnați la moarte în cadrul unui proces public la care au asistat 2.000 de persoane și executați în fața asistenței care „a aprobat hotărârea tribunalului popular."[728] După ce au urmat cursuri speciale de spionaj, cei doi au alcătuit hărți cu indicarea obiectivelor care urmau să fie bombardate, au cules informații despre trupele Armatei Populare Chineze de Eliberare în provincia Cijetzzian și alte informații cu caracter militar și economic.[729]

În aprilie 1955, o mare organizație contrarevoluționară condusă de bandiți ciankaișiști a fost descoperită în provinciile Sensi și Gansu, informa *Pentru socialism*. După lichidarea acestei organizații, 41 de persoane au fost condamnate la moarte și executate.[730]

Pentru Socialism concluziona că Statele Unite ale Americii au creat în jurul Chinei populare o rețea de centre de spionaj, care începea de la insulele Aleutine, trecea prin Japonia, Okinawa, Taiwan, Hong Kong și se întindea până în Thailanda, baza principală aflându-se în Taiwan.

Atașații militari ai Statelor Unite în Uniunea Sovietică au desfășurat o activitate de spionaj. Astfel, informa *Pentru Socialism*, locotenent-colonelul H.Felchlin, atașat militar adjunct al Statelor Unite la Moscova, și maiorul W.MaKinney, atașat militar adjunct al aviației Statelor Unite, au folosit șederea lor în U.R.S.S. pentru ducerea unei activități de spionaj și au desfășurat în felul acesta o activitate imcompatibilă cu statutul lor diplomatic.[731] Ca urmare, cei doi ofițeri au fost declarați „persona non grata" și MAE al U.R.S.S. a cerut ambasadei S.U.A din Moscova să ia măsuri pentru ca aceștia să părăsească imediat Uniunea Sovietică.[732]

---

727 *Loc.cit.*

728 „Sentința în procesul unor spioni ciankaișiști descoperiți în R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.315, Duminică 9 ianuarie 1955, p.4; Condamnarea unor spioni ciankaișiști în R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.332, Sîmbătă 29 ianuarie 1955, p.4.

729 „Sentința în procesul unor spioni ciankaișiști descoperiți în R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.315, Duminică 9 ianuarie 1955, p.4.

730 „Lichidarea în R.P.Chineză a unei organizații contrarevoluționare ciankaișiste", în *Pentru Socialism*, Anul VI, nr.407, Miercuri 27 aprilie 1955, p.4.

731 „În legătură cu activitatea de spionaj dusă de atașați militari ai S.U.A în U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.159, Joi 8 iulie 1954, p.4.

732 *Loc.cit.*

În Israel, după un proces care a durat patruzeci de zile, un grup terorist format din treisprezece peorsoane a primit sentința: unul dintre inculpați a fost achitat, ceilalți doisprezece fiind condamnați la pedepse cu închisoarea cuprinse între unu și doisprezece ani.[733] Grupul respectiv pusese la cale, la 9 februarie 1953, explozia unei bombe pe teritoriul misiunii diplomatice a U.R.S.S. în Israel și a organizat acțiuni teroriste împotriva misiunii diplomatice cehoslovace din Tel-Aviv.[734]

Cazul Beria

În ediția sa din 23 decembrie 1953, *Pentru Socialism* își anunța cititorii că Lavrenti Beria a fost destituit din funcția de prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și din funcția de ministru al afacerilor interne ale U.R.S.S., după care a fost deferit justiției.[735]

Lavrenti Beria ar fi desfășurat acțiuni criminale, ca agent al capitalului străin, îndreptate spre subminarea statului sovietic, ancheta stabilind că Beria „a înjghebat un grup trădător de complotiști, dușmănos statului sovietic, grup care și-a fixat scopul criminal de a folosi organele Ministerului afacerilor interne, atît la centru cît și în țară, împotriva Partidului Comunist și a Guvernului U.R.S.S., în interesul capitalului străin."[736]

Acuzațiile aduse lui Beria erau multe. Temutul lider comunist ar fi vrut să acapareze puterea și să lichideze orânduirea muncitorească-țărănească sovietică, în scopul restaurării capitalismului și restabilirii dominației burgheziei. Timp de mai mulți ani, Beria și complicii săi ar fi camuflat și ascuns cu grijă activitatea lor dușmănoasă, trădătoare, au luat măsuri criminale pentru a reînvia rămășițele elementelor burgheze naționaliste din republicile unionale, pentru a semăna vrajbă și discordie între popoarele U.R.S.S.[737] Totodată, Beria ar fi sabotat prin toate mijloacele posibile și a împiedicat înfăptuirea celor mai importnate măsuri ale partidului și guvernului menite să ducă la avântul economiei sovhozurilor și colhozurilor.[738]

---

733 „Sentința în procesul unui grup terorist în Israel", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.303, Miercuri 19 August 1953, p.6.
734 *Loc.cit.*
735 „De la Procuratura U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.339, Miercuri 23 Dcembrie 1953, p.4.
736 *Loc.cit.*
737 *Loc.cit.*
738 *Loc.cit.*

Procuratura U.R.S.S. susținea că Beria a devenit agent secret al englezilor încă din anul 1919. Spion englez și „dușman înverșunat al poporului”[739] a ales ca metodă principală calomnia, intrigile și tot felul de provocări împotriva activiștilor cinstiți de partid și din soviete, care stăteau în calea uneltirilor sale dușmănoase. Ancheta ar fi dus la descoperirea unor asasinate teroriste săvârșite de Beria și de ceilalți complotiști (Merculov, Decanozov, Cobulov Goglidze, Meșic și Vlodzimirschi) împotriva unor persoane de care le era teamă că îi vor demasca.[740]

Pentru Socialism anunța că Tribunalul Suprem al URSS, în complet special de judecată, urma să judece procesul complotiștilor. După doar o săptămână, în 30 decembrie 1953, *Pentru Socialism* își informa cititorii că Tribunalul Suprem al U.R.S.S. i-a condamnat la pedeapsa capitală – împușcarea, confiscarea averilor personale, degradarea militară și pierderea decorațiilor pe toți complotiștii.[741] Deoarece sentința a fost definitivă și nu a fost susceptibilă de nici o cale de atac, complotiștii au fost executați pe 23 decembrie 1953, adică exact în ziua în care *Pentru Socialism* informa că Beria a fost destituit din funcțiile pe care le deținea și deferit justiției.

Arestarea, judecarea și executarea lui Lavrenti Beria au reprezentat, de fapt, victoria lui Hrușciov în lupta pentru preluarea puterii, luptă declanșată în Uniunea Sovietică după moartea lui Stalin. Interesant este faptul că *Pentru Socialism* nu a relatat nimic despre acest caz, cu toate că Beria fusese „demascat” ca agent al dușmanului de clasă la Plenara CC al PCUS desfășurată între 2-7 iulie 1953.

În cadrul Plenarei, Hrușciov, interesat mai ales de obținerea dovezilor că Beria spionase împotriva bolșevicilor încă din 1918, l-a acuzat de subminarea gospodăriilor colective; Malenkov l-a acuzat că urmărea „scopuri criminale”; Molotov a criticat eforturile lui Beria de a normaliza relațiile cu Iugoslvia lui Tito; Bulganin a afirmat că Beria era un spion care strângea informații despre capacitățile defensive ale diferitelor componente ale forțelor armate cu scopul de a le transmite dușmanilor Uniunii Sovietice; Mikoian a susținut că Beria a încercat în mod deliberat să împiedice conducerea de la Kremlin să ia măsuri

739 Nicolas Werth, „Un stat împotriva poporului său. Violențe, represiuni, teroare în Uniunea Sovietică”, în Courtois, Stéphane; Werth, Nicolas, Panné, Jean-Louis; Paczkowski, Andrej; Karel Bartosek; Margolin, Jean Louis, *Cartea neagră a comunismului. Crime, teroare, represiune*, Editura Humanitas/Fundația Academia Civică, București, 1998, pp.35-250.

740 „De la Procuratura U.R.S.S.”, în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.339, Miercuri 23 Dcembrie 1953, p.4.

741 *Loc.cit.*

de îmbunătățire a activității în agricultură; Kaganovici, extrem de tranșant, a susținut că „Nu vorbim despre o deviere politică de la direcția partidului, ci despre un complot periculos, contrarevoluționar, riscant împotriva partidului și statului."[742]

Pe lângă liderii marcanți ai Partidului Comunist, o mulțime de alte persoane din partid și guvern au fost chemate să depună mărturie cu privire la ticăloșiile lui Beria. Temutul șef al serviciilor secrete sovietice a fost acuzat că a întreținut relații sexuale cu foarte multe femei, că avea mulți copii nelegitimi și contractase sifilis (mai tîrziu, în timpul procesului a fost acuzat și că ar fi violat mai multe fete), că a încercat să-și sporească puterea discreditându-și colegii din conducere, ca a încercat să pună MVD deasupra partidului, că a încercat să creeze animozitate și ostilitate în sânul mai multor grupuri naționale, că a încercat să abată RDG de la calea socialismului și să o transforme într-un stat burghez, că a încercat să stabilească legături personale cu Tito și Ranković. Și că ar fi format un grup de conspiratori și trădători pentru apune mâna pe putere și a lichida regimul muncitoresc-țărănesc în vederea reinstaurării capitalismului și dominației burgheziei.[743] „Nimeni nu i-a întrebat pe membrii Prezidiului în numele cui l-au arestat pe Beria sau de ce nu au solicitat în prealabil aprobarea Comitetului Central, așa cum impuneau regulile. Nimeni nu a pus la îndoială baza legală a acuzațiilor aduse lui Beria și nici nu a cerut dovada lor."[744]

Comitetul Central a aprobat în unanimitate, la 7 iulie 1953, o rezoluție în care se cerea excluderea lui Beria din partiud și judecarea lui pentru crimele de care era acuzat. Procesul lui Beria și a celor care erau considerați complicii lui s-a desfășurat într-o ședință specială conform legii de procedură penală adoptată la 1 decembrie 1934. Această lege se aplica în cazurile de terorism și prevedea că nici acuzații, nici avocatul acestora nu aveau voie să fie prezenți în sala de judecată; recursul nu era permis, iar sentințele erau executate imediat după pronunțarea verdictului.[745]

Procesul lui Beria s-a desfășurat între 18 și 23 decembrie 1953, în buncărul de la cartierul general al Regiunii Militare Moscova, unde Beria ar fi fost ținut ascuns din luna iunie. Șeful completului de judecată a fost mareșalul Konev. Varianta oficială susține că Beria și complicii lui au fost prezenți în timpul ședințelor și chiar au depus mărturie, cu toate că legea interzicea acest

742 Amy Knight, *Beria: mîna dreaptă a lui Stalin*, Corint Books, București, 2018, pp.284 și 288-290.
743 *Ibidem*, p.291, 295 și 306.
744 *Ibidem*, p.294.
745 *Ibidem*, p.306.

lucru. Codul penal sovietic prevedea pentru crimele de care erau acuzați Lavrenti Beria și ceilalți șase (trădare, terorism și participare la grupări contrarevoluționare, conspirative) pedeapsa cu moartea prin împușcare. „În verdict nu erau menționate deloc adevăratele crime ale lui Beria, uciderea și reprimarea a mii de oameni nevinovați în timpul epurărilor și după aceea."[746]

Beria a fost împușcat în apropierea buncărului în care s-a ținut procesul, ceilalți au fost duși și împușcați la Lubianka. Din nou, aceasta a fost versiunea oficială furnizată de sovietici. O altă variantă, neoficială, susține că Beria era mort la ora procesului. În mai 1956, în fața unei delegații de socialiști francezi, și în septembrie 1956, în fața unei delegații de socialiști italieni, Hrușciov a afirmat că Beria a fost strangulat de către membrii Prezidiului în 26 iunie 1953, atunci când l-au arestat.[747] Oricum s-ar fi făcut eliminarea fizică a lui Beria, ea a reprezentat ultimul asasinat practicat între liderii sovietici, el pecetluind hotărârea de a pune capăt asasinărilor reciproce.[748] Asasinarea lui Beria a mai însemnat un fapt nu lipsit de importanță: organele de securitate au fost readuse sub controlul partidului.[749]

Good morning, Vietnam!

„Forțele populare de eliberare au reușit să alunge de pe pământurile lor pe cotropitorii japonezi, datorită istoricei victorii a glorioaselor Armate Sovietice asupra imperialiștilor japonezi în cel de al doilea război mondial", afirma *Pentru Socialism*, în septembrie 1953, începând astfel seria de articole dedicate războiului din Vietnam.[750] Eliminarea pericolului japonez, în urma glorioasei victorii sovietice, nu au eliminat însă amenințările care planau asupra Vietnamului, deoarece pericolul japonez a fost înlocuit cu pericolul francez.

După al doilea război mondial, cu o lăcomie caracteristică pentru ei, colonialiștii francezi, sprijiniți îndeaproape de imperialiștii americani și englezi, au pornit un război murdar împotriva poporului vietnamez la numai trei săptămâni de la proclamarea R.D.Vietnam, ne spune *Pentru Socialism*.[751]

746 *Ibidem*, p.311.
747 *Ibidem*, p.309.
748 François Furet, *Trecutul unei iluzii. Eseu despre ideea comunistă în secolul XX*, Editura Humanitas, București, 1996, p.468.
749 *Loc.cit.*
750 „Sărbătoarea națională a poporului vietnamez", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.307, Miercuri 2 Septembrie 1953, p.4.
751 *Loc.cit.*

În timpul celor opt ani de operațiuni militare, trupele expediționare franceze au aplicat în Vietnam, cu disperare, tactica „pământului pârjolit", aruncând asupra pământului vietnamez o ploaie de bombe, gloanțe și napalm.[752] Cu toate acestea, armatele cotropitorilor au suferit înfrângeri după înfrângeri, astfel încât pierderilor lor în oameni se cifrau la mai multe sute de mii (numărul furnizat de *Pentru Socialism* în edițiile sale din 6 decembrie 1953 și 26 februarie 1954 a fost de 320.000 de oameni).[753]

Doar în primele zece luni ale anului 1953, colonialiștii francezi ar fi pierdut în luptele din Indochina în total 55.988 de soldați (40.368 de morți și 15.620 de prizonieri).[754] În timpul luptelor, Armata Populară Vietnameză a capturat 8.324 de puști, 2.866 de mitraliere, 123 de mortiere, 15 de tunuri antitanc, 23 de tunuri de câmp, 25 de camioane, 189 de aparate de radio campanie, 183 de tone de muniții și 180 de tone de echipament militar, distrugând 23 de avioane, 40 de locomotive, 1.724 de camioane, 125 de automobile, 96 de tancuri, 61 de tunuri, 39 de canoniere, 30 de șalupe cu motor și 41 de aparate de radio de campanie.[755]

În ediția sa din 27 decembrie 1953, *Pentru Socialism* și-a îndreptat mai mult atenția spre amestecul imperialiștilor americani în războiul din Vietnam, acest amestec datând de mai mulți ani și constând în trimiterea de armament colonialiștilor și întreținerea de misiuni militare în Indochina.[756] Pe lângă faptul că americanii puneau mâna pe întreprinderile și bogățiile economice ale Indochinei, cercurile agresive din Statele Unite ale Americii și-au propus, după încheierea armistițiului din Coreea, să folosească Vietnamul ca bază de agresiune împotriva Uniunii Sovietice și Chinei.[757]

O lovitură strategică a fost dată agresorilor colonialiști francezi, trădătorilor și marionetelor din Indochina de către Armata Populară de Eliberare, care a scos din luptă 2.200 de soldați inamici, a capturat un mare număr de arme grele și ușoare, în urma bătăliei din Thaknek, și a obligat trupele colonialiste

752 *Loc.cit.*
753 „Grelele pierderi suferite de francezi în Indochina", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.334, Duminică 6 Decembrie 1953, p.6; „Sărbătoarea națională a poporului vietnamez", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.307, Miercuri 2 Septembrie 1953, p.4; Grelele pierderi suferite de agresorii francezi în Vietnam", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.47, Vineri 26 februarie 1954, p.4.
754 „Succese ale Armatei Populare Vietnameze", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.328, Duminică 15 Noiembrie 1953, p.4.
755 *Loc.cit.*
756 „Lupta dreaptă a poporului vietnamez", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.340, Duminică 27 Decembrie 1953, p.4.
757 *Loc.cit.*

franceze să se retragă.[758] Unitățile armatei populare vietnameze înregistrau noi și noi succese militare, doar într-o luptă desfășurată în iulie 1954 reușind să distrugă 5 tancuri, să doboare un avion de tipul B26, să avarieze 3 avioane de luptă și să le provoace francezilor pierderi de 200 de oameni.[759]

În 19 februarie 1954, *Pentru Socialism* avertiza că, în ultimul timp, cercurile militare și guvernante americane și-au intensificat pregătirile în vederea amestecului direct al S.U.A. în războiul din Indochina.[760] Americanii ar fi sporit livrările de armament și ar fi trimis chiar aviatori de-ai lor în Indochina, ne spune *Pentru Socialism*.[761] Concomitent, autoritățle americane au construit în Filipine numeroase baze militare, încercând să transforme Filipinele într-un centru de aprovizionare strategică în lanțul de baze militare agresive americane din Pacificul de Vest, în intenția de a folosi acest teritoriu ca bază pentru intervenția armată în războiul din Indochina.[762]

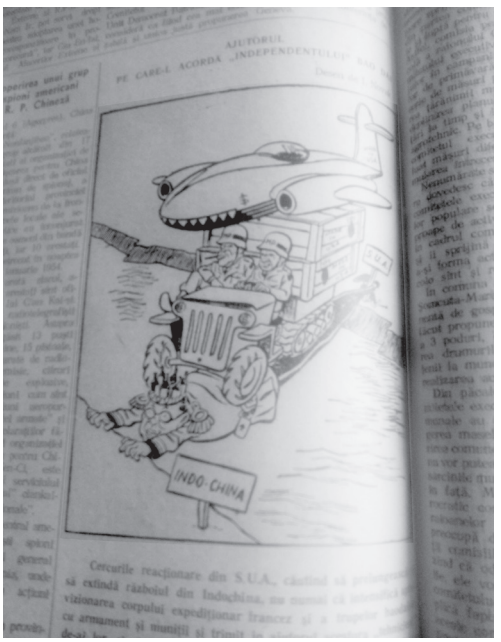

758 „Comunicatul adresat poporului de către guvernul de rezistență al statului Patet-Lao", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.2, Marți 5 Ianuarie 1954, p.4; „O nouă și importantă victorie a Armatei Populare Vietnameze", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.2, Marți 5 Ianuarie 1954, p.4.

759 „Noi succese obținute de unitățile armatei populare vietnameze împotriva colonialiștilor francezi", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.159, Joi 8 iulie 1954, p.4.

760 „Amestecul SUA în războiul agresiv din Indochina", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.41, Vineri 19 Februarie 1954, p.4.

761 Grelele pierderi suferite de agresorii francezi în Vietnam", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.47, Vineri 26 februarie 1954, p.4.

762 „S.U.A. folosesc teritoriul Filipinelor ca bază pentru intervenția armată în războiul din Indochina", în *Pentru Socialism*, AnulV, Nr.49, Duminică 28 februarie 1954, p.4.

Atrocitățile săvârșite de colonialiștii și imperialiștii francezi în Vietnam erau relatate de *Pentru Socialism*, care apela în acest scop la declarațiile unui tânăr vest-german, fost luptător în Indochina în cadrul Legiunii străine, Heinz H. din Düsseldorf.[763] „Când primeam ordinul «Blanc», trebuia să radem pur și simplu de pe fața pământului tot ce întâlneam în cale: case, femei, copii. De multe ori copiii erau apucați de păr, trîntiți la pămînt și apoi li se frîngea șira spinării cu picioarele; aceasta în prezența părinților lor. Prizonierii erau folosiți pentru exercițiile de tragere ale soldaților francezi. De multe ori, în timpul interogatoriilor, prizonierii erau jupuiți de vii."[764]

Generalul Van Tien Dung, șeful delegației Armatei Populare Vietnameze în Comisia centrală mixtă de armistițiu din Vietnam, a protestat împotriva masacrării civililor vietnamezi de la Nganson și Chithanh, informa *Pentru Socialism*.[765] „Clica lui Nge Dinh Diem și forțele Uniunii franceze de la Hanoi au început o adevărată vînătoare împotriva locuitorilor orașului pentru a-i duce cu forța în sudul țării. Între 19-29 august (1954 – n.n.) au avut loc 32 de razii, la care au participat trupe franceze, soldați din Legiunea străină, trupe baodaiste, polițiști și detectivi înarmați", mai spunea *Pentru Socialism*.[766]

Începutul crizei Suezului

În secolul XX, Canalul Suez a reprezentat principala arteră de aprovizionare cu petrol a Eurepei de Vest. În același timp, Egiptul le servea britanicilor drept bază strategică, Marea Britanie considerându-se în continuare puterea dominantă în Orientul Mijlociu.[767] Numai că lucrurile s-au schimbat în timp. Marea Britanie a fost obligată să-și abandoneze iluziile cu privire la Orientul Mijlociu. Cu toate că baza sa militară plasată de-a lungul Canalului Suez, unul dintre ultimele sale avanposturi imperiale semnificative, încartiruia aproximativ 80.000 de soldați, Marea Britanie nu era deloc în stare să mențină o forță însemnată în zona Canalului Suez în fața opoziției egiptene și în lipsa sprijinului american.[768] Ca urmare, în anul 1954, forțată de Statele Unite ale Americii, Marea Britanie a fost de acord ca până în anul 1956 să-și retragă forțele din baza sa de la Suez.

763 „Declarațiile unui tînăr vest-german care a luptat în Indochina în cadrul legiunii străine", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.110, Joi 13 mai 1954, p.4.
764 *Loc.cit.*
765 „Forțele Uniunii franceze și clica baodaistă încalcă acordul de armistițiu din Vietnam", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.225, Vineri 24 septembrie 1954, p.4.
766 *Loc.cit*
767 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.457.
768 *Ibidem*, p.460.

În 28 iunie 1956, *Pentru Socialism* anunța că președintele egiptean Gamal Abdal Nasser a anunțat în timpul unui miting desfășurat la Alexandria cu două zile în urmă că guvernul egiptean a naționalizat societatea Canalului de Suez, fondurile și posesiunile din Egipt și din străinătate ale societății urmând să fie blocate și să fie trecute în posesiunea Egiptului.[769] Canalul Suez urma să furnizeze fondurile necesare construirii barajului de la Assuan, întreaga administrație a Canalului Suez era dizolvată și posesorii acțiunilor urmau să fie despăgubiți la cursul curent al acțiunilor la bursa din Paris.[770]

În discursul său, lucru nesemnalat de *Pentru Socialism*, Nasser a vorbit despre triumful naționalismului arab și despre „bătălia împotriva imperialismului și a metodelor și tacticilor imperialismului."[771] La mijlocul discursului său, Nasser a pronunțat numele lui Ferdinand de Lesseps, francezul care a construit Canalul Suez. Acesta era codul pentru forțele militare egiptene de a prelua controlul asupra canalului.[772]

În ediția sa din 31 octombrie 1956, *Pentru Socialism* anunța că unități ale armatei israeliene au pătruns pe teritoriul Egiptului, în sudul deșertului Sinai, scopul acestei acțiuni fiind dezrădăcinarea bazei detașamentelor de voluntari egipteni din peninsula Sinai.[773] Două zile mai târziu, apăreau alte două informații: trupele engleze și franceze se îndreptau spre Canalul de Suez, în vreme ce grupul țărilor africano-asiatice a condamnat la O.N.U. agresiunea Israelului și a asigurat Egiptul că-l ca sprijini, cu atât mai mult cu cât „Egiptul a respectat cu scrupulozitate acordurile internaționale."[774]

Intervenția israeliană avusese loc la 29 octombrie, după o zi Statele Unite ale Americii prezentând o rezoluție dură în Consiliul de Securitate al ONU, ordonând forțelor armate ale Israelului să se retragă imediat.[775] La rândul său, Eisenhower a condamnat într-un discurs televizat intervenția trupelor britanice și franceze.[776] Toate națiunile globului au condamnat agresiunea anglo-franceză

769 „Guvernul egiptean a naționalizat societatea Canalului de Suez", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.798, Sîmbătă, 28 iulie 1956, p.4.
770 *Loc.cit.*
771 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.463.
772 *Loc.cit.*
773 „Unități ale armatei israeliene au pătruns pe teritoriul Egiptului", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.878, Miercuri, 31 octombrie 1956, p.4.
774 „Trupele engleze și franceze se îndreaptă spre Suez", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.879, Joi, 1 noiembrie 1956, p.4; „Declarația reprezentanților la O.N.U. ai țărilor Asiei și Africii", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.879, Joi, 1 noiembrie 1956, p.4.
775 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.472.
776 *Ibidem*, p.473.

asupra Egiptului, pentru prima oară Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii votând în același fel în cadrul Consiliului de Securitate.[777]

Trebuie spus că *Pentru Socialism* urmărise evenimentele ce priveau zona Suezului începând cu ani în urmă. În mai 1953, urmărind rezultatele conferinței miniștrilor afacerilor externe a opt state arabe, desfășurată la Cairo, membre ale Ligii țărilor arabe, *Pentru Socialism* nota că a fost adoptată o hotărâre prin care sprijinea cererea Egiptului cu privire la evacuarea totală a forțelor armate engleze din zona Canalului de Suez.[778] În același an, *Pentru Socialism* îl cita pe Galai, ministrul direcției naționale din Egipt, care a susținut, în cadrul unei conferințe de presă, că Anglia avea o datorie față de Egipt de 50 de milioane de lire sterline, aceste datorii, pe care Anglia refuza să le plărească, reprezentând taxe vamale neplătite, prețul transporturilor feroviare și alte servicii.[779] *Pentru Socialism* nu a scris nimic despre faptul că Uniunea Sovietică a făcut o vânzare masivă de armament către Egipt, dând arme pe bumbac.[780]

La 2 noiembrie 1956, Adunarea Generală a ONU a cerut terminarea ostilităților și s-a format o forță a Națiunilor Unite de menținere a păcii în zona Canalului Suez.[781]

„Evenimentele" din Budapesta

În ediția sa din 25 octombrie 1956, *Pentru Socialism* dădea pentru prima oară informații despre ceea ce numea „evenimentele din Budapesta", informându-și cititorii că, în seara zilei de 23 octombrie, elemente contra-revoluționare, profitând de o demonstrație a tineretului din capitala Ungariei, au provocat tulburări; bande înarmate au atacat unele clădiri publice, întreprinderi, magazine, comițând devastări, asasinate și jafuri.[782] Evenimentele din Ungaria demascau astfel acțiunea cercurilor imperialiste, care, „prin tot felul de intrigi și minciuni, tind să dezbine țările socialismului, să zdruncine prietenia și alianța dintre ele și Uniunea Sovietică, prietena lor de nădejde, să

777 John R.Barber, *op.cit.*, p.503.
778 „Conferința miniștrilor afacerilor externe din țările arabe", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.275, Miercuri 13 Mai 1953, p.6.
779 „Datoriile Angliei față de Egipt", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.268, Duminică 19 Aprilie 1953, p.6.
780 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.456.
781 *Ibidem*, p.473.
782 „În legătură cu dezordinile provocate de elemente contrarevoluționare la Budapesta", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.873, Joi, 25 octombrie 1956, p.4.

lovească în unitatea uriașei comunități socialiste."[783] Ziarul mai scria că tovarășul Imre Nagy, președintele Consiliului de Miniștri ai R.P.Ungare, a chemat printr-un apel radiodifuzat populația „să ajute autoritățile la restabilirea ordinei și liniștei în oraș."[784]

La începutul revoltei maghiare, studenții din Budapesta au distribuit o listă de cereri care includeau libertatea de expresie, judecarea lui Rákosi și a asociațiilor săi, retragerea trupelor sovietice din Ungaria și readucerea lui Imre Nagy la putere.[785] La 24 octombrie, demonstrațiile publice s-au transformat într-o adevărată revoluție. Tancurile sovietice, aduse precipitat în Ungaria, au fost incendiate, clădirile guvernului au fost ocupate, iar Nagy a fost numit prim-ministru.[786] Cu toate că tancurile sovietice au fost retrase din Budapesta, spiritele nu au putut fi calmate, demonstranții radicalizându-și revendicările. Demonstranții cereau stabilirea unui sistem politic multipartit, plecarea trupelor sovietice din întreaga Ungarie și retragerea țării din Tratatul de la Varșovia.[787]

Împotriva realității, *Pentru Socialism* anunța că situația din Budapesta se îmbunătățea continuu, că rebeliunea contrarevoluționară a fost lichidată, că atacurile armate erau tot mai izolate și că tot mai multe uzine și-au reînceput lucrul.[788] În mod paradoxal, în Budapesta au fost luate măsuri suplimentare pentru restabilirea ordinii, circulația pe străzi fiind permisă numai pe timpul zilei.

Cu toate că anunțase lichidarea rebeliunii contrarevoluționare, *Pentru socialism* anunța că, în unele puncte ale orașului, au continuat luptele împotriva bandelor contrarevoluționare.[789] Pentru a sublinia ferocitatea bandiților, postul de radio Budapesta difuzase știrea potrivit căreia bande de criminali înarmați au atacat spitale și au distrus ambulanțe care transportau răniți.[790] Bande de fasciști au pătruns în spitale și i-au împușcat pe bolnavi și 40 de patrioți cinstiți au fost zidiți de vii într-o galerie subterană de unde au răsunat mult timp ciocăniturile

783 „Poporul maghiar zdrobește aventura contrarevoluționară", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.877, Marți, 30 octombrie 1956, p.4.
784 *Loc.cit.*
785 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.485.
786 *Loc.cit.*
787 *Ibidem*, p.486.
788 „Evenimentele din Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.874, Vineri, 26 octombrie 1956, p.4.
789 „Măsuri pentru restabilirea ordinei la Budapesta", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.875, Sîmbătă, 27 octombrie 1956, p.4.
790 *Loc.cit.*

acestor oameni sortiți unei morți groaznice.[791] Tonul a rămas însă unul optimist: unitățile armatei ungare sprijinite de muncitori acționau pentru arestarea bandelor de huligani care se dedau la jafuri și acte banditești, ducând acțiuni de lichidare a ultimelor puncte de rezistență ale contrarevoluționarilor.[792]

În *Pentru Socialism* din 30 octombrie, au apărut primele informații legate de intervenția trupelor sovietice. Aflate pe teritoriul ungar în conformitate cu Tratatul de la Varșovia, acestea ar fi răspuns rugăminții guvernului R.P.Ungare, acceptând să dea ajutor unităților armatei maghiare, în măsura în care luptele au pierdut din intensitate.[793] Cu toate că propaganda imperialistă se străduia din răsputeri să inducă în eroare opinia publică mondială asupra caracterului acestei rebeliuni mârșave, *Pentru socialism*, știa care era, de fapt, adevărul. „Este limpede că ceea ce s-a urmărit prin complotul contrarevoluționar este readucerea Ungariei în dependența cercurilor imperialiste, sacrificarea independenței naționale, instaurarea puterii grofilor și burgheziei, care în trecut au exploatat crîncen poporul muncitor maghiar."[794]

A doua zi era publicată o declarație a guvernului U.R.S.S. cu privire la bazele dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării între U.R.S.S. și celelalte țări socialiste, în care intervenția trupelor sovietice era justificată astfel: „La rugămintea guvernului popular ungar, guvernul sovietic și-a dat consimțământul la deplasarea în Budapesta a unor unități militare sovietice pentru a ajuta armata populară ungară și autoritățile ungare să instaureze ordinea în oraș."[795]

Potrivit ziarului *Pentru Socialism*, evenimentele din capitala Ungariei ar fi fost o rezultantă a faptului că americanii alocau fonduri de milioane de dolari pentru activitatea subversivă orientată împotriva guvernelor legale ale țărilor de democrație populară. Ca urmare, nu era de mirare că, în vârtejul evenimentelor din Budapesta, „au scos din nou capul horthyștii, salasziștii, membrii fostelor «cruci cu săgeți», toate categoriile de fasciști, dușmanii cei mai răi ai poporului maghiar care ani de-a rândul au jefuit și asuprit clasa muncitoare maghiară și care poartă răspunderea azvîrlirii Ungariei în brațele hitlerismului, în crimi-

791 „În zilele terorii albe. Relatări ale presei străine despre fărădelegile săvârșite de contrarevoluționari", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.889, Miercuri, 14 noiembrie 1956, p.4.
792 „La Budapesta au fost lichidate ultimele puncte de rezistență ale contrarevoluționarilor", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.876, Duminică, 28 octombrie 1956, p.4.
793 „Poporul maghiar zdrobește aventura contrarevoluționară", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.877, Marți, 30 octombrie 1956, p.4. Articolul a fost preluat din *Scînteia*, nr.3738, 28 octombrie 1956.
794 *Loc.cit.*
795 „Declarația guvernului U.R.S.S. cu privire la bazele dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării între U.R.S. și celelalte țări socialiste", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.878, Miercuri, 31 octombrie 1956, p.1.

nalul război antisovietic, cu tot cortegiul de suferințe ce a decurs din aceasta pentru poporul maghiar."[796] Pentru a sublinia că trupele sovietice nu reprezintă o armată de ocupație ci, dimpotrivă, una eliberatoare, în respectiva declarație era precizat faptul că trupele sovietice vor fi retrase din Budapesta imediat ce guvernul ungar va considera necesar.[797]

Pentru Socialism scria că puterile occidentale încearcă să folosească Consiliul de Securitate pentru a exercita presiuni asupra țării vecine, Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța cerând includerea pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate a unui punct referitor la situația din Ungaria.[798] Reprezentantul U.R.S.S., A.Sobolev, și reprezentantul Ungariei, Peter Kos, s-au opus, susținând că O.N.U. nu are dreptul de a se amesteca în treburi care, prin esența lor, sunt de competența internă a oricărui stat.[799] Această culme a ipocriziei părea firească, ziarul *Pentru Socialism* explicând anterior de ce tancurile sovietice aveau dreptul de a se amesteca în treburi care, prin esența lor, erau de competența internă a oricărui stat... Trebuie spus că Imre Nagy a solicitat Națiunilor Unite să recunoască neutralitatea Ungariei, dar nu a primit niciodată un răspuns.[800]

Cu toate că în unele puncte ale Budapestei se mai auzeau focuri de armă și pe unele străzi erau arse cărți pe rug, trupele sovietice au fost retrase din oraș, informa *Pentru Socialism*, la 1 noiembrie.[801] Retragerea sovieticilor părea oarecum ciudată, din moment ce postul de radio Budapesta transmitea că trupe ale serviciului secret american și grupe contrarevoluționare încercau să treacă granița austro-ungară pentru a instiga la noi revolte și vărsări de sânge.[802]

Pretinzând că folosește surse din presa austriacă, *Pentru Socialism* mai scria că, în anumite puncte de graniță, au fost înființate adevărate cartiere generale ale fasciștilor care, sub directa conducerea a centrelor fasciste aflate în solda spionajului american, aduceau în Ungaria, din Bavaria și alte părți ale Germaniei occidentale, grupuri contrarevoluționare.[803] Mai mult decât atât, un număr de maghiari care trăiau în lagărele situate în unele orașe din sudul

796 *Loc.cit.*
797 *Loc.cit.*
798 „Puterile occidentale încearcă să folosească Consiliul de Securitate pentru a exercita presiuni asupra Ungariei", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.878, Miercuri, 31 octombrie 1956, p.4.
799 *Loc.cit.*
800 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.490.
801 „Situația din Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.879, Joi, 1 noiembrie 1956, p.4.
802 *Loc.cit.*
803 *Loc.cit.*

Germaniei occidentale, cum ar fi Nürnberg și Furth, urmau să fie trimiși în Ungaria pentru a servi drept trupe de rezervă ale rebelilor.[804]

Cititorii ziarului *Pentru Socialism* puteau fi contrariați de faptul că, după ce anunțase de câteva ori lichidarea ultimelor puncte de rezistență contrarevoluționară, ziarul nu se sfia să scrie că situația din Ungaria nu s-a normalizat, că unele clădiri din Budapesta sunt în flăcări, că numeroase spitale au fost avariate și că, de data aceasta, nu doar în Budapesta, ci și în alte orașe ale Ungariei, elementele contrarevoluționare săvârșesc numeroase acte de vandalism și crime de o ferocitate rar întâlnită.[805]

Departe de a se normaliza, situația din Ungaria părea una explozivă: „130 de militari din trupele de securitate au fost uciși în bătaie după ce au fost spânzurați cu capul în jos. Grupuri contrarevoluționare care au trecut grontiera ungară venind din Germania occidentală și Austria au atacat activiști de partid din fabrici și cooperative agricole de producție situate în partea apuseană a Ungariei."[806] Au fost incendiate librării, a fost incendiat și Muzeul Național, magazinele au fost atacate de indivizi eliberați din pușcării, emblemele R.P.Ungare care împodobeau podurile de peste Dunăre au fost distruse și, culme a nerușinării, Monumentul Eroilor Sovietici a fost aruncat de pe soclul său.[807]

La 3 noiembrie, *Pentru Socialism* confirma faptul că, la Budapesta, au fost ridicate baricade pe străzi și s-au auzit răpăituri de mitraliere și că la conducerea armatei ungare au ajuns elemente ostile regimului de democrație populară, contrarevoluționarii primind în continuare ajutoare din afara țării.[808] Se afirma faptul că, după denunțarea Tratatului de la Varșovia de către guvernul Imre Nagy, situația a devenit extrem de grea pentru poporul maghiar, cercurile reacționare cerând constituirea unui nou guvern condus de cardinalul Mindszenty, pus în liberate de oamenii lui Bela Kiraly și repus în funcția de primat al Ungariei.[809] Grav era și faptul că Janos Kadar, fostul prim-secretar al Comitetului Central al Partidului celor ce Muncesc din Ungaria, a anunțat dizolvarea partidului și înființarea unui nou partid: Partidul Socialist Muncitoresc Ungar.[810] Și pentru ca oamenii să înțeleagă cât de gravă era situația din Ungaria, *Pentru socialism* scria că numeroase avioane engleze și vest-germane aterizau la Budapesta

804 *Loc.cit.*
805 „Situația din Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.880, Vineri, 2 noiembrie 1956, p.4.
806 *Loc.cit.*
807 *Loc.cit.*
808 „Situația din Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.881, Sîmbătă, 3 noiembrie 1956, p.4.
809 *Loc.cit.*
810 *Loc.cit.*

ducând armament și grupuri de fasciști notorii, însuși Horthy aflându-se în drum spre Ungaria.[811]

În ediția sa din 4 noiembrie, *Pentru Socialism* găsea noi explicații pentru cauzele care au dus la declanșarea evenimentelor de la Budapesta, într-un exercițiu de sinceritate moderată, pentru că excesele sunt periculoase. Ziarul recunoaștea că, în Ungaria, au fost săvârșite abateri extrem de serioase și de dăunătoare, au avut loc violări ale legalității socialiste și ale normelor leniniste ale vieții de partid, au fost înscenate procese care au costat viața unor luptători revoluționari și a unor patrioți cinstiți, greșelile și denaturările serioase care au avut loc stârnind amărăciune în rândul maselor, de aici născându-se o mișcare justă de combatere a acelor denaturări ale politicii partidului și de îndreptare a greșelilor.[812] „Partidul, lipsit de o linie fermă, n-a mai fost în stare să orienteze această mișcare spre însănătoșirea vieții obștești"[813], afirma *Pentru socialism*, recunoscând în acest fel că nu doar imperialiștii americani se făceau vinovați pentru revolta din Ungaria, la evenimentele desfășurate în Budapesta participând și mai mulți oameni cinstiți, alături de elemente contrarevoluționare înrăite.

La 4 noiembrie, forțele sovietice care se revărsaseră vreme de zile întregi pe teritoriul Ungariei, au lovit fără preaviz și au reprimat cu sălbăticie revoluția ungară.[814] În ultimele zile, relata *Pentru Socialism*, în Ungaria au intrat mulți ofițeri ai armatei horthyste, tot felul de fasciști, mercenari, profesioniști ai cercurilor imperialiste, aceștia săvârșind barbarii și atrocități nemaipomenite, torturând și ucigând pe străzi oameni ai muncii.[815] Ofensiva reacțiunii burghezo-moșierești pregătea predarea pământului și fabricilor în mâinile claselor exploatatoare, readucerea la putere a marilor fabricanți, a grofilor și a politicienilor aflați în slujba lor.[816]

Mai aflăm că Partidul socialist a condamnat denunțarea Tratatului de la Varșovia, „un tratat defensiv care garantează independența și securitatea statelor participante, una din temeliile păcii în lume."[817] Se pregătea astfel justificarea celei de a doua intervenții a armatei sovietice, justificare care a beneficiat și de condeiul lui Palmiro Togliatti: „Atunci când a fost solicitată să intervină, Uniunea Sovietică a făcut-o prodent, fără să procedeze cu toată

811 *Loc.cit.*
812 „Evenimentele din Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.882, Duminică, 4 noiembrie 1956, p.3.
813 *Loc.cit.*
814 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.486.
815 *Loc.cit.*
816 *Loc.cit.*
817 *Loc.cit.*

vigoarea. Solicitată a doua oară, a intervenit cu toată vigoarea pentru a bara calea terorii albe și a înăbuși fascismul în fașă. Uniunea Sovietică are datoria de a împiedica crearea de focare ale provocărilor militare la frontierele sale și de a apăra toate pozițiile care fac parte integrantă din frontul păcii, de a împiedica ca aceste poziții să fie străpunse sau chiar slăbite cîtuși de puțin."[818] Noul prim-ministru al Ungariei, Kádár János, sublinia și el, într-o cuvîntare redată de *Pentru Socialism*, că independența ungară nu poate exista fără prezența în țară a trupelor de sovietice: „Trebuie să spun în mod deschis că cei care sînt de părere că trupele sovietice trebuie să fie retrase din țară votează pentru contrarevoluție, pentru jugul imperialist și pentru pierderea independenței naționale."[819]

În fine, în 15 noiembrie, *Pentru Socialism* anunța că în Budapesta și în restul Ungariei viața și-a reluat cursul normal și că „zdrobirea odioasei aventuri fasciste din Ungaria a fost salutată de întreaga opinie publică mondială progresistă și iubitoare de pace și progres."[820] *Pentru Socialism* uita să precizeze câte mii de maghiari au murit în lupta inegală care a urmat asaltului sălbatic al trupelor sovietice din 4 noiembrie 1956.

Prin reprimarea sângeroasă a revoltei ungare, Uniunea Sovietică a arătat că este dispusă să-și mențină sfera de influență, la nevoie chiar și prin forță, și că „orice discuție despre eliberare era vorbă goală."[821] În același timp, rezultatul evenimentelor din Ungaria a contribuit la suferințele și oprimarea încă unei generații.[822] „Înăbușirea revoluției ungare pare să ducă înapoi la cele mai întunecate zile ale stalinismului. Pentru ca impresia să fie totală, operațiunea este înveșmântată în limbaj pur orwellian: ajutor frățesc acordat clasei muncitoare maghiare ca să poată înfrânge contrarevoluția", concluziona François Furet.[823]

818 Palmiro Togliatti, „Apărarea libertății și păcii", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.886, Sîmbătă, 10 noiembrie 1956, p.4.
819 „Cuvântarea primului ministru al R.P.Ungare, Kádár János", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.889, Miercuri, 14 noiembrie 1956, p.4.
820 „În capitala R.P.Ungare și în restul țării viața își reia cursul normal", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.890, Joi, 15 noiembrie 1956, p.4; „Chipul sîngeros al contrarevoluției din Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.890, Joi, 15 noiembrie 1956, p.4.
821 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.480.
822 *Ibidem*, p.494.
823 François Furet, *op.cit.*, p.485.

CAPITOLUL III

De la revoluția din Ungaria la instaurarea comunismului în Cuba (1956-1959)

Agresiunea împotriva Egiptului

Pentru Socialism susținea, preluând informații din publicația franceză *Liberation*, că politica de forță dusă de Franța îi aduce acesteia mari prejudicii.[824] Astfel, o clică de colonialiști francezi își doreau să creeze în Africa de Nord o situație de forță, care să permită să se pună sub semnul întrebării independența Tunisiei și a Marocului. „Elemente extremiste de dreapta au susținut din răsputeri expediția absurdă în Suez, în speranța că agresiunea împotriva Egiptului va provoca în rândurile populației musulmane din Tunisia și Maroc o izbucnire de mânie împotriva Franței, al cărei rezultat ar putea avea consecințe ireparabile", susținea *Pentru Socialism*.[825] Acest lucru ar putea servi drept pretext pentru o intervenție armată cu caracter de cucerire.

Agresorii anglo-francezi au supus unor crâncene bombardamente din aer și de pe mare cartiere întregi cu o populație foarte deasă ale Port-Saidului, transformându-le în ruine, informa *Pentru Socialism*.[826] Ca urmare a acestor acțiuni, numeroși cetățeni pașnici, îndeosebi femei și copii, au căzut victime acestor barbarii săvârșite de agresori. Mizeria și distrugerea au fost aduse de avioanele inamice pentru mii de cetățeni civili egipteni în orașele egiptene lipsite de apărare.[827]

824 „Politica de pe poziții de forță aduce Franței mari prejudicii", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.891, Vineri, 15 noiembrie 1956, p.4.
825 *Loc.cit.*
826 „Atrocitățile comise de agresorii anglo-francezi asupra populației pașnice din Egipt", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.894, Marți, 20 noiembrie 1956, p.4.
827 „Cauza justă a Egiptului este cauza păcii și libertății popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.895, Miercuri, 21 noiembrie 1956, p.4.

La Port Said ar fi murit peste 3.000 de locuitori pașnici, în cea mai mare parte femei și copii.[828] Avioane inamice zburând la mică înălțime au mitraliat populația; patru străzi au fost transformate în grămezi de moloz și cenușă; intervenționiștii englezi au violat fiica unui cunoscut comerciant din oraș și i-au ucis pe egiptenii care au refuzat să lucreze pentru ei.[829] Invazia de la Port Said, declanșată la 5 noiembrie 1956, ar fi fost precedată de nu mai puțin de 500 de raiduri aeriene ale aviației inamice. Femei și copii au murit sub dărâmăturile caselor și spitalele s-au prăbușit, ceea ce dovedea că au fost călcate în picioare toate drepturile omului și principiile umanității.[830]

Ca urmare a acestei agresiuni, aproape toți supraviețuitorii Port Saidului au fugit din oraș. Refugiații n-au scăpat de furia invadatorilor. Soldații englezi au deschis focul asupra bărcilor cu care locuitorii Port Saidului au încercat să treacă lacul Manzala, iar trupele israeliene i-au izgonit din regiunea Gaza pe reprezentanții O.N.U. pentru supravegherea armistițiului și au deschis focul asupra refugiaților.[831]

În ediția sa din 21 noiembrie 1956, *Pentru Socialism* publica o declarație a ministrului plenipotențiar și trimis extraordinar al Republicii Egipt la București, Hussein Chanki, care acuza Franța și Anglia că au intervenit militar în Egipt pretextând că, de fapt, au încercat să împiedice un atac al Israelului împotriva statului egiptean.[832] „Documentele găsite în avionul doborât al unui colonel israelian arată însă fără putință de tăgadă că planul celor trei țări agresive a fost premeditat și elaborat dinainte la Paris, unde conducătorii celor trei state și șefii lor de stat major s-au întrunit și au pregătit în mod amănunțit planul acestei trădătoare și josnice agresiuni", se arăta în declarație.[833] În acest act criminal Israelul ar fi jucat josnicul rol de instrument și provocator, reușind să sporească disprețul pe care-l resimte față de el întreaga lume.

Potrivit ziarului *Pentru Socialism*, după ocuparea Port Saidului, agresorii anglo-francezi s-au dedat la acte de cruzime împotriva populației orașului.[834] Comandamentul anglo-francez a introdus starea de asediu, toate emisiunile

828 „Ororile comise de trupele engleze la Port Said", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.896, Joi, 22 noiembrie 1956, p.4.
829 *Loc.cit.*
830 „Egiptul dezvăluie în fața întregii lumi crimele barbare comise de agresori", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Vineri, 23 noiembrie 1956, p.4.
831 *Loc.cit.*
832 „Cauza justă a Egiptului este cauza păcii și libertății popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.895, Miercuri, 21 noiembrie 1956, p.4.
833 *Loc.cit.*
834 „Agresorii anglo-francezi continuă actele de cruzime împotriva populației din Port Said", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.898, Sîmbătă, 24 noiembrie 1956, p.4.

de radio egiptene au fost bruiate, toate aparatele de radio au fost confiscate și trupele anglo-franceze au împiedicat pătrunderea în oraș a delegației Semilunei Roșii, precum și a Societății de Cruce Roșie.[835]

Printre distrugerile barbare săvârșite de cotropitorii israelieni în Peninsula Sinai, *Pentru Socialism* enumera următoarele: distrugerea a aproape 250 km de șosele asfaltate, aruncarea în aer a tuturor clădirilor, scoaterea stâlpilor liniilor de telegraf și telefon, jefuirea mănăstirii Sf.Ecaterina, de unde au fost prădate valori și cărți de istorie rare.[836] Trupele israeliene au luat cu ele din Peninsula Sinai utilaj pentru foraje aparținând unor societăți petrolifere egiptene și străine, au aruncat în aer terasamente de cale ferată, au demontat și au luat cu ele traverse de cale ferată și material rulant.[837]

La sfârșitul lui februarie 1957, teroarea agresorilor israelieni împotriva populației arabe din regiunea Gaza nu luase încă sfârșit. *Pentru Socialism* scria că autoritățile israeliene au arestat în Han Iunis 300 de tineri pe care i-au împușcat în afara orașului.[838]

Pentru Socialism făcea o legătură, inexistentă de altfel, între atacul armat împotriva Egiptului și ceea ce numea încercarea de a săvârși un putch fascist în Ungaria, considerând că nu întâmplător aceste evenimente s-au produs concomitent.[839] În plus, amintind distrugerile mari provocate de agresiune în Ismailia, Alexandria și Firdan (așezări care au fost bombardate cu toate că erau localități pașnice în care nu puteau exista nici un fel de obiective militare), atribuia agresiunii împotriva Egiptului caracterul unui crunt război colonial.[840]

Din această poveste nu putea lipsi Uniunea Sovietică care, ne spune *Pentru Socialism*, a sprijinit cererea Egiptului cu privire la cercetarea atrocităților comise de trupele invadatoare față de poporul egiptean, cu privire la cercetarea distrugerilor și crimelor săvârșite de trupele anglo-francezilor la Port Said și trupele israeliene la Gaza, Rapah și El-Aris.[841] Nu lipsea din paginile ziarului

835 *Loc.cit.*
836 „Distrugerile barbare săvârșite de cotropitorii israelieni în peninsula Sinai", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.914, Miercuri, 12 decembrie 1956, p.4.
837 *Loc.cit.*
838 „Teroarea agresorilor israelieni împotriva populației arabe din regiunea Gaza", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.978, Marți, 26 februarie 1957, p.4.
839 „Atacul armat împotriva Egiptului este o parte componentă a complotului colonialiștilot împotriva popoarelor Orientului arab", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.899, Duminică, 25 noiembrie 1956, p.4.
840 „Agresiunea împotriva Egiptului a avut caracterul unui crunt război colonial", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.899, Duminică, 25 noiembrie 1956, p.4.
841 *Loc.cit.*

Pentru Socialism un avertisment: atacul asupra Egiptului a dus la apariția primejdiei reale ca omenirea să fie atrasă într-un nou război mondial.[842]

Totul se reducea, de fapt, la dorința imperialiștilor de a controla Canalul Suez. „Situația creată subminează pozițiile monopolurilor engleze, franceze și ale celorlalte monopoluri vest-europene față de ofensiva capitalului monopolist american, care, profitând de situația actuală, stoarce intens din țările Europei occidentale rezervele de aur și de dolari, livrându-le petrol la prețuri ridicate din emisfera occidentală. Nu întâmplător în convoiul trupelor anglo-franceze care au debarcat pe teritoriul Egiptului se află funcționari ai fostei companii a Canalului de Suez aduși pentru a pune din nou mâna pe conducerea canalului", susținea *Pentru Socialism*.[843]

În martie 1957, citând ziarul sirian *Ar Rai Al Amm*, potrivit căruia cercurile politice arabe au fost informate că guvernul francez continuă să instige Israelul la aventuri militare împotriva Egiptului, *Pentru Socialism* arăta că, în cadrul tratativelor secrete care au avut loc la Paris între reprezentanții israelieni și cei francezi, Franța a promis să acorde Israelului tot ajutorul posibil în înfăptuirea agresiunii împotriva Egiptului.[844] Mai mult decât atât, Israelul ar fi fost sprijinit de Statele Unite ale Americii în detrimentul intereselor teritoriale și al suveranității țărilor arabe, permițând acestei țări să ocupe regiunea Gaza, aflată sub jurisdicția Egiptului.[845]

Problema egipteană era departe de a fi rezolvată în martie 1957, cu atât mai mult cu cât Ben Gurion afirmase, potrivit ziarului *Pentru Socialism*, că Israelul își rezerva libertatea de acțiune în ceea ce privește fîșia Gaza.[846] Încălcând hotărârile Adunării Generale a O.N.U. cu privire la retragerea imediată a tuturor trupelor care au invadat teritoriul egiptean, Israelul tergiversa evacuarea trupelor din peninsula Sinai.[847] „Israelul, încurajat de sprijinirea planurilor sale agresive față de teritoriul egiptean, nu intenționează deloc să-și retragă complet trupele de pe peninsula Sinai. Trupele israeliene se stabilesc la Gaza, unde intenționează să rămînă mult timp. Mai mult, S.U.A. intenționau

842 I.Ostrovitianov, „Monopolurile – dușmani ai dezarmării", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.906, Marți, 4 decembrie 1956, p.4.
843 *Loc.cit.*
844 „Guvernul francez instigă Israelul la aventuri militare împotriva Egiptului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.998, Joi, 21 martie 1957, p.4.
845 „«Planul Eisenhower» este condamnat de sirieni", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.933, Sîmbătă, 5 ianuarie, 1957, p.4.
846 „Dezvăluirea unor noi intenții belicoase ale cercurilor guvernamentale israeliene", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.994, Sîmbătă, 16 martie 1957, p.4.
847 „Isrealul încalcă hotărîrile Adunării Generale a O.N.U.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.939, Sîmbătă, 12 ianuarie 1957, p.4.

să se stabilească în zona Canalului de Suez, folosind în acest scop așa-numitele «forțe polițienești» ale O.N.U.", arăta *Pentru Socialism*.[848] Anumite cercuri din S.U.A. urzeau planuri agresive pentru Egipt, în vreme ce o serie de organe ale presei americane prezentau planuri de rupere a peninsulei Sinai de Egipt, propunând ca această regiune să fie predată Israelului sau, în caz extrem, asupra ei să fie stabilită tutela O.N.U.[849]

În cadrul ședinței din 1 martie 1957 a Adunării Generale a O.N.U., Atanase Joja, reprezentantul permanent al R.P.R. la O.N.U., a ținut o cuvântare în legătură cu situația creată în Orientul mijlociu în urma refuzului Israelului de a-și retrage trupele din Egipt. Pornind de la discursul rostit de Ben Gurion, premierul israelian, în parlamentul de la Ierusalim, potrivit căruia Israelul își afirma intenția de a păstra roadele ilegale ale intervenției sale militare în Egipt și de a transforma o situație de fapt într-o situație de drept, Atanase Joja susținea că Israelul a încălcat regulile moralei internaționale și ale Cartei O.N.U.[850] „Este de neconceput ca un mic stat ca Israelul să poată nesocoti rezoluțiile votate de către 74 de națiuni. Originea rezistenței sale față de voința O.N.U. nu rezidă în propria sa forță politică, militară și economică ci în altă parte. Se poate căuta cauza încăpățânării Israelului în atitudinea de încurajare a autorităților americane", afirmase Atanase Joja, citat de *Pentru Socialism*.[851]

Agresivitatea imperialismului capitalist

În anumite cercuri expansioniste din S.U.A., afirma *Pentru Socialism*, se zămisleau noi proiecte colonialiste, care periclitau în mod serios interesele vitale ale popoarelor arabe și cauza păcii.[852] Printre aceste proiecte colonialiste se numărau următoarele: americanii urmau să dea Irakului tot teritoriul Iordaniei, regiunea Gaza urma să fie internaționalizată, împreună cu insulele Tiran și Sanafir din Golful Akaba acaparate de Israel, și să rămână sub controlul O.N.U., Egiptul urma să fie obligat să accepte planurile unui control internațional asupra Canalului Suez, iar Statele Unite ale Americii urmau să intre în Pactul de la Bagdad, ceea ce ar ar fi legalizat amestecul americanilor în treburile Orientului

848 „Planuri agresive americane față de Egipt", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.944, Vineri, 18 ianuarie 1957, p.4.
849 *Loc.cit.*
850 „Cuvântarea reprezentantului permanent al R.P.R. la O.N.U. în legătură cu situația din Orientul mijlociu", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.983, Duminică, 3 martie 1957, p.4.
851 *Loc.cit.*
852 „Guvernul francez instigă Israelul la aventuri militare împotriva Egiptului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.998, Joi, 21 martie 1957, p.4.

Apropiat și Mijlociu.[853] Interesant este faptul că intrarea americanilor în Pactul de la Bagdad era un motiv de îngrijorare, cu toate că ziarul egiptean *Al Ahram*, din care și-a luat *Pentru Socialism* informația, afirma că „pactul de la Bagdad este mort și nimic nu-l va putea învia."[854] Cert era faptul că Statele Unite ale Americii își asumaseră rolul de „jandarm în Orientul Mijlociu."[855]

Un complot era pus la care de imperialiștii occidentali și împotriva Siriei. Motivul era acela că, la vremea respectivă, Siria se afla, potrivit ziarului *Pentru Socialism*, în fruntea mișcării de eliberare națională de sub jugul colonial, în fruntea luptei pentru lichidarea urmărilor colonialismului și pentru întărirea independenței naționale.[856] Faptul că Siria ducea o politică externă de pace și de coexistență pașnică, îndreptată spre întărirea unității țărilor arabe, împotriva imperialismului și colonialismului nu era pe placul imperialiștilor.[857] „De aceea de mai mult timp Siria a devenit ținta atacurilor imperialismului american care urmărește să impună acestei țări doctrina Eisenhower și s-o silească să devină membră a pactului de la Bagdad. În acest scop S.U.A desfășoară o campanie deșănțată de presiuni și amenințări împotriva Siriei", scria în *Pentru Socialism.*[858]

Autoritățile siriene au descoperit un mare transport de arme, introdus din Siria prin contrabandă, dintr-o țară învecinată, cu scopul de a răsturna guvernul din Damasc, care își manifestase solidaritatea cu Egiptul.[859] Potrivit ziarului *Pentru Socialism*, Turcia și Anglia, legate prin Pactul de la Bagdad, înclinau spre teoria că, în curând, ar putea fi necesar un război preventiv al Irakului împotriva Siriei, americanii intensificându-și și ei pregătirile militare în vederea viitorului conflict.[860] În plus, americanii ar fi livrat Iordaniei arme, intenționând să creeze astfel un „pod aerian", acțiune îndreptată împotriva Siriei sprijinită de Anglia și Franța.[861] Se discuta despre sporirea de către Anglia

853 *Loc.cit.*
854 „Presa egipteană condamnă hotărârea S.U.A. de a participa la pactul militar de la Bagdad", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1002, Marți, 26 martie 1957, p.4.
855 „Din viața internațională", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1143, Marți, 10 septembrie 1957, p.4.
856 Gheorghe Botoș, „Siria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1163, Vineri 4 octombrie 1957, p.4.
857 *Loc.cit.*
858 *Loc.cit.*
859 „Împotriva Siriei se pregătește un complot imperialist", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.900, Marți, 27 noiembrie 1956, p.4.
860 „Complotul imperialist împotriva țărilor arabe", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.907, Miercuri, 5 decembrie 1956, p.4.
861 „Din viața internațională", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1143, Marți, 10 septembrie 1957, p.4.

și Franța a livrărilor de armament, iar flota a 6-a americană era gata de acțiune, afându-se deja în apropierea coastelor Siriei.[862]

Preluând o informație din *Pravda*, în octombrie 1957, *Pentru Socialism* avertiza că, la frontiera cu Siria, comandamentul turc a concentrat trupe din numeroase zone ale Turciei. În porturile turcești soseau nave militare cu încărcături militare, începând pregătirile pentru un atac armat împotriva Siriei. Se știa că elaborarea planurilor operațiunilor militare a fost făcută sub conducerea directă a ambasadorului american la Ankara, Warren, a atașatului militar, Halford, a generalilor americani Mean, Reed și Ballock și că, după Siria, americanii își vor impune dominația colonială asupra Egiptului independent și a altor țări din Asia și Africa.[863]

Turcii erau agresivi și în Cipru, astfel că Grecia a juns să ceară intervenția O.N.U pentru a rezolva problema cipriotă.[864] Grupuri de turci din Cipru au organizat acțiuni provocatoare și atacuri împotriva populației grecești a insulei, în vreme ce bande de provocatori s-au organizat pentru a acționa sub protecția britanicilor, informa *Pentru Socialism*, care ținea să menționeze că insula a fost folosită de agresorii anglo-francezi în operațiunile militare împotriva Egiptului.[865]

Problema cipriotă a apărut pe arena vieții internaționale ca urmare a încălcării dreptului la autodeterminare a poporului cipriot de către imperialiștii englezi, susținea *Pentru Socialism*, Ciprul devenind colonie britanică, în mod oficial, din anul 1925.[866] Refuzând să recunoască dreptul la autodeterminare a Ciprului, Anglia săvârșea o încălcare flagrantă a dreptului internațional și a Cartei O.N.U., atitudine determinată de faptul că insula avea o importanță strategică pentru planurile de dominație ale imperialiștilor englezi în Orientul apropiat și mijlociu.[867] Totodată imperialiștii englezi se cramponau de Cipru deoarece aveau nevoie de ea în lupta lor împotriva concurenților americani, care pătrundeau tot mai mult în această parte a lumii.[868]

---

862 Planurile agresorilor trebuie să fie zădărnicite", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1180, Joi, 24 octombrie 1957, p.4; „Din viața internațională", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1143, Marți, 10 septembrie 1957, p.4.
863 *Loc.cit.*
864 „Grecia cere intervenția O.N.U. pentru rezolvarea problemei Ciprului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.949, Joi, 24 ianuarie 1957, p.4.
865 *Loc.cit.*; M.Niciu, „În fața hărții. Cipru – vulcan al anticolonialismului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1009, Miercuri, 3 aprilie 1957, p.4.
866 M.Niciu, „În fața hărții. Cipru – vulcan al anticolonialismului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1009, Miercuri, 3 aprilie 1957, p.4.
867 *Loc.cit.*
868 *Loc.cit.*

Pentru a-și menține dominația în Cipru, englezii au construit importante baze militare în scopuri agresive împotriva Orientului apropiat și mijlociu, precum și împotriva țărilor din lagărul socialist, baze în care staționau 15.000 de soldați britanici.[869] „Pierderea acestei insule va constitui sfârșitul oricărei posibilități pentru imperialiștii englezi de a mai exercita vreo dominație în această parte a lumii importantă pentru resursele ei de petrol și căile maritime importante care trec pe aici spre Asia (Canalul de Suez)", scria *Pentru Socialism*.[870]

Pentru a reprima mișcarea de eliberare a poporului cipriot, imperialiștii englezi foloseau metode variate, de la metodele barbare ale operațiunilor militare cu caracter de represalii, lagăre de concentrare asemănătoare celor hitleriste, arestări și întemnițări masive, tratamente inumane aplicate cicprioților arestați. Chiar promisiuni demagogice cu privire la autodeterminarea Ciprului.[871] Zeci de patrioți ciprioți ar fi fost executați de către colonialiștii englezi, iar partidul comunist a fost interzis.[872]

Nu lipsit de importanță era faptul că ministrul Apărării din Anglia, Sandys, urma să viziteze Ciprul. „Se presupune în mod firesc", susținea *Pentru Socialism*, că ministrul britanic intenționa să ia cunoștință personal de planurile de transformare a Ciprului într-o bază pentru bombe cu hidrogen, după ce a fost anunțată apropiata dislocare în Cipru a unor escadsrile de bombardament care să fie înzestrate cu arma nucleară.[873]

Imperialiștii englezi au atacat orașe și sate din Oman în care nu existau trupe sau obiective militare, bombardând în mod barbar localități pașnică și provocând moartea sau rănirea bătrânilor, femeilor și copiilor.[874] Britanicii au distrus, ne spune *Pentru Socialism*, orașul Arid și un sat din apropierea acestuia folosind rachete și bombe incendiare.[875]

Planul Eisenhower era considerat de *Pentru Socialism* un amestec grosolan al Statelor Unite ale Americii în treburile interne ale altor țări, o primejdie serioasă pentru independența, pacea și securitatea popoarelor

869 *Loc.cit.*
870 *Loc.cit.*
871 „Mărturii despre situația din Cipru", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1017, Vineri, 12 aprilie 1957, p.4.; M.Niciu, „În fața hărții. Cipru – vulcan al anticolonialismului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1009, Miercuri, 3 aprilie 1957, p.4.
872 *Loc.cit.*
873 „Ministrul Apărării al Angliei va vizita Ciprul", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1014, Marți, 9 aprilie 1957, p.4.
874 „Situația din Oman", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1120, Marți, 13 august 1957, p.4.
875 *Loc.cit.*

Orientului, „unealta înrobirii coloniale a popoarelor din Orientul Apropiat și Mijlociu."[876]

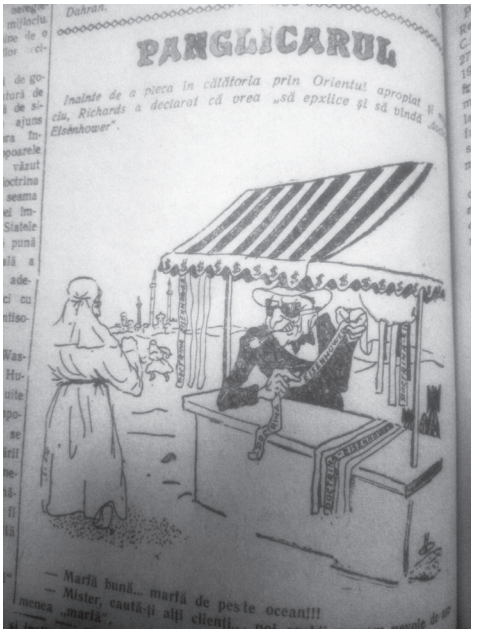

Adevărul este, fapt confirmat de Henry Kissinger, că majoritatea națiunilor din Orientul Mijlociu nu împărtășea vederile strategice ale Americii.[877] „America a fost antrenată în Orientul Mijlociu de teoria îngrădirii, care presupunea împotrivirea față de expansionismul sovietic din orice regiune și de doctrina securității colective, care încuraja crearea unor organizații similare cu N.A.T.O, pentru a face posibilă rezistența în fața amenințărilor militare efective sau potențiale", afirmă Kissinger.[878] Important era și faptul că anumiți lideri populiști, așa cum a fost egipteanul Nasser, nu vedeau nici un viitor în a fi identificați cu Occidentul.[879]

Căutând să restabilească dominația puterilor occidentale în această parte a lumii, noul plan american era în contradicție cu principiile O.N.U., deoarece americanii intenționau să folosească forțele lor armate pentru un amestec în treburile interne ale țărilor Orientului mijlociu.[880] *Pentru Socialism* prelua un

876 „Destrămarea sistemului colonial", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1191, Miercuri, 6 noiembrie 1957, p.4; „«Doctrina Eisenhower» - o primejdie pentru independența și securitatea popoarelor Orientului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.937, Joi, 10 ianuarie 1957, p.4.
877 Henry Kissinger, *Diplomația*, Editura BICC ALL, București, 2003, p.458.
878 *Loc.cit.*
879 *Ibidem*, p.463.
880 „«Doctrina Eisenhower» - o primejdie pentru independența și securitatea popoarelor Orientului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.937, Joi, 10 ianuarie 1957, p.4.

text din ziarul sirian *At Tarbia*, în care doctrina Eisenhower era considerată cel mai mare pericol pentru popoarele arabe.[881] „Înțelegem că S.U.A. caută să-și asigure dominația imperialistă asupra economiei noastre și asupra punctelor noastre strategice. Respingem cu hotărîre aceste încercări și declarăm că nu vom permite niciodată să ni se pună un nou jug imperialist", ar fi scris *At Tarbia*.[882]

Planul Eisenhower era considerat, în caz particular, o amenințare directă la adresa Siriei, deoarece el ar fi prevăzut o eventuală intervenție a forțelor armate americane în Orientul mijlociu.[883] În același timp, această doctrină era considerată inacceptabilă chiar și de către aliații anglo-francezi ai americanilor, afirma *Pentru Socialism*, care într-o sesiune a adunării consultative a Consiliului european au acuzat Statele Unite că au încercat să se folosească de reprezentanții anumitor state pentru a-și sprijini pozițiile în dauna Angliei și Franței.[884] „Americanii urmăresc slăbirea pozițiilor Angliei și Franței în Orientul Apropiat pentru a se putea infiltra în vidul de putere astfel creat", mai scria *Pentru Socialism*.[885]

Israelul a fost văzut de *Pentru Socialism*, în toată această perioadă, ca un stat agresor. Astfel, la 19-20 martie 1957, unități de frontieră israeliene au deschis de câteva ori focul în direcția Siriei.[886] *Pentru Socialism*, preluînd informații din presa siriană, avertiza că Israelul are intenția de a săvârși o nouă agresiune împotriva țărilor arabe cu ajutorul militar al Franței.[887] Astfel, în Israel ar fi sosit un important lot de avioane cu reacție franceze și ar fi fost creat un comandament comun franco-israelian al cărui stat major își are sediul în apropiere de Tel Aviv.[888] „Principalul pericol care amenință astăzi atât țările arabe cât și securitatea și pacea în Orientul mijlociu, este alianța dintre Franța și Israel", ar fi declarat ministrul Afacerilor Externe al Siriei, Salah El Bitar, pentru

881 „«Cel mai mare pericol pentru poparele arabe îl constituie doctrina Eisenhower» - scrie ziarul sirian At Tarbia", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1002, Marți, 26 martie 1957, p.4.
882 *Loc.cit.*
883 „«Planul Eisenhower» este condamnat de sirieni", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.933, Sîmbătă, 5 ianuarie, 1957, p.4.
884 „«Doctrina Eisenhower» considerată inacceptabilă de către «aliații» anglo-francezi", în *Pentru Socialism*, Nr.939, Sîmbătă, 12 ianuarie 1957, p.4.
885 *Loc.cit.*
886 „Incidente la frontiera dintre Israel și Iordania", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1000, Sîmbătă, 23 martie 1957, p.4.
887 „Pregătiri agresive ale Israelului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1005, Vineri, 29 martie 1957, p.4.
888 *Loc.cit.*

ziarul sirian *Al Baas*,[889] ziar care susținea că francezii trimiteau spre Israel nu doar avioane și diferite echipamente militare, ci și tehnicieni militari.[890]

Situația era chiar mai complicată, deoarece *Pentru Socialism* a aflat despre un acord „secret" între Anglia și S.U.A. cu privire la înarmarea Israelului. În cadrul tratativelor dintre Eisenhower și MacMillan, desfășurate în insulele Bermude, s-ar fi discutat problema aprovizionării Israelului cu armament, cele două părți căzând de acord asupra „necesității de a menține Israelul puternic", ca factor important în înfăptuirea politicii occidentale în Orientul mijlociu.[891]

Chiar dacă Israelul primea sprijin francez, englez și american pentru a se înarma, cheltuielile sale militare erau în continuă creștere. Astfel, în anul 1957 au fost alocate 182 de milioane de lire pentru înarmare, în anul financiar precedent fiind alocate doar 61 de milioane de lire, alte sume importante destinate înarmării apărând la capitolele bugetare „speciale" și „secrete".[892] Potrivit ziarului *Pentru Socialism*, un deputat israelian, Sneh, a avertizat că Israelul va fi antrenat în planurile de pregătire a unui război atomic împotriva Uniunii Sovietice și că se va intensifica dependența Israelului față de S.U.A., în condițiile aderării Israelului la doctrina Eisenhower.[893]

Pe teritoriul Libiei, avertiza *Pentru Socialism*, pregătirile militare ale Angliei se intensificau.[894] Pe baza tratatului anglo-libian din 1953, Anglia menținea în Libia trupe și dispunea de o bază militară aeriană. Cu toate că guvernul libian a declarat că nu va permite folosirea forțelor armate străine aflate pe teritoriul Libiei pentru atacarea vreunui stat arab, englezii au început să repare în grabă șoselele care duc din Libia spre Egipt, iar în porturile libiene au continuat să sosească transporturi cu armament pentru unitățile militare engleze (tractoare cu șenile, tunuri, mortiere, tot felul de echipamente și pontoane, cu toate că în Libia nu există nici un fel de râuri).[895] Mai menționa *Pentru Socialism* că englezii au folosit aerodromurile lor din Libia pentru atacurile aeriene împotriva Egiptului.[896]

---

889 „Declarația ministrului de externe al Siriei cu privire la situația politică din Orientul mijlociu", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1007, Duminică, 31 martie 1957, p.4.
890 *Loc.cit.*
891 „Acord «secret» între Anglia și S.U.A. cu privire la înarmarea Israelului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1016, Joi, 11 aprilie 1957, p.4.
892 „Sporirea cheltuielilor militare ale Israelului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1020, Marți, 16 aprilie 1957, p.4.
893 *Loc.cit.*
894 „Pregătirile militare ale Angliei pe teritoriul Libiei", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.903, Vineri, 30 noiembrie 1956, p.4.
895 *Loc.cit.*
896 *Loc.cit.*

Agresivitatea Marii Britanii era demonstrată și de faptul că, la începutul anului 1957, numeroase trupe britanice erau masate la frontierele Yemenului cu scopul evident de a întreprinde noi agresiuni, acțiune împotriva căreia Liga țărilor arabe a protestat.[897] În martie 1957, trupele britanice i-au atacat pe locuitorii din localitățile situate în apropiere de frontiera cu colonia Aden folosind tunuri, mitraliere și puști automate.[898]

Guvernului Yemenului protesta împotriva agresiunii engleze, informa *Pentru Socialism*, refuzând să recunoască existența legală a protectoratului britanic Aden.[899] În acest timp, autoritățile engleze construiau drumuri strategice în apropierea Yemenului, evident în scopuri agresive, și organizau provocări împotriva musulmanilor din Yemen.[900]

În aprilie 1957, englezii au continuat să atace populația pașnică din statele yemenite distrugând case, ucigând oameni și provocând pagube materiale, folosind împotriva orașelor artileria grea.[901] Încălcând orice norme de drept internațional, soldații englezi, ne spune *Pentru Socialism*, au atacat o delegație a țărilor arabe sosită în Yemen, ucigând două persoane și rănind alte câteva.[902] În august 1957, avioane engleze au bombardat crâncen regiunea Sukeir, aruncând bombe incendiare, precum și bombe cu gaze asfixiante, provocând un mare număr de victime.[903]

Pe de altă parte, imperialismul britanic era contestat multe regiuni ale lumii. Astfel, Spania își reafirma pretențiile asupra Gibraltarului, unul dintre punctele strategice cele mai importante ale imperiului colonial britanic.[904] În Irlanda se manifestau tendințele de reunificare, Robert Briscoe, primarul orașului Dublin, aflat în Statele Unite ale Americii, declarând în cadrul unei

897 „Liga țărilor arabe cere încetarea agresiunii engleze împotriva Yemenului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.933, Sîmbătă, 5 ianuarie, 1957, p.4.
898 „Anglia continuă acțiunile agresive împotriva Yemenului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1000, Sîmbătă, 23 martie 1957, p.4.
899 „Guvernul Yemenului protestează din nou împotriva agresiunii engleze", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1004, Joi, 28 martie 1957, p.4; „Să înceteze agresiunea engleză împotriva Yemenului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1015, Miercuri, 10 aprilie 1957, p.4.
900 „Guvernul Yemenului protestează din nou împotriva agresiunii engleze", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1004, Joi, 28 martie 1957, p.4.
901 „Să înceteze agresiunea engleză împotriva Yemenului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1015, Miercuri, 10 aprilie 1957, p.4.
902 „Soldații englezi au atacat delegația țărilor arabe sosită în Yemen", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1017, Vineri, 12 aprilie 1957, p.4.
903 „Noi acțiuni agresive ale Angliei împotriva Yemenului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1122, Joi, 15 august 1957, p.4.
904 „Spania își reafirmă pretențiile asupra Gibraltarului", în *Pentru socialism*, Anul VIII, Nr.944, Vineri, 18 ianuarie 1957, p.4.

emisiuni televizate că împărțirea Irlandei este rezultatul unui act de agresiune din partea Marii Britanii și că O.N.U ar trebui să intervină pentru a-i pune capăt.[905] De-a lungul timpului, luptele dintre irlandezii care se împotriveau regimului represiv impus de colonialiștii și militarii englezi au provocat pagube materiale de milioane de dolari.[906] „De aproape un mileniu Anglia înrobește și ține sub dependența sa politică și economică poporul irlandez. Imperialiștii englezi au instituit un adevărat regim militar", afirma *Pentru Socialism*.[907]

Statele Unite ale Americii își manifestau agresivitatea amestecându-se în treburile interne ale multor state europene. Astfel, americanii au exercitat presiuni asupra Italiei pentru a o sili să renunțe la orice fel de încercări de a duce o politică externă cât de cât independentă.[908] În plus, *Pentru Socialism* aprecia că guvernul Italiei își asuma obligații extrem de periculoase și că reprezentanții Italiei au acceptat cu slugărnicie amplasarea în țară a bazelor pentru rachetele americane.[909]

Problema menținerii sferelor de influență ale marilor puteri genera conflicte între principalii parteneri atlantici. Astfel, delegația franceză la conferința parlamentarilor N.A.T.O. a hotărât să nu mai participe la lucrările conferinței, gest provocat de hotărârea Statelor Unite ale Americii și Angliei de a livra armament Tunisiei, în ciuda opoziției energice a Franței.[910] În cercurile politice franceze acțiunea anglo-americană era considerată o încercare vădită de înlăturare a Franței din această regiune a lumii, iar livrarea de armament pentru tuniesieni era catalogată de francezi ca un „gest neprietenesc al aliaților noștri."[911]

Planurile războinice ale imperialiștilor americani aveau în vedere și continentul african. Potrivit ziarului *Pentru Socialism*, Statele Unite ale Americii intenționau să înconjoare Africa cu mari baze aeriene și maritime, pentru început preconizând deschiderea unor baze militare în Nigeria și Coasta de Fildeș.[912] Deșertul Sahara intrase și el în atenția imperialiștilor, în special

905 „Pentru reunificarea Irlandei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1003, Miercuri, 27 martie 1957, p.4.
906 „Situația din Irtlanda", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 1014, Marți, 9 aprilie 1957, p.4.
907 „Despre evenimentele din Irlanda", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1022, Vineri, 19 aprilie 1957, p.4.
908 Din viața internațională", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1143, Marți, 10 septembrie 1957, p.4.
909 „Guvernul Italiei își asumă obligații extrem de periculoase", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1235, Vineri, 27 decembrie 1957, p.4.
910 „Conflict diplomatic între principalii parteneri atlantici", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1201, Marți, 19 noiembrie 1957, p.4.
911 *Loc.cit.*
912 „Descoperirea Africii", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr. 914, Miercuri, 11 decembrie 1956, p.4.

după ce geologi francezi au descoperit acolo mari zăcăminte de minerale și în special de petrol.[913] Dincolo de acest interes economic, americanii intenționau să construiască în Sahara un poligon atomic pentru a experimenta arma atomică, motiv pentru care trupele americane ar fi putut staționa în zonă.[914]

Dincolo de Atlantic, americanii manifestau aceeași agresivitate. La fel ca în alte regiuni ale lumii, în țările Americii Latine guvernul Statelor Unite ale Americii duceau o activitate de subminare orchestrând lovituri de stat în Guatemala și în alte țări.[915] Sub pretextul unor manevre miliare, Statele Unite ale Americii se pregăteau să trimită 10.000 de soldați în zona Canalului Panama, cauza reală fiind teama americanilor că președintele statului Panama, Ernesto Do Nguardia, ar putea naționaliza Canalul Panama, așa cum făcuse Nasser în Egipt cu Canalul Suez, președintele panamez realizând câteva sondaje privitoare la această posibilitate.[916] Un motiv de îngrijorare pentru toate țările latino-americane, potrivit ziarului *Pentru Socialism*, era acordul militar americano-brazilian, un acord privitor la stabilirea unei baze pentru proiectile teleghidate în insula Fernando Da Noronha.[917]

America de Sud era ca un cazan care clocotea și erau tot mai dese revoltele maselor împotriva politicii de teroare și exploatare semicolonială impusă de Statele Unite, afirma *Pentru Socialism*.[918] Nicaragua, Honduras, Paraguay, Columbia, Salvador și Republica Dominicană se aflau sub conducerea unor dictatori, dar era evident că toate aceste regimuri treceau printr-un proces de descompunere care urma să ducă, inevitabil, la prăbușirea lor.[919] Pentru un control și mai mare asupra țărilor Americii Latine, americanii plănuiau unificarea organizației statelor americane (O.S.A.) cu blocul militar agresiv N.A.T.O.[920]

---

913 „S.U.A. intenționează să construiască un poligon atomic în Sahara", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1003, Miercuri, 27 martie 1957, p.4.
914 *Loc.cit.*
915 „Interviul acordat de Ciu En-lai unui reprezentant al companiei americane de radio-difuziune «Columbia Broadcasting»", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.934, Duminică, 6 ianuarie 1957, p.4.
916 „Statele Unite vor trimite 10.000 de soldați în zona Canalului Panama", în *Pentru Socialism*, Nr.988, Sîmbătă, 9 martie 1957, p.4.
917 „Acordul militar americnao-brazilian îngrijorează toate țările latino-americane", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 1020, Marți, 16 aprilie 1957, p.4.
918 „Ce se întâmplă în America Latină?", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1052, Sîmbătă, 25 mai 1957, p.4.
919 *Loc.cit.*
920 Împotriva încercărilor de atragere a țărilor Americii de sud în planurile militare ale S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1235, Vineri, 27 decembrie 1957, p.4.

Pentru Socialism a publicat un interviu acordat de Ciu En-lai postului Columbia Broadcasting, interviu în care liderul chinez afirma că Taivanul este parte integrantă a Chinei, că „puterile imperialiste și-au dezvăluit chipul lor de fiară în problema Egiptului," ele depunând în același timp toate eforturile pentru a-și intensifica activitatea subversivă împotriva țărilor socialiste.[921]

Ciu En-lai lămurea în acest interviu și relațiile, evident tensionate pentru toată lumea, dintre China și Uniunea Sovietică, susținând că aceste relații sunt frățești și că „este îngăduit principiul criticii reciproce binevoitoare", o astfel de critică neputând decât să contribuie la progresul comun al celor două țări.[922]

Occidentalii desfășurau o intensă activitate menită să sporească rândurile Legiunii străine franceze. Astfel, numeroși agenți din Germania occidentală au invadat lagărele în care au fost internați cetățeni unguri care au trecut granița cu Austria în cursul recentelor evenimente încercând să-i convingă să se înroleze ca mercenari în Legiunea străină franceză.[923] Nu toți ungurii refugiați în Austria aveau calitățile fizice necesare pentru a face parte din Legiune. Pentru aceștia imperialiștii au pregătit altceva. Printr-un pod aerian special care lega Viena de Londra, format din zece avioane de pasageri cu patru motoare care efectuau curse zi și noapte, refugiații unguri erau trimiși în Anglia pentru a deveni sursă de muncă ieftină pentru minele din bazinul Yorkshire.[924]

În același timp, tineri refugiați unguri din Italia erau recrutați în armata Statelor Unite ale Americii, o misiune militară americană ocupându-se cu recrutarea ungurilor cu vârste cuprinse între 18 și 30 de ani, agenții de recrutare folosind pentru a-și atinge scopurile toate mijloacele de influență (promisiuni materiale, intimidare și șantaj).[925] „Mulți tineri unguri, în special tineri în vîrstă de 13-18 ani, ard de dorința de a se reîntoarce în patrie, dar se tem să spună aceasta pe față deoarece riscă să fie supuși represiunilor din partea autorităților lagărelor. În toată această treabă autoritățile italiene au un rol josnic care ajută agenții americani să recruteze carne de tun pentru scopurile lor josnice", concluziona *Pentru Socialism*.[926]

---

921 „Interviul acordat de Ciu En-lai unui reprezentant al companiei americane de radio-difuziune «Columbia Broadcasting»", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.934, Duminică, 6 ianuarie 1957, p.4.
922 *Loc.cit.*
923 „O soartă de neinvidiat", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.903, Vineri, 30 noiembrie 1953, p.4.
924 „Presa engleză despre soarta refugiaților unguri", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.914, Miercuri, 12 decembrie 1956, p.4.
925 „Tineri refugiați unguri din Italia sînt recrutați în armata S.U.A.", în *Pentru Socialism,* Anul VIII, Nr.1002, Marți, 26 martie 1957, p.4.
926 *Loc.cit.*

La 11 decembrie 1956 s-a deschis la Paris conferința bianuală a Consiliului ministerial al N.A.T.O. la care au participat miniștrii de externe, de finanțe și ai apărării ai țărilor membre ale pactului atlantic. *Pentru Socialism* scria că întrunirea s-a desfășurat într-o atmosferă de suspiciuni reciproce, generată în principal de politica așa-zisei „libertăți de acțiune" a americanilor în Orient, care nu era altceva decât libertatea de a submina pozițiile Angliei și Franței pentru a le lua locul în sferele lor de influență din acea parte a lumii.[927]

Conservatorii englezi acuzau Statele Unite ale Americii de un gigantic complot al cărui scop era acela de a înlocui influența engleză în lume cu cea americană, în vreme ce francezii se temeau ca nu cumva americanii să se folosească de situația lor grea în Africa de Nord.[928] Supărați erau și vest-germanii, care nu mai voiau să suporte cheltuielile pentru întreținerea trupelor de ocupație ale Angliei, Franței și Statelor Unite ale Americii pe teritoriul R.F.G.[929]

În acest timp, *Pentru Socialism* constata că situația francezilor în Algeria se înrăutățește în condițiile în care continuau să aibe loc ciocniri între trupele franceze și detașamentele armatei algeriene de eliberare națională.[930] Armata franceză din Algeria număra peste o jumătate de milion de oameni și beneficia de tancuri, avioane și helicoptere de luptă.[931] Războiul din Algeria era considerat de *Pentru Socialism* „un război de distrugere, din zi în zi mai violent și mai sîngeros, pe care trupele franceze îl duc pentru exterminarea întregului popor algerian."[932] Francezii se făceau vinovați și de intensificarea represiunilor împotriva participanților la mișcarea algeriană de eliberare națională.[933] Pentru liderii Franței, situația din Algeria era extrem de complicată, acest departament al Franței metropolitane cuprinzând un milion de francezi.[934]

Colonialiștii francezi săvârșeau atrocități împotriva algerienilor: execuțiile sumare erau foarte numeroase și mulți algerieni erau torturați cu

927 „Conferința Consiliului N.A.T.O. de la Paris se deschide într-o atmosferă de încordare între S.U.A. și «aliații» lor anglo-francezi", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.914, Miercuri, 11 decembrie 1956, p.4.
928 „N.A.T.O. – creatură a politicii americane de pe poziții de forță, bolnavă de mult de «anemie pernicioasă»", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.916, Vineri, 14 decembrie 1956, p.4.
929 *Loc.cit.*
930 „Situația din Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.919, Marți, 18 decembrie 1956, p.4.
931 „Continuă luptele între trupele franceze și răsculații algerieni", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.953, Marți, 29 ianuarie 1957, p..4
932 Ion Gureanu, „Războiul din Algeria – o rușine pentru guvernul francez", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1018, Sîmbătă, 13 aprilie 1957, p.4.
933 „Operațiunile militare din Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1120, Marți, 13 august 1957, p.4.
934 Henry Kissinger, *Op.cit.*, p.463.

bestialitate.[935] „Soldații francezi sunt trimiși să moară în Algeria pentru a apăra fermele marilor proprietari funciari francezi, care exploatează la sînge populația arabă", afirma *Pentru Socialism*.[936] Represiunile sângeroase la care au trecut colonialiștii francezi au făcut ca, în ultimii doi de zile, să fie uciși 300.000 de alegerieni și alți 125.000 să fie aruncați în închisori și lagăre de concentrare.[937]

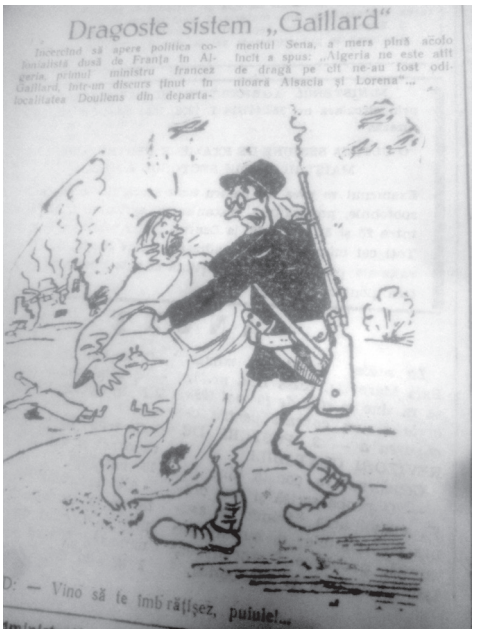

Autoritățile franceze din Algeria continuau represiunile împotriva participanților la mișcarea de eliberare națională. În timp ce se desfășurau lupte înverșunate între trupele franceze și detașamentele armatei populare de eliberare din Algeria, aveau loc condamnări la muncă silnică și „operațiuni de curățire" în masă într-o serie de regiuni ale țării, printre care orașele Blida, Maison Carrea și Constantine.[938] „Tortura a devenit o armă legitimă menită să înspăimînte populația algeriană. Franța practică metodele lui Hitler. Misiunea soldatului nu mai constă în alupta pe cîmpul de bătălie, ci a acționa ca polițist pentru a înspăimânta, a intimida, a smulge declarații celor arestați", rezuma *Pentru Socialism* acțiunile imperialiștilor francezi în Algeria.[939] Ziarul dădea

935 „Mărturii zguduitoare asupra atrocităților săvârșite de colonialiștii francezi în Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.991, Miercuri 13 martie 1957, p.4.
936 *Loc.cit.*
937 „În fața hărții. Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.982, Sîmbătă, 2 martie 1957, p.4.
938 „Situația din Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1002, Marți, 26 martie 1957, p.4.
939 „Comportarea colonialiștilor francezi în Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1017, Vineri, 12 aprilie 1957, p.4.

exemplul unui arestat algerian care a fost interogat 57 de ore, timp în care i s-au aplicat șocuri electrice la degete și urechi, a fost băgat în apă rece și a fost biciuit la tălpi.[940]

Sub semnătura lui Ion Gureanu, într-un articol din 13 aprilie 1957, apăreau câteva declarații ale unor oficiali francezi care condamnau războiul din Algeria. „Regimul colonialist francez din Algeria este fondat pe zeci de mii de cadavre, împrospătate periodic. Menținerea dominației franceze a cerut, cere și va cere torturi din ce în ce mai groaznice, distrugeri din ce în ce mai înspăimântătoare, asasinate din ce în ce mai nediferențiate.

În ultimii ani, consemna *Pentru Socialism*, trupele franceze au masacrat peste 700.000 de oameni, ocupanții transformând Algeria într-un imens lagăr de concentrare, închisori și locuri de execuție.[941] „Patrioților care cad în mâinile cotropitorilor li se smulg dinții cu cleștele, li se zdrobesc mâinile și picioarele cu prese de fier; ei sunt ținuți în apă înghețată, chinuiți cu ajutorul curentului electric, bătuți până la moarte etc."[942]

„Armata franceză face războiul algerian fără a înțelege pentru ce", ar fi declarat Robert Bonnaud, iar Bernard Voyenne, în *Le Monde*, ar fi spus că guvernul Mollet ar putea ajunge până acolo încât „să transforme Algeria într-un deșert material și moral, numai și numai pentru a vedea fluturînd deasupra-i drapelul francez."[943] În octombrie 1957, *Pentru Socialism* anunța că armata națională algeriană, care număra 134.000 de ostași, controla două treimi din teritoriul Algeriei.[944] După aproape un an, ziarul consemna că luptele continuă, armata de eliberare algeriană dând grele lovituri trupelor franceze, scoțând numeroși soldați francezi din luptă, capturând un mare număr de arme și distrugând avioane și helicoptere de luptă franceze.[945]

Interesant este faptul că ziarul *Pentru Socialism* a omis să trateze rechemarea la putere a lui Charles de Gaulle, tocmai ca urmare a crizei algeriene, rechemare care s-a produs după o revoltă a francezilor stabiliți în Algeria împotriva acțiunilor guvernului francez de a negocia cu naționaliștii algerieni.[946]

---

940 *Loc.cit.*

941 Ion Gureanu, „Adevărata față a colonialismului. Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1161, Miercuri, 2 octombrie, 1957, p.4.

942 *Loc.cit.*

943 Ion Gureanu, „Războiul din Algeria – o rușine pentru guvernul francez", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1018, Sîmbătă, 13 aprilie 1957, p.4.

944 Ion Gureanu, „Adevărata față a colonialismului. Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1161, Miercuri, 2 octombrie, 1957, p.4.

945 „Armata de eliberare națională algeriană dă grele lovituri trupelor franceze", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1445, Miercuri, 3 septembrie 1958, p.4.

946 *Istoria ilustrată a secolului al XX-lea*, Editura Aquila ', Oradea, 2007, p.355.

Oarecum ciudată această lipsă de informație, dacă ținem cont de faptul că de Gaulle a fost investit cu puteri extraordinare pe timp de șase luni și a conceput o nouă constituție, care a pus capăt celei de A Patra Republici și a întemeiat A Cincea Republică, în cadrul căreia președintele beneficia de puteri mult sporite.[947] În decembrie 1958, Charlles de Gaulle a devenit președinte al Franței și a promis începerea discuțiilor cu rebelii algerieni, fapt omis de asemenea *Pentru Socialism*, cu toate că aducerea la putere a lui Charles de Gaulle a fost un eveniment important, astfel evitându-se izbucnirea unui război, dar și sfârșitul republicii parlamentare franceze.[948]

Potrivit ziarului *Pentru Socialism* reacțiunea internațională nu a renunțat la pregătirea unui nou război mondial, dovadă stând faptul că generalul Kammhuber, comandantul forțelor militare aeriene vest-germane, milita pentru un „război fulger", pentru un marș spre răsărit.[949]

Statele Unite ale Americii au creat regimurile ultrareacționare din Coreea de Sud, Vietnamul de Sud și din Taivan, monopolurile americane jefuind multe țări ale Americii Centrale și de Sud.[950] În Vietnamul de Sud, Statele Unite ale Americii continuau să introducă mari cantități de arme și muniții, mii de tone de materiale de război, tunuri și piese pentru tancuri, acțiune considerată de *Pentru Socialism* ilegală.[951] În Coreea de Sud, al cărui popor era asuprit de către imperialiștii americani, se pregătea un nou război, afirma *Pentru Socialism*, care își informa cititorii că nouă militari din Coreea de Sud au trecut în R.P.D.Coreeană și s-au pronunțat împotriva politicii agresive a Statelor Unite și a autorităților lisînmaniste.[952] Ziarul avertiza că americanii încercau să transforme Coreea de Sud într-o bază atomică americană pentru dezlănțuirea unui război agresiv și că, după staționarea în Taivan a unităților americane înarmate cu proiectile teleghidate, Statele Unite ale Americii intenționau să ducă în Coreea de Sud noi tipuri de arme încălcând astfel acordul de armistițiu.[953]

---

947 *Loc.cit.*

948 Jacques Madaule, *Istoria Franței*, Editura Politică, București, vol.3, 1993, p.297.

949 „Eșecurile planurilor agresive ale reacțiunii internaționale", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.936, Miercuri, 9 ianuarie 1957, p.2.

950 „Destrămarea sistemului colonial", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1191, Miercuri, 6 noiembrie 1957, p.4.

951 „S.U.A. continuă să introducă în Vietnamul de Sud arme și muniții", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.926, Joi, 27 decembrie 1956, p.4.

952 „Militari sud-coreeni trec în R.P.D.Coreeană", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1014, Marți, 9 aprilie 1957, p.4.

953 „S.U.A. Transformă Coreea de sud într-o bază atomică", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1047, Duminică, 19 mai 1957, p.4.

Pentru Socialism susținea că imperialiștii americani se pregăteau pentru o intervenție militară în Irak, după ce la 13/14 iulie 1958, regimul monarhic irakian a fost înlăturat în urma unei lovituri de stat și a fost proclamată republica.[954] Regele Faisal a fost arestat la Bagdad, fostul prim-ministru, Nuri Said, a fost ucis de mulțime și noul guvern, condus de generalul Abdel Karim Kasem, a proclamat starea excepțională.[955] Ziarul *Pentru Socialism* omitea să-și informeze cititorii că regele Faisal avea o atitudine pro-occidentală și că au existat două acțiuni militare, una americană și una britanică: trupele americane au aterizat în Liban și trupele britanice în Iordania, pentru a sprijini guvernele țărilor respective împotriva unor posibile lovituri de stat.[956]

Americanii se amestecau fățiș și în treburile interne ale Tailandei, agenți secreți americani ticluind un complot menit să răstoarne guvernul tailandez.[957] Mai mult decât atât, înainte de alegeri, ambasada americană la Bangkok a pus la dispoziția diferitelor partide politice mari sume de bani pentru campania electorală."[958] Folosind diferite forme de presiune pentru a-și atinge scopurile, americanii urmăreau ca în noul cabinet, format premierul Pibul Songram, să fie numite persoane cu orientare proamericană, pentru a înlătura oric eposibilitate de modificare a politicii externe tailandeze.[959]

Rezolvarea problemei Kașmirului a devenit una dintre problemele spinoase ale politicii internaționale din această perioadă. Situat în mijlocul munților Himalaya și având un teritoriu de 218.000 km pătrați, Kașmirul a făcut parte integrantă din teritoriul Indiei până în anul 1947, când India s-a împărțit în două state: India și Pakistan.[960] Până atunci, „sub binevoitoarele

954 „Proclamarea Republicii Irak", în *Pentru Socialism*, A nul IX, Nr.1404, Miercuri, 16 iulie 1958, p.4.
955 *Loc.cit.*
956 *Istoria ilustrată a secolului al XX-lea*, Editura Aquila ', Oradea, 2007, p.355.
957 „Amestecul fățiș al S.U.A. în treburile interne ale Tailandei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1020, Marți, 16 aprilie 1957, p.4.
958 *Loc.cit.*
959 „S.U.A. se amestecă în treburile interne ale Tailandei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1007, Duminică, 31 martie 1957, p.4.
960 „Cine împiedică rezolvarea justă a problemei Kașmirului?", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.946, Duminică, 20 ianuarie 1957, p.4.

priviri ale clicii parazitare de feudali autohtoni, imperialiștii britanici jefuiau Kașmirul de prețioasele sale bogății minerale: petrol, minereu de fier, nichel, bauxită, aur etc", astfel încât nefastele consecințe ale stăpânirii britanice mai erau vizibile în perioada de care ne ocupăm: din totalul de 4 milioane de locuitori ai Kașmirului 96% erau țărani săraci, care duceau o existență mizeră, imensa majoritate a populației era analfabetă și, în întreg Kașmirul, nu existau decât două spitale.[961]

Statele Unite ale Americii și Anglia s-ar fi luptat din răsputeri pentru a împiedica rezolvarea problemei Kașmirului, urmărind un dublu scop: întâi, Kașmirul trebuia să rămână un măr al discordiei între India și Pakistan, ceea ce urma să le permită imperialiștilor să-și asume rolul de arbitri ai conflictului și, în al doilea rând, dată fiind poziția sa strategică (această regiune se găsește la punctul de întâlnire al frontierelor R.P.Chineze, Indiei, Pakistanului, Afganistanului și Uniunii Sovietice), cercurile agresive imperialiste urmăreau s-o folosească mai departe ca un avantpost al agresiunii împotriva Uniunii Sovietice și Chinei, ca un focar de spionaj și acte diversioniste, susținea *Pentru Socialism*.[962] O altă concluzie care se impunea era că, profitând de conflictul dintre India și Pakistan și camuflându-se sub masca O.N.U., agenții departamentului de stat ai S.U.A. au invadat Kașmirul transformându-l într-o bază militară.[963]

Pentru Socialism a relatat despre lucrările sesiunii Consiliului S.E.A.T.O., desfășurată la Manila, care își propunea lărgirea sferei sale de influență în Indonezia prin sprijinirea activităților subversive și prin intimidare.[964] Folosit de americani pentru a se amesteca în treburile interne ale altor țări, pactul acorda rebelilor indonezieni ajutor direct în arme și bani.[965]

O altă problemă rămasă nerezolvată după cel de-al doilea război mondial era statutul insulei Okinawa. *Pentru Socialism* își informa cititorii că insula Okinawa se mai afla încă sub ocupația trupelor americane și că primul ministru japonez, Nabusuku Kisi regretă acest fapt și cere ca insula să fie administrată de Japonia.[966]

Pentru Socialism considera că strategia N.A.T.O. se bazează pe faptul că S.U.A. și aliații lor au creat un inel de baze militare în jurul Uniunii Sovietice și a

961 *Loc.cit.*
962 *Loc.cit.*
963 *Loc.cit.*
964 „Pactul S.E.A.T.O. – o amenințare pentru țările Asiei", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1300, Vineri, 14 martie 1958, p.4.
965 *Loc.cit.*
966 „Primul ministru japonez cere ca insula Okinawa să fie administrată de Japonia", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1022, Joi, 18 aprilie 1957, p.4.

întregului lagăr socialist, scontând să atace U.R.S.S. de pe aceste baze, deoarece aceste baze se găsesc în imediata apropiere a Uniunii Sovietice și, chipurile, acest fapt le-ar permite occidentalilor să atace fulgerător U.R.S.S. și să obțină o victorie militară.[967]

În august 1957, sovieticii au testat cu succes o rachetă balistică intercontinentală (ICBM).[968] Printr-un articol semnat de Ion Cătoi, ziarul *Pentru Socialism* lansa un avertisment care trebuia să le dea de gândit imperialiștilor agresivi. „Uniunea Sovietică posedă ceea ce nu au puterile occidentale, racheta balistică intercontinentală cu o foarte mare rază de acțiune care poate transporta urgent arma cu hidrogen în orice colț al pământului. Faptul că știința și tehnica sovietică au creat această armă modernă schimbă radical raportul de forțe pe arena mondială și reduce la zero importanța bazelor militare create de S.U.A. în jurul lagărului socialist. U.R.S.S. are tot ce-i trebuie din punct de vedere militar pentru a zdrobi orice agresor", scria Ion Cătoi.[969] În realitate, în pofida unui echilibru numeric al forțelor, Statele Unite ale Americii dețineau în continuare supremația ca putere militară globală.[970]

Cert era faptul că sistemul colonial urma să se destrame în viitorul apropiat, *Pentru Socialism* considerând că dovada cea mai clară în sprijinul acestei afirmații o reprezintă victoria poporului chinez revoluționar care a proclamat Republica Populară Chineză, eliberând de sub jugul colonial peste 1.300.000.000 de oameni, adică jumătate din populația globului pământesc.[971] Cu toate că Anglia, Franța, Belgia și Portugalia mai aveau posesiuni coloniale, în ultimii ani își câștigaseră independența peste douăzeci de noi state.[972]

Arme, arme, tot mai multe arme...

Pentru Socialism s-a străduit constant să contabilizeze cheltuielile militare realizate de occidentali, constatând că aceste cheltuieli, în special în principalele țări capitaliste, au atins cifre astronomice. Astfel, în S.U.A., s-au cheltuit în scopuri militare 41,8 miliarde de dolari în 1955-1956, față de doar

967 „Un avertisment care trebuie să dea de gândit imperialiștilor agresivi", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1146, Sîmbătă, 14 septembrie 1957, p.4.
968 John R.Barber, *op.cit.*, p.486.
969 „Un avertisment care trebuie să dea de gândit imperialiștilor agresivi", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1146, Sîmbătă, 14 septembrie 1957, p.4.
970 John R.Barber, *op.cit.*, p.485.
971 „Destrămarea sistemului colonial", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1191, Miercuri, 6 noiembrie 19057, p.4.
972 *Loc.cit.*

un miliard în anul bugetar 1937-1938, totalul sumei cheltuite de americani în scopuri militare după cel de-al doilea război mondial cifrându-se la peste 380 de miliarde de dolari.[973]

Cheltuielile militare au ajuns în Anglia în 1956 la 1.537 milioane lire sterline, în Franța la 1.086 miliarde de franci, în vreme ce N.A.T.O. a cheltuit pentru armament 312 miliarde de dolari.[974] Potrivit liderului radical socialist Mendes France, dacă politica de intervenții armate franceze nu era stopată, foarte curând operațiunile militare din Algeria urmau să ajungă la mai mult de un miliard și jumătate de franci zilnic.[975] Oricum, anunța *Pentru Socialism*, politica franceză de aventuri militare înghițea deja peste 1.500 miliarde de franci anual.[976]

În urma tratativelor militare americano-engleze de la Washington, cursa înarmărilor în Anglia urma să fie intensificată, iar pe teritoriul Franței fuseseră deja create stocuri de proiectile atomice, ele aflându-se la dispoziția forțelor armate americane, specialiști americani instruind unități speciale ale forțelor armate din N.A.T.O. să mânuiască aceste proiectile."[977]

Pentru Socialism avertiza că armata britanică a terminat lucrările de instalații de pe insula Christmas din Pacific în vederea primei experimentări a bombei britanice cu hidrogen, „în ciuda notei oficiale de protest a guvernului japonez și a numeroase organizații din Japonia care și-au exprimat teama că această experiență va avea efecte dăunătoare asupra vieții și bunurilor populației japoneze."[978]

973 I Ostrovitianov, „Monopolurile – dușmani ai dezarmării", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.906, Marți, 4 decembrie 1956, p.4.
974 *Loc.cit.*
975 „Politica economică a guvernului Mollet viu criticată", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.999, Vineri, 22 martie 1957, p.4.
976 *Loc.cit.*
977 „În Anglia va fi intensificată cursa înarmărilor", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.964, Sîmbătă, 9 februarie 1957, p.4; „Pe teritoriul Franței au fost create stocuri de proiectile atomice", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.973, Miercuri, 20 februarie 1957, p.4.
978 „Anglia va experimenta arma termonucleară în Pacific", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.983, Duminică, 3 martie 1957, p.4.

Problema reînarmării Germaniei a rămas o preocupare constantă a ziarului *Pentru Socialism*, acesta avertizând că numeroși ofițeri hitleriști au fost primiți în bundeshwehr (armata vest-germană), dovadă fiind declarația ministrului apărării din Republica Democrată Germană, Strauss, care susținea că au fost reprimiți în armata vest-germană 31 de generali, 100 de colonei și 84 de locotenenți-colonei care au servit înainte în cartierul general al armatei hitleriste.[979] Pe de altă parte, existau mulți tineri vest-germani, își asigura *Pentru Socialism* cititorii, care refuzau să se înroleze în noul wehrmacht și fugeau în Republica Democrată Germană pentru a scăpa de serviciul militar.[980] Și pentru ca să nu se creadă că era vorba doar de câteva cazuri izolate, nerelevante numeric, *Pentru Socialism* dădea și numărul tinerilor vest germani, cu vârste cuprinse între 15 și 20 de ani, care au trecut în Germania socialistă doar în luna ianuarie a anului 1957: exact 3.152 de tineri.[981]

După părerea lui I.Cătoi, care a semnat mai multe articole în această perioadă în paginile ziarului *Pentru Socialism*, Statele Unite ale Americii acordau o atenție tot mai mare reînarmării cât mai grabnice a Germaniei de Vest și punerii pe picioare a noii armate vest-germane în frunte cu ofițerii hitleriști, recrutați din rândurile criminalilor de război scoși din închisori și puși în libertate de guvernul lui Adenauer.[982] „S.U.A. pornesc de la premiza că în schimbul dolarilor cheltuiți de ele pentru înarmarea N.A.T.O. trebuie să li se acorde din partea celorlalți participanți la alianța nord-atlantică o supremație politică și militară."[983] I.Cătoi mai afirma că N.A.T.O, organizație de creație americană, bloc militar agresiv al puterilor occidentale, se baza tot mai mult pe militariștii vest-germani și existența lui punea în permanență în pericol pacea lumii.[984]

Mai multe articole din *Pentru Socialism* erau dedicate numirii generalului Speidel la conducerea forțelor N.A.T.O. din Europa, numire care ar fi provocat proteste în Anglia, Franța și Olanda.[985] Speidel era considerat respon-

979 „Numeroși ofițeri hitleriști au fost primiți în bundeshwehr (armata vest-germană), în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.914, Miercuri, 12 decembrie 1956, p.4.
980 „Tot mai mulți tineri vest-germani trec în R.D.Germană", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.974, Joi, 21 februarie 1957, p.4.
981 *Loc.cit.*
982 I.Cătoi, „N.A.T.O. – bloc militar agresiv al puterilor occidentale", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.920, Miercuri, 19 decembrie 1956, p.4.
983 *Loc.cit.*
984 *Loc.cit.*
985 „Împotriva numirii generalului nazist Speidel în conducerea forțelor N.A.T.O.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.985, Miercuri, 6 martie 1957, p.4; „Proteste împotriva numirii lui Speidel în comandamentul N.A.T.O.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.987, Vineri, 8 martie 1957, p.4; „Proteste împotriva lui Speidel", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.991, Miercuri, 13 martie 1957, p.4.

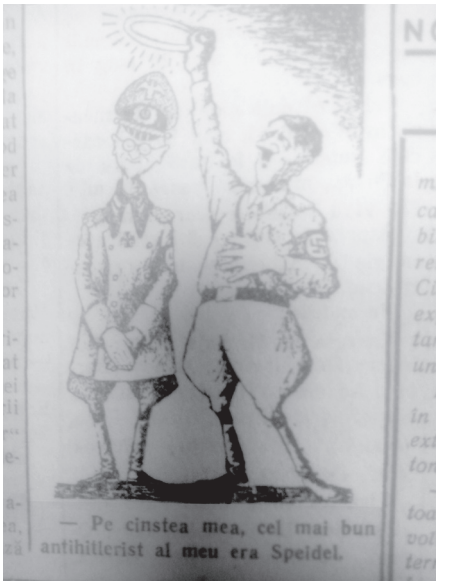

sabil pentru exterminarea a sute de francezi participanți la mișcarea de rezistență în timpul celui de-al doilea război mondial și pentru distrugerea a sute de sate rusești, fapte pentru care generalul nazist a scăpat nepedepsit după război.[986] „Este de neconceput ca soldații olandezi care fac parte din unitățile N.A.T.O. să fie puși sub comanda acestui ofițer superior din armata lui Hitler", se arăta într-o scrisoare de protest semnată de 49 de profesori universitari olandezi, trimisă primului ministru al Olandei, Draes.[987]

În Franța, cercurile largi ale opiniei publice, în primul rând foștii luptători din Rezistență și fiii eroilor căzuți în luptele din cel de-al doilea război mondial, continuau să manifeste împotriva numirii lui Speidel într-un post din care putea să comande soldați francezi.[988] *Pentru Socialism* avertiza asupra faptului că un alt fost general nazist, Hausinger, general cu patru stele, a fost numit șef al statului major al bundeswehrului, cel mai înalt grad din noua armată vest-germană din cadrul N.A.T.O.[989]

De cea mai mare atenție s-a bucurat Hans Speidel, în paginile ziarului *Pentru socialism*, generalul fiind numit, la 3 aprilie 1957, comandant al forțelor terestre N.A.T.O. din Europa centrală. Numit de *Pentru Socialism* hitlerist, doctrinar al pământului pârjolit, asasin al prizonierilor și patrioților din mișcarea de rezistență și autor al proiectului actului de capitulare a Franței, Speidel și-a luat postul în primire la Fontainebleau, ceea ce, considera ziarul, reprezenta un „pericol pentru pacea lumii."[990] Speidel ar fi asasinat și deportat mii de patrioți francezi, ar fi luat parte la războiul civil spaniol și ar fi distrus orașe și sate din Ucraina, exterminând populația civilă.[991]

986 „Proteste împotriva numirii lui Speidel în comandamentul N.A.T.O.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.987, Vineri, 8 martie 1957, p.4.
987 „Proteste împotriva lui Speidel", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.991, Miercuri, 13 martie 1957, p.4.
988 „Împotriva numirii lui Speidel în conducerea N.A.T.O.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1004, Joi, 28 martie 1957, p.4.
989 „Fostul general nazist Hausinger a fost numit șeful statului major al bundeswehrului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1001, Duminică, 24 martie 1957, p.4.
990 „«Speidel à la porte» - «Afară cu Speidel»", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1012, Sîmbătă, 6 aprilie 1957, p.4.
991 *Loc.cit.*

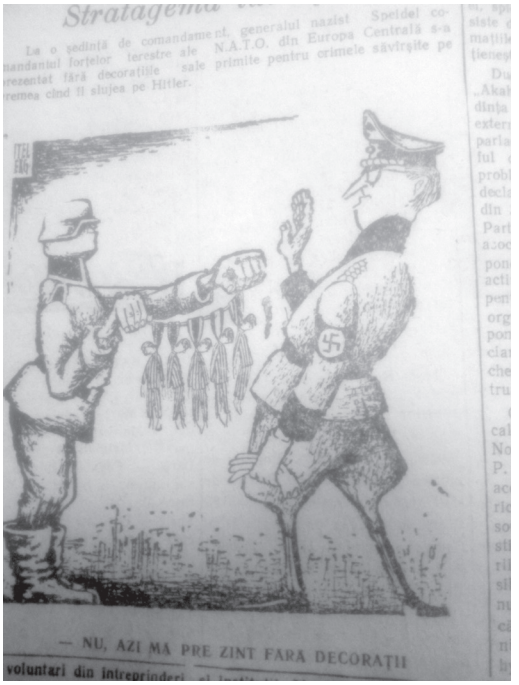

Pentru Socialism avertiza că un alt criminal de război nazist urma să fie numit în conducerea armatei vest-germane, mai exact în funcția de consilier însărcinat cu organizarea noilor forțe aeriene ale Germaniei occidentale.[992] Era vorba despre fostul feldmareșal al aerului, Erhard Milch, un prieten intim al lui Göring, cel care a condus intervenția aviației germane în războiul civil din Spania și a fost condamnat de tribunalul de la Nürnberg pentru crime de război.[993]

Nu în ultimul rând, *Pentru Socialism* avertiza că Doenitz, „criminalul de război, fost mare amiral hitlerist, eliberat curând din închisoare, participă intens la activitatea diferitelor organizații militare vest germane", că recent a fost ales membru de onoare al „Uniunii maritime militare germane", că se află în corespondență permanentă cu unii amirali ai forțelor maritime militare ale Angliei și S.U.A și că este vizitat uneori chiar de ofițeri superiori ai flotei maritime a S.U.A.[994]

O mare problemă o constituia această dorință a americanilor de a reînvia grabnic militarismul german și, bineînțeles, de a înzestra noua armată vest-

992 „Un alt criminal de război nazist va fi numit în conducerea armatei vest-germane", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1076, Sîmbătă, 22 iunie 1957, p.4.
993 *Loc.cit.*
994 „Doenitz din nou la lucru", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1105, Vineri, 26 iulie 1957, p.5.

germană cu arme nucleare. *Pentru Socialism* considera că nașterea Euratomului va da posibilitatea Germaniei occidentale de a trece ea însăși la fabricarea acestei arme. *Pentru Socialism* mai anunța că Adenauer intenționa să plaseze producția și utilizarea energiei atomice trusturilor vest-germane.[995] În legătură cu această presupusă înarmare a Germaniei occidentale cu armament nuclear, ziarul considera că o amenințare voalată nu strică niciodată și afirma că înarmarea Germaniei „nu poate însă să nu comporte urmări serioase pentru populația R.F.Germane care poate deveni obiectivul unei contralovituri atomice."[996]

Cert era faptul, susținea *Pentru Socialism*, că militariștii vest-germani își refăceau forțele militare aeriene, cu ajutorul americanilor. Potrivit unui program pe cinci ani, armata vest-germană trebuia să dispună de 3.200 de avioane, la vremea respectivă germanii dispunând de doar 1.000 de avioane, dintre care doar 550 cu reacție.[997] O mare parte din avioane erau livrate R.F.Germane de către S.U.A., dar industria vest-germană începuse să producă avioane de construcție proprie, printre acestea numărându-se „D.O.27", fabricat de uzina de avioane a firmei „Dornier".[998] 1.140 de avioane urmau să fie livrate noilor forțe aeriene vest-germane ce cunoscutele fabrici de avioane Messerschmitt, Heinkel, Fokke Wulf și Donnike, care au pornit producția.[999] Parașutiștii germani urmau să fie instruiți de ofițerii și personalul militar de la școala militară din Schongau (Bavaria), care au făcut un stagiu de pregătire pe lângă divizia a 11-a de parașutiști americani din Augsburg.[1000] „Militariștii și revanșarzii din Germania occidentală pregătesc cu înfrigurare noua armată vest-germană ce urmează să joace rolul de forță de șoc a blocului agresiv al Atlanticului de Nord", afirma *Pentru Socialism*.[1001]

Cheltuielile militare ale Germaniei occidentale erau uriașe. Numai pentru construirea de cazărmi și terenuri de instrucție au fost alocate 2,5 miliarde de mărci, pentru renovarea bazelor navale de la Kiel și Flensburg

995 „Adenauer intenționează să plaseze producția și utilizarea energiei atomice trusturilor vest-germane", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.978, Marți, 26 febriarie 1957, p.4.
996 „Pentru o adevărată colaborare economică între țările europene", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.997, Miercuri, 20 martie 1957, p.4.
997 „Cu ajutorul american, militariștii vest-germani refac forțele militare aeriene", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.949, Joi, 24 ianuarie 1957, p.4.
998 *Loc.cit.*
999 „Militariștii vest-germani pregătesc refacerea Wehrmachtului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.983, Duminică, 3 martie 1957, p.4.
1000 *Loc.cit.*
1001 „«Speidel à la porte» - «Afară cu Speidel»", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1012, Sîmbătă, 6 aprilie 1957, p.4; „Militariștii de la Bonn pregătesc carne de tun", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1021, Miercuri, 17 aprilie 1957, p.4.

300 de milioane de mărci și pentru construirea de vase de război alte 400 de milioane de mărci.[1002] La sfârșitul anului 1956, peste un miliard de mărci au fost plasate în comenzi pentru armament și au fost încheiate contracte de livrări de echipament militar cu firme engleze și cu grupul francez Schneider Creuzot.[1003]

Din moment ce baza materială a reînarmării Germaniei occidentale era asigurată, era nevoie și de oameni care să folosească această bază. Ca urmare, susținea *Pentru Socialism*, mii și mii de tineri germani urmau să treacă pragul cazărmilor care se construiau „în fuga mare" în Republica Federală Germană, în urma unei zgomotoase campanii de recrutare în rândurile tineretului, „fără precedent în ceea ce privește amploarea și cinismul cu care se desfășoară."[1004]

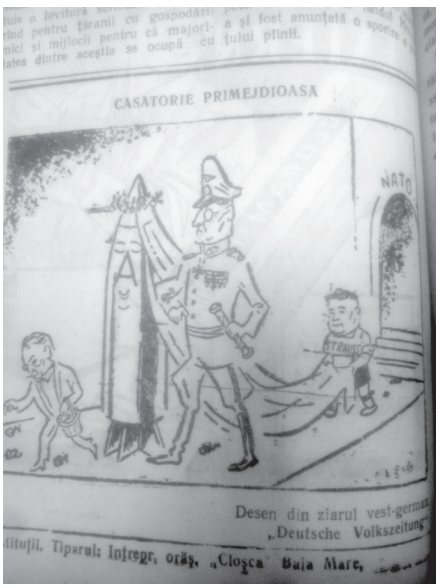

Marea Britanie și R.F.Germană ar fi elaborat, potrivit ziarului *Pentru Socialism*, un secret de producție în comun a armelor teleghidate de la distanță, a rachetelor cu rază mare de acțiune și a altor tipuri moderne de arme, germanii având un plan similar și cu Franța.[1005] De remarcat faptul că planul era secret, dar nu și *Pentru Socialism*, ziar vigilent, căruia nu putea să-i scape nici o uneltire imperialistă și care știa că aceste planuri au fost pregătite la Paris și la Londra de către Strauss, ministrul apărării din Germania occidentală, și de colaboratorii acestuia.[1006] *Pentru Socialism* susținea și că oamenii de știință germani participau la fabricarea bombelor atomice franceze, pe un poligon francez, pentru a înarma rachetele destinate războiului din Algeria.[1007]

Pentru Socialism considera că era mai mult decât evident că imperialiștii pregăteau un război atomic, cu atât mai mult cu cât, în privința dezarmării,

1002 „Uriașele cheltuieli militare ale Germaniei occidentale – o primejdie pentru economia vest-germană", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.973, Miercuri, 20 februarie 1957, p.4.
1003 I.Catoi, „Militariștii vest-germani pregătesc refacerea Wehrmachtului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.983, Duminică, 3 martie 1957, p.4.
1004 *Loc.cit.*
1005 „Anglia și R.F.Germană au elaborat un plan secret de producție în comun a armelor teleghidate", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1108, Marți, 30 iulie 1957, p.4.
1006 „Anglia și R.F.Germană au elaborat un plan secret de producție în comun a armelor teleghidate", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.11„08, Marți, 30 iulie 1957, p.4.
1007 „R.F.Germană participă la fabricarea de rachete și arme atomice", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr. 1248, Luni, 13 ianuarie 1958, p.4.

americanii nu puneau accentul pe interzicerea armelor nucleare și pe reducerea substanțială a forțelor armate și armamentelor, ci pe instituirea controlului asupra producției de materiale nucleare.[1008]

Toate țările occidentale, mai mari sau mai mici, se pregăteau de război. Belgia își intensifica pregătirile militare, armata belgiană trecea printr-un proces de modernizare și se preconiza ca, în anul 1958, armată belgiană să fie înzestrată cu proiectile teleghidate Spinoy.[1009]

Militariștii americani transformau Portugalia într-o bază militară și Pentagonul intenționa să transforme Italia într-un cap de pod al războiului atomic.[1010] La întâlnirea de la Washington, la care au participat cei 15 șefi de state majore din țările membre N.A.T.O., s-a hotărât instalarea unor baze atomice în regiunea Veneția, în mod special la Verona și Vicenze.[1011] Un prim detașament mobil atomic american urma să fie dotat cu proiectile teleghidate cu focus atomic și cu tunuri atomice, informa *Pentru Socialism*.[1012]

Cheltuielile militare ale Greciei erau și ele uriașe. Din totalul veniturilor din surse grecești ale bugetului public, ne spune *Pentru Socialism*, 75% erau destinate cheltuielilor politice și militare, doar 25% reprezentând cheltuielile pentru scopuri sociale (protecție socială, agricultură, lucrări publice etc.)[1013]

Cel mai mare pericol era, în continuare, reprezentat de armele nucleare deținute de americani, arme ce urmau să ajungă în număr mare și în Europa. Astfel, afirma *Pentru Socialism*, generalul Lauris Norstad, ar fi afirmat, în cadrul unei conferințe de presă ținută la Bonn, că trupele pactului Atlantic de sub comanda sa urmau să fie înarmate cu arme nucleare și că, dacă va considera necesar, va putea dispune de folosirea acestor arme „fără a aștepta îndeplinirea nici unui proces legislativ", cum ar fi discutarea în Congresul american sau în parlamentele altor țări occidentale.[1014]

1008 „Din nou despre dezarmare", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.995, Duminică, 17 martie 1957, p.4.

1009 „Belgia intensifică pregătirile militare", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.995, Duminică, 17 martie 1957, p.4.

1010 „Nivelul de trai din Portugalia – unul dintre cele mai scăzute din Europa", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.969, Vineri, 15 februarie 1957, p.4; „Pentagonul intenționează să transforme Italia într-un cap d epod al războiului atomic", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.991, Miercuri, 13 martie 1957, p.4.

1011 „Populația Italiei se opune creării de baze militare atomice", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1019, Duminică, 14 aprilie 1957, p.4.

1012 *Loc.cit.*

1013 „Cheltuielile militare ale Greciei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.979, Miercuri, 27 februarie 1957, p.4.

1014 „Generalul Norstad declară că trupele Pactului Atlantic vor fi înarmate cu arme nucleare", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.999, Vineri, 22 martie 1957, p.4.

Folosirea armelor bacteriologice de către imperialiști nu a încetat după războiul din Coreea, *Pentru Socialism* susținând că, în Oman, englezii utilizau „bombe cu microbi" care fac mii de victime în rândurile populației.[1015]

Imperialiștii americani se făceau vinovați și pentru faptul că au livrat Arabiei Saudite o escadrilă de avioane cu reacție, ofițeri americani sosiți în Arabia Saudită instruindu-i pe piloții saudiți să piloteze respectivele avioane cu reacție.[1016]

Armata sovietică – apărătoare de nădejde a păcii și libertății popoarelor

Pentru Socialism a criticat agresivitatea imperialiștilor capitaliști, în special pe cea a americanilor, dar, cu aceeași „imparțialitate", a remarcat că Uniunea Sovietică și Armata sovietică erau marile apărătoare ale păcii și libertății poapoarelor. Astfel, *Pentru Socialism* afirma că Armatei sovietice îi sunt străine războaiele de jaf și cotropire a altor popoare și că, de-a lungul întregii sale existențe, a purtat numai războaie drepte, de apărare a Țării Sovietice, împotriva cotropitorilor imperialiști, de eliberare a popoarelor și națiunilor asuprite.[1017] „Pe drept cuvânt oamenii muncii din toate țările consideră armata sovietică ca o armată eliberatoare, care apără pacea, securitatea și libertatea popoarelor."[1018]

Intervenția brutală a tancurilor sovietice în Ungaria era considerată de *Pentru Socialism* un „act măreț" prin care armata sovietică a adus un aport deosebit de prețios la cauza întăririi coeziunii și unității lagărului socialismului și democrației, a făcut să eșueze planurile criminale ale reacțiunii internaționale de a smulge Ungaria din familia popoarelor țărilor socialiste, a preîntâmpinat crea în centrul Europei a unui periculos focar de război.[1019]

O dovadă că Uniunea Sovietică își dorea pacea planetară și nimic altceva o constituia faptul că, așa cum arăta *Pentru Socialism*, la 17 noiembrie 1956, U.R.S.S. a propus la O.N.U. o serie de măsuri privitoare la dezarmare. Preconizate pe doi ani, aceste măsuri vizau interzicerea armelor nucleare, reducerea substanțială a forțelor armate și armamentelor, lichidarea bazelor

1015 „Bombe cu microbi folosite de englezi în Oman", în *Pentru Socialism,* Anul VIII, Nr.1168, Joi, 10 octombrie 1957, p.4.
1016 „Militariștii americani ațîță isteria războiului atomic", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1043, Miercuri, 15 mai 1957, p.4.
1017 „Armata sovietică – apărătoare de nădejde a păcii și libertății popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.976, Sîmbătă, 23 februarie 1957, p.4.
1018 *Loc.cit.*
1019 *Loc.cit.*

militare de pe teritorii străine și micșorarea cheltuielilor militare.[1020] „U.R.S.S. a propus să se pună capăt imediat experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen și, ca prim pas, să se reducă în decurs de un an forțele armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei la câte 2.500.000 de oameni, iar forțele armate ale Angliei și Franței la câte 750.000 de oameni pentru fiecare dintre aceste state urmând ca ulterior forțele armate ale S.U.A., U.R.S.S. și Chinei să fie reduse la cîte 1.000.000 – 1.500.00 de oameni, iar ale Angliei și Franței la cîte 650.000 de oameni, pentru fiecare dintre aceste state."[1021]

Dovadă a faptului că sovieticii erau cei mai mari iubitori de pace din lume, susținea *Pentru Socialism*, era înfăptuirea de mai multă vreme de către guvernul sovietic a unor reduceri substanțiale ale forțelor sale armate și armamentelor.[1022] În plus, sovieticii susțineau că erau dispuși să încheie un acord cu privire la suspendarea experiențelor cu arma atomică și arma cu hidrogen, după părerea guvernului sovietic problema încetării experiențelor legate de arma atomică și arma cu hidrogen trebuind separată de problema generală a dezarmării și rezolvată în mod de sine stătător.[1023]

Pentru Socialism informa că Uniunea Sovietică a prezentat o propunere cu privire la încetarea imediată a experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen, în sesiunea Adunării Generale a O.N.U., dar această propunere a fost respinsă de reprezentanții puterilor occidentale.[1024] Ce puteau face sovieticii iubitori de pace în această situație? Ne spune tot *Pentru Socialism*: „Acest refuz obligă Uniunea Sovietică – în interesul întăririi securității țării sale – să desfășoare lucrări de perfecționare a tehnicii militare, inclusiv a armei atomice și cu hidrogen", cu precizarea menită să liniștească opinia publică internațională că „la desfășurarea experiențelor cu această armă în Uniunea Sovietică se iau toate măsurile necesare de precauție."[1025]

Oamenii puteau să doarmă mult mai liniștiți știind că sovieticii produc bombe atomice. E adevărat că nu chiar toți, deoarece N.A.Bulganin, într-un mesaj adresat primului ministru norvegian, Gerdhardsen, avertiza că Uniunea

1020 „Din nou despre dezarmare", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.995, Duminică, 17 martie 1957, p.4.
1021 *Loc.cit.*
1022 „Armata sovietică – apărătoare de nădejde a păcii și libertății popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.976, Sîmbătă, 23 februuarie 1957, p.1.
1023 „Uniunea Sovietică este gata să încheie un acord cu privire la suspendarea experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1004, Joi, 28 martie 1957, p.4.
1024 *Loc.cit.*
1025 *Loc.cit.*

Sovietică nu poate rămâne indiferentă în fața încercărilor de a pune în primejdie pacea generală și că, drept răspuns la acțiuni agresive împotriva U.R.S.S., sovieticii vor lua cele mai energice măsuri pentru a da o lovitură nimicitoare agresorului.[1026] „Întreaga forță distructivă se va abate asupra țărilor cărora li s-a rezervat rolul de neinvidiat de cap de pod înaintat în agresiunea împotriva U.R.S.S. și a celorlalte țări iubitoare de pace", avertiza Bulganin.[1027]

Acest discurs amenințător era promovat nu doar de oamenii politici sovietici, ci și de militarii cu grade înalte din armata sovietică. În aprilie 1957, o delegație guvernamentală sovietică a sosit în vizită de lucru în România. În timpul recepției oferite de Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri ai Republicii Populare Române, în onoarea oaspeților sovietici, mareșalul Jukov a ținut o cuvântare în care a afirma că mulți oameni politici și militari, în special din Statele Unite ale Americii, au pierdut simțul realității, bazându-se pe superioritatea lor imaginară în domeniul armei atomice și aviației strategice, și se lasă prea mult antrenați de politica de intimidare și amenințări, subapreciind posibilitățile Uniunii Sovietice și ale întregului lagăr socialist.[1028] În același timp, mareșalul Jukov lansa un avertisment: „vom întări capacitatea de luptă a forțelor noastre armate, care fac parte din forțele unite ale Tratatului de la Varșovia, pînă cînd își vor înceta existența blocurile militare organizate împotriva lagărului socialist."[1029]

Dacă prezența trupelor americane în orice țară a lumii era considerată de *Pentru Socialism* un act de agresiune împotriva țării respective, nu așa stăteau lucrurile în cazul trupelor sovietice de ocupație. Astfel, prezența trupelor sovietice în Polonia era considerat un element esențial de întărire a securității Poloniei. „Având în vedere situația internațională, primejdia militarismului german și securitatea regiunilor apusene, trupele sovietice trebuie să rămână pe teritoriul Poloniei. Staționarea lor nu poate desigur să încalce cu nimic drepturile suverane ale Poloniei", afirma *Pentru Socialism*.[1030]

Presa poloneză considera tratatul sovieto-polonez cu privire la statutul juridic al trupelor sovietice care staționau vremelnic pe teritoriul Poloniei o

1026 „Mesajul adresat de N.A.Bulganin primului ministru al Norvegiei, Gerhardsen", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1005, Vineri, 29 martie 1957, p.4.
1027 *Loc.cit.*
1028 „Recepția oferită de tovarășul Chivu Stoica președintele Consiliului de Miniștri ai R.P.R. în cinstea delegației guvernamentale sovietice", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1021, Miercuri, 17 aprilie 1957, p.4.
1029 *Loc.cit.*
1030 „Opinia publică poloneză a primit cu satisfacția tratatul sovieto-polonez cu privire la statutul juridic al trupelor sovietice care staționează vremelnic în Polonia", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.922, Vineri, 21 decembrie 1956, p.4.

traducere consecventă în viață a declarației comune polono-sovietice semnată la Moscova, opinia publică poloneză manifestându-și satisfacția cu privire la acest tratat.[1031] Tratatul semnat la Varșovia, mai consemna *Pentru Socialism*, constituia o dovadă practică a colaborării țărilor socialiste, colaborare bazată pe principiile egalității în drepturi.[1032]

Aceleași justificări erau găsite și pentru prezența trupelor sovietice pe teritoriul Ungariei. Această prezență era considerată de *Pentru Socialism* factorul hotărâtor care apără țara de planurile agresive ale imperialiștilor.[1033] „Staționarea temporară a trupelor sovietice în Ungaria în conformitate cu Tratatul de la Varșovia este impusă de situația internațională creată, când există blocul agresiv al Atlanticului de Nord, când Germania occidentală se remilitarizează, când N.A.T.O. are numeroase trupe și baze în apropierea frontierelor țărilor socialiste", justifica *Pentru sSocialism* ocupația militară sovietică a Ungariei.[1034] În același timp, ziarul *Pentru Socialism* condamna propaganda contrarevoluționară „care încerca să folosească staționarea trupelor sovietice pe teritoriul Ungariei pentru aţâţarea unei stări de spirit naționaliste în Ungaria, pentru a sădi în rândurile elementelor mic burgheze și ale părții celei mai înapoiate a oamenilor muncii ungari vrajba împotriva Uniunii Sovietice."[1035]

Aflat la București, mareșalul Jukov a susținea și el varianta oficială sovietică, potrivit căreia „staționarea trupelor sovietice pe teritoriul României, R.D.G., Ungariei și Poloniei decurge din Tratatul de la Varșovia și este determinată de necesitatea asigurării securității întregului nostru lagăr socialist."[1036] *Pentru Socialism* făcea observația că, spre diferență de N.A.T.O., organizație deschisă numai țărilor capitaliste, Tratatul de la Varșovia, constituit la 14 mai 1955, era o organizație deschisă la care putea participa orice stat, reprezentând un mijloc de apărare și consolidare a păcii.[1037]

Raportul de forțe pe arena internațională se schimbase și înclina tot mai mult în favoarea lagărului socialist, considera ziarul *Pentru Socialism*. Cu toate că Uniunea Sovietică și celelalte state socialiste dispuneau de o uriașă forță

1031 *Loc.cit.*
1032 *Loc.cit.*
1033 „Declarația guvernelor Uniunii Sovietice și Republicii Populare Ungare", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1007, Duminică, 31 martie 1957, p.4.
1034 *Loc.cit.*
1035 *Loc.cit.*
1036 „Recepția oferită de tovarășul Chivu Stoica președintele Consiliului de Miniștri ai R.P.R. în cinstea delegației guvernamentale sovietice", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1021, Miercuri, 17 aprilie 1957, p.4.
1037 „Tratatul de la Varșovia – mijloc de apărare și consolidare a păcii", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1350, Miercuri, 14 mai 1958, p.4.

din punct de vedere economic, politic și militar, ele nu amenințau pe nimeni, întreaga lor forță fiind pusă în slujba păcii, securității și intereselor popoarelor.[1038] Trebuie spus că americanii dețineau superioritatea militară la acea vreme, în anul 1958, americanii producând rachetele Redstone, care puteau lansa focoase nucleare de 1-2 megatone.[1039]

Spioni, complotiști și diversioniști

Pentru Socialism susținea că activitatea subversivă împotriva țărilor socialiste este ridicată de Statele Unite ale Americii la rang de politică de stat.[1040] Cu milioanele americane se creează unități militare din emigranți fasciști, se recrutează, se instruiesc și se trimit în țările socialiste spioni, diversioniști și instigatori.[1041] Ca urmare, la începutul lunii martie 1957, delegația sovietică a propus la O.N.U. o rezoluție care condamna imixtiunea Statelor Unite ale Americii în treburile interne ale statelor socialiste și a cerut guvernului american să înceteze activitatea subversivă împotriva acestor state.[1042]

De parcă nu ar fi fost de ajuns că persoane oficiale americane făceau declarații dușmănoase la adresa acestor state, încă din anul 1951 Congresul Statelor Unite a adoptat legea cu privire la așa-zisa asigurare a „securității mutuale", prin care erau alocate anual câte 100 de milioane de dolari pentru activități subversive împotriva U.R.S.S. și țărilor de democrație populară, din anul 1956 această sumă crescând, oficial, la 125 milioane de dolari, în realitate suma fiind mult mai mare.[1043] *Pentru Socialism* demasca faptul că, în anul 1955, americanii au elaborat un program amănunțit denumit „programul ofensivei politice împotriva comunismului mondial", care prevedea în mod direct organizarea, sprijinirea și aprovizionarea unor bande contrarevoluționare.[1044]

În Republica Democrată Germană, organele securității de stat au arestat în districtul Rostock un grup de agenți ai spionajului englez, asupra spionilor găsindu-se aparate radiofonice de fabricație engleză.[1045] Agenții arestați au fost

1038 „Un avertisment care trebuie să dea de gândit imperialiștilor agresivi", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1146, Sîmbătă, 14 septembrie 1957, p.4.
1039 John Cornwell, *op.cit.*, p.428.
1040 „Eșecurile planurilor agresive ale reacțiunii internaționale", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.936, Miercuri, 9 ianuarie 1957, p.2.
1041 *Loc.cit.*
1042 „Să înceteze activitatea subversivă a S.U.A. împotriva țărilor socialiste", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.985, Miercuri, 6 martie 1957, p.4.
1043 *Loc.cit.*
1044 *Loc.cit.*
1045 „Arestarea unor agenți ai spionajului englez în R.D.Germană", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.904, Sîmbătă, 1 decembrie 1956, p.4.

special instruiți în Berlinul occidental de către organele spionajului englez.[1046] Activitatea de spionaj era, se pare, atât de intensă în R.D.Germană încât, în mai 1957, Ministerul securității statului a organizat o expoziție despre spionajul imperialist, dovadă clară a activității subversive desfășurate de organizațiile de spionaj împotriva R.D.G.[1047] Au fost expuse dovezi materiale descoperite asupra spionilor prinși: posturi de radio portative americane, explozive, arme, fiole cu otravă, documente false, baloane cu ajutorul cărora erau lansate manifeste, un balon american folosit pentru fotografieri aeriene automate în scopuri de spionaj etc.[1048]

Trei spioni englezi, Tadeus Babulski, Eduard Modeski și Maria Bauer, au fost condamnați în Polonia de către Tribunalul militar din Varșovia, pentru spionaj economic la 12, 6, respectiv 5 ani de închisoare.[1049]

Un alt grup de spioni englezi a fost arestat în Cehoslovacia. Organele Ministerului Afacerilor Interne al Cehoslovacia i-a arestat pe Vladimir Koberle, Vaclav Kutnohorski, Jiri Pesek și Frantisek Rousal, toți salariați ai societății de transporturi fluviale Elba-Oder.[1050] Se remarcă faptul că numele celor patru spioni, considerați englezi, nu sunt deloc englezești. Cei patru spioni erau echipați cu aparate de fotografiat atunci când au fost arestați și au mărturisit că au desfășurat pe teritoriul Cehoslovaciei activități de spionaj, îndeosebi în domeniul militar, după ce au fost recrutați la Hamburg de membri ai serviciului secret britanic cunoscuți prin numele conspirative de „Peter", „Joseph" și „Charles".[1051]

Un alt grup de spioni ce acționau pe teritoriul Cehoslovaiei potrivit instrucțiunilor serviciului de spionaj englez a fost condamnat de Tribunalul Suprem de la Praga.[1052] Grupul de spioni, condus de Josef Potocek, fost director general al societății de asigurări din Praga, primea de la centrul englez de spionaj și informații instrucțiunile și materialele necesare spionajului și transmiteau acestui centru informațiile care îl interesau.[1053] Inculpații Potocek și Kwicera

1046 *Loc.cit.*
1047 „O expoziție despre spionajul imperialist", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1050, Joi, 23 mai 1957, p.4.
1048 *Loc.cit.*
1049 „Condamnarea unor spioni englezi în Polonia", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.934, Duminică, 6 ianuarie 1957, p.4.
1050 „Arestarea unor spioni englezi în Cehoslovacia", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.910, Sîmbătă, 8 decembrie 1956, p.4.
1051 *Loc.cit.*
1052 „Spioni condamnați la Praga", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.945, Sîmbătă, 19 ianuarie 1957, p.4.
1053 *Loc.cit.*

au fost condamnați la moarte cu confiscarea averii, pentru înaltă trădare și spionaj, ceilalți membri ai grupului primind pedepse cu închisoarea pe diferite termene.[1054]

În octombrie 1957, în regiunea Praga, a fost descoperit un alt grup antistatal format din foste elemente capitaliste, cercetările arătând că grupul se pregătise intens, în înțelegere cu dușmanii de peste hotare ai Cehoslovaciei, pentru a desfășura activitatea antistatală și de spionaj.[1055] Pentru a transmite rapoarte de spionaj organizației „Europa liberă", ei dispuneau de coduri secrete și un cifru.[1056]

Un grup antistatal, ai cărui membrii au fost judecați într-un proces la Belgrad, a desfășurat o activitate dușmănoasă pe teritoriul R.P.F. Iugoslavia, cu scopul de a răsturna cu forța puterea legală a poporului muncitor din Iugoslavia și de a destrăma unitatea națională a popoarelor din Iugoslavia.[1057]

Lucrurile nu se liniștiseră în Ungaria, chiar dacă luptele din Budapesta încetaseră, imperialiștii reuzând să accepte înfrângerea produsă de trupele sovietice „eliberatoare". *Pentru Socialism* știa că „planurile contrarevoluționare din Ungaria au fost elaborate în S.U.A., detașamentele horthysto-fasciste au fost pregătite și instruite mai ales în Germania occidentală, horthyștii și armamentul au fost trimise în Ungaria prin Austria."[1058] În Ungaria și Polonia imperialiștii au aruncat 250.000.000 de materiale propagandistice.[1059]

În decembrie 1956, unități ale regimentelor de pază ungare formate din ofițeri au arestat în împrejurimile orașului Budapesta o mare bandă de contrarevoluționari, membrii acestei bande formând, încă din ultimele zile ale lunii octombrie, grupuri armate care au săvârșit asasinate, au jefuit, au delapidat avutul statului, au săvârșit acte de diversiune și au încercat să arunce în aer un tren cu muncitori.[1060] În locuințele arestaților, al căror conducător era Bela Nihmond, a fost găsită o mare cantitate de arme și muniții.[1061]

1054 *Loc.cit.*
1055 „În R.Cehoslovacă a fost descoperit un grup antistatal", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1184, Marți, 29 octombrie 1957, p.4.
1056 *Loc.cit.*
1057 „La Belgrad a început procesul unui grup antistatal", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1266, Luni, 3 februarie 1958, p.4.
1058 „Eșecurile planurilor agresive ale reacțiunii internaționale", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.936, Miercuri, 9 ianuarie 1957, p.2.
1059 *Loc.cit.*
1060 „Arestarea unei bande de contrarevoluționari în Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.929, Duminică, 30 decembrie 1956, p.4.
1061 *Loc.cit.*

La o lună distanță, pe teritoriul Ungariei au fost arestați patru cetățeni englezi asupra cărora au fost găsite acte false și scrisori ale emigranților unguri. Cei patru spioni urmau să strângă informații despre armatele ungară și sovietică, precum și despre situația politică și economică din Ungaria.[1062] Important era și faptul că serviciul de spionaj american recruta spioni din rândurile refugiaților unguri din Austria, folosindu-se în acest scop de serviciile societății catolice de binefacere „Caritas".[1063]

După o lună și jumătate de proces, în aprilie 1957, tribunalul orășenesc din Budapesta a condamnat un alt grup de contrarevoluționari, format din 11 persoane, care s-au făcut vinovate de instigare împotriva regimului democrat-popular, de deținere ilegală de arme și de asasinat.[1064] „Toth Ilona, internă a unui spital de urgență, a ucis, împreună cu complicii ei, cu o injecție cu benzină, apoi cu lovituri de cuțit în inimă pe muncitorul Kollar. Toth Ilona, Miklos Gyongosi și Ferencz Gonczi au fost condamnați la moarte, ceilalți la închisoare pe diferite termene", scria *Pentru Socialism*.[1065]

În ediția sa din 18 iunie 1958, *Pentru Socialism* anunța deznodământul final cu privire la procesul lui Nagy Imre și al complicilor săi, cei care organizaseră complotul care urmărea răsturnarea orânduirii de stat democrat-populare din Ungaria și predarea în mod trădător a țării în mâinile imperialiștilor. Imre și acoliții lui au făcut posibilă, în câteva zile de contrarevoluție, înființarea a 70 de partide și organizații diferite, inclusiv a unor faimoase partide burgheze fasciste.[1066] Compălotiștii au adunat criminali de război și dușmani ai poporului, deținuți eliberați din închisori, tot felul de dușmani ai democrației populare, cu care au dezlănțuit teroarea albă, detașamentele teroriste ucigând în mod bestial 234 de cetățeni lipsiți de apărare și aruncând în închisoare 3.000 de cetățeni progresiști.[1067] În plus, au fost pregătite liste pe care figurau peste 10.000 de oameni ce urmau să fie uciși în masă.

Pentru toate aceste fapte, Colegiul Tribunalului Popular de pe lângă Tribunalul Suprem al R.P.Ungare i-a condamnat la moarte pe Nagy Imre, Miklos Gimes, Pál Maléter și dr.József Filaghi și alți complici ai acestora la diferite

1062 „Arestarea unor spioni englezi în R.P.Ungară", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.953, Marți, 29 ianuarie 1957, p.4.
1063 „Serviciul de spionaj american recrutează spioni din rândurile refugiaților unguri", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.953, Marți, 29 ianuarie 1957, p.4.
1064 „Sentința în procesul unor contrarevoluționari în Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1015, Miercuri, 10 aprilie 1957, p.4.
1065 *Loc.cit.*
1066 „Comunicatul Ministerului de Justiție a R.P.Ungare cu privire la procesul lui Nagy Imre și al complicilor săi", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1380, Miercuri, 18 iunie 1958, p.4.
1067 *Loc.cit.*

pedepse cu închisoare cuprinse între 5 și 12 ani. Sentința era fără drept de apel și condamnările la moarte au fost deja executate, scria în *Pentru Socialism*.[1068]

Început la 15 iunie 1958, procesul s-a desfășurat rapid și sentința a fost dată la 15 iunie 1968. A doua zi, Nagy Imre a fost executat.[1069] *Pentru Socialism* nu a făcut nici o referire la faptul că Imre Nagy a fost deportat în România înainte de deschiderea procesului la Budapesta și ținut în arest într-o vilă de la Snagov.[1070] Procesul lui Nagy a fost unul dintre ultimele mari procese politice din democrațiile populare, comuniștii renunțând la procesele-spectacol. Cel al lui Nagy s-a desfășurat cu ușile închise, în închisoarea centrală care era totodată centrul poliției politice din Budapesta, în interiorul unei săli special amenajate.[1071]

În anumite cazuri, bandiții imperialiști acționau la vedere. Astfel, în cursul nopții de 7 ianuarie 1957, un grup de bandiți sosiți cu automobile au spart cu pietre multe geamuri ale clădirii ambasadei Uniunii Sovietice din Republica Federală Germană și ale clubului care se afla situat alături de clădirea ambasadei.[1072] Semnificativ este faptul că detașamentele de poliție au sosit la locul faptei după 40 de minute, insinuându-se o anume complicitate a autorităților vest-germane cu atacatorii.[1073]

Grupuri de spioni au fost instruiți și strecurați pe teritoriul R.S.S.Estone. Pe baza instrucțiunilor primite de la centrul de spionaj din Stockholm, toți spionii trecuți clandestin trebuiau să organizeze grupuri de bandiți, să culeagă informații cu caracter de spionaj, să creeze pe coasta Mării Baltice puncte de sprijin, servind ca ascunzișuri pentru alți spioni care urmau să fie trimiși în U.R.S.S.[1074] „După cum s-a stabilit la anchetă, în afară de culegerea de informații cu caracter de spionaj și transmiterea lor centrului de spionaj, spionii organizau bande înarmate care practicau tîlhăria, jefuiau bunurile colhozurilor, cooperativelor și bunurile personale ale cetățenilor sovietici și comiteau acte

1068 *Loc.cit.*
1069 Alexandru Purcăruș, „«În tandem cu Hrușciov». Dej și revoluția maghiară din 1956", în Historia, An XVI, Nr.179, Decembrie 2016, p.24.
1070 *Loc.cit.*
1071 Courtois, Stéphane; Werth, Nicolas, Panné, Jean-Louis; Paczkowski, Andrej; Karel Bartosek; Margolin, Jean Louis, *Cartea neagră a comunismului*, Editura Humanitas/ Editura Fundația Academia Civică, București, 1998, p.411.
1072 „Atac împotriva ambasadei sovietice din R.F.Germană", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.938, Vineri, 11 ianuarie 1957, p.4.
1073 *Loc.cit.*
1074 „Condamnarea unor spioni suedezi în U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.987, Vineri, 8 martie 1957, p.4.

teroriste", relata *Pentru Socialism*.[1075] Așa cum se cuvenea, spionii suedezi au fost judecați și condamnați la pedepse pe diferite termene.

Pentru Socialism a redat cuvântarea reprezentantului Republicii Populare Române, Atanase Joja, în Comitetul Politic al O.N.U., cuvântare care a înfierat cu mânie proletară politica Statelor Unite ale Americii de intervenție în treburile interne ale statelor socialiste, incompatibilă cu principiile Cartei O.N.U.[1076]

Americanii ar fi violat spațiul aerian românesc în scopuri de recunoaștere și parașutări, trimiterea de spioni, sabotori, finanțarea și organizarea activității de subversiune îndreptată împotriva regimului de stat, finanțarea și organizarea fugarilor, precum și aruncarea pe teritoriul românesc a unor manifeste cu caracter injurios și provocator.[1077] „Avioane americane au parașutat pe teritoriul român grupuri de spioni, sabotori și diversioniști, recrutați de către serviciile speciale americane din rândurile foștilor membri ai organizațiilor fasciste «garda de fier», mulți dintre ei fugiți odată cu armata germană în retragere în 1945. Asupra spionilor s-au găsit diferite arme, aparate de radio emisiune, coduri și cifruri, fiole de otravă, bani și documente false, cu care fuseseră înzestrați de către oficinele de spionaj americane", declarase Atanase Joja.[1078] „Spionii prinși, aceste lepădături ale societății, recrutate din rămășițele fostei organizații naziste «garda de fier», au relatat cu lux de amănunte, în fața justiției, cum au fost recrutați, instruiți și echipați de către școlile americane de spionaj în scopul desfășurării unei activități criminale împotriva poporului nostru muncitor."[1079]

Pentru Socialism mai amintea că, în spațiul aerian al României, au fost lansate baloane americane cu aparate de spionaj și material propagandistic dușmănos.[1080] Concluzia era că aceste acțiuni constituie o violare grosolană a regulilor internaționale și a Cartei O.N.U.[1081]

În cadrul complotului imperialist împotriva țărilor arabe, *Pentru Socialism* a descoperit că firele complotului duc la Londra, Paris, Tel Aviv,

1075 *Loc.cit.*
1076 „Politica S.U.A. de intervenție în treburile interne ale statelor socialiste este incompatibilă cu principiile Cartei O.N.U. Cuvântarea reprezentantului R.P.R., Atanase Joja, în Comitetul Politic al O.N.U.", în *Pentru Socialism,* Anul VIII, Nr.961, Vineri, 1 martie 1957, p.4.
1077 *Loc.cit.*
1078 *Loc.cit.*
1079 „Să înceteze activitatea subversivă a S.U.A. împotriva țărilor socialiste", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.985, Miercuri, 6 martie 1957, p.4.
1080 *Loc.cit.*
1081 „Politica S.U.A. de intervenție în treburile interne ale statelor socialiste este incompatibilă cu principiile Cartei O.N.U. Cuvântarea reprezentantului R.P.R., Atanase Joja, în Comitetul Politic al O.N.U.", în *Pentru Socialism,* Anul VIII, Nr.961, Vineri, 1 martie 1957, p.4.

Ankara și, inevitabil, la Washington.[1082] În Siria erau infiltrați spioni și agenți americani pentru a complota împotriva guvernului.[1083] În Egipt a fost pus la cale și finanțat de britanici un complot imperialist care urmărea restabilirea moharhiei egiptene, „candidatul" desemnat de britanici fiind prințul Mohamed Abdel Moneim, vărul fostului rege Faruk, alungat de poporul egiptean.[1084] Complotiștii urmăreau să-l asasineze pe președintele Nasser și pe ceilalți conducători ai revoluției egiptene, dar complotul a eșuat și prințul Mohamed Abdel Moneim a fost arestat.[1085]

În Indonezia, un grup de ofițeri a încercat să săvârșească o lovitură de stat, șeful complotiștilor fiind colonelul Lubis, iar firele complotului eșuat ducând dincolo de granițele Indoneziei.[1086] Nu întâmplător, afirma *Pentru Socialism*, cu puțin timp înainte de acest complot, Indonezia a fost vizitată de Allan Dulles, șeful serviciului de spionaj american.[1087]

O lovitură de stat eșuată, condusă de colonelul Simbolon, care a fost arestat, a fost sprijinită de cercurile monopoliste olandeze și americane, interesate de marile plantații de cauciuc, tutun, ceai și nuci de cocos din Sumatra, aproape toate aparținând societății olandeze „Kaja Aru", și de terenurile petrolifere ale trustului american „Coltek Oil Company", situate în centrul Sumatrei.[1088] „Cercuri capitaliste străine subvenționează unele partide și organizații indoneziene cu scopul de a abate Indonezia de pe calea dezvoltării naționale independente și de a o atrage în blocul agresiv S.E.A.T.O."[1089]

Imperialiștii își doreau o Indonezie fărâmițată, pentru a se putea amesteca mai ușor în treburile interne indoneziene, pregătind transformarea Indoneziei într-un stat satelit al puterilor coloniale.[1090] Noul președinte, Sukarno, susținea *Pentru Socialism*, se bucura de sprijinul poporului și avea un program politic menit să întărească sistemul statal.[1091] Împotriva acestuia acționau bande teroriste

1082 „Complotul imperialist împotriva țărilor arabe", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.907, Miercuri, 5 decembrie 1956, p.4.
1083 Gheorghe Botoș, „Siria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1163, Vineri 4 octombrie 1957, p.4.
1084 „Descoperirea unui complot imperialist în Egipt", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1235, Vineri 25 decembrie 1957, p.4.
1085 *Loc.cit.*
1086 „Complot eșuat", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.906, Marți, 4 decembrie 1956, p.4.
1087 *Loc.cit.*
1088 „Evenimentele din Indonezia", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.928, Vineri, 29 decembrie 1956, p.4.
1089 *Loc.cit.*
1090 Ion Catoi, „Ce se petrece în Indonezia?", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 1016, Joi, 11 aprilie 1957, p.4.
1091 *Loc.cit.*

„Dar-ul-Islam", sprijinite de englezi și americani, aprovizionate de colonialiștii olandezi cu armament, muniții și medicamente aruncate din avioane.[1092]

Nici Cambodgia nu a scăpat de încercările unor țări occidentale de a se amesteca în treburile sale interne. Prințul Sianuk ar fi afirmat că anumite persoane au atentat la viața lui și că guvernele anumitor țări au încearcat să mituiască anumiți politicieni pentru a conspira împotriva familiei regale și a se opune politicii de neutralitate a Cambodgiei.[1093]

Nici R.P.D. Coreeană nu a fost lipsită de activitățile de spionaj și diversiune desfășurate de agenții spionajului imperialist. Astfel, în ianuarie 1957, au fost arestați peste 20 de spioni și diversioniști americani și lisînmaniști care au absolvit un curs special de instructaj în centrele de spionaj ale armatei americane, fiind ulterior parașutați în R.P.D.Coreeană pentru a desfășura o activitate de spionaj, pentru a comite acte de sabotaj și pentru a difuza zvonuri false și pentru a duce o propagandă subversivă împotriva puterii populare.[1094]

În R.P. Chineză a fost judecat într-o ședință publică procesul intentat unui număr de trei spioni americani. Drept corpuri delicte au fost prezentate la proces pistoale, heliografe, aparate de radio, documente false și alte obiecte specifice activității de spionaj. Alți trei spioni au fost uciși în timpul operațiunilor de arestare.[1095] Spionii judecați au primit condamnări cuprinse între 1 și 7 ani de închisoare.[1096]

Spionii străini au beneficiat uneori, așa cum s-a întâmplat în China, de sprijin din interiorul țării, elemente burgheze de dreapta. Astfel, informa *Pentru Socialism*, aceștia au căutat să atragă în mreaja lor în primul rând intelectualii și o serie de elemente burgheze, foști colaboratori ai Gomindanului, negustori și comercianți, stihia mic-burgheză cuprinzând oameni de artă și scriitori.[1097]

Complotiștii au răspândit zvonuri și idei antisociale, au organizat provocări și acțiuni de intimidare, au acționat în cercurile lucrătorilor din domeniul culturii, literaturii și artei, al presei, științei și tehnicii, în rândurile juriștilor. Contând pe declanșarea unor tulburări studențești reacționarii

1092 *Loc.cit.*
1093 „Încercări ale unor țări occidentale de a se amesteca în treburile interne ale Cambodgiei", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.928, Vineri, 29 decembrie 1956, p.4.
1094 „Spioni americani și lisînmaniști arestați în R.P.D.Coreeană", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.976, Sîmbătă, 23 februarie 1957, p.4.
1095 „Condamnarea unor spioni americani în R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1105, Vineri, 26 iulie 1957, p.4.
1096 *Loc.cit.*
1097 „Lupta comuniștilor chinezi împotriva elementelor burgheze de dreapta", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1176, Sîmbătă, 19 octombrie 1956, p.4.

sperau să se repete evenimentele din Ungaria, să restaureze capitalismul în China și să submineze prietenia sovieto-chioneză prin calomnii referitoare la Uniunea Sovietică.[1098] „Muncitorii și țăranii, populația orășenească au dat o ripostă hotărâtă elementelor de dreapta, condamnând cu indignare acțiunile lor reacționare", concluziona *Pentru Socialism*.[1099]

De o atenție deosebită în paginile ziarului *Pentru Socialism* s-au bucurat posturile de radio *Europa Liberă* și *Vocea Americii*, considerate unelte ale imperialismului american, sub paravanul acestor posturi de radio ascunzându-se un important stat major contrarevoluționar al imperialismului internațional.[1100] „Destinația acestui stat major este să desfășoare pe scară europeană nu numai o campanie de instigare împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, ci și să organizeze diversiuni armate, să recruteze, să instruiască și să strecoare în aceste țări spioni și asasini", afirma *Pentru Socialism*.[1101]

Despre *Europa Liberă* ziarul scria că se află într-o strânsă colaborare cu o altă organizație bine cunoscută de spionaj din Occident condusă de fostul general hitlerist Gehlen, organizație atât de cunoscută încât *Pentru Socialism* nici nu-i dă numele. În jurul acestui post, „cea mai dezgustătoare unealtă a imperialismului internațional", se grupau toate elementele josnice ale emigranților, oameni care și-au pierdut onoarea și conștiința.[1102] *Pentru Socialism* susținea și că emisiunile calomnioase îndreptate împotriva țărilor de democrație populară sunt finanțate de C.I.A.[1103]

Vocea Americii și *Europa Liberă* se făceau vinovate de lansarea în Ungaria a unui mare număr de baloane cu literatură subversivă, de spioni și diversioniști care au pregătit și dezlănțuit evenimentele din Ungaria.[1104] Emisiuni provocatoare și pline de minciuni au fast lansate de cele două posturi de radio finanțate de americani și împotriva României.[1105]

Adevărul este că, timp de mai bine de patru decenii, Radio Europa Liberă a fost o stație de radio sponsorizată de americani, pentru a emite în spatele Cortinei de Fier, în țările de democrație populară, un element esențial al

1098 *Loc.cit.*
1099 *Loc.cit.*
1100 „Cuibul de spioni și diversioniști din centrul Europei", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.914, Miercuri, 12 decembrie 1956, p.4.
1101 *Loc.cit.*
1102 *Loc.cit.*
1103 „Cine finanțează așa-zisul «comitet al Europei libere?»", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1201, Marți, 19 noiembrie 1957, p.4.
1104 „Eșecurile planurilor agresive ale reacțiunii internaționale", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.936, Miercuri, 9 ianuarie 1957, p.2.
1105 *Loc.cit.*

activităților clandestine timpurii ale mCIA direcționate împotriva regimurilor comuniste.[1106]

Continua prăbușire a economiilor burgheze și viața de mizerie din țările capitaliste

În februarie 1957, *Pentru Socialism* concluziona că anul 1956, în lumea capitalului, a fost un an de continuă înrăutățire a situației economice în special în țări ca Anglia, Franța, Italia, Grecia, Coreea de Sud, Vietnamul de Sud etc., cu tot ce presupunea aceasta: creșterea șomajului, prețurilor și inflației, înrăutățirea condițiilor de muncă și de viață ale oamenilor, scăderea producției industriale și a celei agricole, scumpirea vieții în general.[1107]

Din cauza sistării navigației pe Canalul de Suez și a distrugerii conductelor de petrol de pe teritoriul sirian, aprovizionarea industriei britanice cu produse petroliere a devenit tot mai greu de rezolvat. Mai mult, taxele de transport pe vase s-au scumpit din zi în zi, afirma *Pentru Socialism.*[1108] O acută lipsă de petrol s-ar fi făcut resimțită în toate țările vest-europene, în condițiile în care Italia importa din Orientul Apropiat și Mijlociu peste 90% din întreaga cantitate de petrol consumată în țară, Germania 85%, Anglia aproximativ 75% și Elveția peste 60%.[1109]

La Paris rezervele de benzină pur și simplu au secat susținea ziarul; majoritatea stațiilor de benzină sunt goale, iar în fața celor care mai aveau puține rezerve de combustibil existau cozi nesfârșite; se vindeau doar 5-10 litri de benzină, ceea ce a dus la reducerea cu 32% a circulației vehiculelor pe străzi.[1110] „Încetarea importării petrolului în urma scoaterii din funcțiune a conducetei de petrol Irak Petroleum Company a provocat panică pe piața europeană a petrolului și a dus la creșterea prețului produselor europene. Taxele de transport au crescut cu 20-30%", concluziona *Pentru Socialism*.[1111]

1106 Richard H Cummings, „Folosirea agenților de spionaj repatriați în propaganda Războiului Rece", în Historia, An XII, Nr.122, Februarie 2012, p.80.

1107 I Catoi, „Strălucite victorii obținute de constructorii comunismului în anul 1956", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.960, Marți, 5 februarie 1957, p.4.

1108 „Economia burgheză întâmpină mari dificultăți în urma agresiunii împotriva Egiptului", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.89, Vineri, 15 noiembrie 1956, p.4.

1109 „În țările vest-europene se resimte o acută lipsă de petrol", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.898, Sîmbătă, 24 noiembrie 1956, p.4.

1110 „Se agravează criza de petrol în țările occidentale", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.900, Marți, 27 noiembrie 1956, p.4; „În țările vest-europene se resimte o acută lipsă de petrol", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.898, Sîmbătă, 24 noiembrie 1956, p.4.

1111 „În țările vest-europene se resimte o acută lipsă de petrol", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.898, Sîmbătă, 24 noiembrie 1956, p.4.

În martie 1957, *Pentru Socialism* anunța că, în Franța, prețurile la combustibil au fost majorate cu 10%, concomitent scumpindu-se prețul petrolului lampant și al altor produse petrolifere, această mărire fiind a patra în anul 1957.[1112] Ziarul *Pentru Socialism* explica și de ce se produceau aceste scumpiri: transportul petrolului din Golful Persic, ocolind pe la Capul Bunei Speranțe, costa de șase ori mai mult decât transportul prin Canalul de Suez, iar costul transportului produselor petrolifere din Golful Mexic acrescuse de aproape trei ori de la izbucnirea crizei Suezului.[1113] O altă problemă cu care se confrunta Franța era reducerea volumului construcției de locuințe.[1114]

În martie 1957, *Pentru Socialism* își informa cititorii că Jean Philippi, secretarul de stat pentru problemele bugetare, a prezentat un tablou sumbru al finanțelor Franței. Potrivit oficialului francez situația Franței era caracterizată de un dezechilibru economic și financiar, de exporturile în scădere și importurile în creștere, astfel încât deficitul bugetar era tot mai mare.[1115] Franța se confrunta

1112 „În Franța au fost majorate prețurile la combustibil", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.922, Vineri, 21 decembrie 1956, p.4.
1113 *Loc.cit.*
1114 La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 966, Marți, 12 februarie 1957, p.4.
1115 „Politica economică a guvernului Mollet viu criticată", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.999, Vineri, 22 martie, 1957, p.4.

nu doar cu grave probleme economice, ci și cu probleme sociale, înregistrând o creștere a criminalității, în special în rândurile minorilor.[1116]

În orașe precum Glasgow, Liverpool și Birmingham nu s-a vândut nici măcar un litru de benzină pe zi, existau cozi interminabile de oameni care așteptau să primească tichete pentru benzină care urmau să fie valabile începând cu 17 decembrie 1956, zi în care începea oficial raționalizarea petrolului în Anglia.[1117] Această măsură marca sfârșitul rezervelor de petrol de care dispusese Anglia înainte de agresiunea împotriva Egiptului și presupunea reducerea în mod drastic al consumului de petrol în industrie, creșterea prețurilor la produsele petrolifere (tendință manifestată încă înainte de introducerea raționării), creșterea prețurilor transporturilor și, ca urmare, o scumpire a costului vieții britanicilor.[1118]

Pentru Socialism anunța că în Anglia construcția de locuințe a fost suspendată din cauza creșterii costurilor materialelor de construcție și a dobânzilor la împrumuturi, iar aceasta a dus la sporirea chiriilor până la pragul reprezentat de 40-50% din salariul unui muncitor.[1119] Criza politică și economică din Anglia a dus, afirmă *Pentru Socialism*, la un val de emigrări către Canada și Australia.[1120]

În timp ce guvernul danez și-ar fi anunțat intenția de a reduce cu 30% consumul de petrol, autoritățile suedeze au luat măsura interzicerii circulației autoturismelor particulare de sâmbătă până luni.[1121] În Danemarca s-au scumpit prețurile la bere, tutun și unele produse de larg consum.[1122]

În Austria au crescut prețurile la principalele produse alimentare și mărfuri de larg consum, au sporit taxele pentru serviciile comunale, producția industrială a fost restrânsă, a crescut numărul concedierilor în rândul muncitorilor și a scăzut puterea de cumpărare.[1123]

1116 „Creșterea criminalității în Franța", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1017, Vineri, 12 aprilie 1957, p.4.
1117 „Se agravează criza de petrol în țările occidentale", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.900, Marți, 27 noiembrie 1956, p.4.
1118 *Loc.cit.*
1119 „Suspendarea construcției de locuințe în Anglia", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.931, Joi, 3 ianuarie 1957, p.4.
1120 „Aspecte ale crizei politice și economice din Anglia", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.977, Duminică, 24 februarie 1957, p.4.
1121 „Se agravează criza de petrol în țările occidentale", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.900, Marți, 27 noiembrie 1956, p.4.
1122 „Pe marginea evenimentelor internaționale", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1109, Miercuri, 31 iulie 1957, p.4.
1123 „Cresc prețurile în Austria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.988, Sîmbătă, 9 martie 1957, p.4.

Nici Statele Unite ale Americii nu au scăpat de această criză a petrolului, prețul benzinei crescând brusc cu 10%, concomitent cu manifestarea tendințelor de creștere a prețului petrolului brut și al păcurii folosite de americani pentru încălzirea locuințelor.[1124]

Pentru Socialism afirma că unul dintre simptomele alarmante ale crizei care se manifestă în economia Statelor Unite ale Americii îl constituie reducerea considerabilă sau amânarea planurilor de investiții ale întreprinderilor industriale, tendință mult accentuată în domeniul construcțiilor de locuințe.[1125] Americanii ar fi redus considerabil producția în industria de automobile (existau stocuri uriașe de automobile noi nevândute) iar în industria oțelului piața americană era suprasaturată, stocurile de diferite produse de oțel nevândute crescând necontenit.[1126] Urmare a acestei stări de fapt United Steel Corporation și-a stins un furnal și trei cuptoare Martin.[1127] O restrângere a activității a cunoscut industria cuprului și au fost închise mai multe mine, în vreme ce industria siderurgică continua să lucreze sub nivelul capacității de producție.[1128]

Cea mai mare primejdie pentru economia americană rămânea, în continuare, inflația.[1129] Creșterea șomajului s-a datorat și scăderii producției de textile și confecții cu 7%, a celei de cauciuc și piele cu 2%, a aparatelor de radio și televiziune cu 22%, a diferitelor obiecte de uz casnic cu 12%.[1130]

În Statele Unite ale Americii, situația din industria de automobile și în construcția de locuințe era foarte grea.[1131] Totuși, cu toate că automobile nu se prea produceau în America, accidentele mortale s-au înmulțit în așa măsură încât s-au atins cifre record (669 de astfel de accidente produse doar în câteva

1124 „Scumpirea benzinei în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.902, Joi, 29 noiembrie 1956, p.4.
1125 „Realități americane. Simptome alarmante de criză în economia S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.987, Vineri, 8 martie 1957, p.4.
1126 Ion Cătoi, „Noi simptome de declin în economia S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1013, Duminică, 7 aprilie 1957, p.4.; „Realități americane. Simptome alarmante de criză în economia S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.987, Vineri, 8 martie 1957, p.4.
1127 Ion Cătoi, „Noi simptome de declin în economia S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1013, Duminică, 7 aprilie 1957, p.4.
1128 „Aspecte din «lumea liberă», în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1010, Joi, 4 aprilie 1957, p.4.
1129 „Realități americane. Simptome alarmante de criză în economia S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.987, Vineri, 8 martie 1957, p.4.
1130 Ion Cătoi, „Noi simptome de declin în economia S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1013, Duminică, 7 aprilie 1957, p.4.
1131 I.Ostrovitianov, „Monopolurile – dușmani ai dezarmării", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.906, Marți, 4 decembrie 1956, p.4.

zile).[1132] Probabil pentru că nu se mai construiau locuințe, în New York, alături de „zgârie nori", existau cocioabe mizerabile.[1133]

Pentru Statele Unite ale Americii, prognozele erau extrem de sumbre. *Pentru socialism* considera că o spirală inflaționistă de mari proporții va fi urmată de o depresiune catastrofală, economia americană „pierzând ritmul."[1134] Una dintre cauzele acestei situației era bugetul militar uriaș care apăsa atât de greu asupra umerilor contribuabililor americani.[1135] Rezultatele erau deja vizibile: costul vieții a crescut cu 18% în S.U.A, prețurile au crescut la aproape toate bunurile și serviciile, cea mai mare creștere înregistrându-se în construcții, transporturi și asistență medicală.[1136] Condițiile de muncă ale lucrătorilor americani erau extrem de grele, numai în anul 1956, doar în statul California, înregistrându-se 750.000 de accidente de muncă.[1137]

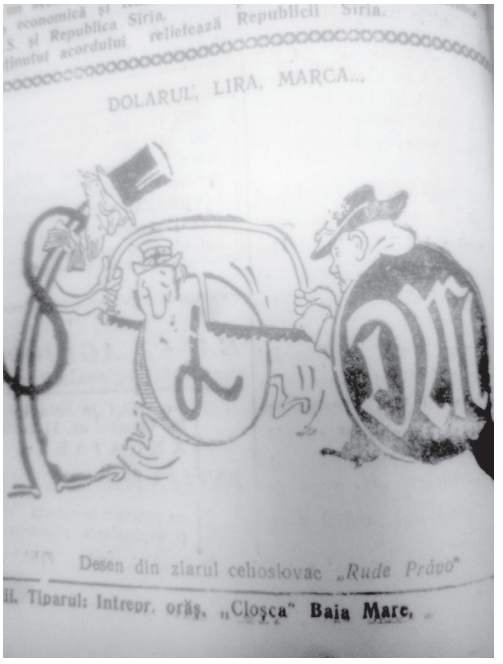

Cu toate că economia americană se prăbușea fără putință de tăgadă, *Pentru Socialism* constata că dominația economică și politică a Statelor Unite ale Americii asupra Franței și Angliei se întărea.[1138] Noul instrument prin care americanii vizau înlocuirea colonialismului anglo-francez, iremediabil compromis, cu noul colonialism american era doctrina Eisenhower, considerată doar o reeditare a doctrinei Truman din 1947.[1139]

Degradarea modului de viață american era vizibil și prin faptul că, în ultimii șapte ani, a crescut neîncetat numărul cazurilor de delic-

1132 „Cifră record de accidente mortale în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.927, Vineri, 28 decembrie 1956, p.4.
1133 „La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.974, Joi, 21 februarie 1957, p.4.
1134 „Realități americane. Inflația – o primejdie serioasă pentru economia S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.973, Miercuri, 20 februarie 1957, p.4.
1135 *Loc.cit.*
1136 *Loc.cit.*
1137 „La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.974, Joi, 21 februarie 1957, p.4.
1138 „Doctrina Eisenhower și aliații franco-britanici ai S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.936, Miercuri, 9 ianuarie 1957, p.4.
1139 *Loc.cit.*

vențe în rândul tinerilor americani, 50.000 de copii și adolescenți compărând în cursul anului 1955 în fața tribunalelor pentru copii din Statele Unite ale Americii.[1140] Criminalitatea creștea în S.U.A. în rândul tuturor categoriilor de vârstă, dar fenomenul era îngrijorător în rândul tinerilor.[1141] „Otrava literaturii, artei, cinematografiei decadente și a propagandei de război își face efectul în rândurile tineretului."[1142] La fiecare 4,1 minute se săvârșea un asasinat, un viol sau un atac în scori de asasinat pe teritoriul american, iar dintre cele 2.563 de crime săvârșite în anul 1955 în S.U.A., 46% au avut ca autori tineri sub 18 ani.[1143]

O viață de mizerie duceau în Statele Unite până și veteranii de război. *Pentru Socialism* realata că un veteran al primului război mondial, mutilat, s-a sinucis aruncându-se de la etaluj 17, deoarece nu avea bani să-și plătească chiria.[1144] În Statele Unite ale Americii se trăia atât de greu, ne spune *Pentru Socialism*, încât peste 40 de condamnați de drept penal care aveau dreptul să fie eliberați înainte de termen pentru bună purtare au hotărât să rămână mai departe în închisoarea Sing-Sing, speriați de amenințarea șomajului care îi aștepta afară.[1145]

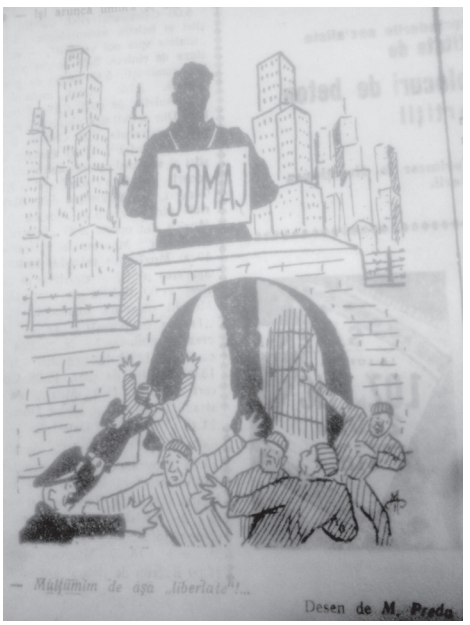

1140 „O consecință semnificativă a «modului de viață american»", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.928, Vineri, 29 decembrie 1956, p.4.
1141 I.Cătoi, „Realități americane", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1054, Marți, 28 mai 1957, p.4.
1142 *Loc.cit.*
1143 *Loc.cit.*
1144 „Viața de mizerie a veteranilor de război americani", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1012, Sîmbătă, 6 aprilie 1957, p.4.
1145 „În «raiul» american", în Pentru Socialism, Anul IX, Nr.1344,m Miercuri, 7 mai 1958, p.4.

Agricultura Statelor Unite se confrunta cu o criză de supraproducție iar încercările guvernului de a rezolva criza prin reducerea suprafețelor însămânțate s-au dovedit zadarnice; veniturile fermierilor au continuat să scadă din an în an (55.000 de fermieri din sud, cultivatori de bumbac, s-au ruinat), iar cheltuielile de producție au crescut.[1146] Existau însă, remarca *Pentru Socialism*, și oameni care se îmbogățeau mereu și duceau o viață de lux și desfrâu: marii fabricanți, bancherii și exploatatorii oamenilor muncii.[1147]

Cu mare atenție s-a aplecat *Pentru Socialism* și asupra problemelor rasiale cu care se confruntau americanii, semnalând diferite aspecte ale discriminării rasiale practicate în Statele Unite ale Americii. Astfel, Camera reprezentanților din statul Georgia a hotărât să înscrie „de urgență" pe ordinea de zi un proiect de lege prin care erau interzise toate manifestările sportive sau cu caracter social la care ar ar participa persoane de rase diferite.[1148] În statele sudice ale S.U.A se înmulțeau actele de terorism ale rasiștilor care voiau să împiedice cu orice preț aplicarea deciziei Curții Supreme a Statelor Unite cu privire la desființarea segregației rasiale în transporturile publice.[1149]

În Montgomery, statul Alabama, teroriștii rasiști au dinamitat trei biserici ale negrilor și două locuințe ale unor pastori de culoare.[1150] Școlilor pentru negri din S.U.A. le era repartizat cel mai mare procent de învățători neexperimentați, muncitorii negri sunt folosiți doar la munci necalificate și, în regiunile sudului, cetățenii negri sunt împușcați în timp ce își exercită dreptul de a călători cu mijloacele de transport publice.[1151]

Ku Klux Klanul practica metode de teroare: arderea de cruci de lemn în apropierea locuinței „delicventului" (ca avertisment), dinamitarea locuințelor negrilor, focuri de armă trase prin geam, amenințarea cu moartea prin telefon, biciuirea etc., fără ca guvernul federal să ia vreo măsură împotriva lui.[1152] Conducătorii Klanului erau, potrivit ziarului Pentru Socialism, în general

---

1146 „Criza din agricultura S.U.A.", *în Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1010, Joi, 4 aprilie 1957, p.4.

1147 I.Cătoi, „Realități americane", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1054, Marți, 28 mai 1957, p.4.

1148 „Un nou aspect al discriminării rasiale în Statele Unite", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.978, Marți, 26 februarie 1957, p.4.

1149 „Rasiștii americani își continuă activitatea lor criminală", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.939, Sîmbătă, 12 ianuarie 1957, p.4.

1150 *Loc.cit.*

1151 „Aspecte ale discriminării rasiale în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.976, Sîmbătă, 23 februarie 1957, p.4.

1152 I.Cătoi, „Realități americane", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 1054, Marți, 28 mai 1957, p.4.

oameni lipsiți de cultură, bețivi, asasini, hoți, excroci, care aveau la activ diferite delicte.[1153]

Conflictul din zona Suezului a adus și alte deservicii puterilor imperialiste, potrivit ziarului *Pentru Socialism*, printre acestea numărându-se și hotărârea guvernului egiptean de a nu mai exporta bumbac în Anglia și Franța, Egiptul căutând noi piețe de desfacere pentru bumbacul său.[1154]

Prejudiciile îngrijorătoare aduse reputației Marii Britanii în străinătate precum și economiei țării în urma agresiunii împotriva Egiptului au fost subliniate, potrivit celor de la *Pentru Socialism*, în cadrul unui miting desfășurat la Coventry de deputatul laburist Strachey, acesta criticând vehement agresiunea dispusă de guvernul englez în Orientul mijlociu.[1155] „... noi am intrat și am plecat din Egipt, am obținut blocarea Canalului, am întrerupt alimentarea noastră cu petrol, am transformat pe fiecare arab într-un dușman al nostru, am deschis Orientul mijlociu penetrației rușilor, am provocat dezbinare în Commonwealth, ne-am certat cu americanii, ne-am ruinat pe noi înșine, și toate acestea fără nici un rost", ar fi afirmat deputatul laburist.[1156]

Înrăutățirea situației oamenilor muncii englezi era dovedită de creșterea șomajului, în Coventry fiecare al șaselea muncitor fiind șomer sau lucrând săptămâna de lucru incompletă.[1157] Mișcarea grevistă din Anglia atinsese, în 1957, proporții uriașe. Existau un milion de greviști în industria construcțiilor și 200.000 în industria construcțiilor navale.[1158]

Cu întreaga economie amenințată de criză prin lipsa de petrol, Anglia mai înregistra și o acută lipsă de dolari, astfel încât rezervele de aur și de dolari ale zonei lirei sterline au atins (în decembrie 1956) un nivel mai coborât decât plafonul considerat minim pentru securitatea financiară a Angliei.[1159]

La toate aceste nenorociri se mai adăuga faptul că întreaga presă britanică se afla în slujba intereselor clasei dominante. Dominată de neprincipialitate și caracter senzațional, presa engleză folosea în mod iresponsabil pornografia și

---

1153 *Loc.cit.*
1154 „Guvernul egiptean nu va mai exporta bumbac în Anglia și Franța", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.900, Marți, 27 noiembrie 1956, p.4.
1155 „În legătură cu pierderile Angliei provocate de agresiunea împotriva Egiptului", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.906, Marți, 4 decembrie 1956, p.4.
1156 *Loc.cit.*
1157 „Înrăutățirea situației oamenilor muncii englezi", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.937, Joi, 10 ianuarie 1957, p.4.
1158 „Mișcarea grevistă din Anglia ia proporții uriașe", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1003, Miercuri, 27 martie 1957, p.4.
1159 „Doctrina Eisenhower și aliații franco-britanici ai S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.936, Miercuri, 9 ianuarie 1957, p.4.

ştirile despre crime.[1160] Îndepărtându-se tot mai mult de popor şi devenind tot mai reacţionară, tot mai mult un bun al marilor monopoluri, oresa capitalistă scria doar ce îşi doreau marii fabricani, bancherii, militariştii, revanşarzii şi cercurile conducătoare.[1161]

La fel ca Statele Unite ale Americii, Marea Britanie se confrunta cu o creştere a criminalităţii în rândurile minorilor. Din cinci crime comise la Londra în anul 1956, două au fost săvârşite de de tineri sub 21 de ani şi peste 50% din actele de violenţă din curpinsul Londrei au fost comise de minori.[1162] O situaţie similară putea fi întâlnită în Japonia: 107.347 de minori au fost judecaţi la Tokio pentru săvârşirea unor delicte grave.[1163] La fel ca în America, în Anglia continuau persecuţiile împotriva populaţiei de culoare. Astfel, la Londra, 2.000 de huligani au aruncat cu pietre şi sticle în casele locuite de cetăţeni de culoare, atacuri banditeşti similare înregistrându-se şi în Nottingham.[1164]

Una dintre explicaţiile profundei crize economice priu care treceau ţările occidentale a fost identificată de *Pentru Socialism* în militarizarea economiilor ţărilor respective. În Italia, spre exemplu, au crescut vertiginos cheltuielile militare cauzate de întreţinerea trupelor americane staţionate în Italia.[1165] „Militarizarea economiei este cea mai bogată sursă a profiturilor monopolurilor şi cea mai convenabilă formă de aplicare a măsurilor monopoliste de stat cu ajutorul cărora monopolurile scontează să rupă reţeaua contradicţiilor, care a prins în mrejele ei economia capitalistă contemporană (...) Militarizarea economiei ascute contradicţia fundamentală a capitalismului între caracterul social al producţiei şi forma de însuşire privat-capitalist, care este cauza crizelor economice", afirma I.Ostrovitianov într-un articol publicat în *Pentru Socialism*.[1166] Scăderea producţiei industriale în alte ramuri decât cele legate de producţia de război şi creşterea considerabilă a numărului falimentelor aveau aceeaşi cauză.[1167] Cursa nebunească a înarmărilor era cauza înrăutăţirii situaţiei

1160 „Cum arată liberatea presei în Anglia", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1047, Duminică, 19 mai 1957, p.4.
1161 I.Cătoi, „Din lumea capitalului", în *Pentru Socialism,* Anul VIII, Nr.1065, Duminică, 9 iunie 1957, p.4.
1162 „Creşterea criminalităţii în rândurile minorilor", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1110, Joi, 1 august 1957, p.4.
1163 *Loc.cit.*
1164 „Continuă persecuţiile împotriva populaţiei de culoare", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1446, Joi, 4 septembrie 1958, p.4.
1165 La noi... şi la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 966, Marţi, 12 februarie 1957, p.4.
1166 I.Ostrovitianov, „Monopolurile – duşmani ai dezarmării", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.906, Marţi, 4 decembrie 1956, p.4.
1167 *Loc.cit.*

economice a Europei occidentale, deoarece cresc taxele și impozitele, inflația ducând la scăderea nevelului de trai a oamenilor.[1168]

Situația clasei muncitoare din Italia devenise atât de disperată încât un mare număr de șomeri italieni au organizat un „marș al foamei" spre Roma.[1169] În timpul acestui marș, informa *Pentru Socialism*, au avut loc ciocniri cu poliția, după care mari detașamente de poliție i-au înconjurat pe greviști, i-au încărcat în camioane și i-au trimis în comunele lor.[1170]

Cea mai mare mizerie și înapoiere era înregistrată în regiunile sudice ale Italiei, caracterizate de criză, inflație și un tot mai accentuat proces de penetrație a capitalului străin în economia italiană.[1171] „Eroicul popor muncitor al minunatei Italii flămânzește, șomează, trăiește în mizerie și ignoranță. Șomajul a crescut cu 33,4%. Salariile sînt mai mici decât în alte părți ale Italiei", scria în *Pentru Socialism*.[1172]

În Cipru, dominația colonialistă britanică a dus la consecințe nefaste pentru economia insulei. Renumit altădată pentru pădurile sale, Cipru a ajuns să importe lemn; vestitele sale mine de aramă sunt exploatate de monopolurile engleze, asigurând imense profituri pentru acestea și o cruntă exploatare pentru minerii ciprioți; asigurările sociale erau inexistente și erau doar 16 medici la 380.000 de locuitori a 627 de sate; Ciprul importa alimente; în bugetul insulei cea mai mare parte din venituri au fost repartizate poliției pentru reprimarea mișcării de eliberare a poporului cipriot.[1173] Toate acestea au făcut ca ziarul *Times* să numească insula Cipru „cenușăreasa imperiului".[1174] Nici în Turcia lucrurile nu stăteau mai bine, din moment ce țara se confrunta cu o uriașă datorie externă, se resimțea lipsa de carne, fructe, cafea și foametea a devenit un „eveniment la ordinea zilei."[1175]

În caz particular, consecințele grave ale militarizării economiei vest-germane erau următoarele: creșterea datoriei publice a R.F.G. la 53,9 miliarde

---

1168 Ion Cătoi, „Despre situația economică a Europei occidentale în anul 1956", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1045, Vineri, 17 mai 1957, p.4.
1169 „Un mare număr de șomeri italieni au organizat «marșul foamei» spre Roma", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 1022, Joi, 18 aprilie 1957, p.4.
1170 *Loc.cit.*
1171 „Aspecte din «lumea liberă», în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1010, Joi, 4 aprilie 1957, p.4.
1172 *Loc.cit.*
1173 M.Niciu, „În fața hărții. Cipru – vulcan al anticolonialismului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1009, Miercuri, 3 aprilie 1957, p.4.
1174 *Loc.cit.*
1175 A.Becea, „Prin lumea foamei", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1343, Miercuri, 7 mai 1958, p.4.

mărci vest-germane, creșterea numărului falimentelor (doar în luna octombrie 1956 au intrat în faliment 334 de întreprinderi industriale), scăderea continuă a numărului întreprinderilor industriale, o împovărare fiscală sporită, provocată de creșterea impozitelor și lipsa de credite în condiții satisfăcătoare.[1176] Marca vest-germană s-a devalorizat cu 88% comparativ cu valaroarea ei din anul 1948, a crescut șonajul, a scăzut producția, activitatea de investiții s-a redus, aproape toate categoriile de mărfuri s-au scumpit și au crescut tarifele la căile ferate și transportul auto.[1177]

Cu toate acestea, Republica Federală Germană și-a propus, afirma același ziar, să tragă foloase din înfrângerea agresiunii împotriva Egiptului, înlăturând complet Anglia și Franța de pe piața orientală, pentru a le lua locul.[1178] Cum ar fi fost posibilă o asemenea penetrare a pieței orientale, în condițiile în care Germania occidentală nu mai producea, șomajul crescuse și activitatea de investiții s-a redus, *Pentru Socialism* nu ne mai spune. Guvernul de la Bonn avea și numeroase cheltuieli rezultate din întreținerea trupelor de ocupație franceze (223 milioane de mărci), americane (350 milioane de mărci) și engleze (558 milioane de mărci).[1179]

În R.F.Germană, din cauza degradării vieții, studențimea trăia în condiții materiale foarte grele. Două treimi dintre studenții din Germania occidentală erau siliți să lucreze pentru a-și câștiga mijloacele de existență și pentru a plăti taxele, concluzia ziarului fiind cutremurătoare: „o întreagă generație flămânzește."[1180]

În realitate, Germania federală a cunoscut o creștere economică excepțională, la care a contribuit în mare măsură politica liberală a ministrului de Finanțe, Erhardt.[1181] La aceasta s-a adăugat introducerea unui sistem de pensii excepțional, considerată a fi una dintre cele mai generoase măsuyri luate de Adenauer.[1182]

Nici Franța nu stătea mai bine, potrivit ziarului *Pentru Socialism*, balanța comercială franceză devenind cronic deficitară. La sfârșitul anului 1956,

1176 „Consecințele grave ale militarizării economiei vest-germane", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.922, Vineri, 21 decembrie 1956, p.4.
1177 „Consecințele militarizării Germaniei occidentale, în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.936, Miercuri, 9 ianuarie 1957, p.4.
1178 „Creșterea expansiunii economice a Germaniei occidentală în Orientul apropiat și mijlociu", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.998, Joi, 21 martie 1957, p.4.
1179 „Aspecte din «lumea liberă», în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1010, Joi, 4 aprilie 1957, p.4.
1180 „La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.974, Joi, 21 februarie 1957, p.4.
1181 Jan Palmowski, *op.cit.*, vol.1, p.8.
1182 *Loc.cit.*

deficitul bugetar ajunse la aproximativ 1.000 milioane de franci.[1183] Războiul din Algeria înghițea fonduri considerabile, care erau cheltuite pentru importul de armament și de materii prime pentru industria de război.[1184] În același timp, războiul algerian a redus posibilitățile exportului francez.[1185]

Cu toate că numărul șomerilor era în continuă creștere în toate țările occidentale, *Pentru Socialism* susținea că agenți ai Uniunii cărbunelui și oțelului încercau să recruteze cetățeni unguri refugiați în Austria pentru minele belgiene care, din cauza relelor condiții de lucru, duceau lipsă de brațe de muncă. Unii dintre aceștia erau ademeniți să plece la minele de uraniu din Congoul belgian, unde mortalitatea în rândul muncitorilor era foarte mare.[1186] Unguroaicele erau și ele chemate la lucru, în barurile de noapte vest-germane.[1187] Din cei 21.000 de refugiați unguri sosiți în Anglia au putut să-și găsească de lucru abia 8.000., mulți dintre ei fiind nevoiți să rămână în lagăre pentru că nu au avut cu ce să-și plătească chiria.[1188] În Austria existau alți 15.000 de refugiați unguri, a

1183 „La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.974, Joi, 21 februarie 1957, p.4.
1184 „Consecințele războiului din Algeria asupra situației financiare a Franței", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1120, Marți, 13 august 1957, p.4.
1185 *Loc.cit.*
1186 „O soartă de neinvidiat", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.903, Vineri, 30 noiembrie 1956, p.4.
1187 *Loc.cit.*
1188 „Situația jalnică a refugiaților unguri", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1017, Vineri, 12 aprilie 1957, p.4.

căror situație era și mai disperată, dovadă numeroase sinucideri și tentative de sinucidere înregistrate în rândurile acestora.[1189]

În Olanda, scria în *Pentru Socialism*, au urcat prețurile la pâine, lapte, carne, unt și alte produse, prețurile produselor petrolifere au crescut cu peste 25%, au crescut considerabil prețurile la cărbune și urmează să crească chiriile.[1190]

Economia Portugaliei trecea și ea printr-o criză profundă. Nivelul de trai din Portugalia era unul dintre cele mai scăzute din Europa, muncitorii portughezi primeau un salariu de mizerie, existau zeci de mii de șomeri parțiali sau totali, deficitul comerțului exterior era în creștere, toate acestea petrecându-se pe fondul înăbușirii libertăților democratice și a interzicerii sindicatelor muncitorești.[1191] Copiii sufereau, se pare, cel mai mult în regimul lui Salazar. *Pentru Socialism* scria că 40% dintre copii mureau din cauza bolilor produse de subnutriție, iar cei care ajungeau la vârsta școlară „beneficiau" de principalele metode de educație în școlile dominate de preoți: bătaia și postul.[1192] În țara lui Salazar existau foarte mulți cerșetori, iar muncitorii calificați mși chiar funcționarii primeau salarii de mizerie.[1193]

Tot în Peninsula Iberică, situația economică a Spaniei se înrăutățea rapid, iar semnele unei nemulțumiri generale au devenit tot mai evidente, ceea ce ducea la concluzia, enunțată de *Pentru Socialism*, că Franco se afla în fața celei mai grave crize din întreaga sa carieră politică, mai exact pe marginea prăpastiei.[1194] Prestigiul generalissimului se afla într-o scădere simțitoare, astfel încât, în numeroase cercuri, se discuta în secret (dar nu atât de secret încât *Pentru Socialism* să nu afle) metodele pentru a accelera înlocuirea lui Franco.[1195]

În Irlanda de Nord, bogățiile țării erau acaparate în cea mai mare parte de imperialiștii englezi, populația irlandeză suferind greu sub jugul asupririi naționale și al înrobirii economice, informa *Pentru Socialism*.[1196] Ca urmare, a luat amploare mișcarea de eliberare națională ce se desfășura în Irlanda, producându-se ciocniri violente între irlandezi și forțele de ordine engleze.

1189 *Loc.cit.*

1190 „Câteva cuvinte despre costul vieții în Olanda", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.969, Vineri, 15 februarie 1957, p.4.

1191 „Nivelul de trai din Portugalia – unul dintre cele mai scăzute din Europa", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.969, Vineri, 15 februarie 1957, p.4.

1192 „«Raiul» lui Salazar", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 1039, Vineri, 10 mai 1957, p.4.

1193 A.Becea, „Prin lumea foamei", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1343, Miercuri, 7 mai 1958, p.4.

1194 „Franco pe marginea prăpastiei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.977, Duminică, 24 februarie 1957, p.5.

1195 *Loc.cit.*

1196 „Evenimentele din Irlanda de Nord", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.924, Duminică, 23 decembrie 1956, p.4.

Răsculații irlandezi, care luptau pentru realipirea Irlandei de Nord la Republica Irlanda, folosind arme automate, bombe și gredade, atacau posturile de poliție și cazărmile, distrugeau legăturile telefonice și telegrafice, izolând astfel anumite localități, și produceau pagube de sute de mii de lire sterline.[1197] În replică, englezii au trimis în Irlanda de Nord forțe militare aeropurtate și au trecut la arestări masive în rândurile populației locale.[1198]

Pentru Socialism remarcă faptul că, în ultimii șapte ani, dificultățile financiare și economice ale Taivanului au crescut continuu.[1199] „Uriașele cheltuieli militare și întreținerea aparatului ciankaișist excesiv de încărcat constituie cauza deficitului bugetar în continuă creștere, pe care autoritățile gomindaniste se străduiesc să-l acopere prin sporirea diferitelor impozite percepute de la populație", scria *Pentru Socialism*,[1200] care mai adăuga că problemelor dezvoltării și construcțiilor nu li se acorda aproape nici o atenție în Taivan, iar administratorii ciankaișiști erau preocupați doar de propria lor îmbogățire.[1201]

La aceste dificultăți economice și financiare cu care se confrunta Taivanul se mai adăuga lipsa libertăților fundamentale. Închisorile și lagărele de concentrare din Taivan erau arhipline, se operau percheziții și arestări în masă și multe regiuni au fost declarate zone interzise și îngrădite cu sîrmă ghimpată.[1202]

În fabrici, uzine și mine cele mai elementare reguli de protecție a muncii nu erau respectate, motiv pentru care se înregistrau numeroase accidente de muncă, 50.000 de oameni murind sau fiind mutilați în astfel de accidente.[1203] Impozitele au crescut în Taivan în fiecare an, ajungând să fie, la sfârșitul anul 1956, de 53 de ori mai mari decât în anul 1949.[1204] Scăderea producției industriale a dus la creșterea șomajului, iar în agricultură s-a ajuns la o situație dezastruoasă. Din cauza autorităților americane și a clicii ciankaișiste care jefuiau fără milă populația insulei, s-a ajuns la ruinarea în masă a țăranilor, cărora li se confisca două treimi din recoltă.[1205]

1197 *Loc.cit.*

1198 „Evenimentele din Irlanda de Nord", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.988, Sîmbătă, 9 martie 1957, p.4; „Evenimentele din Irlanda de Nord", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.924, Duminică, 23 decembrie 1956, p.4.

1199 „Situația economică extrem de grea din Taivan", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.922, Vineri, 21 decembrie 1956, p.4.

1200 *Loc.cit*

1201 *Loc.cit*

1202 „În Taivan închisorile și lagărele de concentrare sînt arhipline", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.967, Miercuri, 13 februarie 1957, p.4.

1203 „Situația grea a populației din Taivan", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.927, Vineri, 28 octombrie 1956, p.4.

1204 *Loc.cit.*

1205 *Loc.cit.*

O altă țară asiatică, Coreea de Sud, se confrunta și ea cu grave probleme economice, potrivit celor de la *Pentru Socialism*. Spre exemplu, în ianuarie 1957, în Coreea de Sud existau peste 90.000 de gospodării țărănești care nu dispuneau de rezerve de alimente, ceea ce însemna că 480.000 de oameni sufereau de foame.[1206] Din cauză că, în timpul ocupației americane, producția de orez a scăzut continuu, aproape 60% din țăranii din provinciile Kunsangul de nord și Kunsangul de sud se hrăneau cu iarbă, scoarță de copaci și cu tărâțe, iarba de mare constituind hrana obișnuită pentru un număr de peste 200.000 de pescari din Coreea de Sud.[1207] În fața acestui dezastru, cabinetul R.P.D.Coreene, animat de o generozitate emoționantă, a hotărât să ofere 15.000 de tone de orez țăranilor din Coreea de Sud care îndurau foame.[1208]

Cei 12 ani de ocupație americană ar fi adus Coreei de Sud greaua povară a impozitelor legate de pregătirile de război, declinul industriei și agriculturii, pauperizarea maselor de oameni ai muncii și șomaj.[1209] Numai aproximativ 18% din numărul total al întreprinderilor lucrau normal, industria satisfăcea doar 30% din nevoile țării, și peste 40% din familiile țărănești îndurau foamea.[1210]

În insulele Okinawa și Bonin, „închiriate" de americani, mii de locuitori au fost izgoniți de pe pământurile lor și lipsiți de orice mijloace de existență, astfel încât guvernul japonez a fost nevoit să ia măsuri de ajutorare.[1211] Cu toate acestea, mulți au murit de foame, iar alții – famii întregi – și-au pus capăt singuri zilelor, nevăzând nici o scăpare din situația tragică în care se aflau, informa *Pentru Socialism*.[1212]

În Algeria, poporul a ajuns într-o stare de neagră mizerie, nota *Pentru Socialism*, ca urmare a faptului că invadatorii europeni au smuls populației băștinașe cele mai bune terenuri pentru agricultură, împingându-i pe algerieni spre pustiuri.[1213] Colonialiștii francezi și spanioli au acaparat terenurile cele mai fertile și foloseau din plin sistemul de exploatare capitalist în agricultură,

---

1206 „Foamete în Coreea de Sud", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 987, Vineri, 8 martie 1957, p.4.
1207 „Foamete și mizerie în Coreea de sud", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr 1038, Joi, 9 mai 1957, p.4.
1208 *Loc.cit.*
1209 „Ce au adus Coreei de sud cei 12 ani de ocupație americană", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1122, Joi, 15 august 1957, p.4.
1210 *Loc.cit.*
1211 A.Becea, „Prin lumea foamei", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr. 1343, Miercuri, 7 mai 1958, p.4.
1212 *Loc.cit.*
1213 „În fața hărții. Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.982, sîmbătă, 2 martie 1957, p.4.

angajând pe moșiile lor mâna de lucru salarială a populației băștinașe.[1214] S-a format și o pătură de moșieri băștinași, dar aceasta nu însemna că algerienii o duceau mai bine. 80% din recolta strânsă revenea moșierilor, existau nu mai puțin de două milioane de șomeri, 181 de nou-născuți dintr-o mie mureau înainte de a atinge vârsta de patru ani și peste 80% dintre copiii algerieni nu aveau posibilitatea de a frecventa cursurile școlare.[1215]

Nici în Africa subsahariană lucrurile nu stăteau mai bine. În teritoriul Ruanda-Urundi, aflat de 40 de ani sub tutela Belgiei, unica bază a economiei era producția de cafea.[1216] Exista un singur medic la 60.000 de locuitori, nivelul de trai al populației era foarte scăzut, două treimi dintre copii nu mergeau la școală și abia 26 dintr-o mie absolveau șase clase, ne spune *Pentru Socialism*.

Economiile țărilor din America Latină erau și ele afectate de o criză sporită de încercările americanilor de a acapara piețele latino-americane. Faptul era explicabil prin aceea că toți oamenii de stat nord-americani și-au făcut un ideal din a subjuga țările Americii Latine intereselor marilor monopoluri.[1217]

Astfel, economia Argentinei era amenințată de inflație, devalorizarea monedei naționale, pesosul, a dus la scumpirea costului vieții cu 10%, anumite articole s-au scumpit chiar cu 25-300%, deficitul bugetar se ridica la aproximativ 1.077 de milioane de pesos, exista un deficit al balanței de plăți, rezerva de aur și devize a scăzut într-un singur an cu 145 de milioane de dolari, Argentina nu mai putea decât cu mare greutate să se împrumute în străinătate și existau aproximativ 300.000 de greviști, alți 150.000 pregătindu-se să intre și ei în grevă.[1218]

În octombrie 1957, *Pentru Socialism* își informa cititorii că valul de crime care s-a abătut asupra Argentinei era fără precedent.[1219] Spargeri de bănci aveau lor aproape în fiecare zi, erau frecvente furturile de automobile, atacurile armate în scopuri de jaf, atât ziua cât și noaptea, adesea chiar pe străzile principale din Buenos Aires, astfel încât, pentru prima dată în istoria Argentinei, autoritățile au recurs la folosirea avioanelor pentru urmărirea unor criminali.[1220] Cei mai

1214 *Loc.cit.*
1215 *Loc.cit.*
1216 „Aspecte din «lumea liberă», în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1010, Joi, 4 aprilie 1957, p.4.
1217 „Adevărata față a imperialismului american. Împărăția mizeriei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1140, Sâmbătă, 7 septembrie 1957, p.4.
1218 „Economia Argentinei este amenințată de inflație", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.923, Sîmbătă, 22 decembrie 1956, p.4.
1219 „În lumea capitalului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 1187, Vineri, 1 noiembrie 1957, p.4.
1220 *Loc.cit.*

mulți infractori erau tineri sub 20 de ani, motiv pentru care ziarele au cerut „suprimarea filmelor și literaturii criminale."[1221]

În Brazilia, unde domnea foametea, au sporit considerabil prețurile produselor alimentare și ale obiectelor de larg consum și, la fel ca în Argentina, în Chile și în Uruguay, a crescut prețul vieții și a scăzut salariul.[1222] Situația țăranilor brazilieni era extrem de grea. Aceștia erau exploatați crunt de marii proprietari feudali, duceau o viață de mizerie, înapoiere, lipsă de drepturi, erau lipsiți de asistență medicală și aveau salarii foarte mici.[1223] Printr-o situație grea trecea și învățământul din Brazilia: jumătate din populația țării era analfabetă, 8.300.000 de copii nu puteau să urmeze învățământul mediu din cauza taxelor școlare ridicate și a prețurilor mari ale manualelor, iar salariile profesorilor erau mizerabile.[1224]

În Guatemala, trustul american United Fruit Company a avut în anul 1955 un beneficiu de nu mai puțin 100 de milioane de dolari, în vreme ce șapte zecimi din populație trăia în cocioabe dărâmate și insalubre și opt zecimi din populație era analfabetă.[1225] În Venezuela, unde domneau societățile americane Royal Dutch și Standard Oil, lipsa de hrană era deosebit de alarmantă.[1226] *Pentru Socialism* amintea și crimele regimului dictatorial din Venezuela, regimul lui Perez Jimenez, viața a numeroși venezueleni deținuți în închisori din motive politice aflându-se în primejdie.[1227]

După toate aceste treceri în revistă a unor stări de fapt din lumea aflată în afara lagărului socialist, concluzia nu putea fi decât aceea că „lumea capitalistă prezintă un tablou sumbru, întunecat, care nu prevestește nimic bun."[1228] Acest tablou era întregit de omul de știință brazilian Josue de Castro, autor al volumului *Cartea neagră a foametei*, citat de *Pentru Socialism*, care susținea că, în statele capitaliste, potrivit datelor statistice ale O.N.U., în anul 1955,

---

1221 *Loc.cit.*

1222 La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 966, Marți, 12 februarie 1957, p.4; „Adevărata față a imperialismului american. Împărăția mizeriei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1140, Sâmbătă, 7 septembrie 1957, p.4.

1223 „În Brazilia ca în evul mediu", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1041, Duminică 12 mai 1957, p.4.

1224 „Situația grea a învățământului în Brazilia", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1241, Sîmbătă, 4 ianuarie 1957, p.4.

1225 „Adevărata față a imperialismului american. Împărăția mizeriei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1140, Sâmbătă, 7 septembrie 1957, p.4.

1226 *Loc.cit.*

1227 „Crimele regimului dictatorial din Venezuela", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.922, Vineri, 21 decembrie 1956, p.4.

1228 Ion Cătoi, „Despre situația economică a Europei occidentale în anul 1956", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1045, Vineri, 17 mai 1957, p.4.

numărul oamenilor subnutriți reprezenta 59% din populația globului, existând astfel un miliard de oameni subalimentați sau care sufereau de foame.[1229]

Pentru Socialism mai constata că, în capitalism, soarta femeilor era deloc de invidiat. În capitalism femeia era o ființă umilită și batjocorită, lipsită de drepturi egale cu ale bărbatului, sluga preaplecată a acestuia, un obiect de desfrâu pentru clasele stăpânitoare, ținută în întuneric, mizerie și neștiință de carte.[1230]

Realitatea era, însă, mult diferită de imaginea Occidentului creionată în *Pentru Socialism*. De fapt, evoluția Europei occidentale către o unitate economică a contribuit la o redresare atât de rapidă a statelor occidentale, încât analiștii occidentali au denumit fenomenul „un miracol."[1231] Noile formule de guvernare adoptate pe plan național au contribuit și ele la acest remarcabil efect economic și s-a generalizat practica guvernelor vest-europene de promovare a programelor de bunăstare socială.[1232] „Au fost puse în aplicare refoirme prin care practic toți cetățenii, indiferent de nivelul venitului, beneficiau de locuințe, educație și asistență sanitară. Statul bunăstării sociale (...) a fost curând instaurat aproape în toate țările vest-europene", afirmă John R.Barber.[1233]

Viața minunată din țările lagărului socialist

Cu totul altfel se prezentau lucrurile în țările lagărului socialist., deoarece „sistemului economic mondial socialist îi corespunde o linie de dezvoltare mereu ascendentă, un avânt necontenit, ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii."[1234]

Modelul de urmat pentru toate țările era, evident, Uniunea Sovietică, ale cărei progrese, în toate domeniile, erau impresionante. *Pentru Socialism* ținea să remarce că, în anul 1913, producția pe cap de locuitor din Rusia era de 13-14 ori mai mică decât în S.U.A., în 1967 ea ajungând să fie de doar 2,6 ori mai mică. [1235]

1229 „Socialismul iese învingător în întrecerea economică cu capitalul", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1190, Marți, 5 noiembrie 1957, p.4.
1230 „Soarta femeii în socialism... și în capitalism", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1295, Sîmbătă, 8 martie 1958, p.4.
1231 John R.Barber, *Istoria Europei moderne*, Editura Lider, București, 1993, p.486.
1232 *Ibidem*, pp.486 și 497.
1233 *Ibidem*, p.497.
1234 Ion Cătoi, „Despre situația economică a Europei occidentale în anul 1956", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1045, Vineri, 17 mai 1957, p.4.
1235 „Socialismul iese învingător în întrecerea economică cu capitalul", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1190, Marți, 5 noiembrie 1957, p.4.

În U.R.S.S. a crescut considerabil producția articolelor de calitate superioară, care sunt tot mai mult cerute datorită creșterii bunăstării populației Uniunii Sovietice.[1236] Se produceau mai multe țesături de mătase, pluș și catifea, țesături pentru toalete de seară pentru femei, precum și țesături de in, de lână și încălțăminte.[1237] *Pentru Socialism* susținea că, în anul 1956, în Uniunea Sovietică au fost extrase 430 de milioane de tone de cărbune, aproape cu 40 milioane tone mai mult decât în anul precedent.[1238] La această performanță s-a putut ajunge și datorită faptului că, în minele carbonifere sovietice, erau folosite aproape 70.000 de diferite mecanisme.[1239]

Comparativ cu anul 1955, producția globală a industriei sovietice a crescut, în anul 1956, cu 11%, au luat o mare amploare electrificarea, mecanizarea, introducerea celui mai modern utilaj de înaltă productivitate și a tehnologiei înaintate.[1240] După lansarea cu succes a primului satelit artificial, în imaginația lui Hrușciov s-a născut ideea că Uniunea Sovietică nu numai că era, din punct de vedere științific și militar, înaintea Statelor Unite ale Americii, dar în curând urma să le depășească și producția industrială.[1241] Hrușciov afirma că, împreună cu China comunistă, Uniunea Sovietică deja producea o jumătatea din producția industrială a lumii.[1242]

Agricultura sovietică înregistra și ea succese deosebite: s-a atins un înalt grad de mecanizare a agriculturii, au sporit suprafețele pământurilor desțelenite, recolta globală a crescut cu 20%, a sporit considerabil șeptelul de vite și a crescut producția de produse animaliere (lapte, carne, ouă, lână etc).[1243] Anul 1956 ar fi fost un an cu producții record la cereale, bumbac, sfeclă de zahăr, cartofi, floarea-soarelui și alte culturi.[1244] Totodată, au crescut veniturile în bani ale colhoznicilor.[1245]

1236 „Creșterea considerabilă a producției industriei ușoare în U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.920, Miercuri, 19 decembrie 1956, p.4.
1237 *Loc.cit.*
1238 „U.R.S.S. 1956. 40 de milioane tone de cărbune mai mult decât în 1956", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.937, Joi, 10 ianuarie 1957.
1239 *Loc.cit.*
1240 „Strălucite victorii obținute de constructorii comunismului în 1956", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.960, Marți, 5 februarie 1957, p.4.
1241 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.497.
1242 *Loc.cit.*
1243 „Strălucite victorii obținute de constructorii comunismului în 1956", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.960, Marți, 5 februarie 1957, p.4.
1244 „La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 966, Marți, 12 februarie 1957, p.4.
1245 *Loc cit.*

Toate acestea s-au realizat concomitent cu creșterea comerțului interior și exterior al Uniunii Sovietice și cu creșterea nivelului material și cultural de viață al poporului sovietic.[1246] Radioul a căpătat o largă răspândire, existau 2.650.000 de difuzoare în casele colhoznicilor și 1.278 de aparate de radio.[1247]

Pentru Socialism remarca și faptul că Uniunea Sovietică a rezolvat sarcina reducerii de două ori a mortalității populației în doar 30 de ani, în vreme ce S.U.A., Franța și Anglia au avut nevoie de aproximativ 85 de ani pentru a rezolva această problemă.[1248]

În Uniunea Sovietică, țară a minunilor, a fost produsă și experimentată o pasăre nemaivăzută, o pasăre mecanică. *Pentru Socialism* își informa cititorii că această originală pasăre, care întrecea prin proporțiile ei de câteva ori cea mai mare pasăre cunoscută, a fost construită și experimentată de aeromodelistul sovietic Solodov.[1249] Schema acestui aparat de zbor cu aripi mișcătoare a fost creată de inginerul Boldîrev, în cadrul institutului aviatic din Moscova, calculele arătând că aparatul va putea atinge o mare înălțime, iar viteza sa va fi de patru ori mai mare decât a unui avion cu elice cu putere asemănătoare. De asemenea, aparatul urma să fie mai economicos în ceea ce privește consumul de carburanți.[1250]

Aflăm din *Pentru Socialism* că, în China populară, aflată pe drumul construirii socialismului, primul plan a fost îndeplinit înainte de termen, că industria, agricultura, știința și arta se dezvoltă și înfloresc necontenit, că nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii chinezi crește continuu și că industria grea se dezvoltă cel mai repede.[1251]

Capitala Chinei, Pekin, unul dintre cele mai mari și mai frumoase orașe ale lumii, s-a dezvoltat în ultimii șapte ani mai mult și mai repede decât în orice altă perioadă a îndelungatei sale istorii. Frumusețile sale arhitecturale antice au fost restaurate, zi de zi apar noi clădiri, se construiesc fabrici în suburbiile estice ale orașului, iar în vestul capitalei noul oraș universitar ocupă o treime din întreaga suprafață a Pekinului.[1252] Și pentru că tot existau multe facultăți,

---

1246 „Strălucite victorii obținute de constructorii comunismului în 1956", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.960, Marți, 5 februarie 1957, p.4.
1247 „La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 966, Marți, 12 februarie 1957, p.4.
1248 *Loc.cit.*
1249 „În U.R.S.S. a fost experimentată pasărea mecanică", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.936, Miercuri, 9 ianuarie 1957, p.4.
1250 *Loc.cit.*
1251 „China populară pe drumul construirii socialismului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.988, Sîmbătă, 9 martie 1957, p.4; „Aspecte din lumea socialistă", în P*entru Socialism*, Anul VIII, Nr.1020, Marți, 16 aprilie, p.4.
1252 „În capitalele țărilor de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.904, Sîmbătă, 1 decembrie 1956, p.4.

în R.P.Chineză se desfășura o amplă activitate de lichidare a analfabetismului, *Pentru Socialism* remarcând că astfel a crescut numărul studenților.[1253]

În China nouă, susținea *Pentru Socialism*, unde poporul este la putere, organizarea liber consimțită a țăranilor în gospodăriile colective este un fenomen cu totul firesc, ziarul imperialist *Economist* susținând în mod eronat și cu rea credință că țăranii chinezi ar fi fost supuși „presiunilor."[1254] De fapt, procesul extrem de rapid al cooperativizării agriculturii dovedea că în agricultura chineză a avut loc o adevărată revoluție.[1255] Până în anul 1956, 91,7% din totalul gospodăriilor țărănești intraseră deja în cooperative de toate tipurile.[1256] Mau Tze-dun afirma că înființarea cooperativelor trebuie realizată în urma unei lupte tenace.[1257]

China mai avea de rezolvat câteva „mici" probleme, *Pentru Socialism* publicând o cuvântare rostită de Mao Tze-dun la 27 februarie 1957, la cea de a unsprezecea ședință a Consfătuirii supreme de stat, cuvântare în care liderul chinez a vorbit despre contradicțiile existente în rândurile poporului.[1258] „În etapa actuală, în perioada construirii socialismului, poporul este alcătuit din toate clasele, păturile și grupurile sociale care aprobă și sprijină construcția socialistă și participă la această construcție. Dușmanii poporului sînt forțele sociale care se împotrivesc revoluției socialiste, au o atitudine ostilă construcției socialiste și o subminează", afirma Mao.[1259] Marele om de stat considera că nu pot fi aplicate metode administrative pentru lichidarea religiei, că oamenii nu pot fi siliți să nu mai fie credincioși și că toate problemele de ordin ideologic puteau fi soluționate numai prin metode democratice (prin discuție, critică, convingere și educare) și nu prin metode de constrângere și reprimare.[1260]

Mao Tze-dun nu ezita să afirme că, în China, mai existau contrarevoluționari și că aceștia trebuie stârpiți, precum și faptul că, în viitor, mai pot

---

1253 „La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 966, Marți, 12 februarie 1957, p.4.
1254 „«Economist» s-a dat de gol", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.978, Marți, 26 februarie 1957, p.4.
1255 „China populară pe drumul construirii socialismului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.988, Sîmbătă, 9 martie 1957, p.4; „Aspecte din lumea socialistă", în P*entru Socialism*, Anul VIII, Nr.1020, Marți, 16 aprilie, p.4.
1256 „Aspecte din lumea socialistă", în P*entru Socialism*, Anul VIII, Nr.1020, Marți, 16 aprilie, p.4.
1257 „În legătură cu problema rezolvării juste a contradicțiilor din rândurile poporului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1077, Duminică, 23 iunie 1957, p.4.
1258 *Loc.cit.*
1259 *Loc.cit.*
1260 *Loc.cit.*

apărea elemente contrarevoluționare noi, dar că, oriunde aceste elemente își îndeplinesc acțiunile lor murdare, trebuie nimicite cu hotărâre.[1261]

Pornind de la ideea că în procesul construirii societății socialiste oricine are nevoie de reeducare (și exploatatorii și oamenii muncii), Mao Tze-dun constata că, în ultimul timp, munca politico-ideologică în rândurile intelectualității și ale tineretului studios a lăbit, ceea ce a dus la apariția unor devieri în rândurile lor.[1262] „Lipsa unor concepții politice juste este echivalentă cu lipsa de suflet. Reeducarea ideologică în perioada care a trecut a fost necesară și a dat rezultate pozitive, dar metodele au fost întrucâtva brutale și au jignit pe unii oameni. Asta nu e bine", afirmase Mao.[1263] Marele lider chinez remarca și faptul că reformele democratice nu au fost încă înfăptuite în Tibet, deoarece acolo condițiile nu erau coapte încă, dar „nu e grabă, reformele vor fi înfăptuite și acolo."[1264]

În rest, Mao Tze-dun sublinia un lucru bun realizat în China comunistă și anume faptul că țărănimea o ducea mai bine, dar și că „nivelul de trai al întregului popor va putea fi ridicat treptat numai prin eforturi susținute de-a lungul câtorva decenii."[1265] Până atunci, construcția de mașini agricole se dezvolta în China într-un ritm uimitor.[1266] Ocupând locul al doilea în lume, după Uniunea Sovietică, China se putea lăuda că a depășit Statele Unite ale Americii la producția de grâu, obținând, în anul 1957, o producție record de grâu de toamnă, de 32 de milioane de tone.[1267]

Realitatea era însă departe de imaginea furnizată de Mao Tze-dun. În China, urmând exemplul sovietic, toate resursele au fost puse în slujba dezvoltării industriale, în defavoarea agriculturii, astfel încât, până în anul 1958, consecințele grave ale acestei politici au devenit evidente.[1268] China a fost inundată de produse industriale de calitate inferioară pentru care nu exista

1261 *Loc.cit.*
1262 *Loc.cit.*
„În legătură cu problema rezolvării juste a contradicțiilor din rândurile poporului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1078, Marți, 25 iunie 1957, p.4.
1263 *Loc.cit.*
1264 *Loc.cit.*
1265 „În legătură cu problema rezolvării juste a contradicțiilor din rândurile poporului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1077, Duminică, 23 iunie 1957, p.4.
1266 „Să cunoaștem țările frățești", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1341, Sîmbătă 3 mai 1958, p.4.
1267 „China a depășit S.U.A. la producția de grâu", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1393, Joi, 3 iulie 1958, p.4.
1268 Jan Palmowski, *op.cit.*, vol.1, p.182.

cerere, iar producția agricolă a scăzut atât de mult încât milioane de chinezi au ajuns să sufere de foame.[1269]

Anunțat de Mao în anul 1958, Marele Salt Înainte propunea „trei ani de eforturi și de lipsuri și o mie de ani de fericire."[1270] De fapt, a fost răsturnat modul de viață al țăranilor, constrânși să se grupeze în unități gigantice alcătuite din mii, chiar zeci de mii de familii, în care totul era în comun, începând cu mesele. Producția agricolă trebuia dezvoltată în proporții enorme, grație unei munci faraonice de irigare și a unor metode noi de cultivare a pământului, iar diferența dintre munca agricolă și cea industrială trebuia suprimată, prin înființarea de unități industriale pretutindeni, în special de mici furnale.[1271] Scopul urmărit de Mao era acela de a asigura autosuficiența fiecărei comunități locale și de a permite o creștere accelerată a industriei, dar totul a dus la o catastrofă alimentară și la declanșarea unei foamete cumplite în China, care a dus la moartea a 30-40 de milioane de oameni.[1272]

Pentru Socialism amintea prietenia de nezdruncinat dintre Uniunea Sovietică și China, colaborările economice minunate dintre cele două țări, trecând cu vederea că relațiile dintre cele două state comuniste deveniseră, de fapt, tensionate, Mao delimitându-se de „destalinizarea" lui Hrușciov și acuzându-l pe acesta că „l-a trădat pe Stalin."[1273]

Polonia se putea lăuda că a construit în anii socialismului peste 200 de nave comerciale și nave mari de pescuit, în următorii preconizându-se construirea a peste 300 de nave cu un deplasament total de 834.000 de tone.[1274]

În Slovacia populară, constructorii socialismului au ridicat opt mari hidrocentrale și numeroase hidrocentrale mici, au construit 145 de noi întreprinderi industriale, printre care turnătorii, uzine constructoare de mașini, uzine chimice, fabrici textile și altele și au modernizat și extins 170 de întreprinderi industriale.[1275] Alte realizări priveau sistemele de învățământ și de sănătate: existau în Slovacia 22.000 de studenți și mortalitatea infantilă a a scăzut.[1276]

1269 *Loc.cit.*
1270 Courtois, Stéphane; Werth, Nicolas, Panné, Jean-Louis; Paczkowski, Andrej; Karel Bartosek; Margolin, Jean Louis, *op.cit.*, p.460.
1271 *Loc.cit.*
1272 *Loc.cit.*
1273 François Furet, *op.cit.*, p.513.
1274 „La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.974, Joi, 21 februarie 1957, p.4.
1275 „Se dezvoltă și înflorește Slovacia populară", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.967, Miercuri, 13 februarie 1957, p.4.
1276 *Loc.cit.*

Mari succese înregistrase Republica Cehoslovacă în ceea ce privește producția de oțel, cărbune și energie electrică, depășind Franța la acest capitol (producție pe cap de locuitor) și la producția de fier brut, unde egalase producția Angliei și Republicii Federale Germane.[1277] Repetatele reduceri de prețuri au contribuit la belșugul vieții populației.[1278] Pentru socialism anunța că, până în 1960, producția de mașini agricole a Cehoslovaciei va crește de șase ori, că se produceau deja pluguri îmbunătățite, secerători-legători, treierători automate, mașini de recoltat in și că se vor produce 36 de noi tipuri de mașini agricole.[1279]

În Sofia, s-au construit 12.000 de apartamente, case de cultură numeroase, spitale, școli, policlinici, cămine și s-a acordat o atenție deosebită amenajării spațiilor verzi, în așa fel încât, în 12 ani, guvernul popular democrat al Bugariei a creat un număr de parcuri și grădini egal cu acelea create de toate guvernele burgheze dinainte de 9 septembrie 1941.[1280] Ca urmare a creșterii grijii pentru ocrotirea sănătății sporul anual al populației din capitala bulgară s-a dublat, iar mortalitatea a scăzut cu 50%.[1281]

În Bulgaria se produceau 132 de noi tipuri de țesături, 240 de noi modele de încălțăminte, 240 de noi tipuri de articole metalice, precum și 57 de tipuri de articole de porțelan și sticlă.[1282] În Bulgaria, țară vecină și prietenă, exista o industrie modernă dezvoltată, se obținuseră succese în cooperativizarea agriculturii și au fost obținute realizări importante în domeniul chirurgiei toracice.[1283] Nivelul de trai era atât de ridicat în capitala Bulgariei, încât era anunțată construirea în viitor a unei băi publice cu 600 de locuri.[1284]

Tirana a devenit în anii comunismului un important centru cultural și industrial, capitala Albaniei fiind aprovizionată cu de 22 de ori mai multă energie electrică decât primea întreaga Albanie în anul 1938, ne spune *Pentru Socialism*.[1285] S-au construit multe fabrici și uzine, producția industrială a crescut de 12 ori față de 1938 și funcționau 12 școli medii și tehnice, precum și șase

1277 „Aspecte din lumea socialistă", în P*entru Socialism*, Anul VIII, Nr.1020, Marți, 16 aprilie, p.4.
1278 *Loc.cit.*
1279 „Din țările de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1004, Joi, 28 martie 1957, p.4.
1280 „La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.966, Marți, 12 februarie 1957, p.4.
1281 *Loc.cit.*
1282 „Din țările de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1004, Joi, 28 martie 1957, p.4.
1283 „Din țara vecină și prietenă Republica Populară Bulgaria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1006, Sîmbătă, 30 martie 1957, p.4.
1284 *Loc.cit.*
1285 „La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.966, Marți, 12 februarie 1957, p.4.

instituții de învățământ superior.[1286] Asistența medicală din Albania era gratuită pentru cei care se aflau în câmpul muncii și pentru familiile acestora, existau 124 de spitale, cu 6.900 de paturi, tratamentele medicale în spitale, clinici și dispensare erau gratuite, iar prețurile medicamentelor erau moderate.[1287]

Ungaria se dezvolta și ea, e drept că doar cu ajutor multilateral sovietic. Uniunea Sovietică acordase Ungariei un credit de 750.000.000 de ruble și îi livrase mari cantități de produse și materii prime, „nu din dorința de a desface surplusul de mărfuri, ci în interesul comun al tuturor popoarelor care construiesc capitalismul."[1288] Nedispunând de suficiente resurse de materii prime, Ungaria își satisface nevoile prin importul din U.R.S.S., afirma *Pentru Socialism*, care furniza și o listă scurtă a importurilor ungare: minereu de fier, fontă, bumbac, petrol, plumb, nichel, materii prime pentru producția de îngrășăminte minerale, lemn de construcție, cherestea, grîu, cereale furajere, laminate d eoțel, cocs, cărbune, cupru, păcură, cositor, bunuri de larg consum și alte mărfuri.[1289]

Ceva mai slab dezvoltată decât celelalte țări din lagărul socialist, R.P.Mongolă se pregătea și ea de un viitor luminos. Cu toate că Mongolia avea o climă nefavorabilă pentru dezvoltarea economică, în cei 36 de ani de putere populară s-au pus bazele unei economii socialiste. Și pentru că nu prea puteau fi înregistrate succese deosebite în nici un domeniu de activitate, *Pentru Socialism* se concentra pe viitorul Mongoliei anunțând că va crește șeptelul de vite și, în paralel, va crește producția de îmbrăcăminte, mobilă și produse alimentare.[1290] Deja, în anul 1956, în R.P.Mongolă, efectivul de vite crescuse cu 1.300.000 de capete.[1291]

Existau și realizări economice demne de a fi menționate. Astfel, au crescut extracția de cărbune, producția de energie electrică și volumul producției industriale, au fost înființate 670 de cooperative agricole, iar transporturile s-au modernizat, trecându-se de la transportul cu calul și cămila la transporturile feroviare, aeriene, pe apă și auto.[1292] *Pentru Socialism* ținea să precizeze că toate aceste mărețe realizări au beneficiat de sprijinul substanțial oferit de Uniunea

1286 *Loc.cit.*
1287 „Să cunoaștem țările frățești", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1341, Sîmbătă 3 mai 1958, p.4.
1288 „Declarația guvernelor Uniunii Sovietice și Republicii Populare Ungare", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1007, Sîmbătă, 30 martie 1957, p.4.
1289 *Loc.cit.*
1290 „La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.974, Joi, 21 februarie 1957, p.4.
1291 „Aspecte din lumea socialistă", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1020, Marți, 16 aprilie, p.4.
1292 „Republica Populară Mongolă", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1136, Marți, 3 septembrie 1957, p.4.

Sovietică și China.[1293] Deloc de neglijat era revoluția culturală produsă în Mongolia, țară care se putea lăuda cu cei 8.000 de studenți la un milion de locuitori și cu faptul că „în mare parte analfabet în trecut, poporul mongol are oameni de știință, medici, ingineri, scriitori, artiști."[1294] Republica Democrată Vietnam se putea lăuda și ea că și-a crescut producția industrială de cinci ori într-un singur an.[1295]

Concluziile se impuneau de la sine și *Pentru Socialism* nu se sfia să facă acest lucru. În ceea ce privește ritmul de creștere a producției industriale, țările socialiste au întrecut cu mult țările capitaliste, în ultimii cinci ani ritmul de dezvoltare a industriei în țările socialiste fiind de 2,6 ori mai rapid decât cel din țările capitaliste.[1296]

În țările socialiste șomajul a fost lichidat pentru totdeauna, s-a pus capăt mizeriei și foametei, salariul muncitorilor și funcționarilor creștea an de an în vreme ce prețurile scădeau constant. „Socialismul asigură o îmbunătățire continuă a condițiilor de trai ale oamenilor muncii și, în cele din urmă, un asemenea nivel al bunăstării materiale la orașe și sate, care este inaccesibil oricărei țări capitaliste", concluziona *Pentru Socialism*.[1297]

Trebuie remarcat faprul că, în această perioadă, în ziarul *Pentru Socilaism* nu a apărut nici un articol referitor la progresele economice înregistrate de Coreea de Nord, țară în care Kim-Il Sung, creatorul „gândirii ciuce", trecuse la edificaeea socialismului de tip coreean.

Piața Comună, instrument de luptă împotriva țărilor lagărului socialist

La 25 martie 1957, în Palazzo dei Conservatorii din Roma, țările membre ale C.E.C.O. (Comunitatea Economică a Cărbunelui și Oțelului) au semnat Tratatul de la Roma, prin care lua naștere Comunitatea Economică Europeană (C.E.E. sau „Piața Comună"). Într-un acord separat, cele șase țări membre ale Pieței Comune (Germania, Franța, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg) au creat și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (Euratom), organizație comună însărcinată cu unificarea programelor de dezvoltare a energiei atomice

1293 *Loc.cit.*
1294 *Loc.cit.*
1295 „Aspecte din lumea socialistă", în P*entru Socialism*, Anul VIII, Nr.1020, Marți, 16 aprilie, p.4.
1296 *Loc.cit.*
1297 „Socialismul iese învingător în întrecerea economică cu capitalul", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1190, Marți, 5 noiembrie 1957, p.4.

ale statelor semnatare.[1298] A mai fost semnată Convenția cu privire la instituțiile europene, mai multe declarații și protocoale, Tratatele de Roma fixând câteva dintre principiile esențiale ale convieţuirii în UE.[1299] În ele erau enunțate, pentru prima dată, ideile care urmau să devină pilonii de bază ai existenței Uniunii Europene: abolirea între statele membre a obstacolelor din calea liberei circulații a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor, instaurarea unei politici comune în domeniul agriculturii și eliminarea taxelor vamale dintre statele membre.[1300] Totodată era prevăzută posibilitatea extinderii comunității, prin negocieri cu statele care doreau să adere.

Pentru Socialism s-a arătat interesat de nașterea Pieței Comune și a Euroatomului într-o măsură mult mai mare decât presa occidentală, *The Times*, spre exemplu, acordând evenimentului doar o treime de coloană. *Pentru Socialism* considera Piața Comună un bloc economic, politic și militar care urma să fie îndreptat în primul rând împotriva țărilor socialiste din Europa și împotriva altor state europene, chiar dacă pe moment reprezenta doar latura economică, inițiatorii proiectului încercând să inducă în eroare opinia publică.[1301]

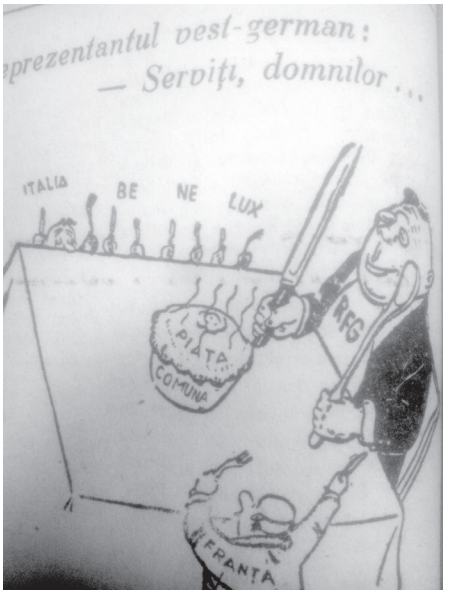

1298 John R.Barber, *op.cit.*, p.485; Mircea Vasilescu, „Tratatul de la Roma s-a semnat în alb", în *Historia*, An XVII, Nr.188, Aprilie 2017, p.14.
1299 *Loc.cit.*
1300 Mircea Vasilescu, „Tratatul de la Roma s-a semnat în alb", în *Historia*, An XVII, Nr.188, Aprilie 2017, p.14.
1301 „Despre «piața comună»", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.994, Sîmbătă, 16 martie 1957, p.4.

Germania occidentală urma să fie țara care va profita cel mai mult, deoarece economia ei, alimentată din plin cu dolari, întrecuse deja economiile țărilor cu care urma să fie parteneră în acest proiect. Mărfurile germane urmau să invadeze țările Pieței comune, economia Franței va primi o nouă și serioasă lovitură, iar economia Angliei, în absența livrărilor americane de petrol, s-ar afla pe marginea prăpastiei.[1302] „S.U.A. sînt interesate în crearea «pieței comune» și prin faptul că ele văd în aceasta posibilitatea creării unui potențial economic unic de război, a unui arsenal în Europa pus la dispoziția planurilor lor agresive îndreptate împotriva lagărului socialist. Crearea acestei piețe va înăspri și mai mult exploatarea de către capitaliști a clasei muncitoare din țările respective", susținea *Pentru Socialism*.[1303]

Ziarul considera că întreaga activitate a pieței comune și Euratomului va fi subordonată scopurilor N.A.T.O având în vedere faptul că toate cele șase țări sunt membre N.A.T.O. Piața comună și Euratomul erau menite să devină baza economică a pactului nord-atlantic asigurând condițiile pentru înarmarea atomică a forțelor militare occidentale, în primul rând a celor vest-germane.[1304]

Aceste planuri vor duce în mod inevitabil, considera *Pentru Socialism*, la intensificarea scindării Europei, vor îngreuna simțitor stabilirea colaborării economice și politice pe bază europeană și vor da naștere la noi greutăți în rezolvarea problemei securității europene.[1305] Urma să se ajungă la agravarea situației internaționale împiedicând în mod direct proporțional cu această agravare soluționarea problemei germane.[1306]

Potrivit ziarului *Pentru Socialism*, crearea unor bariere vamale prohibitive în calea comerțului statelor membre cu alte țări nemembre ale pieței comune, precum și desființarea barierelor vamale între cele șase țări care vor constitui piața comună purtau în ele pericolul scumpirii necondiționate a prețurilor.[1307] „Piața comună va crea pericolul înlăturării din circuitul economic al întrewprinderilor mai slabe, în favoarea celor mari, deschizând astfel perspectiva sumbră a pauperizării unor largi păturii mijlocii", considera *Pentru Socialism*, care oferea singura soluție eficace pentru evitarea acestei situații:

1302 *Loc.cit.*
1303 *Loc.cit.*
1304 „În parlamentul vest-german. Dezbateri asupra tratatelor privind «piața comună» și Euratomul", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1001, Duminică, 24 martie 1957, p.4.
1305 „Pentru o adevărată colaborare economică între țările europene", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.997, Miercuri, 20 martie 1957, p.4.
1306 „În parlamentul vest-german. Dezbateri asupra tratatelor privind «piața comună» și Euratomul", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1001, Duminică, 24 martie 1957, p.4.
1307 *Loc.cit.*

renunțarea la aceste proiecte și inițierea unor discuții largi intereuropene.[1308]

Era evident că piața comună va duce la subordonarea economiilor țărilor vest-europene intereselor americanilor și la penetrația capitalurilor și mărfurilor americane în țările occidentale ale Europei.[1309] *Pentru Socialism* susținea că ziarul american *Journal of Commerce* recunoștea că Statele Unite sunt vital interesate în acest plan atât sub aspect economic cât și politic.[1310]

De remarcat faptul că *Pentru Socialism* nu a acordat același spațiu formării Uniunii economice Benelux, fapt petrecut la Haga în urma unei întâlniri între liderii Belgiei, Olandei și Luxemburgului, tratatul semnat stipulând libera circulație a capitalului, mărfurilor și oamenilor între aceste state.[1311]

Primul satelit artificial al Pământului, o grandioasă realizare sovietică

În ziua de 9 octombrie 1957, *Pentru Socialism* anunța că, în 4 octombrie 1957, a fost lansat cu succes primul satelit artificial al Pământului, ceea ce reprezenta o epocală realizare a științei și tehnicii sovietice.[1312] „Toți admiră și recunosc marile succese ale științei și tehnicii celei mai înalte din lume – știința și tehnica constructorilor comunismului. Această grandioasă realizare sovietică aduce un aport uriaș la tezaurul științei și culturii universale", scria *Pentru Socialism*, care nu uita să amintească că și americanii au proiectat să construiască și să lanseze un astfel de satelit, dar nu au reușit și nici nu vor reuși decât peste mult timp.[1313] Mai trebuia spus că satelitul sovietic avea 83,5 kilograme, de opt ori mai mult decât cel proiectat în S.U.A.

În ziua de 5 noiembrie 1957, *Pentru Socialism* anunța lansarea celui de-al doilea satelit artificial al Pământului, acesta cântărind o jumătate de tonă, satelit care urma să ajungă la o depărtare de 1.700 kilometri de suprafața Pământului, cu 800 de kilometri mai sus de orbita satelitului nr.1.[1314] Greutatea sporită a satelitului era dată de aparatele științifice și de măsurare menite să ajute la

1308 *Loc.cit.*
1309 „Piața comună duce la subordonarea economiilor țărilor vest-europene intereselor S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1004, Joi, 28 martie 1957, p.4.
1310 *Loc.cit.*
1311 *Istoria ilustrată a secolului al XX-lea*, Editura Aquila ,, Oradea, 2007, p.355.
1312 „Satelitul artificial al pământului, o epocală realizare a științei și tehnicii sovietice", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1167, Miercuri, 9 octombrie 1957, p.4.
1313 *Loc.cit.*
1314 „Al doilea satelit artificial al pământului a stârnit admirația opiniei publice mondiale", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1190, Marți, 5 noiembrie 1957, p.4.

studierea unor probleme medico-bilogice importante în legătură cu zborurile interplanetare. În acest scop, într-o cabină ermetică specială a satelitului, se afla un animal, câinele Laika, ale cărei principale funcții fiziologice erau înregistrate cu ajutorul unor aparate speciale.[1315] Alte măsurători vizau razele cosmice și radiația solară de scurtă lungime de undă în regiunile ultraviolete și roentgen ale spectrului, informație care i-a încântat cu siguranță pe oamenii muncii cititori ai ziarului.[1316] *Pentru Socialism* nu a mai oferit nici o informație despre destinul cățelușei lansate de sovietici în spațiu, un pas planificat, precursor necesar tentativelor cu subiecți umani. Abia în anul 2002, a apărut informația că Laika a murit la 5-7 ore de la lansare, din cauza supraîncălzirii capsulei în care se afla.

Satelitul nr.2, care înconjura Pământul de 14 ori pe zi, era considerat de *Pentru Socialism* un triumf gigantic al științei socialiste, „încă un mare pas al oamenilor de știință sovietici spre cucerirea cosmosului."[1317] „Cercurile reacționare din Occident sînt uluite de succesele răsunătoare ale U.R.S.S. și turbă de mînie", afirma *Pentru Socialism*.[1318]

Realizările științei sovietice au uimit întreaga lume, *Pentru Socialism* spicuind din presa imperialistă următoarele: „este aproape sigur că un rus va fi primul care va pune piciorul pe lună" (*Economist*) și „asemenea realizări uimitoare sînt posibile numai într-o țară mare și bogată" (*Yorkshire Post*).[1319]

Nu puteau fi trecute cu vederea eșecurile americanilor în tentativele acestora de a ajunge și ei în spațiul cosmic. În 7 decembrie 1957, *Pentru Socialism* își informa cititorii că, înainte cu doar o zi, a eșuat lansarea primului satelit american, acesta explodând la sol din cauza unei pierderi subite de presiune în camera de explozie a primei trepte a rachetei.[1320] Oricum, prin comparație cu sateliții sovietici, cel american era doar o jucărie cu greutatea de 1,5 kilograme și un diametru de doar 16 centimetri.[1321] Un articol cu titlul „Cel mai grav eșec din istoria Statelor Unite" are subtitluri semnificative: „Derută la Washington", „A suferit un insucces întreg faimosul mod de viață american", „Occidentul

1315 *Loc.cit.*
1316 *Loc.cit.*
1317 „Satelitul nr.2 – un triumf gigantic al științei socialiste. Încă un mare pas al oamenilor de știință sovietici spre cucerirea cosmosului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1191, Miercuri, 6 noiembrie 1957, p.4.
1318 *Loc.cit.*
1319 „Este aproape sigur că un rus va fi primul care va pune piciorul pe lună", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1200, Sîmbătă, 16 noiembrie 1057, p.4.
1320 „A eșuat lansarea primului satelit american", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1218, Sîmbătă, 7 decembrie 1957, p.4.
1321 *Loc.cit.*

imperialist condus de S.U.A. a rămas în urma Uniunii Sovietice", „Defecțiunea principală constă în ideologia și politica guvernanților americani."[1322]

În mai 1958, *Pentru Socialism* anunța lansarea pe orbită a celui de-al treilea satelit artificial construit de sovietici. Numit „Luna Roșie", cel de-al treilea „sputnik" era mult mai greu decât primii doi sateliți, cântărind o tonă și jumătate.[1323]

Henry Kissinger consideră că Hrușciov a interpretat lansarea pe orbită a sputnikului, din prima încercare, ca pe o dovadă că Uniunea Sovietică o lua înaintea democrațiilor în domeniul științific și în cel militar deopotrivă.[1324] După părerea lui Henry Kissinger, chiar și în Occident începea să câștige teren argumentul că un sistem planificat ar putea în cele din urmă să se dovedească superior economiei de piață.[1325]

Instaurarea regimului comunist în Cuba, „zaharnița yankeilor"

În ediția sa din data de 6 decembrie 1956, *Pentru Socialism* făcea prima mențiune despre insurecția armată din Cuba împotriva regimului reacționar al lui Batista, insurecție condusă de Fidel Castro.[1326] Ziarul își informa cititorii că, în 3 decembrie 1956, pe litoralul de sud-est al Cubei, în provincia Oriente, a fost debarcat un detașament expediționar în ajutorul insurgenților. În această regiune au fost trimise trupe guvernamentale pentru a reprima mișcarea revoluționară.[1327]

În ianuarie 1957, *Pentru Socialism* condamna teroarea fascistă declanșată în Cuba de regimul Batista. Ziarul susținea că au dispărut numeroase persoane din diferite zone ale Cubei, că pe străzi și șosele au fost găsite cadavrele câtorva tineri seceraţi de gloanțe, în vreme ce mulți alți patrioți cubanezi au fost răniți și că, în întreaga țară, au luat amploare samavolniciile regimului Batista.[1328]

1322 „Cel mai grav eșec din istoria Statelor Unite", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1221, Miercuri, 11 decembrie 1957, p.4.
1323 „Cel de al treilea sputnik în centrul opiniei publice mondiale", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1353, Sîmbătă, 17 mai 1958, p.4.
1324 Henry Kissinger, *op.cit.*, p.497.
1325 *Loc.cit.*
1326 „Insurecție armată în Cuba împotriva regimului reacționar al lui Batista", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.908, Joi, 6 decembrie 1956, p.4.
1327 *Loc.cit.*
1328 „Să înceteze teroarea fascistă din Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.940, Duminică, 13 ianuarie 1957, p.4.

În ediția sa din 15 martie 1957 ziarul *Pentru Socialism* constata că regimul dictatorului Batista a înăsprit și mai mult măsurile teroriste împotriva adversarilor regimului său. Cu toate acestea, un grup de insurgenți a reușit să dezlănțuie un atac împotriva Havanei, să ocupe un post de radio și să încerce ocuparea palatului dictatorului cubanez.[1329] Ca urmare, situația din capitala Cubei a devenit confuză, autoritățile interzicând circulația în oraș pe timpul nopții.[1330]

Ion Cătoi scria un articol mai amplu despre situația din Cuba, pe care o numea „zaharnița yankeilor", în ediția din 14 aprilie 1957 a ziarului *Pentru Socialism*.[1331] Catoi remarca faptul că, după al doilea război mondial, teroarea imperialiștilor împotriva populației cubaneze a devenit și mai cruntă, rolul de călău în reprimarea mișcării populare cubaneze pentru libertate revenindu-i sângerosului dictator fascist Fulgencio Batista, „slugoiul credincios al fabricanților și bancherilor americani."[1332] „Sînt asasinați și întemnițați sute și mii de patrioți, conducători ai muncitorimii, partidul socialist-popular (comunist) este scos în afara legii", scria Ion Cătoi.[1333]

Pentru Socialism analiza situația din Cuba, unde Fulgencio Batista, un dictator ajuns la putere prin mijloace neconstituționale, sprijinit activ de guvernul american, trebuia să facă față valului de nemulțumire populară, metoda de guvernare devenind opresiunea cea mai feroce.[1334]

În timp ce Batista făcea eforturi disperate pentru a-și menține crudul regim de forță prin îngrozitoare vărsări de sânge, Cuba era marcată de mizerie, întuneric, ignoranță, suferințe, toate acestea reprezentând „binefacerile" cotropirii Cubei de către imperialiștii americani. Poporul cubanez a fost împins la insurecție de sărăcie și suferințe, susținea ziarul *Pentru Socialism*: din cei 6.100.000 de locuitori ai insulei, circa 1.000.000 erau șomeri; cerșetoria atinsese proporții nemaiîntâlnite în state latino-americane; aproximativ 100.000 de locuitori ai capitalei Havana erau lipsiți de orice adăpost; muncitorii de pe plantații trăiau în bordeie de iarbă; prostituția făcea ravagii.[1335] „În acest timp,

1329 „Atac armat împotriva palatului dictatorului Batista", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.993, Vineri, 15 martie 1957, p.4.
1330 *Loc.cit.*
1331 „Cuba – o semicolonie a Statelor Unite", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1019, Duminică, 14 aprilie 1957, p.4.
1332 *Loc.cit.*
1333 *Loc.cit.*
1334 „Ce se întâmplă în America Latină?", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1052, Sîmbătă, 25 mai 1957, p.4.
1335 „Cuba – o semicolonie a Statelor Unite", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1019, Duminică, 14 aprilie 1957, p.4.

în hoteluri și vile luxoase yankeii americani și capitaliștii locali duc o viață de lux și desfrîu revoltător", mai scria *Pentru Socialism*.[1336]

În ediția sa din 7 august 1957, *Pentru Socialism* arăta că muncitorii și funcționarii din majoritatea covârșitoare a întreprinderilor și instituțiilor din Santiago au intrat în grevă, aceasta extinzându-se asupra altor șase orașe din răsăritul țării.[1337] În sudul munților Sierra Maestra din provincia Oriente, în ziua de 2 august, a avut loc o nouă ciocnire între trupele guvernamentale și forțele de răsculați conduse de Fidel Castro, „fruntaș al tineretului."[1338] Dacă în august situația din Cuba era „extrem de încordată", în septembrie ea devenise doar „încordată", cu toate că luptele au ajuns să se dea pe străzile cartierelor mărginașe ale capitalei Cubei, Havana, și detașamente de răsculați din unitățile militare conduse de Fidel Castro, cărora li s-au adăugat unități din marina militară cubană și poliția maritimă, au atacat și au ocupat, după lupte care au durat câteva ore, localul poliției din orașul Cienfuegos, din centrul Cubei.[1339] În întreaga țară domnea o atmosferă încordată.

Pentru a ține situația sub control, autoritățile au recurs la arestări în masă în rândurile cetățenilor, în special a juriștilor și a medicilor, mulți dintre aceștia acuzați că ar fi colectat medicamente, alimente și bani pentru insurgenții lui Fidel Castro, care acționau în munții Sierra Maestra.[1340] „Autoritățile din Cuba prigonesc chiar și pe medicii care acordă asistență medicală răniților și bolnavilor din rândurile partizanilor lui Castro", mai scria în *Pentru Socialism*.[1341]

În martie 1958, au intrat în grevă 75.000 de studenți și elevi din școlile medii, în timp ce deținuții politici continuau să rămână în închisori, erau menținute cenzura și starea de asediu pe tot teritoriul Cubei, se operau arestări în masă în rândurile tineretului și activitatea partidelor de opoziție era interzisă.[1342] O „comisie de armonie" constituită cu scopul de a stabili un acord între regimul lui Batista și Fidel Castro e eșuat în demersurile sale.[1343] Unități

1336 *Loc.cit.*
1337 „Situație extrem de încordată în Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1115, Miercuri, 7 august 1957, p.4.
1338 *Loc.cit.*
1339 „Situație încordată în Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1140, Sîmbătă, 7 septembrie 1957, p.4.
1340 „Teroarea din Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1199, Vineri, 15 noiembrie 1957, p.4.
1341 *Loc.cit.*
1342 „În Cuba continuă greva celor 75.000 de studenți și elevi", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1.300, Vineri, 14 martie 1958, p.4; „Situația din Cuba continuă să rămână încordată", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1303, Marți, 19 martie 1958, p.4.
1343 „Situația din Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1301, Sîmbătă, 15 martie 1958, p.4.

ale poliției, armatei terestre, maritime și aeriene patrulau pe străzile orașelor Havana, Santiago de Cuba, Pinar Del Rio, Matansas, Cienfuegos, au fost revocate garanțiile constituționale și a fost înăsprită cenzura presei, radioului și televiziunii.[1344]

În *Pentru Socialism* au apărut informații privitoare la apelul adresat de Fidel Castro poporului cuban, un manifest princare liderul insurgenților chema poporul să răstoarne regimul dictatorial al lui Batista, să nu mai plătească impozite guvernului și le cerea soldaților, marinarilor și aviatorilor să treacă de partea insurgenților.[1345] Fidel Castro avertiza că, dacă dictatorul Batista nu va pleca din postul său de președinte la 5 aprilie 1958, trupele insurgenților vor începe un „război necruțător" împotriva lui în întreaga Cubă.[1346] În replică, toți funcționarii și salariații serviciilor publice cubaneze au fost declarați „rezerviști ai forțelor armate", ei putând fi mobilizați oricând considera guvernul că este necesar pentru a împiedica mișcările greviste.[1347] Prin această măsură erau supuse jurisdicției militare 250.000 de persoane, respectiv toți salariații și muncitorii de la transporturile terestre, navale și aeriene, de la întreprinderile de interes public, birourile guvernamentale, hoteluri, bănci și întrerpinderi similare.[1348]

Un decret prevedea pedeapsa cu închisoarea și amendă pentru răspândirea de știri false susceptibile să prejudicieze prestigiul statului, au fost înființate „tribunale criminale de urgență" și era pregătit un nou decret ce prevedea sancțiuni și mai severe pentru acțiunile de sabotaj care erau tot mai frecvente pe teritoriul Cubei.[1349]

În iulie 1958, regimul lui Bautista se deteriora vizibil. După lupte înverșunate cu insurgenții, 11.000 de soldați bine înarmați au fost nevoiți să se retragă, detașamentele revoluționarilor intensificându-și atacurile împotriva garnizoanelor militare.[1350] Regimul Batista a recurs la teroare. Forțele guvernamentale de reprimare au întreprins acțiuni împotriva tuturor locuitorilor provinciei Oriente suspectați că simpatizează cu insurgenții. Sute dintre aceștia

1344 „Situația din Cuba continuă să rămână încordată", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1303, Marți, 19 martie 1958, p.4.
1345 „Apelul adresat de Fidel Castro poporului cuban", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1304, Miercuri, 19 martie 1958, p.4.
1346 *Loc.cit.*
1347 „Acțiunile împotriva dictaturii lui Batista se extind în înjtreaga Cubă", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1331, Sîmbătă, 19 aprilie 1958, p.4.
1348 *Loc.cit.*
1349 *Loc.cit.*
1350 „Să înceteze teroarea în Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1394, Vineri, 4 iulie 1958, p.4.

au fost închiși, uciși sau torturați cu sălbăticie, cei rămași în viață alegând să fugă în munți și să se înroleze în detașamentele lui Castro.[1351] Atrocitățile cele mai mari erau săvârșite de detașamentele de bandiți plătiți, în număr de peste 1.500, care se aflau în slujba guvernului.[1352] Alte atrocități erau săvârșite de avioanele militare ale lui Batista care, aprovizionate cu combustibil la baza militară din Guantanamo, bombardau nu doar trupele insurgenților, ci și centre populate pașnice, unele dintre acestea fiind șterse de pe fața pământului.[1353]

Cu toate acestea, trupele lui Fidel Castro deveneau tot mai puternice (în decembrie 1958 ajuseseră la 10.000 de oameni) și armata dictatorului Batista suferea înfrângeri repetate.[1354] Actele de sabotaj se înmulțeau, insurgenții reușiseră să izoleze Havana de restul țării, să captureze garnizoana guvernamentală din orașul Caimanara, situat în fața bazei americane de la Guantanamo, să cucerească orașul Fomento, în vreme ce în rândul trupelor guvernamentale domina pesimismul și nesiguranța.[1355] Trupele lui Castro au ajuns să controleze aproape în întregime trei din cele șase provincii ale Cubei și să înconjoare cel mai mare oraș din provincia Oriente, Santiago de Cuba, izolându-l de celelalte regiuni ale țării.[1356] Guvernul Batista făcea eforturi extraordinare pentru a înjgheba noi formațiuni militare. Au fost constituite 30 de noi batalioane de luptă, dotate cu arme de proveniență britanică, sosite de curând în Cuba, inclusiv tancuri.[1357]

Dictatorul Batista a demisionat și a părăsit Cuba la 1 ianuarie 1959.[1358] Victoria finală a lui Fidel Castro și trupelor sale de insurgenți din Cuba nu a fost relatată de *Pentru Socialism*, dar, în ediția sa din 8 ianuarie 1959, ziarul consemna că președintele interimar al Cubei, Manuel Urrutia, a cerut Republicii Dominicane extrădarea fostului dictator Batista și că, în Cuba, domnește o atmosferă antiamericană.[1359] Două zile mai târziu, *Pentru Socialism*

1351 *Loc.cit.*
1352 *Loc.cit.*
1353 *Loc.cit.*
1354 „Armata dictatorului Batista suferă mereu înfrângeri", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1440, Joi, 28 august 1958, p.4 „Trupele lui Fidel Castro numără peste 10.000 de oameni", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1538, Luni, 22 decembrie 1958, p.4.
1355 „Trupele lui Fidel Castro numără peste 10.000 de oameni", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1538, Luni, 22 decembrie 1958, p.4.
1356 „Succese ale insurgenților în Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1494, Joi, 30 octombrie 1958, p.4.
1357 „Situația din Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1540, Miercuri, 24 decembrie 1958, p.4.
1358 *Istoria ilustrată a secolului al XX-lea*, Editura Aquila ', Oradea, 2007, p.358.
1359 „Manuel Urrutia – președintele provizoriu al Cubei", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1562, Joi, 8 ianuarie 1959, p.4.

relata că Fidel Castro, numit în funcția de comandant suprem al forțelor armate ale Cubei, și-a făcut intrarea în Havana, după ce trupele sale au parcurs într-un marș triumfal întraga Cubă, de la orașul Santiago la Havana.[1360]

Pentru Socialism a identificat cinci cauze ale prăbușii dictaturii lui Batista: armata lui Batista era una de mercenari care nu doreau să-și riște viața într-un război civil; ofițerii nu se bucurau de nici o simpatie; populația era de partea insurgenților; existau resentimente considerabile împotriva dominației străine asupra economiei cubane și țăranii trăiau în mare sărăcie.[1361]

Era evident că americanii nu vedeau cu ochi buni schimbările produse de Fidel Castro în Cuba, cercurile reacționare americane intensificând campania propagandistică împotriva noului guvern al Cubei și a liderilor mișcării care a răsturnat dictatura sângeroasă a lui Batista.[1362] „Noul guvern a declarat că nu va tolera nici un amestec în treburile interne ale Cubei și va promova o politică internă și externă independentă", concluziona *Pentru Socialism*.

1360 „Fidel Castro a sosit la Havana", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1554, Sîmbătă, 10 ianuarie 1959, p.4.
1361 „Cauzele prăbușirii dictaturii lui Batista", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1558, Miercuri, 14 ianuarie 1959, p.4.
1362 „Continuă presiunile americane împotriva Cubei", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1561, Luni, 19 ianuarie 1959, p.4.

BIBLIOGRAFIE

Lucrări generale

Barber, John R., *Istoria Europei moderne*, Editura Lider, București, 1993.

Bartosek, Karel; Margolin, Jean-Louis, *Cartea neagră a comunismului*, Editura Humanitas/Editura Fundația Academia Civică, București, 1998.

Cornwell, John, *Oamenii de știință ai lui Hitler*, Editura Aquila, Oradea, 1993.

Courtois, Stéphane; Werth, Nicolas, Panné, Jean-Louis; Paczkowski, Andrej; Karel Bartosek; Margolin, Jean Louis, *Cartea neagră a comunismului*, Editura Humanitas/Editura Fundația Academia Civică, București, 1998.

Denize, Eugen, *Propaganda comunistă în România 1948-1953*, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2009.

Douglas-Home, Jessica, *A fost odată, în alte vremuri*, Editura Humanitas, București, 2001.

Enciclopedie de istorie universală, Editura ALL Educational, București, 2003.

Ferguson, Niall, *Războiul lumii. Epoca urii*, Editura RAO, București, 2011.

Fontaine, André, *Istoria războiului rece. De la Revoluția din Octombrie la războiul din Coreea. 1917-1950*, Editura Militară, București, vol.1-2, 1991.

Furet, François, *Trecutul unei iluzii. Eseu despre ideea comunistă în secolul XX*, Editura Humanitas, București, 1996.

Gaillard, Jean-Michel, și Rowley, Anthony, *Istoria continentului european. De la 1850 până la sfârșitul secolului al XX-lea*, Editura Cartier, Chișinău, 2001.

Irimaș, George, *Structuri textuale ale discursului politic totalitar*, Editura Clusium, Cluj-Napoca, 2004.

Istoria ilustrată a secolului al XX-lea, Editura Aquila ,93, Oradea, 2007.

Judt, Tony, *Epoca postbelică. O istorie a Europei de după 1945*, Editura Polirom, Iași, 2008.

Kissinger, Henry, *Diplomația*, Editura BIC ALL, București, 2003.

Knight, Amy, *Beria: mîna dreaptă a lui Stalin*, Corint Books, București, 2018.

Madaulle, Jacques, *Istoria Franței*, vol.3, Editura Politică, București, 1973.

Marples, David S., *Rusia în secolul XX. În căutarea stabilității*, Meteor Press, București, 2014

Matei, Horia C., *Statele lumii. Mică Enciclopedie de Istorie*, Editura Meronia, București, 2001

Milza, Pierre, și Bernstein, Serge, *Istoria secolului XX vol.2 1945-1973 Lumea între război și pace*, Editura BICC ALL, București, 1998.

Niall Ferguson, *Războiul lumii. Epoca urii*, Editura RAO, București, 2003.

Palmowski, Jan, *Dicționar Oxford de istorie universală contemporană: de la 1900 până azi*, Editura BICC ALL, București, 2005, vol.1, p.226.

Petcu, Marian, *Putere și cultură: o istorie a cenzurii*, Editura Polirom, Iași, 1999.

Petcu Marian, *Tipologia presei românești, Institutul European,* Iași, 2000.

Popa, Marcel D. și Matei, Horia C., *Mică enciclopedie de istorie universală*, Editura Politică, București, 1988.

Rad, Ilie, *Incursiuni în istoria presei românești*, Editura Accent, Cluj-Napoca, 2008.

Radzinsky, Edvard, *Stalin*, Editura Aquila, Oradea, 1993.

Șercan, Emilia, *Cultul secretului. Mecanismele cenzurii în presa comunistă*, Editura Polirom, Iași, 2015.

Teodor, Mihaela, *Anatomia cenzurii. Comunizarea presei din România 1944-1947*, 2012.

Ungur-Brehoi, Carmen, *Cenzura presei și a publicațiilor în România comunistă: activitatea Direcției Tipărirea Presei Centrale din cadrul DGPT (1965-1977)*, Academia Română Centrul de Studii Transilvane, Cluj-Napoca, 2015.

Vianu, Alexandru, *Istoria S.U.A.*, Editura Științifică, București, 1973.

Volkoff, Vladimir, *Tratat de dezinformare,* Editura Antet, București, 2004.

Weiner, Tim, *CIA: O istorie secretă*, Editura Litera, București, 2018.

Studii și articole

„Armele secrete din timpul Războiului Rece: planul unei explozii nucleare pe Lună", în *Historia*, An XII, Nr.131, Decembrie 20121, p.7.

Cummings, Richard H, „Folosirea agenților de spionaj repatriați în propaganda Războiului Rece", în *Historia*, An XII, Nr.122, Februarie 2012, pp.58-66.

Iamandi, Ionuț, „Dansul tancurilor. Cum a reflectat radiodifuziunea română Revoluția din Ungaria", în în *Historia*, An XVI, Nr.179, Decembrie 2016, pp.30-32.

Purcăruș, Alexandru, „Cum a încercat Rusia să anihileze NATO de la Stalin la Putin", în *Historia*, An XXII, Nr.243, Aprilie 2022, pp.10-26.

Purcăruș, Alexandru, „«În tandem cu Hrușciov». Dej și revoluția maghiară din 1956", în *Historia*, An XVI, Nr.179, Decembrie 2016, pp.16-24.

Vasilescu, Mircea, „Tratatul de la Roma s-a semnat în alb", în *Historia*, An XVII, Nr.188, Aprilie 2017, pp.14-17.

Werth, Nicolas, „Un stat împotriva poporului său. Violențe, represiuni, teroare în Uniunea Sovietică", în Courtois, Stéphane; Werth, Nicolas, Panné, Jean-Louis; Paczkowski, Andrej; Karel Bartosek; Margolin, Jean Louis, *Cartea neagră a comunismului. Crime, teroare, represiune*, Editura Humanitas/Fundația Academia Civică, București, 1998, pp.35-250.

Articole din ziarul Pentru Socialism

„Acord «secret» între Anglia și S.U.A. cu privire la înarmarea Israelului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.1016, Joi, 11 aprilie 1957, p.4.

„Acordul militar americano-brazilian îngrijorează toate țările latino-americane", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1020, Marți, 16 aprilie 1957, p.4.

„Acordurile de la Londra – o mare primejdie pentru pacea Europei", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.235, joi 7 octombrie 1954, p.4.

„Acordurile de la Londra și Paris – o mare primejdie pentru pacea și securitatea Europei", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.294, Marți 14 Decembrie 1954, p.4.

„Activitatea de subminare desfășurată de serviciul de spionaj american în China", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.222, Marți 21 Septembrie1954, p.4.

„Activitatea subversivă americană împotriva R.P.Ungare", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.289, Miercuri 1 Iulie 1953, p.4.

„Actul terorist de la Tel-Aviv și jocul fals al guvernanților Israelului", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.252, Miercuri 18 Februarie 1953, p.4.

„Acțiuni eroice ale partizanilor coreeni", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.201, Miercuri 27 August 1952, p.4.

„Acțiunile împotriva dictaturii lui Batista se extind în întreaga Cubă", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1331, Sîmbătă 19 aprilie 1958, p.4.

„Adenauer intenționează să plaseze producția și utilizarea energiei atomice trusturilor vest-germane", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.978, Marți, 26 februarie1957, p.4.

„A eșuat lansarea primului satelit american", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1218, Sîmbătă, 7 decembrie 1957, p.4.

„Agravarea crizei industriei textile din țările capitaliste", în *Pentru socialism*, Anul III, Nr.172, Duminică 18 Mai 1952, p.4.

„Agresorii americani continuă să folosească în Coreea obuze și bombe cu substanțe toxice", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.178, Duminică 8 iunie 1952, p.6.

„Agresorii americani urmăresc extinderea războiului prin tergiversarea tratativelor de armistițiu", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.158, Duminică 30 Martie 1952, p.4.

„Adevărul despre așa zisa «prosperitate generală» în capitalism", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.799, Duminică, 29 iulie 1956, p.4.

„Agresiunea împotriva Egiptului a avut caracterul unui crunt război colonial", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr. 899, Duminică, 25 noiembrie 1956, p.4.

„Agresorii anglo-francezi continua actele de cruzime împotriva populației din Port Said", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.898, Sîmbătă, 24 noiembrie 1956, p.4.

Agricola, Lidia, „Criminalii să fie aduși în fața judecății popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.176, Duminică 1 Iunie 1952, p.4.

Akopian, G., „Blocul militar din Asia de sud-est – o primejdie pentru pace și securitatea popoarelor asiatice", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.204, Marți 31 August 1954, p.4.

„Al doilea satelit artificial al pământului a stârnit admirația opiniei publice mondiale", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1190, Marți, 5 noiembrie 1957, p.4.

„Alegeri în condiții de dictatură", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.310, Duminică 13 Septembrie 1953, p.4.

„Amestecul fățiș al S.U.A. în treburile interne ale Tailandei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1020, Marți, 16 aprilie 1957, p.4.

„Amânarea executării sentinței împotriva soților Rosenberg", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.268, Duminică 19 Aprilie 1953, p.6.

„America latină sub cismă yankee", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.9, Miercuri 13 Ianuarie 1954, p.4.

„Amestecul S.U.A. în războiul agresiv din Indochina", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.41, Vineri 19 Februarie 1954, p.4.

„Analfabetism și copii neșcolarizați în Franța", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.263, Duminică 7 noiembrie 1954, p.4.

„Anglia continua acțiunile agresive împotriva Yemenului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1000, Sîmbătă, 23 martie 1957, p.4.

„Anglia va experimenta bomba termonucleară", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.983, Duminică, 3 martie1957, p.4.

„Apelul adresat de Fidel Castro poporului cuban", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1304, Miercuri, 19 martie 1958, p.4.

„Arestări în rândul forțelor militare grecești", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.166, Duminică 27 Aprilie 1952, p.4.

„Arestarea unei bande de contrarevoluționari în Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.929, Duminică, 30 decembrie 1956, p.4.

„Arestarea unor agenți ai spionajului englez în R.D.Germană", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.904, Sîmbătă, 1 decembrie 1956, p.4.

„Arestarea unor spioni englezi în Cehoslovacia", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.910, Sîmbătă, 8 decembrie 1956, p.4.

„Arestarea unor spioni englezi în R.P.Ungară", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.939, Sîmbătă, 12 ianuarie1957, p.4.

„Armata de eliberare națională algeriană dă grele lovituri trupelor franceze", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr. 1445, Miercuri, 3 septembrie 1958, p. 4.

„Armata dictatorului Batista suferă mereu înfrângeri", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1440, Joi 28 august 1958, p.4.

„Armata Populară Vietnameză provoacă pierderi grele inamicului", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.206, Duminică 14 Septembrie 1952, p.4.

„Armata sovietică – apărătoare de nădejde a păcii și libertății popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.976, Sîmbătă, 23 februarie1957, p.4.

„Ascuțirea contradicțiilor anglo-americane", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.282, Duminică 7 Iunie 1953, p.6.

„Aspecte ale crizei politice și economice din Anglia", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.977, Duminică, 24 februarie1957, p.4.

„Aspecte ale discriminării rasiale în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.976, Sîmbătă, 23 februarie1957, p.4.

„Aspecte ale vieții «fericite» din Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.334, Duminică 16 Decembrie 1953, p.6.

„Aspecte din «lumea liberă»", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1010, Joi, 4 aprilie 1957, p.4.

„Atac împotriva ambasadei sovietice din R.F.Germană", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.953, Marți, 29 ianuarie1957, p.4.

„Atacul armat împotriva Egiptului este o parte component a complotului colonialiștilor împotriva popoarelor Orientului arab", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.899, Duminică, 25 noiembrie 1956, p.4.

„Atac armat împotriva palatului dictatorului Batista", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.991, Vineri, 15 martie1957, p.4.

„Atrocitățile săvârșite de americani împotriva prizonierilor de război coreeni", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.338, Duminică 20 Decembrie 1953, p.6.

„Atrocitățile săvârșite de colonialiștii englezi împotriva poporului din Kenya", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.6, Sîmbătă 9 Ianuarie 1954, p.4.

„Aspecte din lumea socialist", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1020, Marți, 16 aprilie 1957, p.4.

„Autoritățile franceze continuă campania de represalii împotriva patrioților tunisieni și marocani", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.250, Sîmbătă 23 octombrie 1954, p.4.

„Axa Belgrad-Atena-Ankara", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.253, Duminică 22 Februarie 1953, p.4.

„A 9-a aniversare a eliberării Albaniei", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.332, Miercuri 25 Noiembrie 1953, p.4.

„Banda de spioni a fost strivită de vigilența poporului", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.319, Miercuri 14 Octombrie 1953, p.4.

„Barbarii americani au folosit din nou arma bacteriologică în Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.151, Miercuri 5 Martie 1952, p.4.

Becea, A., „Prin lumea foamei", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1343, Miercuri, 7 mai 1958, p.4.

„Belgia intensifică pregătirile militare", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.995, Duminică, 17 martie1957, p.4.

„Bilanțul represiunilor britanice în Kenya", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.287, Duminică 5 decembrie 1954, p.4.

„Bolile fac ravagii în Coreea de Sud", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.335, Miercuri 9 Decembrie 1953, p.6.

„Bombe cu microbe folosite de englezi în Oman", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1168, Joi 10 octombrie 1957, p.4.

Borovski, V., „Ofensiva Statelor Unite asupra pozițiilor aliaților lor europeni", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.203, Duminică 29 August 1954, p.4.

Botoș, Gheorghe, „Siria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1163, Vineri 4 octombrie 1957, p.4.

„Cauza justă a Egiptului este cauza păcii și libertății popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.895, Miercuri, 21 noiembrie 1956, p.4.

„Cauzele prăbușirii dictaturii lui Batista", în *Pentru Socialism*, Anul X, Nr.1558, Miercuri, 14 ianuarie 1959, p.4.

„Călăul Tito în vizită la stăpânii săi dela Londra", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.

Cătoi, I., „China populară pe drumul construirii socialismului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.988, Sîmbătă, 9 martie1957, p.4.

Cătoi, Ion, „Cuba – o semicolonie a Statelor Unite", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1019, Duminică, 14 aprilie 1957, p.4.

Cătoi, I., „Despre situația economică a Europei occidentale în anul 1956", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1045, Vineri, 17 mai 1957, p.4.

Cătoi, I., „Din lumea capitalului", în *Pentru Socialism,* Anul VIII, Nr.1065, Duminică, 9 iunie 1957, p.4.

Cătoi, Ion, „Din nou despre dezarmare", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.995, Duminică, 17 martie1957, p.4.

Cătoi, I., „Militariștii de la Bonn pregătesc carne de tun", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1021, Miercuri, 17 aprilie 1957, p.4.

Cătoi, I., „N.A.T.O. – bloc militar agresiv al puterilor occidentale", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.920, Miercuri, 19 decembrie 1956, p.4.

Cătoi, I., „Strălucite victorii obținute de constructorii comunismului în anul 1956", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.960, Marți, 5 februarie1957, p.4.

Cătoi, I., „Un avertisment care trebuie să dea de gândit", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1146, Sîmbătă, 14 septembrie 1957, p.4.

„Ce-a de a 3-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.493, Sîmbătă 6 august 1955, p.1.

„Ce au adus Coreei de sud cei 12 ani de ocupație americană", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1122, Joi, 15 august 1957, p.4.

„Ce dovedește Conferința de la Washington", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.292, Duminică 26 Iulie 1953, p.3-4.

„Cel de al treilea sputnik în centru opiniei publice mondiale", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1353, Sîmbătă, 17 mai 1958, p.4.

„Cel mai grav eșec din istoria Statelor Unite", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1221, Miercuri, 11 decembrie 1957, p.4.

„«Cel mai mare pericol pentru popoarele arabe îl constituie doctrina Eisenhower» - scrie ziarul sirian At Tarbia", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1002, Marți, 26 martie 1957, p.4.

„Ce se întâmplă în America Latină?", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1052, Sîmbătă, 25 mai 1957, p.4.

„Ce se petrece în Indonezia?", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.1016, Joi, 11 aprilie 1957, p.4.

„Charlie Chaplin a hotărît să rămînă în Europa", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.268, Duminică 19 Aprilie 1953, p.6.

Chioreanu, Ion, „Sub jugul crizei de supraproducție", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.4, Joi 7 Ianuarie 1954, p.4.

„Chipul sîngeros al contrarevoluției din Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.890, Joi, 15 noiembrie 1956, p.4.

„Cheltuielile Germaniei occidentale pentru întreținerea trupelor de ocupație", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.984, Marți, 5 martie1957, p.4.

„Cheltuielile militare ale Greciei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.979, Miercuri, 27 februarie1957, p.4.

„Chemarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și a Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.257, Sâmbătă 7 Martie 1953, p.1.

„China a depășit S.U.A. la producția de grîu", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1393, Joi, 3 iulie 1958, p.4.

„Cifră record de accidente mortale în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.927, Vineri, 28 decembrie 1956, p.4.

„Cifre și fapte", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.263, Duminică 7 noiembrie 1954, p.4.

„Cifre și fapte", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.410, Sîmbătă 30 aprilie 1955, p.4.

„Cincizeci la sută din muncitorii din minele de cărbuni din AS.U.A. sunt bolnavi de plămâni", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.332, Mniercuri 25 Noiembrie 1953, p.4.

„Cine finanțează așa-zisul «comitet al Europei libere?», în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1201, Marți 19 noiembrie 1957, p.4.

„Cine împiedică rezolvarea justă a problemei Kașmirului?", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.946, Duminică, 20 ianuarie1957, p.4.

„Cîteva cuvinte despre costul vieții în Olanda", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.969, Vineri, 15 februarie1957, p.4.

„Clica fascistă a lui Tito – dușman de moarte al păcii, democrației și socialismului", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.185, Miercuri 2 Iulie 1952, pp.2-3.

„Clica lui Adenauer trădează interesele poporului german", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.267, Miercuri 15 Aprilie 1953, p.6.

„Clica Tito-Raukovici pregătește o constituție fascistă", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.182, Duminică 22 Iunie 1952, p.4.

„Complot eșuat", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.906, Marți, 4 decembrie 1956, p.4.

„Complotul imperialist împotriva țărilor arabe", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.907, Miercuri, 5 decembrie 1956, p.4.

„Comportarea colonialiștilor francezi în Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.1017, Vineri, 12 aprilie 1957, p.4.

„Comunicatul adresat poporului de către guvernul de rezistență al statului Patet-Lao", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.2, Marți 5 Ianuarie 1954, p.4.

„Comunicatul Agenției TASS cu privire la experimentarea unor noi tipuri de bombe atomice în Uniunea Sovietică", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.313, Miercuri 23 Septembrie 1953, p.6.

„Comunicatul Ministerului de Justiție al R.P.Ungare cu privire la procesul lui Nagy Imre și al complicilor săi", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1380, Miercuri, 18 iunie 1958, p.4.

„Comunicatul sovieto-german cu privire la tratativele dintre Guvernul Sovietic și Delegația Guvernamentală a Republicii Democrate Germane", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.305, Miercuri 26 August 1953, p.6.

„Constituția fascistă a lui Tito", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.243, Miercuri 21 Ianuarie 1953, p.4.

„Contradicțiile dintre țările capitaliste în legătură cu crearea armatei europene", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.139, Duminică 27 Ianuarie 1952, p.4.

„Contradicții între imperialiștii americani și cei englezi", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.242, Duminică 18 Ianuarie 1953, p.4.

„Concedieri de muncitori în industria britanică de automobile", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.929, Duminică, 30 decembrie 1956, p.4.

„Concluzia medicală asupra bolii și morții lui Iosif Vissarionovici Stalin", în în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.257, Sâmbătă 7 Martie 1953, p.1.

„Conducătorul și învățătorul pamenilor muncii", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.259, Miercuri 11 Martie 1953, p.5.

„Condamnarea unor spioni americani în R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1105, Vineri, 26 iulie 1957, p.4.

„Condamnarea unor spioni ciankaișiști în R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.332, Sîmbătă 29 ianuarie 1955, p.4.

„Condamnarea unor spioni englezi în Polonia", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.934, Duminică, 6 ianuarie1957, p.4.

„Condamnarea unui grup de spioni în R.D.Germană", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.471, Marți 12 iulie 1955, p.4.

„Condamnarea unor spioni suedezi în U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.987, Vineri, 8 martie1957, p.4.

„Condiții mizerabile de învățătură în Iugoslavia", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.38, Marți 16 Februarie 1954, p.6.

„Conferința Consiliului N.A.T.O. de la Paris se deschide într-o atmosferă de încordare între S.U.A. și «aliații» lor anglo-francezi", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.914, Miercuri, 12 decembrie 1956, p.4.

„Conferința miniștrilor afacerilor externe din țările arabe", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.275, Miercuri 13 Mai 1953, p.6.

„Conflict diplomatic între principalii parteneri atlantici", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1201, Marți 19 noiembrie 1957, p.4.

„Congresul Mondial al femeilor", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.284, Duminică 14 Iunie 1953, p.4.

„Consecințele celor 15 ani de regim fascist în Spania", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.314, Sîmbătă 8 ianuarie 1955, p.4.

„Consecințele dominației americane în Turcia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.202, Duminică 31 August 1952, p.4.

„Consecințele grave ale militarizării economiei vest-germane", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.922, Vineri, 21 decembrie 1956, p.4.

„Consecințele militarizării Germaniei occidentale", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.936, Miercuri, 9 ianuarie1957, p.4.

„Consecințele războiului din Algeria asupra situației financiare a Franței", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1120, Marți, 13 august 1957, p.4.

„Consumul de stupefiante se practică pe scară largă în Statele Unite", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.37 Duminică 14 Februarie 1954, p.4.

„Continuă luptele între trupele franceze și răsculații algerieni", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.953, Marți, 29 ianuarie1957, p.4.

„Continuă persecuțiile împotriva populației de culoare", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1446, Joi 4 septembrie 1958, p.4.

„Continuă presiunile americane împotriva Cubei", în *Pentru Socialism*, Anul X, Nr.1561, Luni, 19 ianuarie 1959, p.4.

„Contradicții între țările occidentale", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.276, Duminică 17 Mai 1953, p.4.

„Contradicții anglo-americane în zona Oceanului Pacific", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.310, Duminică 13 Septembrie 1953, p.4.

„Cotropitorii americani intensifică pregătirile în vederea extinderii războiului în Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.199, Miercuri 20 August 1952, p.4.

„Cresc prețurile în Austria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.988, Sîmbătă, 9 martie1957, p.4.

„Cresc prețurile în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Nr.316, Anul IV, Duminică 4 Octombrie 1953, p.4.

„Crește mizeria populației în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.277, Miercuri 20 Mai 1953, p.4.

„Crește nivelul de trai al oamenilor muncii din țările de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.313, Miercuri 23 Septembrie 1953, p.6.

„Crește șomajul în Austria", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.6, Sîmbătă 9 Ianuarie 1954, p.4.

„Creșterea considerabilă a producției industriei ușoare în U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.920, Miercuri, 19 decembrie 1956, p.4.

„Creșterea costului vieții în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.292, Duminică 12 Iulie 1953, p.4.

„Creșterea criminalității în Franța", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.1017, Vineri, 12 aprilie 1957, p.4.

„Creșterea criminalității în rîndurile tineretului din S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.234, Marți, 5 octombrie 1954, p.4.

„Creșterea criminalității în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.662, Miercuri, 6 ianuarie 1956, p.4.

„Creșterea expansiunii economice a Germaniei occidentale în Orientul apropiat și mijlociu", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.998, Joi, 21 martie1957, p.4.

„Creșterea numărului accidentelor de muncă la minele din Belgia", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.270, Duminică 26 Aprilie 1953, p.4.

„Creșterea prețurilor articolelor de primă necesitate în Grecia", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.47, Vineri 26 Februarie 1954, p.4.

„Creșterea șomajului în Austria", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.315, Duminică 9 ianuarie 1955, p.4.

„Creșterea șomajului în industria de automobile din S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.3, Miercuri 6 Ianuarie 1954, p.6.

„Creșterea șomajului în Israel", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.312, Joi 6 ianuarie 1955, p.4.

„Crimele agresorilor americani împotriva prizonierilor de război coreeni și chinezi", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.208, Duminică 21 Septembrie 1952, p.4.

„Crimele ocupanților americani în Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.234, Duminică 21 Decembrie 1952, p.4.

„Criminalii războiului bacteriologic demascați în fața popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.261, Miercuri 25 Martie 1953, p.4.

„Criminalii războiului bacteriologic nu vor scăpa de pedeapsă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.

„Crimele regimului dictatorial din Venezuela", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.922, Vineri, 21 decembrie 1956, p.4.

„Criminalii războiului bacteriologic demascați în fața popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.260, Miercuri 25 Martie 1953, p.4.

„Criminalii războiului bacteriologic nu vor scăpa de pedeapsă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.

„Criza de guvern din Franța", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.281, Duminică 7 iunie 1953, p.6.

„Criza din agricultura S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1010, Joi, 4 aprilie 1957, p.4.

„Cu ajutorul american, militariștii vest-germani refac forțele militare aeriene", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.949, Joi, 24 ianuarie1957, p.4.

„Cuibul de spioni și diversioniști din centrul Europei", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.914, Miercuri, 12 decembrie 1956, p.4.

Cudreavțev, V., „Roadele dominației americane în Japonia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.200, Sâmbătă 23 August 1952, p.6.

„Cum arată liberatea presei în Anglia", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1047, Duminică, 19 mai 1957, p.4.

„Cum au ajuns bandele «generalului» gomindanist Li Mi la frontiera birmano-chineză", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.145, Duminică 17 Februarie 1952, p.4.

„Cuvîntarea primului ministru al R.P.Ungare, Kádár János", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.889, Miercuri 14 noiembrie 1956, p.4.

„Cuvântarea reprezentantului permanent al R.P.R. la O.N.U. în legătură cu situația din Orientul Mijlociu", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.983, Duminică, 3 martie1957, p.4.

„Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.769, Duminică, 24 iunie 1956, p.1.

„Cuvîntarea tovarășului Iosip Broz Tito", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.769, Duminică, 24 iunie 1956, p.1.

„Cuvîntarea tovarășului Iosip Broz Tito", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.772, Joi, 28 iunie 1956, p.4.

„Datoriile Angliei față de Egipt", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.268, Duminică 19 Aprilie 1953, p.6.

„Declarația comună a guvernelor Republicii Populare Romîne și Republicii Populare Federative Iugoslavia", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.771, Miercuri, 27 iunie 1956, p.1.

„Declarația guvernului U.R.S.S. cu privire la bazele dezvoltării și înntăririi prieteniei și colaborării între U.R.S.S. și celelalte țări socialiste", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.878, Miercuri, 31 octombrie 1956, p.4.

„Declarația mareșalului Kim Ir Sen", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.264, Duminică 5 Aprilie 1953, p.4.

„Declarația reprezentanților la O.N.U. ai țărilor Asiei și Africii", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.879, Joi, 1 noiembrie 1956, p.4.

„Declarație făcută de N.S.Hrușciov pe aeroportul din Belgrad", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.433, Sîmbătă 28 mai 1955, p.4.

„Declarațiile unui tînăr vest-german care a luptat în Indochina în cadrul legiunii străine", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.110, Joi 13 Mai 1954, p.4.

„Declinul economic al țărilor capitaliste dependente de S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.2, Marți 5 Ianuarie 1954, p.4.

„Diktatul american dela Lisabona – un atentat împotriva păcii", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.150, Duminică 2 Martie 1952, p.4.

„Declarația guvernelor Uniunii Sovietice și Republicii Populare Ungare", în *Pentru Socialism*, Nr.1007, Duminică, 31 martie 1957, p.4.

„Declarația ministrului de externe al Siriei cu privire la situația politică din Oriuentul mijlociu", în *Pentru Socialism*, Nr.1007, Duminică, 31 martie 1957, p.4.

„De la Procuratura U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.339, Miercuri 22 Decembrie 1953, p.4.

„De la Tribunalul Suprem al U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.341, Miercuri 30 Decembrie 1953, p.6.

„Demisia guvernului egiptean", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.151, Miercuri 5 Martie 1952, p.4.

„De patru ori mai multe falimente în Franța în urma aplicării planului Marshall", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.139, Duminică 27 Ianuarie 1952, p.4.

„Descoperirea unui grup de spioni americani în R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.106, Vineri 7 Mai 1954, p.4.

„Descoperirea Africii", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.914, Miercuri, 12 decembrie 1956, p.4.

„Descoperirea unui complot imperialist în Egipt", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1231, Vineri 27 decembrie 1957, p.4.

„Descoperirea unui grup de spioni în R.Cehoslovacă", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.187, Marți 19 August 1954, p.6.

„Despre candidații la titlul de «criminali de război»", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.300, Marți 21 Decembrie 1954, p.4.

„Despre evenimentele din Irlanda", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 1014, Marți, 9 aprilie 1957, p.4.

„Despre «piața comună»", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.994, Sîmbătă, 16 martie1957, p.4.

„Destrămarea sistemului colonial", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1191, Miercuri, 6 noiembrie 1957, p.4.

„Devalorizarea monetei din Grecia", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.268, Duminică 19 Aprilie 1953, p.6.

„Dezvăluirea unoi intenții belicoase ale cercurilor guvernante israeliene", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.994, Sîmbătă, 16 martie1957, p.4.

„Dezvoltarea industrială a Iugoslaviei", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.771, Miercuri, 27 iunie 1956, p.3.

„Din țara vecină și prietenă Republica Populară Bulgaria", în *Pentru Socialism*, Nr.1006, Sîmbătă, 29 martie 1957, p.4.

„Din țările de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1004, Joi, 28 martie 1957, p.4.

„Distrugerile barbare săvârșite de cotropitori israelieni în peninsula Sinai", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.914, Miercuri, 12 decembrie 1956, p.4.

„Discriminarea rasială în Africa de Sud", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.303, Miercuri 19 August 1953, p.4.

„Din viața internațională", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1143, Marți, 10 septembrie 1957, p.4.

„Din viața mizeră a oamenilor muncii din Iugoslavia", în *Pentru socialism*, Anul IV, Nr.277, Duminică 24 Mai 1953, p.4.

„Doborârea unui avion american care a violat spațiul aerian al Chinei de Nord-Est", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.165, Miercuri 23 Aprilie 1952, p.4.

„«Doctrina Eisenhower» considerate inacceptabilă de către «aliații» anglo-francezi", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.939, Sîmbătă, 12 ianuarie1957, p.4.

„«Doctrina Eisenhower» - o primejdie pentru independența și securitatea popoarelor Orientului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.937, Joi, 10 ianuarie1957, p.4.

„Doctrina Eisenhower și aliații franco-britanici ai S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.936, Miercuri, 9 ianuarie1957, p.4.

„Doenitz din nou la lucru", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1105, Vineri, 26 iulie 1957, p.5.

„Documente și materiale care demască agresiunea americană în Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.147, Miercuri 20 februarie 1952, p.4.

„Documentele demască", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.

„Două lumi – două linii de dezvoltare", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.326, Sîmbătă 7 Noiembrie 1953, p.6.

„Economia Argentinei este amenințată de inflație", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.923, Sîmbătă, 22 decembrie 1956, p.4.

„«Economist» s-a dat de gol", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.978, Marți, 26 februarie1957, p.4.

„Egiptul dezvăluie în fața întregii lumi crimele barbare comise de agresori", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.897, Vineri, 23 noiembrie 1956, p.4.

„Eisenhower s-a pronunțat împotriva admiterii Chinei în O.N.U.", în *Pentru socialism*, Anul V, Nr.160, Vineri 9 Iulie 1954, p.4.

Erenburg, Ilya, „Conștiința popoarelor", în în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.313, Vineri 7 ianuarie 1955, pp.3-4.

„Este aproape sigur că un rus va fi primul care va pune piciorul pe lună", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1200, Sîmbătă, 16 noiembrie 1057, p.4.

„Evenimentele din Budapesta", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.874, Vineri, 26 octombrie 1956, p.4.

„Evenimentele din Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.150, Duminică 2 Martie 1952, p.4.

„Evenimentele din Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.238, Duminică 4 Ianuarie 1953, p.4.

„Evenimentele din Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.264, Duminică 5 Aprilie 1953, p.4.

„Evenimentele din Coreea în legătură cu tratativele de armistițiu", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.209, Miercuri 24 Septembrie 1952, p.4.

„Evenimentele din Egipt", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.193, Miercuri 30 Iulie 1952, p.4.

„Evenimentele din Guatemala", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.158, Miercuri 7 Iulie 1954, p.4.

„Evenimentele din Indonezia", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.927, Vineri, 28 decembrie 1956, p.4.

„Evenimentele din Irlanda de Nord", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.924, Duminică, 23 decembrie 1956, p.4.

„Evenimentele din Irlanda de Nord", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.988, Sîmbătă, 9 martie1957, p.4.

„Evenimentele din Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.882, Duminică 4 noiembrie 1956, p.4.

„Extinderea grevelor în Spania", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.335, Miercuri 9 Decembrie 1953, p.6.

„Expulzarea din China a unor spioni titoiști", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.166, Duminică 27 Aprilie 1952, p.4.

„Farsa «alegerilor» din Grecia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.226, Duminică 23 Noiembrie 1952, p.6.

„Fascizarea vieții publice în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.334, Duminică 16 Decembrie 1953, p.6.

„Fenomenele de criză provoacă neliniște în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.157, Marți 6 Iulie 1954, p.4.

„Fidel Castro a sosit la Havana", în *Pentru Socialism*, Anul X, Nr.1554, Sîmbătă, 10 ianuarie 1959, p.4.

„Foamete în Coreea de Sud", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.987, Vineri, 8 martie1957, p.4.

„Foamete și mizerie în Coreea de sud", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 1038, Joi, 9 mai 1957, p.4.

„Forțele populare au obținut în 1952 mari succese pe frontul din Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.240, Duminică 11 Ianuarie 1953, p.4.

„Forțele Uniunii franceze și clica baodaistă încalcă acordul de armistițiu din Vietnam", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.224, Vineri 24 septembrie 1954, p.4.

„Fostul general nazist Hausinger a fost numit șeful statului major al bundeswerhrului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1001, Duminică, 24 martie 1957, p.4.

„Franco închiriază S.U.A. baze aeriene și maritime", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.275, Miercuri 13 Mai 1953, p.6.

„Franco pe marginea prăpastiei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.977, Duminică, 24 februarie1957, p.4.

„Funeraliile tovarășului Clement Gottwald. Cuvântarea rostită de mareșalul Uniunii Sovietice N.A.Bulganin, prin vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Ministru al Apărării al U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.260, Miercuri 25 Martie 1953, p.4.

„Generalul Norstad declară că trupele Pactului Atlantic vor fi înarmate cu arme nucleare", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.999, Vineri, 22 martie 1957, p.4.

„Gibraltarul – motiv de discordie", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.44, Marți 23 Februarie 1954, p.4.

„Genialul stegar al comunismului mondial", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.259, Miercuri 11 Martie 1953, p.5.

„Grava situație a economiei engleze", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.214, Duminică 12 Octombrie 1952, p.4.

„Grecia cere intervenția O.N.U. pentru rezolvarea problemei Ciprului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.949, Joi, 24 ianuarie1957, p.4.

„Grelele pierderi suferite de francezi în Indochina", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.334, Duminică 6 Decembrie 1953, p.6.

„Grele pierderi suferite de agresorii francezi în Vietnam", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.47, Vineri 26 Februarie 1954, p.4.

„Greva muncitorilor dela gaz și electricitate din Franța", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.277, Duminică 24 Mai 1953, p.4.

„Greve în S.U.A. și Italia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.155, Miercuri 18 Martie 1952, p.4.

„Greve în țările capitalului", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.290, Duminică 5 Iulie 1953, p.4.

Gureanu, Ion, „Adevărata față a colonialismului. Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1161, Miercuri, 2 octombrie 1957, p.4.

„Guvernanții Israelului urmăresc includerea țării lor în blocul Atlanticului", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.253, Duminică 22 Februarie 1953, p.4.

„Guvernul egiptean a naționalizat societatea Canalului de Suez", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.798, Sîmbătă, 28 iulie 1956, p.4.

„Guvernul egiptean nu va mai exporta bumbac în Anglia și Franța", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.900, Marți, 27 noiembrie 1956, p.4.

„Guvernul francez instigă Israelul la aventuri militare împotriva Egiptului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.998, Joi, 21 martie1957, p.4.

„Guvernul Italiei își asumă obligații extrem de periculoase", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1231, Vineri 27 decembrie 1957, p.4.

„Guvernul René Meyer a căzut", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.277, Duminică 24 Mai 1953, p.4.

„Guvernul sovietic a rupt relațiile diplomatice cu Guvernul Israelului", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.251, Duminică 15 Februarie 1953, p.4.

„Guvernul Statelor Unite a dus cu forța în S.U.A. 22 de marinari polonezi din Taiwan", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.259, Miercuri 3 noiembrie 1954, p.4.

„Guvernul Yemenului protestează din nou împotriva agresiunii engleze", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1004, Joi, 28 martie 1957, p.4.

„Howard East își ridică glasul de protest împotriva odioasei înscenări judiciare de condamnare la moarte a soților Rosenberg", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.240, Duminică 11 Ianuarie 1953, p.4.

„Imperialiștii americani pregătesc o nouă crimă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.238, Duminică 4 Ianuarie 1953, p.4.

„Imperialiștii americano-englezi pun în liberate pe criminalii de război naziști", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.208, Duminică 21 Septembrie 1952, p.4.

„Incidente la frontiera dintre Israel și Iordania", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1000, Sîmbătă, 23 martie 1957, p.4.

„Industria carboniferă belgiană în criză", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.189, Joi 12 August 1954, p.4.

„Industria locală bulgară și-a depășit planul de producție pe anul 1953", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.48, Sîmbătă 27 Februarie 1954, p.4.

„Insula Taiwan – principala bază a S.U.A. de provocări și spionaj împotriva Chinei", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.183, Joi 5 August 1954, p.4.

„Insurecție armată în Cuba împotriva regimului reacționar al lui Batista", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.908, Joi, 6 decembrie 1956, p.4.

„Interviul acordat de Ciu En-lai unui reprezentant al companiei americane de radiodifuziune «Columbia Broadcasting»", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.934, Duminică, 6 ianuarie1957, p.4.

„Intensificarea măsurilor represive împotriva populației din Kenya", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.38, Marți 16 Februarie 1954, p.6.

„Israelul încalcă hotărârile Adunării Generale a O.N.U.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.939, Sîmbătă, 12 ianuarie1957, p.4.

„Iugoslavia – țară a foametei și a mizeriei", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.285, Miercuri 17 Iunie 1953, p.4.

„Împotriva încercărilor de atragere a țărilor Americii de sud în planurile militare ale S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1231, Vineri 27 decembrie 1957, p.4.

„Împotriva numirii lui Speidel în conducerea N.A.T.O.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1004, Joi, 28 martie 1957, p.4.

„Împotriva numirii generalului nazist Speidel în conducerea forțelor N.A.T.O.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.985, Miercuri, 6 martie1957, p.4.

„Împotriva ratificării acordurilor militare de la Bonn și Paris! Apelul adresat popoarelor german și francez", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.248, Miercuri 4 Februarie 1953, p.4.

„Împotriva Siriei se pregătește un complot imperialist", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.900, Marți, 27 noiembrie 1956, p.4.

„Împotriva teroarei colonialiste franceze în Maroc", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.138, Miercuri 23 Ianuarie 1952, p.4.

„Împotriva tratatelor militariste dela Bonn și Paris", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.263, Miercuri 1 Aprilie1953, p.6.

„În Anglia a intrat în vigoare raționarea produselor petroliere", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.921, Joi, 20 decembrie 1956, p.4.

„În Anglia va fi intensificată cursa înarmărilor", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.964, Sîmbătă, 9 februarie1957, p.4.

„În Brazilia ca în evul mediu", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1041, Duminică 12 mai 1957, p.4.

„În capitala R.P.Ungare și în restul țării viața își reia cursul normal", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.890, Joi, 15 noiembrie 1956, p.4.

„În capitalele țărilor de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.904, Sîmbătă, 1 decembrie 1956, p.1.

„Începerea examinării plîngerii guvernului birman", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.269, Miercuri 22 Aprilie 1953, p.6.

„Încercări ale unor țări occidentale de a se amesteca în treburile interne ale Cambodgiei", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.927, Vineri, 28 decembrie 1956, p.4.

„Încheierea lucrărilor Consfătuirii economice internaționale dela Moscova", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.163, Miercuri 16 Aprilie 1952, p.4.

„În Cuba continua greva celor 75.000 de studenți și elevi", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1300, Vineri, 14 martie 1958, p.4.

„În Danemarca, din cinci muncitori unul este șomer", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.163, Miercuri 23 Aprilie 1952, p.4.

„În fața hărții. Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.982, Sîmbătă, 2 martie 1957, p.4.

„În Franța au fost majorate prețurile la combustibil", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.922, Vineri, 21 decembrie 1956, p.4.

„În Grecia vor fi sancționate toate ziarele și publicațiile care critică politica guvernului", în *Pentru socialism*, Anul V, Nr.6, Sîmbătă 9 Ianuarie 1954, p.4.

„În lagărele americane ale morții", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.175, Miercuri 28 mai 1952, p.4.

„În legătură cu activitatea de spionaj dusă de atașați militari ai S.U.A. în U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.159, Joi 8 Iulie 1954, p.4.

„În legătură cu atacarea avionului sovietic de pasageri IL-12 de către avioane militare americane", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.299, Miercuri 5 August 1953, p.4.

„În legătură cu asasinarea soților Rosenberg", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.290, Duminică 5 Iulie 1953, p.4.

„În legătură cu criza de guvern din Franța", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.240, Duminică 11 Ianuarie 1953, p.4.

„În legătură cu demisia guvernului francez", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.151, Miercuri 5 Martie 1952, p.4.

„În legăturură cu dezordinile provocate de elemente contrarevoluționare la Budapesta", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.873, Joi, 25 octombrie 1956, p.4.

„În legătură cu înrăutățirea relațiilor italo-iugoslave", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.309, Miercuri 9 Septembrie 1953, p.4.

„În legătură cu pierderile Angliei provocate de agresiunea împotriva Egiptului", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.906, Marți, 4 decembrie 1956, p.4.

„În legătură cu problema rezolvării juste a contradicțiilor din rîndurile poporului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1077, Duminică, 23 iunie 1957, pp.3-4.

„În legătură cu problema rezolvării juste a contradicțiilor din rândurile poprului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1078, Marți, 25 iunie 1957, p.4.

„În lumea capitalului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1187, Vineri, 1 noiembrie 1957, p.4.

„În parlamentul vest-german. Dezbateri asupra tratatelor privind «piața comună» și Euratomul", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1001, Duminică, 24 martie 1957, p.4.

„În prezența tovarășului Stalin. Grandioasa paradă militară și demonstrația de 1 Mai a oamenilor muncii din Moscova", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.168, Miercuri, 7 Mai 1952, p.4.

„În «raiul» American", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1344, Miercuri, 7 mai 1958, p.4.

„Înrăutățirea situației oamenilor muncii englezi", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.937, Joi, 10 ianuarie1957, p.4.

„În R.Cehoslovacă a fost descoperit un grup antistatal format din foste elemente capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1184, Marți, 29 octombrie 1957, p.4.

„În regiunile sudice ale U.R.S.S. au început însămânțările de primăvară", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.4, Joi 7 Ianuarie 1954, p.4.

„În sclavia franchistă", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.363, Duminică 6 martie 1955, p.4.

„În scopul slăbirii încordării în relațiile internaționale", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.329, Miercuri 18 Noiembrie 1953, p.4.

„Înșelătorii", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.318, Duminică 11 Octombrie 1953, p.4.

„Întreaga atmosferă deasupra teritoriului japonez «este contaminată» cu radioactivitate", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.769, Duminică, 24 iunie 1956, p.4.

„În țările vest-europene se resimte o acută lipsă de petrol", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.898, Sîmbătă, 24 noiembrie 1956, p.4.

„În U.R.S.S. a fost experimentată pasărea mecanică", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.936, Miercuri, 9 ianuarie1957, p.4.

„În Taivan închisorile și lagărele de concentrare sînt arhipline", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.967, Miercuri, 13 februarie1957, p.4.

„În zilele terorii albe. Relatări ale presei străine despre fărădelegile săvîrșite de contrarevoluționari", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.889, Miercuri 14 noiembrie 1956, p.4.

Kudriavțev, V., „Cine agravează situația în Orientul Apropiat și Mijlociu", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.663, Marți, 17 ianuarie 1956, p.4.

„La Belgrad a început procesul unui grup antistatal", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1266, Luni, 3 februarie 1958, p.4.

„Laboratoarele morții din S.U.A. lucrează la perfecționarea armei bacteriologice", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.190, Duminică 20 Iulie 1952, p.6.

„La Budapesta au fost lichidate ultimele puncte de rezistență ale contrarevoluționarilor", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.876, Duminică, 28 octombrie 1956, p.4.

„Lagăre de concentrare în Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.335, Miercuri 2 februarie 1955, p.4.

„La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.966, Marți, 12 februarie1957, p.4.

„La noi... și la ei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.974, Joi, 21 februarie1957, p.4.

Lévi, Eugen, „O lovitură dată încordării internaționale", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.173, Sîmbătă 24 Iulie 1954, p.1.

„Liga țărilor arabe cere încetarea agresiunii engleze împotriva Yemenului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.933, Sîmbătă, 5 ianuarie1957, p.4.

„Lichidarea în R.P.Chineză a unei organizații contrarevoluționare ciankaișiste", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.407, Miercuri 27 aprilie 1955, p.4.

„Liderii socialiștilor de dreapta din Austria caută să intre în grațiile lui Tito", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.277, Miercuri 20 Mai 1953, p.4.

„Lupta anglo-americană pentru petrol în Orientul Apropiat", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.206, Duminică 14 Septembrie 1952, p.4.

„Lupta comuniștilor chinezi împotriva elementelor burgheze de dreapta", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1176, Sîmbătă, 19 octombrie 1957, p.4.

„Lupta de partizani în Columbia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.151, Miercuri 5 martie 1952, p.4.

„Lupta dreaptă a poporului vietnamez", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.340, Duminică 27 Decembrie 1953, p.4.

„Lupta eroică a poporului vietnamez", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.256, Miercuri 4 Martie 1953, p.4.

„Lupta tinerilor patrioți din Coreea de Sud împotriva ocupanților americani", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.204, Duminică 7 septembrie 1952, p.4.

„Manuel Urrutia – președintele provizoriu al Cubei", în *Pentru Socialism*, Anul X, Nr.1552, Joi 8 ianuarie 1959, p.4.

„Marea Britanie este împânzită cu baze aeriene americane", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.11, Vineri 15 Ianuarie 1954, p.4.

„Marea prietenie Chino-Sovietică", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.145, Miercuri 13 Februarie 1952, p.3.

„Marșul șomerilor din Dublin", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.34, Joi 11 Februarie 1954, p.4.

„Mărturii despre folosirea de către S.U.A. a armei bacteriologice în Coreea de Nord și China de Nord-Est", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.328, Duminică 15 Noiembrie 1953, p.4.

„Mărturii despre situația din Cipru", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.1017, Vineri, 12 aprilie 1957, p.4.

„Mărturii zguduitoare asupra atrocităților săvârșite de colonialiștii frncezi în Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.991, Miercuri, 13 martie1957, p.4.

„Mărturisiri ale participanților la provocarea fascistă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.289, Miercuri 1 Iulie 1953, p.4.

„Măsuri pentru combaterea crimelor intervenționiștilor americani care folosesc arma bacteriologică", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.152, Duminică 9 Martie 1952, p.4.

„Măsuri pentru întărirea pazei pe linia de demarcație între R.D.Germană și zonele occidentale de ocupație din Germania", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.176, Duminică 1 Iunie 1952, p.4.

„Măsuri pentru restabilirea ordinei la Budapesta", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.875, Sîmbătă 27 octombrie 1956, p.4.

Meray, Tibor, „Coreea astăzi", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.183, Miercuri 25 Iunie 1952, p.4.

„Mesajul adresat de N.A.Bulganin primului ministru al Norvegiei, Gerhardsen", în *Pentru Socialism*, Nr.1005, Vineri, 29 martie 1957, p.4.

„Metodele folosite de militariștii și revanșarzii dele Bonn pentru influențarea psihologică a tinerilor vestgermani", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.11, Miercuri 20 Ianuarie 1954, p.4.

„Mișcarea de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale și dependente", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.253, Duminică 22 Februarie 1953, p.4.

„Monarho-fasciștii greci construiesc crematorii în lagărele morții", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.186, Duminică 6 Iulie 1952, p.4.

Micuson, I., „Șomajul – flagel al oamenilor muncii din lumea capitalului", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.11, Vineri 15 Ianuarie 1954, p.4.

„Militari sud-coreeni trec în R.P.D.Coreeană", în *Pentru Socialism,* Anul VIII, Nr.1014, Marți, 9 aprilie 1957, p.4.

„Militariștii americani ațîță isteria războiului atomic", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1043, Miercuri, 15 mai 1957, p.4.

„Militariștii vest-germani pregătesc refacerea Wehrmachtului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.983, Duminică, 3 martie1957, p.4.

„Minciuna alegerilor în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.324, Duminică 1 Noiembrie 1953, p.6.

„Minciuna are picioare scurte", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.325, Miercuri 4 Noiembrie 1953, p.4.

„Ministrul Apărării al Angliei va vizita Ciprul", în *Pentru Socialism,* Anul VIII, Nr.1014, Marți, 9 aprilie 1957, p.4.

„«Miracolul economic» și situația oamenilor muncii din Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.794, Marți, 24 iulie 1956, p.4.

„Mișcarea grevistă din Anglia ia proporții uriașe", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1002, Marți, 26 martie 1957, p.4.

„Mișcarea grevistă în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.264, Duminică 12 Aprilie 1953, p.4.

„Mișcarea grevistă în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.276, Duminică 17 Mai 1953, p.4.

„N.A.T.O. – creatură a politicii americane de pe poziții de forță, bolnavă de mult de «anemie pernicioasă»", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.916, Vineri, 14 decembrie 1956, p.4.

„Născociri grosolane ale ațâțătorilor de război împotriva Uniunii Sovietice", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.249, Duminică 8 Februarie 1953, p.4.

„Neliniștea unor cercuri din S.U.A. față de perspectiva extinderii comerțului între Vest și Est", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Miercuri 12 August 1953, p.8.

Nicanora, C., „Adevărata față a imperialismului american. Împărăția mizeriei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1140, Sâmbătă, 7 septembrie 1957, p.4.

Niciu, M., „În fața hărții. Cipru – Vulcan al anticolonialismului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1007, Miercuri, 3 aprilie 1957, p.4.

„Noi acțiuni agresive ale Angliei împotriva Yemenului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1136, marți, 3 septembrie 1957, p.4.

„Noi dovezi asupra folosirii armei bacteriologice de către agresorii americani", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.207, Miercuri 17 Septembrie 1952, p.4.

„Noi măsuri fasciste luate de guvernul francez", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.262, Duminică 29 Martie 1953, p.4.

„Noi represiuni împotriva prizonierilor coreeni și chinezi deținuți în lagărele americane", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Miercuri 12 August 1953, p.8.

„Noi simptome de declin în economia S.U.A.", în *Pentru Socialism,* Anul VIII, Nr.1013, Duminică, 7 aprilie 1957, p.4.

„Noi succese obținute de unitățile armatei populare vietnameze împotriva colonialiștilor francezi", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.159, Joi 9 Iulie 1954, p.4.

„Noi urcări de prețuri în țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.142, Duminică 3 Februarie 1952, p.4.

„Nota adresată de guvernul sovietic guvernelor țărilor europene și S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.270, Marți 16 noiembrie 1954, p.4.

„Notă iraniană cu privire la ruperea relațiilor diplomatice cu Anglia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.218, Duminică 26 Octombrie 1952, p.4.

„Noua criză de guvern din Franța", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.238, Duminică 4 Ianuarie 1953, p.4.

„Numele tovarășului Stalin va fi nemuritor", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.259, Miercuri 11 Martie 1953, p.5.

„Numeroși ofițeri hitleriști au fost primiți în bundeshwehr (armata vest-germană)" în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.913, Marți, 11 decembrie 1956, p.4.

„Oamenii muncii din țările capitaliste sărbătoresc ziua de 1 Mai sub semnul luptei pentru pace, democrație și un viitor mai bun", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.167, Miercuri 30 Aprilie 1952, p.6.

„O consecință semnificativă a «modului de viață american»", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.927, Vineri, 28 decembrie 1956, p.4.

„Ocupație, fără declarație de război", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.185, Miercuri 2 Iulie 1952, p.4.

„O expoziție despre spionajul imperialist", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1050, Joi, 23 mai 1957, p.4.

„O importantă contribuție la rezolvarea pașnică a problemei germane", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.304, Duminică 23 August 1953, p.6.

„O mare demonstrație de protest a șomerilor din Viena", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.281, Miercuri 3 Iunie 1953, p.4.

„O monstruoasă crimă a călăilor titoiști împotriva populației albaneze din Iugoslavia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.166, Duminică 27 Aprilie 1952, p.4.

„O nouă sălbăticie a imperialiștilor americani și englezi", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.186, Duminică 6 Iulie 1952, p.4.

„O nouă și importantă victorie a Armatei Populare Vietnameze", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.2, Marți 5 Ianuarie 1954, p.4.

„Operațiunile militare din Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1120, Marți, 13 august 1957, p.4.

„Opinia publică mondială condamnă acțiunile agresice ale S.U.A. împotriva R.P.Chineze", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.339, Duminică 6 februarie 1955, p.1.

„Opinia publică poloneză a primit cu satisfacție tratatul sovieto-polonez cu privire la statutul juridic al trupelor sovietice care staționau vremelnic în Polonia", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.922, Vineri, 21 decembrie 1956, p.4.

„Opinia publică progresistă din America Latină condamnă încheierea acordului dintre S.U.A. și Nicaragua", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.17, Vineri 22 Ianuarie 1954, p.4.

„Ordinele de armistițiu ale mareșalului Kim Ir Sen și generalului Pân De-huei adresate Armatei Populare Coreene și voluntarilor chinezi", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.297, Miercuri 23 Iulie 1953, p.4.

„Ororile comise de trupele engleze la Port Said", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.896, Joi, 22 noiembrie 1956, p.4.

„O soartă de neinvidiat", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.903, Vineri, 30 noiembrie 1956, p.4.

„O strălucită mărturie a succeselor marelui popor chinez", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.167, Miercuri 30 Aprilie 1952, p.5.

Ostrovitianov, I., „Monopolurile – dușmani ai dezarmării", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.906, Marți, 4 decembrie 1956, pp.3-4.

„Pactul S.E.A.T.O. – o amenințare pentru țările Asiei", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1300, Vineri, 14 martie 1958, p.4.

„Pe calea creșterii bunăstării în țările de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.326, Sîmbătă 7 Noiembrie 1953, p.6.

„Pe luminosul drum arătat de tovarășul Stalin", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.259, Miercuri 11 Martie 1953, p.5.

„Pe marginea evenimentelor internaționale", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1109, Miercurii, 31 iulie 1957, p.4.

„Pentagonul intenționează să transforme Italia într-un cap de pod al războiului atomic", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.991, Miercuri, 13 martie1957, p.4.

„Pentru o adevărată colaborare economică între țările europene", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.997, Miercuri, 20 martie1957, p.4.

„Pentru reunificarea Irlandei", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1002, Marți, 26 martie 1957, p.4.

„Pe teritoriul Franței au fost create stocuri de proiectile atomice", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.973, Miercuri, 20 februarie 1957, p.4.

„Pentru unitatea Germaniei și încheierea tratatelor de pace", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.166, Duminică 27 Aprilie 1952, p.4.

„Pentru un tratat de pace cu Germania, pentru o pace trainică în Europa", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.177, Miercuri 4 iunie 1952, pp.2-3.

„Pericolul care amenință Franța", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.320, Duminică 18 Octombrie 1953, p.4.

„Pe scurt", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.259, Miercuri 3 noiembrie 1954, p.4.

„Pe scurt", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.410, Sîmbătă 30 aprilie 1955, p.4.

„Pe scurt", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.463, Sîmbătă 2 iulie 1955, p.4.

„Piața europeană comună duce la subordonarea economiilor țărilor vest-europene intereselor S.U.AQ.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1004, Joi, 28 martie 1957, p.4.

„Pierderi grele provocate intervenționiștilor americani în Coreea", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.201, Miercuri 27 August 1952, p.4.

„«Planul Eisenhower» este condamnat de sirieni", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.933, Sîmbătă, 5 ianuarie1957, p.4.

„Planuri agresive americane față de Egipt", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.944, Vineri, 18 ianuarie1957, p.4.

„Planurile agresorilor trebuie să fie zădărnicite", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1180, Joi 24 octombrie 1957, p.4.

„Planuri criminale", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.473, Vineri 31 Decembrie 1954, p.4.

„Politica economică a guvernului Mollet viu criticată", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.999, Vineri, 22 martie 1957, p.4.

„Politica S.U.A. de intervenție în treburile interne ale statelor socialiste este incompatibilă cu principiile Cartei O.N.U. Cuvântarea reprezentantului R.P.R., Atanase Joja, în Comitetul Politic al O.N.U.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.981, Vineri, 1 martie1957, p.4.

Ponomarov, B., „Eșecul planurilor agresive ale reacțiunii internaționale", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.936, Miercuri, 9 ianuarie1957, p.4.

„Poporul japonez luptă pentru o Japonie independentă și democrată", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.328, Duminică 15 Noiembrie 1953, p.4.

„Poporul maghiar zdrobește aventura contrarevoluționară", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.877, Marți, 30 octombrie 1956, p.4.

„Populația din R.D.Germană respinge manevra propagandistică americană", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.294, Duminică 19 Iulie 1953, p.4.

„Populația Italiei se opune creării de baze militare atomice", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1019, Duminică, 14 aprilie 1957, p.4.

Pop, Gh., „Avîntul culturii în R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.224, Vineri 24 septembrie 1954, p.3.

„Pregătiri agresive ale Israelului", în *Pentru Socialism*, Nr.1005, Vineri, 29 martie 1957, p.4.

„Pregătirile militare ale Angliei pe teritoriul Libiei", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.903, Vineri, 30 noiembrie 1956, p.4.

„Presa egipteană condamjnă hotărîrea S.U.A. de a participa la pactul militar de la Bagdad", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1002, Marți, 26 martie 1957, p.4.

„Presa engleză despre soarta refugiaților unguri", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.914, Miercuri, 12 decembrie 1956, p.4.

„Prima fabrică de automobile din R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.5, Vineri 8 Ianuarie 1954, p.4.

„Primele succese în rezolvarea justă a chestiunii coreene", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.267, Miercuri 1 Aprilie 1953, p.1.

„Primul ministru japonez cere ca insula Okinawa să fie administrată de Japonia", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1022, Joi, 18 aprilie 1957, p.4.

„Problema Triestului", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.321, Miercuri 21 Octombrie 1953, p.4.

„Procesul centrului complotist antistatal din Cehoslovacia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.227, Miercuri 26 Noiembrie 1952, p.4.

„Procesul conducătorilor complotului antistatal din Cehoslovacia", *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.228, Duminică 30 Noiembrie 1952, p.6.

„Proclamarea Republicii Irak", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1404, Miercuri, 16 iulie 1958, p.4.

„Producția de curent electric crește în China de Nord datorită ajutorului dat de specialiștii sovietici", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.238, Duminică 4 Ianuarie 1953, p.4.

„Proteste împotriva lui Speidel", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.991, Miercuri, 13 martie1957, p.4.

„Proteste împotriva numirii lui Speidel în comandamentul N.A.T.O.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.987, Vineri, 8 martie1957, p.4.

„Protestele muncitorilor englezi împotriva acțiunilor arbitrare ale trupelor americane", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.289, Miercuri 1 Iulie 1953, p.4.

„Protestul oamenilor muncii din regiunea Baia Mare împotriva criminalului război bacteriologic", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.260, Miercuri 25 Martie 1953, p.2.

„Provocări americane în apelor teritoriale chineze", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.340, Marți 8 februarie 1955, p.4.

„Provocări mârșave ale titoiștilor", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.215, Miercuri 15 Octombrie 1952, p.4.

„Provocările monarho-fasciștilor greci împotriva R.P.Bulgaria", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.197, Miercuri 13 August 1952, p.6.

„Puterile occidentale încearcă să folosească Consiliul de Securitate pentru a exercita presiuni asupra Ungariei", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.878, Miercuri, 31 octombrie 1956, p.4.

„Puterile occidentale reînvie planul creării unui «N.A.T.O. african»", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.801, Miercuri, 1 august 1956, p.4.

„Puternica alianță sovieto-chineză", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.250, Miercuri 11 Februarie 1953, p.6.

„«Raiul» lui Salazar", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr. 1039, Vineri 10 mai 1957, p.4.

„Rasiștii americani își continua activitatea lor criminală", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.939, Sîmbătă, 12 ianuarie1957, p.4.

„Ramura de măslin și bazele militare", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.330, Duminică 22 Noiembrie 1953, p.4.

„Răsunetul Consfătuirii economice internaționale", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.165, Miercuri 23 Aprilie 1952, p.4.

„Războiul din Algeria – o rușine pentru guvernul francez", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.1017, Vineri, 12 aprilie 1957, p.4.

„Realități americane", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1054, Marți, 28 mai 1957, p.4.

„Realități americane. Inflația – o primejdie serioasă pentru economia S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.1018, Sîmbătă, 13 aprilie, 1957, p.4.

„Realități americane. Simptome alarmante de criză în economia S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.987, Vineri, 8 martie1957, p.4.

„Recepția oferită de tovarășul Chivu Stoica președintelui Consiliului de Miniștri ai R.P.R. în cinstea delegației guvernamentale sovietice", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1021, Miercuri, 17 aprilie 1957, p.4.

„R.F.Germană participă la fabricarea de rachete și arme atomice", „Situație extrem de încordată în Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1248, Luni, 13 ianuarie 1958, p.4.

„Reînvierea fascismului și militarismului în Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.200, Sâmbătă 23 August 1952, p.6.

„Reprezentantul sovietic al O.N.U., I.A.Malik, a convocat Consiliul de Securitate", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.182, Duminică 22 iunie 1952, p.4.

„Republica Populară Chineză în primul an al cincinalului", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.281, Miercuri 3 Iunie 1953, p.4.

„Republica Populară Mongolă", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1136, Marți, 3 septembrie 1957, p.4.

„Rezultatele alegerilor din India au dat o lovitură reacțiunii internaționale. Declarația Secretarului General al Partidului Comunist din India", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.147, Miercuri 20 februarie 1952, p.4.

„Rezultatele conferinței primilor miniștri și ai miniștrilor de finanțe ai țărilor imperiului britanic", *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.235, Miercuri 24 Decembrie 1952, p.6.

„Ritmul rapid de dezvoltare a economiei țărilor de democrație populară", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.271, Miercuri 29 Aprilie 1953, p.4.

„Samavolnicia fascist-poliţistă din S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.237, Marţi 30 Decembrie 1952, p.6.

„Satelitul artificial al pământului, o epocală realizare a ştiinţei şi tehnicii sovietice", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1167, Miercuri, 9 octombrie 1957, p.4.

„Satelitul nr.2 – un triumf gigantic al ştiinţei socialiste. Încă un mare pas al oamenilor de ştiinţă sovietici spre cucerirea cosmosului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1191, Miercuri, 6 noiembrie 1957, p.4.

„Scade producţia, creşte scumpetea în Anglia", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.263, Duminică 7 noiembrie 1954, p.4.

„Sclavi mexicani în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.47, Vineri 26 Februarie 1954, p.4.

„Să cunoaştem ţările frăţeşti", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1341, Sîmbătă, 3 mai 1958, p.4.

„Să fie pedepsiţi criminalii războiului bacteriologic", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.158, Duminică 30 Martie 1952, p.4.

„Să fie salvată viaţa soţilor Rosenberg", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.281, Miercuri 3 Iunie 1953, p.4.

„Să înceteze activitatea subversive a S.U.A. împotriva ţărilor socialiste", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.985, Miercuri, 6 martie1957, p.4.

„Să înceteze agresiunea engleză împotriva Yemenului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.1015, Miercuri, 10 aprilie1957, p.4.

„Să înceteze teroarea fascistă din Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.940, Duminică, 13 ianuarie1957, p.4.

„Să înceteze teroarea în Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1394, Vineri, 4 iulie 1958, p.4.

„Sărbătoarea naţională a poporului vietnamez", în *Pentru socialism*, Anul IV, Nr.307, Miercuri 2 Septembrie 1953, p.4.

„Sărbătoarea poporului cehoslovac", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.273, Miercuri 6 Mai 1953, p.4.

„Sărbătoarea poporului german", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.274, Duminică 10 Mai 1953, p.6.

„Să se pună capăt războiului bacteriologic dus de imperialiştii americani", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.152, Duminică 9 Martie 1952, p.4.

„Scopul vizitei ministrului de externe al Greciei monarho-fasciste în Iugoslavia titoistă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.249, Duminică 8 Februarie 1953, p.4.

„Scumpirea benzinei în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.902, Joi, 29 noiembrie 1956, p.4.

„Se agravează criza de petrol în ţările occidentale", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.900, Marţi, 27 noiembrie 1956, p.4.

„Se dezvoltă și înflorește Slovacia populară", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.967, Miercuri, 13 februarie1957, p.4.

„Sentința în procesul centrului complotist antistatal din Cehoslovacia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.230, Duminică 7 Decembrie 1952, p.4.

„Sentința în procesul unor contrarevoluționari în UNgaria", în *Pentru Socialism,* Anul VIII, Nr.1015, Miercuri, 10 aprilie 1957, p.4.

„Sentința în procesul unor spioni ciankaișiști descoperiți în R.P.Chineză", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.315, Duminică 9 ianuarie 1955, p.4.

„Sentința în procesul unor spioni din R.Cehoslovacă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.253, Duminică 22 Februarie 1953, p.4.

„Sentința în procesul unor spioni și teroriști parașutați de serviciul de spionaj american", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.319, Miercuri 14 Octombrie 1953, p.4.

„Sentința în procesul unui grup terorist în Israel", în în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.306, Duminică 23 August 1953, p.6.

„Sergentul american William C.Turner a cerut azil politic în U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.268, Sîmbătă 13 noiembrie 1954, p.4.

„Serviciul de spionaj american recrutează spioni din rândurile refugiaților unguri", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.953, Marți, 29 ianuarie1957, p.4.

„Simptome de declin economic în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.311, Miercuri 16 Septembrie 1953, p.4.

„Sinucideri în Germania occidentală din cauza mizeriei", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.56, Marți 9 Martie 1954, p.4.

„Sionismul – unealtă a imperialiștilor americano-englezi", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.254, Miercuri 25 Februarie 1953.

„Situația de mizerie a copiilor din țările capitaliste și coloniale", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.127, Marți 1 Iunie 1954, p.4.

„Situația dezastruoasă a populației din Coreea de Sud", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.2, Marți 5 Ianuarie 1954, p.4.

„Situația din Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.919, Marți, 18 decembrie 1956, p.4.

„Situația din Algeria", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1002, Marți, 26 martie 1957, p.4.

„Situația din Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1540, 24 decembrie 1958, p.4.

„Situația din Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1301, Sîmbătă 15 martie 1958, p.4.

„Situația din Irlanda", în *Pentru Socialism,* Anul VIII, Nr.1014, Marți, 9 aprilie 1957, p.4.

„Situația din Oman", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1120, Marți, 13 august 1957, p.4.

„Situația economică extrem de grea din Taivan", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.922, Vineri, 21 decembrie 1956, p.4.

„Situație extrem de încordată în Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1115, Miercuri, 7 august 1957, p.4.

„Situația grea a învățământului în Brazilia", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1241, Sîmbătă, 4 ianuarie 1958, p.4.

„Situația grea a populației din Taivan", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.927, Vineri, 28 decembrie 1956, p.4.

„Situație încordată în Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1140, Sîmbătă, 7 septembrie 1957, p.4.

„Situația jalnică a refugiaților unguri", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.1017, Vineri, 12 aprilie 1957, p.4.

„Situația politică din Cuba continuă să rămână încordată", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1303, Marți 19 martie 1958, p.4.

„Situația din Maroc", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.282, Duminică 7 Iunie 1953, p.6.

„Situația din Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.879, Joi 1 noiembrie 1956, p.4.

„Situația din Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.8809, Vineri 2 noiembrie 1956, p.4.

„Situația din Ungaria", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.881, Sîmbătă 3 noiembrie 1956, p.4.

„Situația extrem de grea a tineretului din Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.327, Miercuri 11 Noiembrie 1953, p.6.

„Situația grea a economiei Greciei", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.153, Joi 1 Iulie 1954, p.4.

„Situația grea a învățământului în S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.317, Miercuri 12 ianuarie 1955, p.4.

„Soarta femeii în socialism... și în capitalism", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1241, Sîmbătă, 8 martie 1958, p.4.

„Socialismul iese învingător în întrecerea economică cu capitalul", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1190, Marți, 5 noiembrie 1957, p.4.

„Soldații englezi au atacat delegația țărilor arabe sosită în Yemen", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.1017, Vineri, 12 aprilie 1957, p.4.

„Spania își reafirmă pretențiile asupra Gibraltarului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.944, Vineri, 18 ianuarie1957, p.4.

„«Speidel à la porte» - «Afară cu Speidel»", în *Pentru Socialism,* Anul VIII, Nr.1012, Sîmbătă, 6 aprilie 1957, p.4.

„Spioni americani și lisînmaniști arestați în R.P.D.Coreeană", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.976, Sîmbătă, 23 februarie1957, p.4.

„Spioni condamnați la Praga", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.945, Sîmbătă, 19 ianuarie1957, p.4.

„Spioni și asasini mârșavi sub masca de profesori-medici", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.242, Duminică 18 Ianuarie 1953, p.4.

„Sporirea cheltuielilor militare ale Israelului", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1020, Marți, 16 aprilie 1957, p.4.

„Stalin – eliberatorul popoarelor", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.259, Miercuri 11 Martie 1953, p.5.

„Statele Unite construiesc baze militare în Spania", în U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.167, Sîmbătă 17 Iulie 1954, p.4.

„Statele Unite vor trimite 10.000 de soldați în zona Canalului Panama", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.988, Sîmbătă, 9 martie1957, p.4.

„S.U.A. continua să introducă în Vietnamul de Sud arme și muniții", în *Pentru Socialism*, Anul VII, nr.926, Joi, 27 decembrie 1956, p.4.

„S.U.A. duc războiul bacteriologic în Coreea. Cea de a doua și a treia declarație a colonelului american Frank H.Schwable", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.255, Duminică 1 Martie 1953, p.4.

„S.U.A. folosesc teritoriul Filipinelor ca bază pentru intervenția armată în războiul din Indochina", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.49, Duminică 28 Februarie 1954, p.4.

„S.U.A. trebuie să pună capăt acțiunilor lor agresive împotriva Chinei", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.337, Vineri 4 februarie 1955, p.4.

„S.U.A. se amestecă în treburile interne ale Tailandei", în *Pentru Socialism*, Nr.1007, Duminică, 31 martie 1957, p.4.

„S.U.A. transformă Coreea de sud într-o bază atomică", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1047, Duminică, 19 mai 1957, p.4.

„Sub steagul «ajutorului» american, în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.275, Duminică 21 noiembrie 1954, p.4.

„Succese ale Armatei Populare Vietnameze", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.328, Duminică 15 Noiembrie 1953, p.4.

„Succese ale insurgenților în Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1494, Joi 30 octombrie 1958, p.4.

„Succesele Armatei Populare Vietnameze în lupta împotriva colonialiștilor francezi", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.199, Miercuri 20 August 1952, p.4.

„Suspendarea construcției de locuințe în Anglia", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.931, Joi, 3 ianuarie1957, p.4.

„Șomajul crește continuu în Belgia", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.5, Vineri 8 Ianuarie 1954, p.4.

„Șomaj și mizerie pentru oamenii muncii americani", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.263, Duminică 7 noiembrie 1954, p.4.

Șuțu, Vasile, „Împotriva exterminării în masă a omenirii", în *Pentru Socialism*, Anul VI, Nr.340, Marți 8 februarie 1955, p.1.

„Teroarea agresorilor israelieni împotriva populației arabe din regiunea Gaza", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.978, Marți, 26 februarie1957, p.4.

„Teroarea din Cuba", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1199, Vineri, 15 noiembrie 1957, p.4.

„Teroare sîngeroasă dezlănțuită de guvernul iranian împotriva elementelor democrate", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.261, Vineri 5 noiembrie 1954, p.4.

„Tineri refugiați unguri din Italia sînt recrutați în armata S.U.A.", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1002, Marți, 26 martie 1957, p.4.

„Tito introduce o constituție fascistă în Iugoslavia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.170, Duminică 11 Mai 1952, p.4.

Togliatti, Palmiro, „Apărarea dreptății și păcii", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.886, Sîmbătă, 10 noiembrie 1956, p.4.

„Tot mai mulți tineri vest-germani trec în R.D.Germană", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.974, Joi, 21 februarie1957, p.4.

„Tovarășul I.B.Tito președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.769, Duminică, 24 iunie 1956, p.1.

„Traiul de mizerie a copiilor din țările capitaliste", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.176, Duminică 1 Iunie 1952, p.3.

„Tratativele de la Panmunjon", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.264, Duminică 12 Aprilie 1953, p.4.

„Tratativele de la Panmunjon", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.266, Duminică 12 Aprilie 1953, p.6.

„Tratatul de la Varșovia – mijloc de apărare și consolidare a păcii", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1350, Miercuri, 14 mai 1958, p.4.

„Trupele engleze și franceze se îndreaptă spre Canalul Suez", în *Pentru Socialism*, Anul VII, Nr.879, Joi, 1 noiembrie 1956, p.4.

„Trupele lui Fidel Castro numără peste 10.000 de oameni", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1538Luni, 22 decembrie 1958, p.4.

„Tovarășul Stalin părintele nostru scump", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.259, Miercuri 11 Martie 1953, p.5.

„Un alt criminal de război nazist va fi numit în conducerea armatei vest-germane", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1076, Sîmbătă, 22 iunie 1957, p.4.

„Un apel al organului central provizoriu al Partidului Comunist din Japonia", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.158, Duminică 30 Martie 1952, p.4.

„Un discurs al lui Tito", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.224, Joi 23 Septembrie 1954, p.4.

„Uneltirile imperialiștilor americani împotriva Chinei", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.139, Duminică 27 Ianuarie 1952, p.4.

„Uneltirile războinice ale slugilor americane dela Belgrad, Atena și Ankara", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.191, Miercuri 23 Iulie 1952, p.4.

„Unirea pașnică a Coreei este scopul principal al programului guvernului R.P.D.Coreene. Raportul prezentat de Nam Ir la sesiunea Adunării Populare Supreme a R.P.D.Coreene", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.257, Duminică 31 octombrie 1954, p.4.

„Unități ale armatei israeliene au pătruns pe teritoriul Egiptului", în *Pentru socialism*, Anul VII, Nr.878, Miercuri, 31 octombrie 1956, p.4.

„Un joc periculos cu focul – Pe marginea îndemnului feldmareșalului Montgomery la un război atomic", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.289, Miercuri 8 decembrie 1954, p.4.

„Un mare succes al forțelor populare vietnameze", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.210, Duminică 28 Septembrie 1952, p.6.

„Uniunea Sovietică este gata să încheie un acord cu privire la suspendarea experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1004, Joi, 28 martie 1957, p.4.

„Un nou aspect al discriminării rasiale în Statele Unite", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.978, Marți, 26 februarie1957, p.4.

„Un nou bombardament criminal al aviației americane asupra Phenianului", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.197, Miercuri 13 August 1952, p.6.

„Un pas înainte pe calea fascizării Statelor Unite", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.138, Miercuri 23 Ianuarie 1952, p.4.

„Un prost serviciu", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.292, Duminică 12 Iulie 1953, p.4.

„Uriașele cheltuieli militare ale Germaniei occidentale – o primejdie pentru economia vest-germană", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.973, Miercuri, 20 februarie 1957, p.4.

„Urmările ocupației americane în Anglia", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.336, Duminică 13 Decembrie 1953, p.6.

„Urmările nefaste ale dominației S.U.A. în Paraguay", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.157, Marți 6 Iulie 1954, p.4.

„Urmările nefaste ale pactului militar sintre S.U.A. și Spania", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.250, Sîmbătă 23 octombrie 1954, p.4.

„Urmările «planului Schuman» pentru economia Franței", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.292, Duminică 26 Iulie 1953, p.4.

„U.R.S.S. 1956. 40 de milioane de tone cărbune mai mult decât în 1956", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, nr.937, Joi, 10 ianuarie1957, p.4.

„Viața de mizerie a oamenilor muncii din colonii și țările dependente", în *Pentru socialism*, Anul VI, Nr.410, Sîmbătă 30 aprilie 1955, p.4.

„Viața mizeră a oamenilor muncii din Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Nr.316, Anul IV, Duminică 4 Octombrie 1953, p.4.

„Viața de mizerie a tineretului din iadul titoist", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.267, Miercuri 1 Aprilie 1953, p.1.

„Viața de mizerie a veteranilor de război americani", în *Pentru Socialism,* Anul VIII, Nr.1012, Sîmbătă, 6 aprilie 1957, p.4.

„Victimele experiențelor americane cu arma atomică și cu hidrogen", în U.R.S.S.", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.161, Sîmbătă 10 Iulie 1954, p.4.

Vronschi, B., „Sub povara cheltuielilor militare", în *Pentru Socialism*, Anul III, Nr.204, Duminică 7 septembrie 1952, p.4.

Yoseph, Georges, „Însemnări despre Germania occidentală", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.180, Duminică 1 August 1954, p.4.

„Zilnic 15 mii de noi șomeri", în *Pentru Socialism*, Anul V, Nr.49, Duminică 28 Februarie 1954, p.4.

„Ziua Presei comuniste", în *Pentru Socialism*, Anul VIII, Nr.1035, Duminică 5 mai 1957.

„Ziua Presei comuniste", în *Pentru Socialism*, Anul IX, Nr.1342, Duminică 5 mai 1958.

„2.000.000 de muncitori agricoli din întreaga Italie au declarat grevă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.268, Duminică 19 Aprilie 1953, p.6.

„45.000 de marinari americani în grevă", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.286, Duminică 21 Iunie 1953, p.4.

„80.000 de muncitori în grevă la Rio de Janeiro", în *Pentru Socialism*, Anul IV, Nr.286, Duminică 21 Iunie 1953, p.4.